

අබ්හිද්ධමුපිටක

ෆෆෆ

**ABHIDHAMMA
PITAKA**

ព្រះ
ក្រែតបិដកច្បាប់
និង
សេចក្តីប្រយោគាសាខ្មែរ
អនធម្មបិដក
ធម្មសុទ្ធនិ ទុតយកាត
៧៩

ផ្សព្វផ្សាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុកត្តាមហាសង្ឃរាជាធិបតី ប្តូរ ត្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជនៃគណៈធម្មយុត្តិករិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព. ស. ២៥៥៣

ABHIDHAMMAPIṬAKA

DHAMMASAṄGAṆI

DUTIYABHĀGA

79

សម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសង្ឃរាជវិបសិ បួរ ត្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជ នៃគណៈបច្ចុប្បន្និកនិកាយ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៥០០ឆ្នាំប្លាយ ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធ ចូលកាន់ ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេស អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការ ពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្តាលយជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធធម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នា កត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈ ក៏មាន លុះចំណេរតមក ក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ន នេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែ ចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេស ម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណា ក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើប យើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមាន ឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុប មិនអាចអានច្បាស់បាន ឲ្យមាន ការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំ ក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេច ព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួល ពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឃបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខ ទៀតផង ជាភិយ្យភាពតរៀងទៅ ។

រត្តបទុមធី. ថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

VATT Botum Dhammayutt Sangkat Chatumuk Khan Daun Penh P.Penh

အိတ်အိတ်

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១) ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយតួទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះ គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: សមុល ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ ល គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈ ម ដូច្នេះពាក្យនេះគឺ សម្ម ។

-ពាក្យបាលី: តសុស គឺ តស្ស ។

២) ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជាតិញ្ញាណោ (ជួន-ណាត) ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។

៣) ចំពោះ សន្ធិកម្រាបពាក្យខុស-ត្រូវ ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។

អភិធម្មបិដក

ធម្មសង្កេតនិកាយ ទុតិយភាគ

៧៩

ព. ស. ២៥០៧

អភិធម្មបិដកេ

ធម្មសង្កណិ ទុតិយភាគោ

[១] កតមេ ធម្មា អព្យាកតា ។ កុសលា-
 កុសលានំ ធម្មានំ វិចារកា កាមាវចរា រូចារចរា
 អរូចារចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ
 សដ្ឋារក្ខន្ទោ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ យេ ច ធម្មា កិរិយា
 នេវ កុសលា នាកុសលា ន ច កម្មវិចារកា
 សព្វំ ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អ-
 ព្យាកតា ។

[២] តត្ថ កតមំ សព្វំ រូបំ ។ ចត្តារោ ច
 មហាក្ខតា ចតុន្នំ ច មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ រូបំ
 ឥនំ វុច្ឆតិ សព្វំ រូបំ ។

[៣] សព្វំ រូបំ នហេតុ អហេតុកំ ហេតុវិប្ប-
 យុត្តំ សប្បច្ចយំ សដ្ឋតំ រូបំ លោកិយំ សាសវំ
 សញ្ញាជនិយំ^(១) កន្តជិយំ ឱយជិយំ យោកជិយំ

---

១ ឱ. ម. សំយោជនិយំ ។

អភិធម្មបិដក

ធម្មសង្គណិ ទុតិយភាគ

[១] ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្តេច ។ វិបាកនៃពួកធម៌ជា កុសលនិងអកុសល ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ ជាអបរិយាបន្នៈ (មិនរាប់ចូលក្នុងភូមិវដ្តៈទាំង ៣) វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ទាំងពួកធម៌ដែលជាកិរិយា មិនមែនជាកុសល មិនមែន ជាអកុសលក្តី មិនមែនជាកម្មវិបាកក្តី រូបទាំងអស់ក្តី ធាតុដែលបច្ច័យ មិនបានប្រជុំតាក់តែង (ព្រះនិព្វាន) ក្តី នេះពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត ។

[២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ រូបទាំងអស់ តើដូចម្តេច ។ មហាកូត្ររូប ៤ និងរូបដែលអាស្រ័យមហាកូត្ររូបទាំង ៤ នេះហៅថា រូបទាំងអស់ ។

[៣] រូបទាំងអស់ មិនមែនជាហេតុ ឥតហេតុ ប្រាសចាក ហេតុ ប្រកបដោយបច្ច័យ រូបដែលបច្ច័យតាក់តែង ជាលោកិយ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ដែលគន្លុះគប្បី ដោតក្រង ដែលឱយៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង ដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ដីរណីយំ   បរាមដ្ឋំ   ឧបាទានិយំ   សង្កិលេសិកំ
 អព្យាកតំ   អនារម្មណំ   អចេតសិកំ   ចិត្តវិប្បយុត្តំ
 នេវវិចាកនវិចាកធម្មធម្មំ   អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ
 នសវិតក្កសវិចារំ   នអវិតក្កវិចារមត្តំ   អវិតក្កអវិចារំ
 នបីតិសហគតំ   នសុខសហគតំ   នឧបេក្ខាសហគតំ
 នេវទស្សនេន   នការនាយ   បហាតព្វំ   នេវទស្សនេន
 នការនាយ   បហាតព្វហេតុកំ   នេវអាចយតាមិនអ-
 បចយតាមិ   នេវសេក្ខនាសេក្ខំ   បរិត្តំ   កាមាវចរំ
 នរូចារចរំ   នអរូចារចរំ   បរិយាបន្នំ   នោ^(១)អបរិយាបន្នំ
 អនិយតំ   អនិយ្យានិកំ   ឧប្បន្នំ   ធម្មិ   វិញ្ញាណោហិ
 វិញ្ញេយ្យំ   អនិច្ចំ   ជរាភិក្ខុតំ   វរំ   ឯកវិជេន   រូប-
 សង្កហោ ។

ឯកកំ ។

១ ឱ. ន ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល ជាប្រយោជន៍
 ដល់ឧបាទាន គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាអព្យាក្រឹត មិនមានអា-
 រម្មណ៍ មិនមែនជាចេតសិក ប្រាសចាកចិត្ត ជាសភាវៈមិនមែនជា
 វិបាក មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជារូបមិនសៅហ្មង តែគួរដល់
 សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិចារៈទេ
 មិនមែនមិនមានវិតក្កៈ ហើយមានត្រឹមតែវិចារៈទេ ជារូបមិនមានវិតក្កៈ
 មិនមានវិចារៈ មិនប្រកបដោយបីតិ មិនប្រកបដោយសុខៈ មិនប្រកប
 ដោយឧបេក្ខា ជារូបមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយ
 ភាវនា ជារូបមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយ
 ភាវនា ជារូបមិនមែនជាដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង មិនមែនជាមិនដល់
 នូវការសន្សឹកពូនឡើង មិនមែនជាសេក្ខៈ មិនមែនជាអសេក្ខៈ មាន
 សភាពតូចច្នាវ ជាកាមាវចរ មិនមែនជារូបាវចរ មិនមែនជាអរូបាវចរ
 រាប់ចូលក្នុងវដ្តៈ មិនមែនជាមិនរាប់ចូលក្នុងវដ្តៈ ជាអនិយតៈ មិនមែនជា
 និយ្យានិកៈ ជាឧប្បន្នរូប ជារូបត្រូវដឹងដោយវិញ្ញាណ ៦ ជារូបមិនទៀង
 ដែលជរាគ្របសង្កត់ ការសង្រួមរូបដោយចំណែក ១ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ធម៌មានប្រមាណមួយ ។

អព្យាករេ រូបសង្ខហោ មាតិកា

[៤] ទុរិយោ រូបសង្ខហោ អត្ថិ រូបំ ឧបាទា
អត្ថិ រូបំ ឆោ ឧបាទា អត្ថិ រូបំ ឧបាទិន្នំ អត្ថិ រូបំ
អនុបាទិន្នំ អត្ថិ រូបំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ អត្ថិ រូបំ
អនុបាទិន្នុបាទានិយំ អត្ថិ រូបំ សនិទស្សនំ អត្ថិ
រូបំ អនិទស្សនំ អត្ថិ រូបំ សប្បដិយំ អត្ថិ រូបំ
អប្បដិយំ អត្ថិ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ
អត្ថិ រូបំ មហាក្ខតំ អត្ថិ រូបំ ន មហាក្ខតំ អត្ថិ រូបំ
វិញ្ញត្តិ អត្ថិ រូបំ ន វិញ្ញត្តិ អត្ថិ រូបំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ
អត្ថិ រូបំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ អត្ថិ រូបំ ចិត្តសហក្ក
អត្ថិ រូបំ ន ចិត្តសហក្ក អត្ថិ រូបំ ចិត្តានុបរិវត្តិ
អត្ថិ រូបំ ន ចិត្តានុបរិវត្តិ អត្ថិ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ
អត្ថិ រូបំ ពាហិរំ អត្ថិ រូបំ ឱណ្ណារិកំ អត្ថិ រូបំ
សុខុមំ អត្ថិ រូបំ ទូរេ អត្ថិ រូបំ សន្តិកេ ។ អត្ថិ
រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស វត្ថុ អត្ថិ រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស
ន វត្ថុ អត្ថិ រូបំ ចក្កុសម្មស្សដាយ វេទនាយ
។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ មាតិកា

[២] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ២ គឺរូបជាឧបាទា និងរូបមិនមែនជាឧបាទា រូបជាឧបាទិន្ន និងរូបជាអនុបាទិន្ន រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ និងរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ រូបជាសនិទស្សនៈ និងរូបជាអនិទស្សនៈ រូបជាសប្បដិយៈ និងរូបជាអប្បដិយៈ រូបជាឥន្ទ្រិយ និងរូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយ រូបជាមហាកូត និងរូបមិនមែនជាមហាកូត រូបជាវិញ្ញត្តិ និងរូបមិនមែនជាវិញ្ញត្តិ រូបជាចិត្តសមុដ្ឋាន និងរូបមិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាន រូបកើតជាមួយនឹងចិត្ត និងរូបមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត រូបប្រព័ត្តទៅតាមចិត្ត និងរូបមិនប្រព័ត្តទៅតាមចិត្ត រូបខាងក្នុង និងរូបខាងក្រៅ រូបគ្រោតគ្រោត និងរូបល្អិត រូបឆ្ងាយ និងរូបជិត ។ រូបជាវត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្ស និងរូបមិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្ស រូបជាវត្ថុនៃវេទនា ។ លេ ។ នៃសញ្ញា ។ លេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ លេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ចក្កវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អត្ថិ រូបំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស
 ន វត្ថុ អត្ថិ រូបំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ យា-
 នសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជិវ្ហាសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស វត្ថុ អត្ថិ រូបំ កាយសម្មស្សស្ស
 ន វត្ថុ អត្ថិ រូបំ កាយសម្មស្សដាយ វេទនាយ
 ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។
 កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អត្ថិ រូបំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 ន វត្ថុ ។ អត្ថិ រូបំ ចក្កសម្មស្សស្ស អារម្មណំ
 អត្ថិ រូបំ ចក្កសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ អត្ថិ
 រូបំ ចក្កសម្មស្សដាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញា-
 យ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។ ចក្កវិញ្ញាណស្ស
 អារម្មណំ អត្ថិ រូបំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ន អារម្ម-
 ណំ ។ អត្ថិ រូបំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជិវ្ហាសម្មស្សស្ស។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស អារម្មណំ អត្ថិ រូបំ កាយ-
 សម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ អត្ថិ រូបំ កាយសម្មស្ស-
 ដាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

នៃចក្ខុវិញ្ញាណ និងរូបមិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ រូបជាវត្ថុ នៃ
សោតសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃជិវ្ហាសម្មស្ស
។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្ស និងរូបមិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយសម្មស្ស
រូបជាវត្ថុ នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែល
កើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណ និងរូបមិនមែនជា
វត្ថុ នៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូបជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្ស និងរូបមិន
មែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្ស រូបជាអារម្មណ៍ នៃវេទនា ។ បេ ។
នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ បេ ។
នៃចក្ខុវិញ្ញាណ និងរូបមិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបជា
អារម្មណ៍ នៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។
នៃជិវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្ស និងរូបមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃ
កាយសម្មស្ស រូបជាអារម្មណ៍ នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្កហេ មាតិកា

ចេតនាយ ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ
 អត្តិ រូបំ កាយវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ ។
 អត្តិ រូបំ ចក្ខាយតនំ អត្តិ រូបំ ន ចក្ខាយតនំ
 អត្តិ រូបំ សោតាយតនំ អត្តិ រូបំ ន សោតាយតនំ
 អត្តិ រូបំ ឃាណាយតនំ ។ បេ ។ ជីវ្ហាយតនំ ។ បេ ។
 កាយាយតនំ អត្តិ រូបំ ន កាយាយតនំ អត្តិ
 រូបំ រូចាយតនំ អត្តិ រូបំ ន រូចាយតនំ អត្តិ
 សទ្ធាយតនំ ។ បេ ។ កន្ធាយតនំ ។ បេ ។ រូបំ
 រសាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ អត្តិ រូបំ ន
 ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ អត្តិ រូបំ ចក្កុណាតុ អត្តិ រូបំ
 ន ចក្កុណាតុ អត្តិ រូបំ សោតណាតុ ។ បេ ។ ឃា-
 នណាតុ ។ បេ ។ ជីវ្ហុណាតុ ។ បេ ។ កាយណាតុ
 អត្តិ រូបំ ន កាយណាតុ អត្តិ រូបំ រូបណាតុ
 អត្តិ រូបំ ន រូបណាតុ អត្តិ រូបំ សទ្ធពណាតុ ។ បេ ។
 កន្ធពណាតុ ។ បេ ។ រសណាតុ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វណាតុ
 អត្តិ រូបំ ន ដោដ្ឋព្វណាតុ ។ អត្តិ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ
 អត្តិ រូបំ ន ចក្កុន្ទ្រិយំ អត្តិ រូបំ សោតិន្ទ្រិយំ
 ។ បេ ។ ឃានិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ជីវ្ហិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហៈ មាតិកា

នៃចេតនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណ និង
 រូបមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូបជាចក្ខុយតនៈ និងរូបមិន
 មែនជាចក្ខុយតនៈ រូបជាសោតាយតនៈ និងរូបមិនមែនជាសោតាយតនៈ
 រូបជាឃានាយតនៈ ។ បេ ។ ជាជិវ្ហាយតនៈ ។ បេ ។ ជាកាយាយតនៈ
 និងរូបមិនមែនជាកាយាយតនៈ រូបជារូបាយតនៈ និងរូបមិនមែនជារូបា-
 យតនៈ រូបជាសទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។ ជាគន្ធាយតនៈ ។ បេ ។ ជារសា-
 យតនៈ ។ បេ ។ ជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ និងរូបមិនមែនជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ។
 រូបជាចក្ខុធាតុ និងរូបមិនមែនជាចក្ខុធាតុ រូបជាសោតធាតុ ។ បេ ។ ជា
 ឃានធាតុ ។ បេ ។ ជាជិវ្ហធាតុ ។ បេ ។ ជាកាយធាតុ និងរូបមិនមែន
 ជាកាយធាតុ រូបជារូបធាតុ និងរូបមិនមែនជារូបធាតុ រូបជាសទ្ធាធាតុ
 ។ បេ ។ ជាគន្ធាធាតុ ។ បេ ។ ជារសធាតុ ។ បេ ។ ជាដោដ្ឋព្វធាតុ និង
 រូបមិនមែនជាដោដ្ឋព្វធាតុ ។ រូបជាចក្ខុន្ទ្រិយ និងរូបមិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយ
 រូបជាសោតិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ជាឃានិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ជាជិវ្ហិន្ទ្រិយ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កាយិន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ ន កាយិន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ
 ឥត្ថិន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ ន ឥត្ថិន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ បុរិសិន្ទ្រិយំ
 អត្ថិ រូបំ ន បុរិសិន្ទ្រិយំ អត្ថិ រូបំ ដីវិតិន្ទ្រិយំ អត្ថិ
 រូបំ ន ដីវិតិន្ទ្រិយំ ។ អត្ថិ រូបំ កាយវិញ្ញត្តិ អត្ថិ រូបំ ន
 កាយវិញ្ញត្តិ អត្ថិ រូបំ វចីវិញ្ញត្តិ អត្ថិ រូបំ ន វចីវិញ្ញត្តិ
 អត្ថិ រូបំ អាកាសធាតុ អត្ថិ រូបំ ន អាកាសធាតុ
 អត្ថិ រូបំ អាចោធាតុ អត្ថិ រូបំ ន អាចោធាតុ
 អត្ថិ រូបំ រូបស្ស លហុតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ន
 លហុតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស មុទុតា អត្ថិ រូបំ រូប-
 ស្ស ន មុទុតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា អត្ថិ រូបំ
 រូបស្ស ន កម្មញ្ញតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ឧបចយោ
 អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ន ឧបចយោ អត្ថិ រូបំ រូបស្ស
 សន្តតិ អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ន សន្តតិ អត្ថិ រូបំ
 រូបស្ស ជរតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ន ជរតា អត្ថិ
 រូបំ រូបស្ស អនិច្ចតា អត្ថិ រូបំ រូបស្ស ន អនិច្ចតា
 អត្ថិ រូបំ កតទ្បិដ្ឋាហោ អាហារហោ អត្ថិ រូបំ ន
 កតទ្បិដ្ឋាហោ អាហារហោ ឃំ ទុរិយេន រូបសង្កហោ ។

ទុកំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ជាកាយន្រ្ទិយ និងរូបមិនមែនជាកាយន្រ្ទិយ រូបជាឥត្តិន្រ្ទិយ និងរូប
 មិនមែនជាឥត្តិន្រ្ទិយ រូបជាបុរិសិន្រ្ទិយ និងរូបមិនមែនជាបុរិសិន្រ្ទិយ
 រូបជាជីវិតិន្រ្ទិយ និងរូបមិនមែនជាជីវិតិន្រ្ទិយ ។ រូបជាកាយវិញ្ញត្តិ
 និងរូបមិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិ រូបជារថីវិញ្ញត្តិ និងរូបមិនមែនជារថីវិញ្ញត្តិ
 រូបជាអាកាសធាតុ និងរូបមិនមែនជាអាកាសធាតុ រូបជាអាបោធាតុ
 និងរូបមិនមែនជាអាបោធាតុ រូបជារូបស្សលហុតា និងរូបមិនមែនជា
 រូបស្សលហុតា រូបជារូបស្សមុទុតា និងរូបមិនមែនជារូបស្សមុទុតា រូប
 ជារូបស្សកម្មញ្ញតា និងរូបមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតា រូបជារូបស្សឧប-
 ចយៈ និងរូបមិនមែនជារូបស្សឧបចយៈ រូបជារូបស្សសន្តតិ និងរូបមិន
 មែនជារូបស្សសន្តតិ រូបជារូបស្សជរតា និងរូបមិនមែនជារូបស្សជរតា
 រូបជារូបស្សអនិច្ចតា និងរូបមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា រូបជាកពឡិដ្តា-
 រាហារ និងរូបមិនមែនជាកពឡិដ្តារាហារ ការសង្រ្គោះរូប ដោយ
 ចំណែក ២ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ធម៌មានប្រមាណពីរ ។

អព្យាករេ រូបសង្ខហោ មាតិកា

[៥] តិរិយោ រូបសង្ខហោ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិ-
 កំ តំ ឧបាទា យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ ឧបា-
 ទា អត្តិ លោ ឧបាទា យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ
 ឧបាទិន្នំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ ឧបាទិន្នំ
 អត្តិ អនុបាទិន្នំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ឧបាទិន្នុ-
 បាទានិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ ឧបាទិន្នុបា-
 ទានិយំ អត្តិ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋ-
 ត្តិកំ តំ អនិទស្សនំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ
 សនិទស្សនំ អត្តិ អនិទស្សនំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ
 តំ សប្បដិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ សប្ប-
 ដិយំ អត្តិ អប្បដិយំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ
 ឥន្ទ្រិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ ឥន្ទ្រិយំ អត្តិ
 ន ឥន្ទ្រិយំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន មហាក្ខតំ
 យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ មហាក្ខតំ អត្តិ ន
 មហាក្ខតំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន វិញ្ញត្តិ យន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ តំ អត្តិ វិញ្ញត្តិ អត្តិ ន វិញ្ញត្តិ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ មាតិកា

[៥] ការសង្រ្គោះរូបដោយចំណែក ៣ គឺរូបណាខាងក្នុង រូប
 នោះជាឧបាទា រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាឧបាទា និងមិនមែនជា
 ឧបាទាក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាឧបាទិន្ន រូបណាខាងក្រៅ
 រូបនោះជាឧបាទិន្ន និងជាអនុបាទិន្នក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាឧ-
 បាទិន្នបាទានិយៈ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ និងជា
 អនុបាទិន្នបាទានិយៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាអនិទស្សនៈ រូប
 ណាខាងក្រៅ រូបនោះជាសនិទស្សនៈ និងជាអនិទស្សនៈក៏មាន រូបណា
 ខាងក្នុង រូបនោះជាសប្បដិយៈ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាសប្បដិយៈ
 និងជាអប្បដិយៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាឥន្ទ្រិយ រូបណា
 ខាងក្រៅ រូបនោះជាឥន្ទ្រិយ និងមិនមែនជាឥន្ទ្រិយក៏មាន រូបណាខាង
 ក្នុង រូបនោះមិនមែនជាមហាកូត រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាមហា-
 កូត និងមិនមែនជាមហាកូតក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែន
 ជាវិញ្ញត្តិ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាវិញ្ញត្តិ និងមិនមែនជាវិញ្ញត្តិក៏មាន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ យន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ តំ អត្ថិ ចិត្តសមុដ្ឋានំ អត្ថិ ន ចិត្តសមុ-
 ដ្ឋានំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ ន ចិត្តសហកុ
 យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ចិត្តសហកុ អត្ថិ ន
 ចិត្តសហកុ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ ន ចិត្តា-
 នុបរិវត្តិ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ចិត្តានុបរិ-
 វត្តិ អត្ថិ ន ចិត្តានុបរិវត្តិ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ
 តំ ឱទ្ធារិកំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ឱ-
 ទ្ធារិកំ អត្ថិ សុខុមំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ
 សន្តិកេ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ទូរេ អត្ថិ
 សន្តិកេ ។ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ ចក្កុសម្ម-
 ស្សស្ស ន វត្ថុ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ អត្ថិ
 ចក្កុសម្មស្សស្ស វត្ថុ អត្ថិ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ
 យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ចក្កុសម្មស្សស្សជាយ វេទ-
 នាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ អត្ថិ
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អត្ថិ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ
 យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាចិត្តសមុជ្ជាន រូបណាខាងក្រៅ រូប
 នោះជាចិត្តសមុជ្ជាន និងមិនមែនជាចិត្តសមុជ្ជានក៏មាន រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះមិនមែនជាចិត្តសហកូ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាចិត្តសហកូ
 និងមិនមែនជាចិត្តសហកូក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះ មិនមែន
 ជាចិត្តានុបវិវត្តិ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាចិត្តានុបវិវត្តិ និងមិនមែន
 ជាចិត្តានុបវិវត្តិក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាឱឡារិកៈ រូបណា
 ខាងក្រៅ រូបនោះជាឱឡារិកៈ និងជាសុខុមៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះជាសន្តិកេរូប រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាទូរេរូប និងជា
 សន្តិកេរូបក៏មាន ។ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុ-
 សម្មស្ស រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្ស និងមិនមែនជា
 វត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្សក៏មាន រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាវត្ថុ
 នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពី
 ចក្ខុសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃចក្ខុវិញ្ញាណក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូប
 នោះជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ និងមិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណក៏មាន
 រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាវត្ថុ នៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ មាតិកា

យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជិវ្ហាសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ យន្តំ រូបំ អជ្ឈតិកំ
 តំ អត្ថិ កាយសម្មស្សស្ស វត្ថុ អត្ថិ កាយសម្ម-
 ស្សស្ស ន វត្ថុ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ កាយស-
 ម្មស្សជាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។
 ចេតនាយ ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ យន្តំ
 រូបំ អជ្ឈតិកំ តំ អត្ថិ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ អត្ថិ
 កាយវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។ យន្តំ រូបំ អជ្ឈតិកំ
 តំ ចក្កសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 តំ អត្ថិ ចក្កសម្មស្សស្ស អារម្មណំ អត្ថិ ចក្កសម្មស្ស-
 ស្ស ន អារម្មណំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈតិកំ តំ ចក្កសម្ម-
 ស្សជាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។
 ចេតនាយ ។ បេ ។ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ
 យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ចក្កវិញ្ញាណស្ស អារ-
 ម្មណំ អត្ថិ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ យន្តំ
 រូបំ អជ្ឈតិកំ តំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ មាតិកា

នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃជិវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្ស
 រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាវត្ថុនៃកាយសម្មស្ស និងមិនមែនជាវត្ថុ នៃ
 កាយសម្មស្សក៏មាន រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាវត្ថុ នៃវេទនា
 ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស
 ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណ រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាវត្ថុនៃកាយ-
 វិញ្ញាណ និងមិនមែនជាវត្ថុនៃកាយវិញ្ញាណក៏មាន ។ រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុសម្មស្ស រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះ
 ជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្ស និងមិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្ម-
 ស្សក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃវេទនា
 ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស
 ។ បេ ។ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាអារម្មណ៍នៃ
 ចក្ខុវិញ្ញាណ និងមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណក៏មាន រូបណា
 ខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ឃានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជីវ្ហាសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 តំ អត្ថិ កាយសម្មស្សស្ស អារម្មណំ អត្ថិ កាយ-
 សម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ
 តំ កាយសម្មស្សស្សជាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញា-
 យ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស
 ន អារម្មណំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ កាយ-
 វិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ អត្ថិ កាយវិញ្ញាណស្ស
 ន អារម្មណំ ។ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ ន ចក្ខុ-
 យតនំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ អត្ថិ ចក្ខុយតនំ
 អត្ថិ ន ចក្ខុយតនំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ ន
 សោតាយតនំ ។ បេ ។ ន ឃានាយតនំ ។ បេ ។
 ន ជីវ្ហាយតនំ ។ បេ ។ ន កាយាយតនំ យន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ តំ អត្ថិ កាយាយតនំ អត្ថិ ន កាយាយ-
 តនំ យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ ន រូមាយតនំ យន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ រូមាយតនំ អត្ថិ ន រូមាយតនំ
 យន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ តំ ន សទ្ធាយតនំ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃជីវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្ស រូប
ណាខាងក្រៅ រូបនោះជាអារម្មណ៍ នៃកាយសម្មស្ស និងមិនមែនជាអា-
រម្មណ៍ នៃកាយសម្មស្សក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាអា-
រម្មណ៍នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែល
កើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណ រូបណាខាងក្រៅ
រូបនោះជាអារម្មណ៍នៃកាយវិញ្ញាណ និងមិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយ-
វិញ្ញាណក៏មាន ។ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាចក្ខុយតនៈ
រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាចក្ខុយតនៈ និងមិនមែនជាចក្ខុយតនៈក៏
មាន រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាសោតាយតនៈ ។ បេ ។
មិនមែនជាឃានាយតនៈ ។ បេ ។ មិនមែនជាជីវ្ហាយតនៈ ។ បេ ។ មិន
មែនជាកាយាយតនៈ រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាកាយាយតនៈ និង
មិនមែនជាកាយាយតនៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជារូបា-
យតនៈ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបាយតនៈ និងមិនមែនជារូបាយ-
តនៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាសទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ មាតិកា

ន កន្ទាយតនំ ។ បេ ។ ន រសាយតនំ ។ បេ ។
 ន ដោដ្ឋព្វាយតនំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ ដោ-
 ដ្ឋព្វាយតនំ អត្ថិ ន ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ យន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ តំ ន ចក្កុធាតុ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ
 អត្ថិ ចក្កុធាតុ អត្ថិ ន ចក្កុធាតុ យន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ តំ ន សោតដាតុ ។ បេ ។ ន ឃានដាតុ
 ។ បេ ។ ន ដិព្វាដាតុ ។ បេ ។ ន កាយដាតុ យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ អត្ថិ កាយដាតុ អត្ថិ ន កាយដាតុ
 យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន រូបដាតុ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ
 អត្ថិ រូបដាតុ អត្ថិ ន រូបដាតុ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ
 តំ ន សទ្ធាដាតុ ។ បេ ។ ន កន្ទដាតុ ។ បេ ។ ន រស-
 ដាតុ ។ បេ ។ ន ដោដ្ឋព្វដាតុ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ
 អត្ថិ ដោដ្ឋព្វដាតុ អត្ថិ ន ដោដ្ឋព្វដាតុ ។ យន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ តំ ន ចក្កុទ្រិយំ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ
 អត្ថិ ចក្កុទ្រិយំ អត្ថិ ន ចក្កុទ្រិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 តំ ន សោតិទ្រិយំ ។ បេ ។ ន ឃានិទ្រិយំ ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ មាតិកា

មិនមែនជាគន្ធាយតនៈ ។ បេ ។ មិនមែនជារសាយតនៈ ។ បេ ។
 មិនមែនជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាដោដ្ឋព្វ-
 យតនៈ និងមិនមែនជាដោដ្ឋព្វាយតនៈក៏មាន ។ រូបណាខាងក្រៅ
 រូបនោះមិនមែនជាចក្ខុធាតុ រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាចក្ខុធាតុ និង
 មិនមែនជាចក្ខុធាតុក៏មាន រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជាសោត-
 ធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនជាឃានធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនជាជិវ្ហាធាតុ
 ។ បេ ។ មិនមែនជាកាយធាតុ រូបណាខាងក្នុង រូបនោះជាកាយ-
 ធាតុ និងមិនមែនជាកាយធាតុក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិន
 មែនជារូបធាតុ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបធាតុ និងមិនមែនជា
 រូបធាតុក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាសទ្ធុធាតុ ។ បេ ។
 មិនមែនជាគន្ធុធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនជារសធាតុ ។ បេ ។
 មិនមែនជាដោដ្ឋព្វធាតុ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះ ជាដោដ្ឋព្វ-
 ធាតុ និងមិនមែនជាដោដ្ឋព្វធាតុក៏មាន ។ រូបណាខាងក្រៅ រូប
 នោះមិនមែនជាចក្ខុន្រ្ទិយ រូបណាខាងក្នុង រូបនោះ ជាចក្ខុន្រ្ទិយ
 និងមិនមែនជាចក្ខុន្រ្ទិយក៏មាន រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះមិនមែនជា
 សោតិ្តន្រ្ទិយ ។ បេ ។ មិនមែនជាឃានិ្តន្រ្ទិយ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ន ជីវិត្តិយំ ។ មេ ។ ន កាយិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ អត្តិ កាយិទ្ធិយំ អត្តិ ន កាយិទ្ធិយំ
 យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន ឥត្តិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ ពា-
 ហិវំ តំ អត្តិ ឥត្តិទ្ធិយំ អត្តិ ន ឥត្តិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ ន បុរិសិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិវំ តំ
 អត្តិ បុរិសិទ្ធិយំ អត្តិ ន បុរិសិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ ន ដីវិតិទ្ធិយំ យន្តំ រូបំ ពាហិវំ តំ
 អត្តិ ដីវិតិទ្ធិយំ អត្តិ ន ដីវិតិទ្ធិយំ ។ យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ ន កាយវិញ្ញត្តិ យន្តំ រូបំ ពាហិវំ
 តំ អត្តិ កាយវិញ្ញត្តិ អត្តិ ន កាយវិញ្ញត្តិ យន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន វេទិវិញ្ញត្តិ យន្តំ រូបំ ពាហិវំ តំ
 អត្តិ វេទិវិញ្ញត្តិ អត្តិ ន វេទិវិញ្ញត្តិ យន្តំ រូបំ អដ្ឋ-
 ត្តិកំ តំ ន អាកាសជាតុ យន្តំ រូបំ ពាហិវំ
 តំ អត្តិ អាកាសជាតុ អត្តិ ន អាកាសជាតុ
 យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន អាចោជាតុ យន្តំ រូបំ
 ពាហិវំ តំ អត្តិ អាចោជាតុ អត្តិ ន អាចោជាតុ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

មិនមែនជាជីវ្ហន្ទ្រិយ ។ បេ ។ មិនមែនជាកាយិន្ទ្រិយ រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះជាកាយិន្ទ្រិយ និងមិនមែនជាកាយិន្ទ្រិយក៏មាន រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះមិនមែនជាឥត្តិន្ទ្រិយ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះ ជាឥត្តិន្ទ្រិយ
 និងមិនមែនជាឥត្តិន្ទ្រិយក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាបុរិ-
 សិន្ទ្រិយ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាបុរិសិន្ទ្រិយ និងមិនមែនជាបុរិសិ-
 ទ្រិយក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាជីវិតិន្ទ្រិយ រូបណាខាង
 ក្រៅ រូបនោះជាជីវិតិន្ទ្រិយ និងមិនមែនជាជីវិតិន្ទ្រិយក៏មាន ។ រូប
 ណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិ រូបណាខាងក្រៅ រូប
 នោះជាកាយវិញ្ញត្តិ និងមិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិក៏មាន រូបណាខាងក្នុង
 រូបនោះមិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាវចីវិញ្ញត្តិ និង
 មិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាអាកាស-
 ធាតុ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជាអាកាសធាតុ និងមិនមែនជាអាកាស-
 ធាតុក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាអាបេធាតុ រូបណា
 ខាងក្រៅ រូបនោះជាអាបេធាតុ និងមិនមែនជាអាបេធាតុក៏មាន

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ មាតិកា

យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ រូបស្ស ឆ លហុតា យន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ តំ អត្ថិ រូបស្ស លហុតា អត្ថិ រូបស្ស ឆ
 លហុតា យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ រូបស្ស ឆ មុ-
 ទុតា យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ រូបស្ស មុទុតា
 អត្ថិ រូបស្ស ឆ មុទុតា យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ
 រូបស្ស ឆ កម្មញ្ញតា យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ
 រូបស្ស កម្មញ្ញតា អត្ថិ រូបស្ស ឆ កម្មញ្ញតា
 យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ រូបស្ស ឆ ឧបច្ចយោ យន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ រូបស្ស ឧបច្ចយោ អត្ថិ រូបស្ស
 ឆ ឧបច្ចយោ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ រូបស្ស ឆ
 សន្តតិ យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ រូបស្ស សន្តតិ
 អត្ថិ រូបស្ស ឆ សន្តតិ យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ
 តំ រូបស្ស ឆ ជវតា យន្តំ រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ
 រូបស្ស ជវតា អត្ថិ រូបស្ស ឆ ជវតា យន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ តំ រូបស្ស ឆ អនិច្ចតា យន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 តំ អត្ថិ រូបស្ស អនិច្ចតា អត្ថិ រូបស្ស ឆ អនិច្ចតា

អព្យាកតៈ រូបសង្គហៈ មាតិកា

រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជារូបស្សលហុតា រូបណាខាងក្រៅ
 រូបនោះជារូបស្សលហុតា និងមិនមែនជារូបស្សលហុតាក៏មាន រូបណា
 ខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជារូបស្សមុទុតា រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជា
 រូបស្សមុទុតា និងមិនមែនជារូបស្សមុទុតាក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូប
 នោះមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតា រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបស្សកម្ម-
 ញ្ញតា និងមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតាក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះ
 មិនមែនជារូបស្សឧបចយៈ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបស្សឧបចយៈ
 និងមិនមែនជារូបស្សឧបចយៈក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជា
 រូបស្សសន្តតិ រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបស្សសន្តតិ និងមិនមែនជា
 រូបស្សសន្តតិក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជារូបស្សជរតា
 រូបណាខាងក្រៅ រូបនោះជារូបស្សជរតា និងមិនមែនជារូបស្សជរតា
 ក៏មាន រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា រូបណា
 ខាងក្រៅ រូបនោះជារូបស្សអនិច្ចតា និងមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតាក៏មាន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ តំ ន កតទ្បីកាហោ អាហារោ យន្តំ
រូបំ ពាហិរំ តំ អត្ថិ កតទ្បីកាហោ អាហារោ អត្ថិ ន
កតទ្បីកាហោ អាហារោ វរំ តិរិយេន រូបសង្កហោ ។

តិកំ ។

[៦] ចតុត្ថិយេន រូបសង្កហោ យន្តំ រូបំ ឧបាទា
តំ អត្ថិ ឧបាទិន្នំ អត្ថិ អនុបាទិន្នំ យន្តំ រូបំ អ-
នុបាទា តំ អត្ថិ ឧបាទិន្នំ អត្ថិ អនុបាទិន្នំ យន្តំ
រូបំ ឧបាទា តំ អត្ថិ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ អត្ថិ អនុ-
បាទិន្នុបាទានិយំ យន្តំ រូបំ អនុបាទា តំ អត្ថិ ឧ-
បាទិន្នុបាទានិយំ អត្ថិ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ យន្តំ
រូបំ ឧបាទា តំ អត្ថិ សប្បដិយំ អត្ថិ អប្បដិយំ
យន្តំ រូបំ អនុបាទា តំ អត្ថិ សប្បដិយំ អត្ថិ អប្ប-
ដិយំ យន្តំ រូបំ ឧបាទា តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ សុ-
ខុមំ យន្តំ រូបំ អនុបាទា តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ
សុខុមំ យន្តំ រូបំ ឧបាទា តំ អត្ថិ ទូរេ អត្ថិ សន្តិកេ
យន្តំ រូបំ អនុបាទា តំ អត្ថិ ទូរេ អត្ថិ សន្តិកេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

រូបណាខាងក្នុង រូបនោះមិនមែនជាកពឡិដ្ឋារាហារ រូបណាខាងក្រៅ
រូបនោះជាកពឡិដ្ឋារាហារ និងមិនមែនជាកពឡិដ្ឋារាហារក៏មាន ការ
សង្ខេបរូបដោយចំណែក ៣ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៣ ។

[៦] ការសង្ខេបរូប ដោយចំណែក ៤ គឺរូបណាជាឧបាទា
រូបនោះជាឧបាទិន្នក៏មាន ជាអនុបាទិន្នក៏មាន រូបណាជាអនុបាទា រូប
នោះជាឧបាទិន្នក៏មាន ជាអនុបាទិន្នក៏មាន រូបណាជាឧបាទា រូបនោះ
ជាឧបាទិន្នបាទានិយៈក៏មាន ជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈក៏មាន រូបណាជា
អនុបាទា រូបនោះជាឧបាទិន្នបាទានិយៈក៏មាន ជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ
ក៏មាន រូបណាជាឧបាទា រូបនោះជាសប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្ប-
ដិយៈក៏មាន រូបណាជាអនុបាទា រូបនោះជាសប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្ប-
ដិយៈក៏មាន រូបណាជាឧបាទា រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈ
ក៏មាន រូបណាជាអនុបាទា រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន
រូបណាជាឧបាទា រូបនោះជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន រូប
ណាជាអនុបាទា រូបនោះជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន ។

អព្យាករេ រូបសង្ខហោ មាតិកា

យន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ សនិទស្សនំ អត្តិ
 អនស្សនំ យន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ
 សនិទស្សនំ អត្តិ អនិទស្សនំ យន្តំ រូបំ ឧបា-
 ទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ សប្បដិយំ អត្តិ អប្បដិយំ យន្តំ
 រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ សប្បដិយំ អត្តិ អប្បដិយំ
 យន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ មហាក្ខតំ អត្តិ ន
 មហាក្ខតំ យន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ មហា-
 ក្ខតំ អត្តិ ន មហាក្ខតំ យន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិន្តំ តំ
 អត្តិ ឌីណ្ហារិកំ អត្តិ សុខុមំ យន្តំ រូបំ អនុបា-
 ទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ ឌីណ្ហារិកំ អត្តិ សុខុមំ យន្តំ រូបំ
 ឧបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ ទូរេ អត្តិ សន្តិកេ យន្តំ
 រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តំ តំ អត្តិ ទូរេ អត្តិ សន្តិកេ ។
 យន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិន្តុបាទានិយំ តំ អត្តិ សនិទ-
 ស្សនំ អត្តិ អនិទស្សនំ យន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តុបា-
 ទានិយំ តំ អត្តិ សនិទស្សនំ អត្តិ អនិទស្សនំ
 យន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិន្តុបាទានិយំ តំ អត្តិ សប្បដិយំ
 អត្តិ អប្បដិយំ យន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិន្តុបាទានិយំ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ មាតិកា

រូបណាជាឧបាទិដ្ឋ រូបនោះជាសនិទស្សនៈក៏មាន ជាអនិទស្សនៈក៏មាន រូប
ណាជាអនុបាទិដ្ឋ រូបនោះជាសនិទស្សនៈក៏មាន ជាអនិទស្សនៈក៏មាន រូប
ណាជាឧបាទិដ្ឋ រូបនោះជាសប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្បដិយៈក៏មាន រូបណា
ជាអនុបាទិដ្ឋ រូបនោះជាសប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្បដិយៈក៏មាន រូបណាជា
ឧបាទិដ្ឋ រូបនោះជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខតក៏មាន រូបណា
ជាអនុបាទិដ្ឋ រូបនោះជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខតក៏មាន រូប
ណាជាឧបាទិដ្ឋ រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន រូបណាជា
អនុបាទិដ្ឋ រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មានជាសុខុមៈក៏មាន រូបណាជាឧបា-
ទិដ្ឋ រូបនោះជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន រូបណាជាអនុបា-
ទិដ្ឋ រូបនោះជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន ។ រូបណាជាឧ-
បាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាសនិទស្សនៈក៏មាន ជាអនិទស្សនៈក៏
មាន រូបណាជាអនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាសនិទស្សនៈក៏មាន
ជាអនិទស្សនៈក៏មាន រូបណាជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាស-
ប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្បដិយៈក៏មាន រូបណាជាអនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

តំ អត្ថិ សប្បជិយំ អត្ថិ អប្បជិយំ យន្តំ រូបំ
ឧចាទិន្ទុចាណនិយំ តំ អត្ថិ មហាក្ខតំ អត្ថិ ន
មហាក្ខតំ យន្តំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចាណនិយំ តំ អត្ថិ
មហាក្ខតំ អត្ថិ ន មហាក្ខតំ យន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុ-
ចាណនិយំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ សុខុមំ យន្តំ
រូបំ អនុចាទិន្ទុចាណនិយំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ
សុខុមំ យន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុចាណនិយំ តំ អត្ថិ ទូរ
អត្ថិ សន្តិកេ យន្តំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចាណនិយំ តំ
អត្ថិ ទូរ អត្ថិ សន្តិកេ ។ យន្តំ រូបំ សប្បជិយំ
តំ អត្ថិ ឥន្ទ្រិយំ អត្ថិ ន ឥន្ទ្រិយំ យន្តំ រូបំ អប្ប-
ជិយំ តំ អត្ថិ ឥន្ទ្រិយំ អត្ថិ ន ឥន្ទ្រិយំ យន្តំ រូបំ
សប្បជិយំ តំ អត្ថិ មហាក្ខតំ អត្ថិ ន មហាក្ខតំ យន្តំ
រូបំ អប្បជិយំ តំ អត្ថិ មហាក្ខតំ អត្ថិ ន មហាក្ខតំ ។
យន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ សុខុមំ
យន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធារិកំ អត្ថិ
សុខុមំ យន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ តំ អត្ថិ ទូរ អត្ថិ សន្តិកេ
យន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ តំ អត្ថិ ទូរ អត្ថិ សន្តិកេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

រូបនោះជាសប្បដិយៈក៏មាន ជាអប្បដិយៈក៏មាន រូបណាជាឧបាទិដ្ឋបា-
 ទានិយៈ រូបនោះជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខតក៏មាន រូបណាជា
 អនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខត
 ក៏មាន រូបណាជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជា
 សុខុមៈក៏មាន រូបណាជាអនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏
 មាន ជាសុខុមៈក៏មាន រូបណាជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះជាទូររូប
 ក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន រូបណា ជាអនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ រូបនោះ
 ជាទូររូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន ។ រូបណា ជាសប្បដិយៈ រូប
 នោះជាតន្ត្រិយក៏មាន មិនមែនជាតន្ត្រិយក៏មាន រូបណាជាអប្បដិយៈ
 រូបនោះជាតន្ត្រិយក៏មាន មិនមែនជាតន្ត្រិយក៏មាន រូបណាជាសប្បដិយៈ
 រូបនោះ ជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខតក៏មាន រូបណា ជា
 អប្បដិយៈ រូបនោះ ជាមហាក្ខតក៏មាន មិនមែនជាមហាក្ខតក៏មាន ។
 រូបណាជាតន្ត្រិយ រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន រូបណា
 មិនមែនជាតន្ត្រិយ រូបនោះ ជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន រូប
 ណា ជាតន្ត្រិយ រូបនោះជាទូររូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន រូប
 ណាមិនមែនជាតន្ត្រិយ រូបនោះជាទូររូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន ។

អព្យាកតេ រូបសង្កហោ មាតិកា

យន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធហារិកំ អត្ថិ សុ-
 ខុមំ យន្តំ រូបំ ន មហាក្ខតំ តំ អត្ថិ ឱទ្ធហារិកំ
 អត្ថិ សុខុមំ យន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ តំ អត្ថិ ទូរេ
 អត្ថិ សន្តិកេ យន្តំ រូបំ ន មហាក្ខតំ តំ អត្ថិ
 ទូរេ អត្ថិ សន្តិកេ ។ ទិដ្ឋំ សុតំ មុតំ វិញ្ញាតំ
 រូបំ ឯវំ ចតុត្ថិយេន រូបសង្កហោ ។

ចតុក្កំ ។

[៧] បញ្ចវិយេន រូបសង្កហោ បបរីធាតុ អាចោ-
 ធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ យញ្ច រូបំ ឧចាទា
 ឯវំ បញ្ចវិយេន រូបសង្កហោ ។

បញ្ចកំ ។

[៨] នត្ថិយេន រូបសង្កហោ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ
 សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ យានវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ជិវ្ហវិញ្ញេយ្យំ
 រូបំ កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ មនោវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ឯវំ
 នត្ថិយេន រូបសង្កហោ ។

នក្កំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ មាតិកា

រូបណាជាមហាកូត រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន រូប
ណាមិនមែនជាមហាកូត រូបនោះជាឱឡារិកៈក៏មាន ជាសុខុមៈក៏មាន
រូបណាជាមហាកូត រូបនោះជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន រូបណា
មិនមែនជាមហាកូត រូបនោះ ជាទូរេរូបក៏មាន ជាសន្តិកេរូបក៏មាន ។
(បានដល់) រូបដែលបុគ្គលឃើញ ឮ លិទ្ធិ ភ្នក្ស ដឹងច្បាស់ ការសង្ខ្រោះ
រូបដោយចំណែក ៤ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៤ ។

[៧] ការសង្ខ្រោះរូប ដោយចំណែក ៥ គឺ បឋវីធាតុ អាប៊ុ-
ធាតុ តេជោធាតុ វាយោធាតុ និងឧបាទរូប ការសង្ខ្រោះរូបដោយ
ចំណែក ៥ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៥ ។

[៨] ការសង្ខ្រោះរូប ដោយចំណែក ៦ គឺ រូបដែលគប្បីដឹង
ដោយភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយ
ច្រមុះ រូបដែលគប្បីដឹងដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ
រូបដែលគប្បីដឹងដោយចិត្ត ការសង្ខ្រោះរូបដោយចំណែក ៦ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៦ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៩] សត្តវិទេន រូបសង្កហោ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ
សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ជិវ្ហាវិញ្ញេយ្យំ
រូបំ កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ មនោទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ
មនោវិញ្ញាណទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ឯវំ សត្តវិទេន រូប-
សង្កហោ ។

សត្តកំ ។

[១០] អដ្ឋវិទេន រូបសង្កហោ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ
រូបំ សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ជិវ្ហាវិ-
ញ្ញេយ្យំ រូបំ កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ អត្តិ សុខសម្ម-
ស្សំ អត្តិ ទុក្ខសម្មស្សំ មនោទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ
មនោវិញ្ញាណទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ឯវំ អដ្ឋវិទេន
រូបសង្កហោ ។

អដ្ឋកំ ។

[១១] នវវិទេន រូបសង្កហោ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ
សោតវិញ្ញេយ្យំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ ជិវ្ហាវិញ្ញេយ្យំ កាយវិញ្ញេយ្យំ
ឥន្ទ្រិយំ បុរិសិញ្ញេយ្យំ ជិវិតិញ្ញេយ្យំ យញ្ច រូបំ ន
ឥញ្ញេយ្យំ ឯវំ នវវិទេន រូបសង្កហោ ។

នវកំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៩] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ៧ គឺ រូបដែលគប្បីដឹងដោយ ភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ រូប ដែលគប្បីដឹងដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹង ដោយកាយ រូបដែលគប្បី ដឹងដោយមនោធាតុ រូបដែលគប្បីដឹង ដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ការ សង្ខាររូបដោយចំណែក ៧ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៧ ។

[១០] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ៨ គឺ រូបដែលគប្បីដឹងដោយ ភ្នែក រូបដែលគប្បីដឹងដោយត្រចៀក រូបដែលគប្បីដឹងដោយច្រមុះ រូប ដែលគប្បីដឹង ដោយអណ្តាត រូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបមាន សម្មសុរាសុខ មានសម្មសុរាទុក្ខ រូបដែលគប្បីដឹង ដោយមនោធាតុ រូបដែលគប្បីដឹងដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ៨ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៨ ។

[១១] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ៩ គឺ ចក្ខុន្ទ្រិយ សោតិន្ទ្រិយ ឃានិន្ទ្រិយ ជីវ្ហិន្ទ្រិយ កាយិន្ទ្រិយ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ និងរូប ដែលមិនមែនជាឥន្ទ្រិយ ការសង្ខាររូប ដោយចំណែក ៩ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៩ ។

អព្យាកតេ រូបសង្កហោ មាតិកា

[១២] ទសវិជេន រូបសង្កហោ ចក្កាទ្រិយំ
 សោតិទ្រិយំ យានិទ្រិយំ ជិវ្ហិទ្រិយំ កាយិទ្រិយំ ឥ-
 ត្តិទ្រិយំ បុរិសិទ្រិយំ ដីវិតិទ្រិយំ ន ឥទ្រិយំ រូបំ
 អត្តិ សប្បដិយំ អត្តិ អប្បដិយំ ឯវំ ទសវិជេន
 រូបសង្កហោ ។

ទសកំ ។

[១៣] ឯកាទសវិជេន រូបសង្កហោ ចក្កា-
 យតនំ សោតាយតនំ យានាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ
 កាយាយតនំ រូចាយតនំ សទ្ធាយតនំ កណ្ហាយតនំ
 រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ យញ្ច រូបំ អនិទស្សនំ
 អប្បដិយំ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ ឯវំ ឯកាទសវិជេន
 រូបសង្កហោ ។

ឯកាទសកំ ។

មាតិកា ។

[១៤] សព្វំ រូបំ នហេតុមេវ អហេតុកមេវ
 ហេតុវិប្បយុត្តមេវ សប្បច្ចយមេវ សង្កតមេវ រូបមេវ
 លោកិយមេវ សាសវមេវ សញ្ញាជនិយមេវ កន្តនិ-
 យមេវ ឱបនិយមេវ យោគនិយមេវ ដីវណិយមេវ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហៈ មាតិកា

[១២] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ១០ គឺ ចក្ខុន្ទ្រិយ សោតិ-
ន្ទ្រិយ ឃានិន្ទ្រិយ ជីវ្ហិន្ទ្រិយ កាយិន្ទ្រិយ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ
ជីវិតិន្ទ្រិយ រូបមិនមែនជាតន្ទ្រិយ រូបជាសប្បដិយៈ ជាអប្បដិយៈ ការ
សង្ខាររូបដោយចំណែក ១០ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១០ ។

[១៣] ការសង្ខាររូបដោយចំណែក ១១ គឺ ចក្ខាយតនៈ
សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជីវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ រូបាយតនៈ
សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ និងរូប
ជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ ការសង្ខារ
រូបដោយចំណែក ១១ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១១ ។

ចប់ មាតិកា ។

[១៤] រូបទាំងអស់ សុទ្ធតែគ្មានហេតុ សុទ្ធតែឥតហេតុ សុទ្ធតែ
ប្រាសចាកហេតុ សុទ្ធតែប្រកបដោយបច្ច័យ សុទ្ធតែមានបច្ច័យតាក់តែង
សុទ្ធតែជារូបតែម្យ៉ាង សុទ្ធតែជាប់នៅក្នុងលោក សុទ្ធតែប្រកបដោយ
អាសវៈ សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ សុទ្ធតែជារូបដែលគន្លុះ
គប្បីដោតក្រុង សុទ្ធតែជារូបដែលឱយៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង សុទ្ធតែ
ជារូបដែលយោគៈគប្បីប្រព្រឹត្តកន្លង សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

បរាមជ្ជមេវ ឧបាទានិយមេវ សង្ក្ខីលេសិកមេវ អ-
 ព្យាកតមេវ អនាម្ពណាមេវ អចេតសិកមេវ ចិត្តវិ-
 ប្បយុត្តមេវ នេវវិចាកនវិចាកធម្មធម្មមេវ អសង្ក្ខីលិ-
 ដ្ឋសង្ក្ខីលេសិកមេវ នសវិតក្កសវិចារមេវ នអវិតក្ក-
 វិចារមត្តមេវ អវិតក្កអវិចារមេវ នបីតិសហកតមេវ
 នសុខសហកតមេវ នឧបេក្ខាសហកតមេវ នេវ-
 ទស្សនេន នការនាយ បហាតព្វមេវ នេវទស្សនេន
 នការនាយ បហាតព្វហេតុកមេវ នេវអាចយកាមិ-
 នអបចយកាមិមេវ នេវសេក្ខនាសេក្ខមេវ បរិត្តមេវ
 កាមាវចរមេវ នរូចាវចរមេវ នអរូចាវចរមេវ បរិយា-
 បន្នមេវ នោអបរិយាបន្នមេវ អនិយតមេវ អនិយ្យានិ-
 កមេវ ឧប្បន្នំ នហិ វិញ្ញាណេហិ វិញ្ញេយ្យមេវ អ-
 និច្ចមេវ ជរាភិក្ខុតមេវ ឯវំ ឯកវិជេន រូបសង្ក្ខហោ ។

ឯកកនិទ្ទេសោ ។

[១៥] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទា ។ ចក្ខាយតនំ
 សោតាយតនំ ឃានាយតនំ ជីវ្ហាយតនំ កាយាយតនំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

សុទ្ធតែជារូប ដែលបរាមាសៈស្លាបអង្កែល សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់
 ឧបាទាន សុទ្ធតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង សុទ្ធតែជាអព្យាក្រឹត សុទ្ធ
 តែគ្មានអារម្មណ៍ សុទ្ធតែមិនមែនជាចេតសិក សុទ្ធតែប្រាសចាកចិត្ត
 សុទ្ធតែមិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជាធម្មតា ជារូបមិនសៅហ្មង
 តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនមែនប្រកបដោយវិតក្កៈ ប្រកបដោយវិ-
 ចារៈទេ មិនមែនមិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈទេ សុទ្ធតែមិនមាននវិ-
 តក្កៈមិនមានវិចារៈ មិនមែនប្រកបដោយបីតិ មិនប្រកបដោយសុខៈ មិន
 ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជារូបមិនគប្បីលះដោយទស្សនៈ មិនគប្បីលះដោយ
 ការវនា ជារូបមានហេតុមិនគប្បីលះដោយទស្សនៈ មិនគប្បីលះដោយការ-
 វនា មិនដល់នូវការសន្សំកព្វនឡើង មិនមែនជាការមិនដល់នូវការសន្សំ
 កព្វនឡើង មិនមែនជាសេក្ខៈ មិនមែនជាអសេក្ខៈ ជារូបតូចធ្មារ ជាកា-
 មាវចរ មិនមែនជារូបាវចរ មិនមែនជាអរូបាវចរ រាប់ចូលក្នុងវដ្តៈ មិនមែន
 មិនរាប់ចូលក្នុងវដ្តៈ ជាអនិយតៈ មិនមែនជានិយ្យានិកៈ ជារូបកើតឡើង
 ហើយ គប្បីដឹងដោយវិញ្ញាណ ៦ ជារូបមិនទៀង សុទ្ធតែត្រូវជរាគ្រប
 សង្កត់បាន ការសង្រ្គោះរូបដោយចំណែក ១ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ឯកកនិទ្ទេស ។

[១៥] រូបជាឧបាទាននោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ
 សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនីទ្វេសោ

រូបាយតនំ សន្ទាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ឥ-
 ត្តិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ជីវិតិទ្ធិយំ កាយវិញ្ញត្តិ រថិ-
 វិញ្ញត្តិ អាកាសធាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា
 រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស ស-
 ន្តតិ រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា កតទ្ធិកាហោ
 អាហារោ ។

[១៥] កតមន្តំ រូបំ ចក្ខុយតនំ ។ យំ
 ចក្កំ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទានាយ បសាដោ អ-
 ត្តការវរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យេន
 ចក្ខុណា អនិទស្សនេន សប្បដិយេន រូបំ សនិទ-
 ស្សនំ សប្បដិយំ បស្សិ វា បស្សតិ វា បស្សិស្សតិ
 វា បស្សេ វា ចក្កំបេតំ ចក្ខុយតនំបេតំ ចក្ខុធាតុ-
 បេសា ចក្កុទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា
 សមុទ្ពោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហៈ ទុកនិទ្ទេស

រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ
បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ អាកាសធាតុ រូបស្ស-
លហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបចយៈ រូបស្ស-
សន្តតិ រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា កពឡិដ្ឋារាហារ ។

[១៦] រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ភ្នែកណា គឺ
ប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាច
ឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ (ឬថា) បុគ្គលឃើញ
ហើយក្តី កំពុងឃើញក្តី នឹងឃើញក្តី គប្បីឃើញក្តី នូវរូបដែលប្រកប
ដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ដោយភ្នែកណា ដែលមិនអាច
ឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថា
ចក្ខុក៏បាន (ព្រោះជាអ្នកត្រួតត្រាខាងការឃើញ) ហៅថាចក្ខុយតនៈ
ក៏បាន (ព្រោះជាទីប្រជុំចុះនៃកំណើតរបស់ខ្លួន) ហៅថាចក្ខុធាតុក៏បាន
(ព្រោះជាសភាវៈសូន្យ ទាំងមិនមែន) ហៅថាចក្ខុន្ទ្រិយក៏បាន (ព្រោះមាន
នាទីខាងការឃើញ) ហៅថាលោកក៏បាន (ព្រោះជារបស់សម្រាប់
វិនាស) ហៅថាទ្វារក៏បាន (ព្រោះជារបស់សម្រាប់បើកបិទ) ហៅថា
សមុទ្រក៏បាន (ព្រោះបំពេញបានដោយក្រ) ហៅថាបណ្ណារៈក៏បាន
(ព្រោះជារបស់ថ្វាបរិសុទ្ធ) ហៅថាខេត្តក៏បាន (ព្រោះជាកន្លែងកើត
ផស្សៈជាដើម) ហៅថាវត្តក៏បាន (ព្រោះជាទីតម្កល់ផស្សៈជាដើម)

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

នេត្តំបេតំ នយនំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កាមោ-
 បេសោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្ខាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ចក្ខាយតនំ ។ យំ ចក្កំ ចតុន្តំ មហាក្វតានំ ឧ-
 ទាទាយ បសាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ
 សប្បដិយោ យម្ហិ ចក្កម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ
 រូបំ សនិទស្សនំ សប្បដិយំ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ
 វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា ចក្កំបេតំ
 ចក្ខាយតនំបេតំ ចក្កុណតុបេសា ចក្កុទ្រិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្គោបេសោ បណ្ឌារំ-
 បេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ នេត្តំបេតំ នយនំបេតំ ឱ-
 រិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្ខា-
 យតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ចក្ខាយតនំ ។ យំ ចក្កំ ចតុន្តំ
 មហាក្វតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ហៅថានេត្រក៏បាន (ព្រោះបង្ហាញទីស្មើនិងទីមិនស្មើ ហើយនាំអត្តភាព
 ទៅ) ហៅថានយនៈក៏បាន (ព្រោះសេចក្តីដូចគ្នានឹងនេត្រនោះ) ហៅ
 ថាត្រើយអាយក៏បាន (ព្រោះរាប់បញ្ចូលខាងកាយខ្លួន) ហៅថាស្រុក
 ទំនេរក៏បាន (ព្រោះជារបស់សាធារណ៍ដល់របស់ច្រើន ទាំងគ្មានម្ចាស់)
 នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ ។ រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ភ្នែក
 ណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ ដែលរាប់ចូលក្នុងអត្តភាព
 ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ (ឬ
 ថា) បុគ្គលខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បី
 ខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នូវរូបដែលប្រកបដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ក្នុងភ្នែកណា ដែលមិនអាចឃើញដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ប្រកបដោយការ
 ប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថាចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏
 បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រ
 ក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន
 ថា នយនៈក៏បាន ថាត្រើយខាងអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន
 នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ ។ រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ ចក្កំ អនិទស្សនំ សប្ប-
 ដិយំ រូបម្ហិ សនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា
 បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា ចក្កំ-
 បេតំ ចក្កាយតនំបេតំ ចក្កុណតុបេសា ចក្កុទ្ធិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណារំ-
 បេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឆេត្តំបេតំ នយនំបេតំ ឱរិមន្តិរំ-
 បេតំ សុញ្ញា កាមោបេសោ ឥនន្តំ រូបំ ចក្កាយ-
 តនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ចក្កាយតនំ ។ យំ ចក្កំ
 ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ បសានោ អត្តការបរិ-
 យាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ ចក្កំ និស្សា-
 យ រូបំ អារត្ត ចក្កុសម្មស្សោ ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ
 វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។ យំ ចក្កំ
 និស្សាយ រូបំ អារត្ត ចក្កុសម្មស្សោ វេទនា ។ បេ ។
 សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចក្កុវិញ្ញាណំ ឧប្ប-
 ន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។
 យំ ចក្កំ និស្សាយ រូចារម្មណោ ចក្កុសម្មស្សោ ឧប្បន្និ
 វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

ដែលមិនអាចឃើញ ដោយចក្ខុវិញ្ញាណបាន ប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ឬថា ភ្នែកណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ខ្លាំងខ្លប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្លប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្លប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្លប់ក្តី ក្នុងរូប
 ដែលប្រកបដោយការឃើញ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ភ្នែកនុ៎ះ ហៅថា
 ចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏បាន
 ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថា
 ខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន ថានយនៈក៏បាន ថាគ្រើយ
 អាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ ។ រូបជាចក្ខុ-
 យតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង
 ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ឬថា ចក្ខុសម្មស្សប្រារព្ធរូប កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី
 គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស
 ប្រារព្ធរូប ព្រោះអាស្រ័យនូវភ្នែកណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា
 ។ បេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បី
 កើតក្តី ។ បេ ។ ចក្ខុសម្មស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី
 កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យំ ចក្កំ និស្សាយ រូចារម្មណា ចក្កសម្មស្ស-
 ជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 ចក្កវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្ស-
 តិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ចក្កំបេតំ ចក្កាយតនំបេតំ
 ចក្កធាតុបេសា ចក្កិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ
 ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ
 វត្ថុំបេតំ នេត្តំបេតំ នយនំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុ-
 ញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្កាយតនំ ។
 [១៧] កតមន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ យំ
 សោតំ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ បសាទោ
 អត្តការវរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យេន
 សោតេន អនិទស្សនេន សប្បដិយេន សទ្ធិំ អ-
 និទស្សនំ សប្បដិយំ សុណិ វា សុណាតិ វា
 សុណិស្សតិ វា សុណោ វា សោតំបេតំ សោ-
 តាយតនំបេតំ សោតធាតុបេសា សោតិទ្ធិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ
 បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្ថុំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុ-
 ញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា
 ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ កើត
 ឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ភ្នែកនុ៎ះ ហៅ
 ថាចក្ខុក៏បាន ថាចក្ខុយតនៈក៏បាន ថាចក្ខុធាតុក៏បាន ថាចក្ខុន្រ្ទិយក៏
 បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន
 ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថានេត្រក៏បាន ថានយនៈក៏បាន ថា
 ត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាចក្ខុយតនៈ ។

[១៧] រូបជាសោតាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ត្រចៀកណា
 គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព មិនអាចឃើញ
 បាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាបុគ្គលស្តាប់ហើយក្តី កំពុងស្តាប់
 ក្តី នឹងស្តាប់ក្តី គប្បីស្តាប់ក្តី នូវសំឡេងដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រ-
 កបដោយការប៉ះពាល់ ដោយត្រចៀកណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែ
 ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ត្រចៀតនុ៎ះ ហៅថាសោតៈក៏បាន ថាសោតា-
 យតនៈក៏បាន ថាសោតធាតុក៏បាន ថាសោតិទ្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន
 ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏
 បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាសោតាយតនៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

កតមន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ យំ សោតំ ចតុន្តំ
មហាកូតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការវរិយា-
បន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យម្ហិ សោតម្ហិ
អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ សន្នោ អនិទស្សនោ
សប្បដិយោ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិ-
ហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា សោតំបេតំ សោ-
តាយតនំបេតំ សោតទាតុបេសា សោតិទ្ធិយំបេតំ
លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ ប-
ណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ
កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ កត-
មន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ យំ សោតំ ចតុន្តំ
មហាកូតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការវរិយា-
បន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ សោតំ អ-
និទស្សនំ សប្បដិយំ សទ្ធម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្ប-
ដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្ស-
តិ វា បដិហញ្ញោ វា សោតំបេតំ សោតាយនំបេតំ
សោតទាតុបេសា សោតិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ
ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

រូបជាសោតាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ត្រចៀកណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាសំឡេងដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ក្នុងត្រចៀកណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ត្រចៀកនុ៎ះ ហៅថាសោតៈក៏បាន ថាសោតាយតនៈក៏បាន ថាសោតធាតុក៏បាន ថាសោតិន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាសោតាយតនៈ ។ រូបជាសោតាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ត្រចៀកណាគឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាត្រចៀកណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ក្នុងសំឡេងដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ត្រចៀកនុ៎ះ ហៅថាសោតៈក៏បាន ថាសោតាយតនៈក៏បាន ថាសោតធាតុក៏បាន ថាសោតិន្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

វត្ថុំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ
 រូបំ សោតាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ សោតាយត-
 នំ ។ យំ សោតំ ចតុន្តំ មហាកូតានំ ឧទាទាយ
 បសាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្ប-
 ដិយោ យំ សោតំ និស្សាយ សទ្ធិំ អារត្ត សោ-
 តសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ
 វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ សោតំ និស្សាយ
 សទ្ធិំ អារត្ត សោតសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។
 សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ សោតវិញ្ញា-
 ណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្ប-
 ជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ សោតំ និស្សាយ សទ្ធារម្មណោ
 សោតសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិ-
 ស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ សោតំ និស្សាយ
 សទ្ធារម្មណោ សោតសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។
 សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ សោតវិញ្ញា-
 ណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា
 ឧប្បជ្ជេ វា សោតំបេតំ សោតាយតនំបេតំ សោ-
 តនាតុបេសា សោតិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ថាវត្ថុក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជា
 សោតាយតនៈ ។ រូបជាសោតាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ត្រចៀកណា
 គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ២ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព មិនអាចឃើញ
 បាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាសោតសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវសំឡេង
 កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យ
 ត្រចៀកណា ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពីសោតសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវសំឡេង
 ព្រោះអាស្រ័យត្រចៀកណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា
 ។ បេ ។ សោតវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី
 គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ សោតសម្មស្ស មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ កើត
 ឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យ
 ត្រចៀកណា ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពីសោតសម្មស្ស មានសំឡេងជា
 អារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវត្រចៀកណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា
 ។ បេ ។ សោតវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើត
 ក្តី គប្បីកើតក្តី ត្រចៀកនុ៎ះ ហៅថាសោតៈក៏បាន ថាសោតាយតនៈ
 ក៏បាន ថាសោតធាតុក៏បាន ថាសោតិទ្រ្ទិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

ទ្វារាបេសា សមុទ្កោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ
វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ
រូបំ សោតាយតនំ ។

[១៨] កតមន្តំ រូបំ យាធាយតនំ ។ យំ យានំ
ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការ-
បរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យេន យា-
នេន អនិទស្សនេន សប្បដិឃេន កន្តំ អនិទស្សនំ
សប្បដិឃំ យាយិ វា យាយតិ វា យាយិស្សតិ វា
យាយេ វា យានំបេតំ យាធាយតនំបេតំ យាននាតុ-
បេសា យានិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា
សមុទ្កោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិម-
ន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ យាធាយ-
តនំ ។ កតមន្តំ រូបំ យាធាយតនំ ។ យំ យានំ ច-
តុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការបរិ-
យាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យម្ហិ យានម្ហិ
អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិឃម្ហិ កន្ធា អនិទស្សនោ ស-
ប្បដិឃោ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិ-
ស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា យានំបេតំ យាធាយតនំបេតំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏
បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាសោតាយតនៈ ។

[១៨] រូបជាឃានាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ច្រមុះណា គឺ
ប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាច
ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាបុគ្គលជុំហើយក្តី កំពុងជុំក្តី
នឹងជុំក្តី គប្បីជុំក្តី នូវក្លិនដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការ
ប៉ះពាល់ ដោយច្រមុះណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
ការប៉ះពាល់ ច្រមុះនុ៎ះ ហៅថាឃានៈក៏បាន ថាឃានាយតនៈក៏បាន ថា
ឃានធាតុក៏បាន ថាឃានិន្ទ្រិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថា
សមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយ
អាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាឃានាយតនៈ ។ រូបជាឃា-
នាយតនៈនោះតើដូចម្តេច ។ ច្រមុះណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូត
ទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
ការប៉ះពាល់ ឬថា ក្លិនដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការ
ប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំង
ខ្ទប់ក្តី ក្នុងច្រមុះណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
ការប៉ះពាល់ ច្រមុះនុ៎ះ ហៅថាឃានៈក៏បាន ថាឃានាយតនៈក៏បាន

ឃានធាតុបេសា យានិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ
 ធារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ
 វត្តំបេតំ ឱរិមន្តីរំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ
 រូបំ ឃានាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឃានាយតនំ ។
 យំ ឃានំ ចតុន្តំ មហាកូតានំ ឧទាទាយ បសាទោ
 អត្តការវរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ
 ឃានំ អនិទស្សនំ សប្បដិយំ កន្ធម្មិ អនិទស្សនម្មិ
 សប្បដិយម្មិ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិ-
 ហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា ឃានំបេតំ ឃា-
 នាយតនំបេតំ ឃានធាតុបេសា យានិទ្ធិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ធារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណា-
 រំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តីរំបេតំ សុញ្ញោ
 កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ ឃានាយតនំ ។ ក-
 តមន្តំ រូបំ ឃានាយតនំ ។ យំ ឃានំ ចតុន្តំ
 មហាកូតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការវរិយា-
 បន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ ឃានំ និ-
 ស្សាយ កន្ធម្មិ អារត្ត ឃានសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា
 ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ថាយានធាតុក៏បាន ថាយានិន្ទ្រិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន
 ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយ
 អាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាយានាយតនៈ ។ រូបជា
 យានាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ច្រមុះណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូត
 ទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកប
 ដោយការប៉ះពាល់ ឬថា ច្រមុះណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រ-
 កបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្លប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្លប់ក្តី នឹងខ្លាំង
 ខ្លប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្លប់ក្តី ក្នុងក្លិនដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
 ការប៉ះពាល់ ច្រមុះនុ៎ះ ហៅថាយានៈក៏បាន ថាយានាយតនៈក៏បាន ថា
 យានធាតុក៏បាន ថាយានិន្ទ្រិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថា
 សមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយ
 អាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាយានាយតនៈ ។ រូបជាយា-
 នាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ច្រមុះណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូត
 ទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
 ការប៉ះពាល់ ឬថា យានសម្មសុប្បារព្វនូវក្លិន កើតឡើងហើយក្តី កំពុង
 កើតក្តី នឹងកើត គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យនូវច្រមុះណា ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

យំ យានំ និស្សាយ កន្លំ អារត្ត យានសម្មស្ស-
 ជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា
 ។ បេ ។ យានវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា
 ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ យានំ
 និស្សាយ កន្លាម្មណោ យានសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ
 វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។
 យំ យានំ និស្សាយ កន្លាម្មណោ យានសម្មស្សជា
 វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 យានវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ
 វា ឧប្បជ្ជេ វា យានំបេតំ យានាយតនំបេតំ យា-
 ននាតុបេសា យានិទ្ធិយំបេតំ លោកោបេសោ ទ្វា-
 រាបេសា សមុទ្កោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំ-
 បេតំ ឱរិមន្តិរំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ
 យានាយតនំ ។

[១៩] កតមន្តំ រូបំ ជិវ្ហាយតនំ ។ យា ជិវ្ហា ចតុន្តំ
 មហាក្ខតានំ ឧទានាយ បសាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

វេទនាកើតអំពីឃានសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវក្លិន ព្រោះអាស្រ័យ នូវច្រមុះ
ណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ឃានវិញ្ញាណ
កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។
ឃានសម្មស្ស មានក្លិនជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី
នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យនូវច្រមុះណា ។ បេ ។ វេទនា
កើតអំពីឃានសម្មស្ស មានក្លិនជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យនូវច្រមុះ
ណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ឃានវិញ្ញាណ កើត
ឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ច្រមុះនុ៎ះ ហៅថា
ឃានៈក៏បាន ថាឃានាយតនៈក៏បាន ថាឃានធាតុក៏បាន ថាឃានិន្ទ្រិយ
ក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈ
ក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុក
ទំនេរក៏បាន នេះរូបជាឃានាយតនៈ ។

[១៧] រូបជាជិវ្ហាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ អណ្ណាតណា
គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែល

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យាយ ជិក្ខុយ អនិ-
 ទស្សនាយ សប្បដិឃាយ រសំ អនិទស្សនំ ស-
 ប្បដិឃំ សាយិ វា សាយតិ វា សាយិស្សតិ វា
 សាយេ វា ជិក្ខុមេសា ជិក្ខុយតនំមេតំ ជិក្ខុធាតុមេសា
 ជិក្ខុទ្ធិយំមេតំ លោកោមេសោ ទ្វារាមេសា សមុ-
 ទ្គោមេសោ បណ្ណារំមេតំ ខេត្តំមេតំ វត្តំមេតំ ឱរិមន្តិ-
 រំមេតំ សុញ្ញោ កាមោមេសោ ឥទន្តំ រូបំ ជិក្ខុយ-
 តនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ជិក្ខុយតនំ ។ យា ជិក្ខុ
 ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសានោ អត្តការ-
 បរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យាយ
 ជិក្ខុយ អនិទស្សនាយ សប្បដិឃាយ រសោ អនិ-
 ទស្សនោ សប្បដិឃោ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា
 បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញេ វា ជិក្ខុមេសា ជិក្ខុយត-
 នំមេតំ ជិក្ខុធាតុមេសា ជិក្ខុទ្ធិយំមេតំ លោកោមេសោ
 ទ្វារាមេសា សមុទ្គោមេសោ បណ្ណារំមេតំ ខេត្តំមេតំ
 វត្តំមេតំ ឱរិមន្តិរំមេតំ សុញ្ញោ កាមោមេសោ ឥទន្តំ
 រូបំ ជិក្ខុយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ជិក្ខុយតនំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថា បុគ្គលលិទ្ធកិច្ចក្ស
 ក្តី កំពុងលិទ្ធកិច្ចក្សក្តី នឹងលិទ្ធកិច្ចក្សក្តី គប្បីលិទ្ធកិច្ចក្សក្តី នូវរសដែលមិន
 អាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយអណ្តាតណា ដែល
 មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អណ្តាតនុ៎ះ ហៅថា
 ជិវ្ហាកំបាន ថាជិវ្ហាយតនៈកំបាន ថាជិវ្ហាធាតុកំបាន ថាជិវ្ហិន្ធិយកំបាន ថា
 លោកកំបាន ថាទ្វារកំបាន ថាសមុទ្រកំបាន ថាបណ្ណារៈកំបាន ថា
 ខេត្តកំបាន ថាវត្តកំបាន ថាត្រើយអាយកំបាន ថាស្រុកទំនេរកំបាន
 នេះរូបជាជិវ្ហាយតនៈ ។ រូបជាជិវ្ហាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ អណ្តាត
 ណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែល
 មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថារសដែលមិនអាច
 ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ បានខ្លាំងខ្ពស់ហើយក្តី កំពុង
 ខ្លាំងខ្ពស់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ពស់ក្តី ក្នុងអណ្តាតណា ដែលមិន
 អាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ អណ្តាតនុ៎ះ ហៅថាជិវ្ហា
 កំបាន ថាជិវ្ហាយតនៈកំបាន ថាជិវ្ហាធាតុកំបាន ថាជិវ្ហិន្ធិយកំបាន
 ថាលោកកំបាន ថាទ្វារកំបាន ថាសមុទ្រកំបាន ថាបណ្ណារៈកំបាន ថា
 ខេត្តកំបាន ថាវត្តកំបាន ថាត្រើយអាយកំបាន ថាស្រុកទំនេរកំបាន
 នេះរូបជាជិវ្ហាយតនៈ ។ រូបជាជិវ្ហាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

យា ជិវ្ហា ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ ប-
 សាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិ-
 យោ យា ជិវ្ហា អនិទស្សនា សប្បដិយា រស-
 ម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា បដិ-
 ហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា ជិវ្ហា-
 បេសា ជិវ្ហាយតនំបេតំ ជិវ្ហាណតុបេសា ជិវ្ហិន្ទ្រិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ឆ្វារាបេសា សមុទ្ធោបេសោ បណ្ឌា-
 រំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិរំបេតំ សុញ្ញា
 កាមាបេសោ ឥន្តំ រូបំ ជិវ្ហាយតនំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ ជិវ្ហាយតនំ ។ យា ជិវ្ហា ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ
 ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការបរិយាបន្នោ អនិទស្ស-
 នោ សប្បដិយោ យំ ជិវ្ហំ និស្សាយ រសំ អារត្ត
 ជិវ្ហាសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្ស-
 តិ វា ឧប្បជ្ជោ វា ។ បេ ។ យំ ជិវ្ហំ និស្សាយ
 រសំ អារត្ត ជិវ្ហាសម្មស្សោ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា
 ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ
 វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជោ វា ។ បេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

អណ្តាតណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យនូវមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូល
ក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
ឬថា អណ្តាតណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
ពាល់ បានខ្លាំងខ្លប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្លប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្លប់ក្តី គប្បីខ្លាំង
ខ្លប់ក្តី ក្នុងរសដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
អណ្តាតនុ៎ះ ហៅថាជិវ្ហាក៏បាន ថាជិវ្ហាយតនៈក៏បាន ថាជិវ្ហាធាតុក៏បាន
ថាជិវ្ហានិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន
ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន
ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាជិវ្ហាយតនៈ ។ រូបជាជិវ្ហាយតនៈនោះ
តើដូចម្តេច ។ អណ្តាតណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤
រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
ពាល់ ឬថា ជិវ្ហាសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរស កើតឡើងហើយក្តី កំពុង
កើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតណា ។ បេ ។
វេទនា កើតអំពីជិវ្ហាសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរស ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាត
ណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ
កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យំ ជីវំ ជិស្សាយ រសារម្មណោ ជីវ្ហាសម្មស្សោ ឧ-
 ប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា
 យំ ជីវំ ជិស្សាយ រសារម្មណោ ជីវ្ហាសម្មស្សជា
 វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 ជីវ្ហាវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ
 វា ឧប្បជ្ជេ វា ជីវ្ហាបេសា ជីវ្ហាយតនំបេតំ ជីវ្ហា-
 ណតុបេសា ជីវ្ហិន្ទ្រិយំបេតំ លោកោបេសោ ទ្វារា-
 បេសា សមុទ្ហោបេសោ បណ្ណារំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំ-
 បេតំ ឱរិមន្តិរំបេតំ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥនន្តំ
 រូបំ ជីវ្ហាយតនំ ។

[២០] កតមន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ យោ
 កាយោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ
 អត្តការបរិយាបន្នោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យេន
 កាយេន អនិទស្សនេន សប្បដិយេន ដោដ្ឋព្វំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ជិវ្ហាសម្មស្ស មានរសជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹង
 កើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតណា វេទនាកើតអំពីជិវ្ហា-
 សម្មស្ស មានរសជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យនូវអណ្តាតណា ។ បេ ។
 សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កើតហើយក្តី កំពុង
 កើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី អណ្តាតនុ៎ះ ហៅថាជិវ្ហាក៏បាន ថា
 ជិវ្ហាយតនៈក៏បាន ថាជិវ្ហាធាតុក៏បាន ថាជិវ្ហាទ្រិយក៏បាន ថាលោកក៏
 បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន
 ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជា
 ជិវ្ហាយតនៈ ។

[២០] រូបជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា គឺ
 ប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាច
 ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬបុគ្គលបានពាល់ត្រូវហើយក្តី
 កំពុងពាល់ត្រូវក្តី នឹងពាល់ត្រូវក្តី គប្បីពាល់ត្រូវក្តី នូវដោដ្ឋព្វៈដែល

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

អនិទស្សនំ សប្បដិយំ ផុសិ វា ផុសតិ វា ផុសិ-
ស្សតិ វា ផុសេ វា កាយោបេសោ កាយាយតនំ-
បេតំ កាយធាតុបេសា កាយិទ្ធិយំបេតំ លោកោ-
បេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណារំបេតំ
ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិរំបេតំ សុញ្ញោ កា-
មោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ កត-
មន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ យោ កាយោ ចតុន្តំ
មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការវរិយា-
បន្ទោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យម្ហិ កាយម្ហិ
អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ ដោដ្ឋព្វោ អនិទស្សនោ
សប្បដិយោ បដិហញ្ញំ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិ-
ស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា កាយោបេសោ កាយា-
យតនំបេតំ កាយធាតុបេសា កាយិទ្ធិយំបេតំ លោ-
កោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណា-
រំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិរំបេតំ សុញ្ញោ
កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ កត-
មន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ យោ កាយោ ចតុន្តំ
មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ អត្តការវរិយាបន្ទោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយកាយណាដែល
មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ កាយនុ៎ះ ហៅថា
កាយក៏បាន ថាកាយាយតនៈក៏បាន ថាកាយធាតុក៏បាន ថាកាយិទ្ធិយ
ក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្ធក៏បាន ថាបណ្ណារៈ
ក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុក
ទំនេរក៏បាន នេះរូបជាកាយាយតនៈ ។ រូបជាកាយាយតនៈនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ កាយណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ រាប់ចូល
ក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬ
ដោយដួលៈ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្លប់
ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្លប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្លប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្លប់ក្តី ក្នុងកាយ
ណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ កាយនុ៎ះ
ហៅថាកាយក៏បាន ថាកាយាយតនៈក៏បាន ថាកាយធាតុក៏បាន ថាកាយិ-
ទ្ធិយក៏បាន ថាលោកក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្ធក៏បាន ថាបណ្ណារៈ
ក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរ
ក៏បាន នេះរូបជាកាយាយតនៈ ។ រូបជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
កាយណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យោ កាយោ អនិទ-
ស្សនោ សប្បដិយោ ដោដ្ឋព្វម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ
សប្បដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិ-
ហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា កាយោបេសោ កា-
យាយតនំបេតំ កាយនាតុបេសា កាយិទ្ធិយំបេតំ
លោកោបេសោ ទ្វារាបេសា សមុទ្កោបេសោ បណ្ណារំ-
បេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញោ កា-
មោបេសោ ឥនន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ កតមន្តំ
រូបំ កាយាយតនំ ។ យោ កាយោ ចតុន្តំ មហា-
ភូតានំ ឧទានាយ បសានោ អត្តការបរិយាបន្នោ
អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យំ កាយំ និស្សាយ
ដោដ្ឋព្វំ អារត្ត កាយសម្មស្សោ ឧប្បទ្និ វា ឧប្ប-
ទ្នតិ វា ឧប្បទ្និស្សតិ វា ឧប្បទ្នេ វា ។ បេ ។
យំ កាយំ និស្សាយ ដោដ្ឋព្វំ អារត្ត កាយ-
សម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។
ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណំ ឧប្បទ្និ វា ឧ-
ប្បទ្នតិ វា ឧប្បទ្និស្សតិ វា ឧប្បទ្នេ វា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាកាយណាដែល
មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ បានខ្លាំងខ្លប់ហើយក្តី កំ-
ពុងខ្លាំងខ្លប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្លប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្លប់ក្តី ក្នុងដោដ្ឋព្វៈដែលមិនអាច
ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ កាយនុ៎ះ ហៅថាកាយក៏បាន ថា
កាយាយតនៈក៏បាន ថាកាយធាតុក៏បាន ថាកាយិទ្ធិយក៏បាន ថាលោក
ក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារក៏បាន ថាខេត្តក៏បាន
ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជាកាយា-
យតនៈ ។ រូបជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា គឺប្រសាទ
អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងអត្តភាព ដែលមិនអាចឃើញបាន
តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថាកាយសម្មស្សប្រារព្ធនូវដោដ្ឋព្វៈ កើត
ហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យកាយណា
។ បេ ។ វេទនា កើតអំពីកាយសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវដោដ្ឋព្វៈ ព្រោះអាស្រ័យ
កាយណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណ
កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

យំ កាយំ និស្សាយ ដោដ្ឋញ្ញាម្មណោ កាយសម្មុស្សោ
 ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា
 ។ បេ ។ យំ កាយំ និស្សាយ ដោដ្ឋញ្ញាម្មណោ កាយ-
 សម្មុស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេ-
 តនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណំ ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា
 ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា កាយោបេសោ កា-
 យាយតនំបេតំ កាយនាតុបេសា កាយិន្ទ្រិយំបេតំ
 លោកោបេសោ ឆ្វារាបេសា សមុទ្ទោបេសោ បណ្ណា-
 វំបេតំ ខេត្តំបេតំ វត្តំបេតំ ឱរិមន្តិវំបេតំ សុញ្ញា
 កាមោបេសោ ឥន្ទំ រូបំ កាយាយតនំ ។

[២០] កតមន្តំ រូបំ រូចាយតនំ ។ យំ រូបំ
 ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ វណ្ណនិកា សនិទ-
 ស្សនំ សប្បដិយំ និលំ បីតកំ លោហិតកំ ឱនាតំ
 កាឡកំ មញ្ជេដ្ឋកំ ហរិ ហរិវណ្ណំ អម្ពដ្ឋវណ្ណំ^(១)
 ដីយំ វស្សំ អណ្តំ ចូលំ វន្តំ បរិមណ្ឌលំ ចតុរំ-
 សំ ឆឡុសំ អដ្ឋុសំ សោឡុសំសំ និទ្ធិ ថលំ ឆា-
 យា អាតថោ អាលោកោ អន្ធការោ អញ្ញា ម-
 ហិកា ធូមោ រដោ ចន្ទមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា

---

១ ឱ. អដ្ឋវណ្ណំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

កាយសម្មស្ស មានដោយដូចៗជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី
 នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យកាយណា វេទនាកើតអំពីកាយស-
 ម្មស្ស មានដោយដូចៗជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យកាយណា ។ បេ ។ សញ្ញា
 ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុង
 កើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី កាយនុ៎ះ ហៅថាកាយក៏បាន ថា
 កាយាយតនៈក៏បាន ថាកាយធាតុក៏បាន ថាកាយិទ្ធិយក៏បាន ថាលោក
 ក៏បាន ថាទ្វារក៏បាន ថាសមុទ្រក៏បាន ថាបណ្ណារៈក៏បាន ថាខេត្តក៏
 បាន ថាវត្តក៏បាន ថាត្រើយអាយក៏បាន ថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូប
 ជាកាយាយតនៈ ។

[២១] រូបជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា គឺពណ៌
 អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ ជាវត្ថុដែលអាចឃើញបាន ប្រកបដោយការ
 ប៉ះពាល់ ជាពណ៌ខៀវ លឿង ក្រហម ស ខ្មៅ ហង្សបាទ ដាំ-
 ដៃង បៃតង ពណ៌ដូចពន្ធកស្វាយ វែង ខ្លី តូច ធំ មូលសំប៉ែត មូលត្នុ
 ៤ ជ្រុង ៦ ជ្រុង ៨ ជ្រុង ១៦ ជ្រុង ទំនាប ទួល ស្រមោល
 កម្តៅថ្ងៃ ភ្លឺ ងងឹត ពពក ផែនដី ផ្សែង ជូលី ពណ៌មណ្ឌលព្រះចន្ទ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

សុរិយមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា តារករូចានំ វណ្ណនិ-
 កា អាទាសមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា មណិសង្ខមុត្តា-
 វេទ្យរិយស្ស វណ្ណនិកា ជាតរូបរជតស្ស វណ្ណនិកា
 យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ
 ឧទាទាយ វណ្ណនិកា សនិទស្សនំ សប្បដិយំ យំ
 រូបំ សនិទស្សនំ សប្បដិយំ ចក្កុនា អនិទស្សនេន
 សប្បដិយេន បស្សិ វា បស្សតិ វា បស្សិស្សតិ វា
 បស្សេ វា រូបំបេតំ រូចាយតនំបេតំ រូបធាតុបេសា
 តនន្តំ រូបំ រូចាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ រូចាយ-
 តនំ ។ យំ រូបំ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ
 វណ្ណនិកា សនិទស្សនំ សប្បដិយំ ដីលំ បីតកំ
 លោហិតកំ ឱនាតំ កាឡកំ មញ្ជេដ្ឋកំ ហរិ
 ហរិវណ្ណំ អម្ពដ្ឋវណ្ណំ ទីយំ រស្សំ អណុំ ថូលំ វន្តំ
 បរិមណ្ឌលំ ចតុរំសំ ឆន្សំសំ អដ្ឋំសំ សោឡសំសំ
 និទ្ធិ ថលំ ឆាយា អាតថោ អាណោកោ អន្ធកា-
 រោ អញ្ចា មហិកា ធូមោ រដោ ចន្ធមណ្ឌលស្ស
 វណ្ណនិកា សុរិយមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា តារក-
 រូចានំ វណ្ណនិកា អាទាសមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ពណ៌មណ្ឌលព្រះអាទិត្យ ពណ៌រូបផ្កាយ ពណ៌មណ្ឌលកញ្ចក់ ពណ៌កែវ
 មណី ស័ន្ទ កែវមុត្តា និងកែវពិទ្ធយ្យ ពណ៌មាស និងពណ៌ប្រាក់ ឬថា
 វត្ថុណាមួយសូម្បីដទៃ ដែលជារូបមានពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤
 ជាវត្ថុអាចឃើញបាន ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬថា បុគ្គលឃើញ
 ហើយក្តី កំពុងឃើញក្តី នឹងឃើញក្តី គប្បីឃើញក្តី នូវរូបណា ដែល
 ប្រកបដោយការឃើញបាន ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយចក្ខុ
 ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ រូបនុ៎ះ ហៅថារូបក៏
 បាន ថារូបាយតនៈក៏បាន ថារូបធាតុក៏បាន នេះរូបជារូបាយតនៈ ។ រូប
 ជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា គឺពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខត
 ទាំង ៤ ជាវត្ថុដែលអាចឃើញបាន ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ជា
 ពណ៌ខៀវ លឿង ក្រហម ស ខ្មៅ ហឡូបាទ ដាំដែង ពណ៌បៃតង
 ពណ៌ដូចពន្ធកស្វាយ វែង ខ្លី តូច ធំ មូលសំប៉ែត មូលត្នំ ៤ ជ្រុង
 ៦ ជ្រុង ៨ ជ្រុង ១៦ ជ្រុង ទំនាប ទួល ស្រមោល កម្តៅថ្ងៃ ភ្លើង
 ងងឹត ពពក ផែនដី ផ្សែង ធ្នូលី ពណ៌មណ្ឌលព្រះចន្ទ ពណ៌
 មណ្ឌលព្រះអាទិត្យ ពណ៌ពួករូបផ្កាយ ពណ៌មណ្ឌលកញ្ចក់ ពណ៌

អព្យាករណ៍ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

មណីសង្ខមុត្តារេឡិយស្ស វណ្ណនិកា ជាតរូបរជតស្ស
 វណ្ណនិកា យំ វា បនញ្ញម្យិ អត្ថិ រូបំ ចតុន្នំ ម-
 ហាក្ខតានំ ឧបាទាយ វណ្ណនិកា សនិទស្សនំ
 សប្បដិយំ យម្ហិ រូបម្ហិ សនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ
 ចក្កំ អនិទស្សនំ សប្បដិយំ បដិហញ្ញិ វា បដិ-
 ហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា រូបំ-
 បេតំ រូបាយតនំបេតំ រូបនាតុបេសា ឥនន្តំ រូបំ
 រូបាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ រូបាយតនំ ។ យំ
 រូបំ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ វណ្ណនិកា ស-
 និទស្សនំ សប្បដិយំ ដីលំ បីតកំ លោហិតកំ
 ឱនាតំ កាឡកំ មញ្ញេដ្ឋកំ ហរិ ហរិវណ្ណំ អម្ព-
 ដ្ឋវណ្ណំ ដីយំ រស្សំ អណុំ ចូលំ វន្តំ បរិមណ្ឌ-
 លំ ចតុរសំ ឆឡសំ អដ្ឋសំ សោឡសំសំ និទ្ធិ
 ថលំ ឆាយា អាតថោ អាសោកោ អន្ធការោ
 អញ្ញា មហិកា ធូមោ រដោ ចន្ទមណ្ឌលស្ស វណ្ណ-
 និកា សុរិយមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា តារករូបានំ
 វណ្ណនិកា អាទាសមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា មណី-
 សង្ខមុត្តារេឡិយស្ស វណ្ណនិកា ជាតរូបរជតស្ស

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុក្ខនិទ្ទេស

កែវមណី ស័ង្ក មុត្តា និងកែវពិទ្ធយ្យ ពណ៌មាសនិងពណ៌ប្រាក់ ឬថា
 វត្ថុណាមួយសូម្បីដទៃ ដែលជារូបមានពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង
 ៤ ដែលអាចឃើញបាន ប៉ះពាល់បាន ឬចក្ខុដែលមិនអាចឃើញបាន
 តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំង
 ខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ចំពោះរូបណា ដែលអាចឃើញបាន ប៉ះពាល់
 បាន រូបនុ៎ះ ហៅថារូបក៏បាន ថារូបាយតនៈក៏បាន ថារូបធាតុក៏បាន នេះ
 រូបជារូបាយតនៈ ។ រូបជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា
 គឺពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ អាចឃើញបាន ប៉ះពាល់បាន ជា
 ពណ៌ខៀវ លឿង ក្រហម ស ខ្មៅ ហង្សបាទ ដាំដែង ពណ៌
 បៃតង ពណ៌ដូចពន្ធកស្វាយ វែង ខ្លី តូច ធំ មូលសំបែត មូលត្នុ
 ៤ ជ្រុង ៦ ជ្រុង ៨ ជ្រុង ១៦ ជ្រុង ទំនាប ទួល ស្រមោល
 កម្តៅថ្ងៃ ភ្លឺ ងងឹត ពពក ផែនដី ផែនដង ធូលី ពណ៌មណ្ឌល
 ព្រះចន្ទ ពណ៌មណ្ឌលព្រះអាទិត្យ ពណ៌ពួករូបផ្កាយ ពណ៌មណ្ឌល
 កញ្ចក់ ពណ៌កែវមណី ស័ង្ក មុត្តា កែវពិទ្ធយ្យ ពណ៌មាសនិងប្រាក់

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

វណ្ណនិកា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ចតុន្នំ
មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ វណ្ណនិកា សនិទស្សនំ
សប្បដិយំ យំ រូបំ សនិទស្សនំ សប្បដិយំ
ចក្កុម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា
បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា
រូបំបេតំ រូទាយតនំបេតំ រូបធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ
រូទាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ រូទាយតនំ ។ យំ
រូបំ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ វណ្ណនិកា
សនិទស្សនំ សប្បដិយំ ដីលំ បីតកំ លោហិត-
កំ ឱទាតំ កាឡកំ មញ្ញេដ្ឋកំ ហរិ ហរិវណ្ណំ
អម្ពុជ្ឈវណ្ណំ ដីយំ វស្សំ អណ្តំ ចូលំ វន្តំ បរិ-
មណ្ឌាលំ ចតុរិសំ ឆន្ទុរិសំ អដ្ឋុរិសំ សោឡុរិសំ
និទ្ធិ ថលំ ឆាយា អាតថោ អាសោកោ អន្ធកា-
ហោ អញ្ញា មហិកា ធូមោ រដោ ចន្ធមណ្ឌលស្ស
វណ្ណនិកា សុរិយមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា តារក្សទា-
នំ វណ្ណនិកា អាទាសមណ្ឌលស្ស វណ្ណនិកា ម-
ណិសដ្ឋុមុត្តារេឡុរិយស្ស វណ្ណនិកា ជាតរូបរជតស្ស

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ឬវត្តណាមួយសូម្បីដទៃ ដែលជារូបមានពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤
 ជាវត្តអាចឃើញបាន ប៉ះពាល់បាន ឬថា រូបណា ដែលអាចឃើញ
 បាន ប៉ះពាល់បាន ខ្លាំងខ្ពស់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី
 គប្បីខ្លាំងខ្ពស់ក្តី ចំពោះភ្នែកដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
 ការប៉ះពាល់ រូបនុ៎ះ ហៅថារូបក៏បាន ថារូបាយតនៈក៏បាន ថារូបធាតុ
 ក៏បាន នេះរូបជារូបាយតនៈ ។ រូបជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 រូបណា គឺពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ជាវត្តអាចឃើញបាន
 ប៉ះពាល់បាន ជាពណ៌ខៀវ លឿង ក្រហម ស ខ្មៅ ហង្សបាទ
 ដាំដែង ពណ៌បៃតង ពណ៌ដូចពន្ធកស្វាយ វែង ខ្លី តូច ធំ មូល
 សំប៉ែត មូលភ្នំ ៤ ជ្រុង ៦ ជ្រុង ៨ ជ្រុង ១៦ ជ្រុង ទំនាប ទួល
 ស្រមោល កម្តៅថ្ងៃ ភ្លឺ ងងឹត ពពក ផែនដី ផ្សែង ធូលី ពណ៌មណ្ឌល
 ព្រះចន្ទ ពណ៌មណ្ឌលព្រះអាទិត្យ ពណ៌ពួករូបផ្កាយ ពណ៌មណ្ឌល
 កញ្ចក់ ពណ៌កែវមណី ស័ង្ក មុក្កា កែវពិទ្ធយ្យ ពណ៌មាសនិងប្រាក់

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

វណ្ណនិកា យំ វា បនញ្ញម្បិ អតិ រូបំ ចតុន្តំ
មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ វណ្ណនិកា សនិទស្សនំ
សប្បដិយំ យំ រូបំ អារត្ត ចក្កំ និស្សាយ ចក្កុ-
សម្មស្សោ ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ
វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។ យំ រូបំ អារត្ត ចក្កំ និ-
ស្សាយ ចក្កុសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា
។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចក្កវិញ្ញាណំ ឧប្បន្និ
វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។
យំ រូបាម្ពណោ ចក្កំ និស្សាយ ចក្កុសម្មស្សោ
ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ
វា ។ បេ ។ យំ រូបាម្ពណោ ចក្កំ និស្សាយ
ចក្កុសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។
ចេតនា ។ បេ ។ ចក្កវិញ្ញាណំ ឧប្បន្និ វា ឧប្ប-
ន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា រូបំបេតំ
រូបាយតនំបេតំ រូបជាតុបេសា ឥទ្ធនំ រូបំ រូបាយ-
តនំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

ប្តូវត្តណាម្ហយ ជារូប មានពណ៌ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ជាវត្ថុអាច

ឃើញបាន ប៉ះពាល់បាន ឬថា ចក្ខុសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរូបណា

កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះ

អាស្រ័យភ្នែក ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរូបណា

ព្រោះអាស្រ័យភ្នែក ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចក្ខុ-

វិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី

។ បេ ។ ចក្ខុសម្មស្សមានរូបជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យភ្នែកណា កើតឡើង

ហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ វេទនាកើត

អំពីចក្ខុសម្មស្ស មានរូបជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យភ្នែកណា ។ បេ ។

សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយ

ក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី រូបនុ៎ះ ហៅថា រូបក៏បាន

ថារូបាយតនៈក៏បាន ថារូបធាតុក៏បាន នេះរូបជារូបាយតនៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្គណិ

[២២] កតមន្តំ រូបំ សន្ទាយតនំ ។ យោ
សន្ទោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចានាយ អនិទស្ស-
នោ សប្បដិយោ ភេរិសន្ទោ មុទិដ្ឋសន្ទោ សដ្ឋុស-
ន្ទោ បណាវសន្ទោ កីតសន្ទោ វាទិតសន្ទោ សម្ម-
សន្ទោ ចាណិសន្ទោ សត្តានំ និក្ខេសសន្ទោ ជា-
ត្វនំ សន្និយាតសន្ទោ វាតសន្ទោ ឧទកសន្ទោ មនុ-
ស្សសន្ទោ អមនុស្សសន្ទោ យោ វា បនញ្ញាបិ អត្តិ-
សន្ទោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចានាយ អនិទស្សនោ
សប្បដិយោ យំ សន្តំ អនិទស្សនំ សប្បដិយំ សោ-
តេន អនិទស្សនេន សប្បដិយេន សុណិ វា សុ-
ណាតិ វា សុណិស្សតិ វា សុណោ វា សន្ទោបេ-
សោ សន្ទាយតនំបេតំ សទ្ធជាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ
សន្ទាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ សន្ទាយតនំ ។
យោ សន្ទោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចានាយ
អនិទស្សនោ សប្បដិយោ ភេរិសន្ទោ មុទិដ្ឋ-
សន្ទោ សដ្ឋុសន្ទោ បណាវសន្ទោ កីតសន្ទោ
វាទិតសន្ទោ សម្មសន្ទោ ចាណិសន្ទោ សត្តានំ និ-
ក្ខេសសន្ទោ ជាត្វនំ សន្និយាតសន្ទោ វាតសន្ទោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[២២] រូប ជាសទ្ធាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សំឡេងណា
 អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ដែលមិនអាចឃើញបាន ប្រកបដោយការ
 ប៉ះពាល់ គឺសំឡេងស្តរ សំឡេងសំភោរ សំឡេងស័ង្វី សំឡេងស្តរ
 ជ័យ សំឡេងច្រៀង សំឡេងប្រគំ សំឡេងរនាត សំឡេងទះដៃ សំ-
 ឡេងខ្មារខ្មរនៃពួកសត្វ សំឡេងពួកធាតុប៉ះពាល់គ្នា សំឡេងខ្យល់ សំ-
 ឡេងទឹក សំឡេងមនុស្ស សំឡេងអមនុស្ស ឬសំឡេងណាមួយសូម្បី
 ដទៃ ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ មិនអាចឃើញបាន តែប្រកប
 ដោយការប៉ះពាល់ ឬ បុគ្គលស្តាប់ហើយក្តី កំពុងស្តាប់ក្តី គប្បីស្តាប់ក្តី
 នូវសំឡេងណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប៉ះពាល់បានដោយត្រចៀក
 ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប៉ះពាល់បាន សំឡេងនុ៎ះ ហៅថាសទ្ធៈ
 ក៏បាន ថាសទ្ធាយតនៈក៏បាន ថាសទ្ធាធាតុក៏បាន នេះរូប ជាសទ្ធាយ-
 តនៈ ។ រូប ជាសទ្ធាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សំឡេងណា អា-
 ស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប៉ះពាល់បាន គឺសូរ
 ស្តរធំ សូរសំភោរ សូរស័ង្វី សូរស្តរជ័យ សំឡេងច្រៀង សូរប្រគំ សូរ
 រនាត សូរទះដៃ សូរខ្មារខ្មរនៃពួកសត្វ សូរធាតុទង្គិចគ្នា សូរខ្យល់

អព្យាករណ៍ រូបសង្ខយោ ទុកនិទ្ទេសោ

ឧទកសន្ទោ មនុស្សសន្ទោ អមនុស្សសន្ទោ យោ
 វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ សន្ទោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ
 ឧទានាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យម្ហិ សទ្ធម្ហិ
 អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ សោតំ អនិទស្សនំ សប្ប-
 ដិយំ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា
 បដិហញ្ញោ វា សន្ទោបេសោ សន្ទាយតនំបេតំ សទ្ធា-
 ណតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ សន្ទាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 សន្ទាយតនំ ។ យោ សន្ទោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧ-
 ទានាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ កេរិសន្ទោ មុទិដ្ឋ-
 សន្ទោ សន្តិសន្ទោ បណាវសន្ទោ កីតសន្ទោ វាទិត-
 សន្ទោ សម្មសន្ទោ ចាណិសន្ទោ សត្តានំ និក្ខេ-
 សសន្ទោ ធាតុនំ សន្និយាតសន្ទោ វាតសន្ទោ ឧ-
 ទកសន្ទោ មនុស្សសន្ទោ អមនុស្សសន្ទោ យោ វា
 បនញ្ញាបិ អត្ថិ សន្ទោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទា-
 នាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យោ សន្ទោ អ-
 និទស្សនោ សប្បដិយោ សោតម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ ស-
 ប្បដិយម្ហិ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្ស-
 តិ វា បដិហញ្ញោ វា សន្ទោបេសោ សន្ទាយតនំបេតំ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ ទុកនិទ្ទេស

សូរទឹក សំឡេងមនុស្ស សំឡេងអមនុស្ស ឬថា សូរសព្ទណាមួយ
 សូម្បីដទៃ ដែលអាស្រ័យមហាកូតទាំង ២ មិនអាចឃើញបាន
 តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មួយទៀត ត្រចៀក ដែលមិនអាច
 ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ពស់ហើយក្តី កំពុង
 ខ្លាំងខ្ពស់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ពស់ក្តី ចំពោះសំឡេងណា ដែល
 មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ សូរសព្ទនុ៎ះ ហៅថា
 សទ្ធាក៏បាន ថាសទ្ធាយតនៈក៏បាន ថាសទ្ធាធាតុក៏បាន នេះរូបជាសទ្ធា-
 យតនៈ ។ រូបជាសទ្ធាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សំឡេងណា
 អាស្រ័យមហាកូតទាំង ២ មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការ
 ប៉ះពាល់ គឺសូរស្តរធំ សូរសំកោរ សូរស័ង្វី សូរស្តរជ័យ សំឡេង
 ច្រៀង សូរប្រគំ សូររនាត សូរទះដៃ សូរខ្មារខ្មែរនៃពួកសត្វ សូរ
 ពួកធាតុទង្គិចគ្នា សូរខ្យល់ សូរទឹក សំឡេងមនុស្ស សំឡេង
 អមនុស្ស ឬថា សូរសព្ទណាមួយ សូម្បីដទៃ ដែលអាស្រ័យ
 មហាកូតទាំង ២ មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ឬ សំឡេងណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
 ពាល់ ខ្លាំងខ្ពស់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី គប្បីខ្លាំង
 ខ្ពស់ក្តី ចំពោះត្រចៀក ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
 ការប៉ះពាល់ សូរសព្ទនុ៎ះ ហៅថាសទ្ធាក៏បាន ថាសទ្ធាយតនៈក៏បាន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

សទ្ធានាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ សទ្ធាយតនំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ សទ្ធាយតនំ ។ យោ សទ្ធា ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ
 ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ កេរិសទ្ធា មុទិ-
 ដ្ឋសទ្ធា សទ្ធិសទ្ធា បណ្តាសទ្ធា កីតសទ្ធា វាទិត-
 សទ្ធា សម្មសទ្ធា ចាណីសទ្ធា សត្តានំ និក្ខេសស-
 ទ្ធា ធាត្វនំ សន្និយាតសទ្ធា វាតសទ្ធា ឧទកសទ្ធា
 មនុស្សសទ្ធា អមនុស្សសទ្ធា យោ វា បនព្រ័ញ្ញបិ
 អត្ថិ សទ្ធា ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ
 សប្បដិយោ យំ សទ្ធិ អារព្ព សោតំ និស្សាយ សោ-
 តសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា
 ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ សទ្ធិ អារព្ព សោតំ និស្សាយ
 សោតសម្មស្សោ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។
 ចេតនា ។ បេ ។ សោតវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ
 វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ សទ្ធា-
 រម្មណោ សោតំ និស្សាយ សោតសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ
 វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។
 យំ សទ្ធារម្មណោ សោតំ និស្សាយ សោតសម្មស្សោ
 វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ថាសទ្ធាតុក៏បាន នេះរូប ជាសទ្ធាយតនៈ ។ រូប ជាសទ្ធាយតនៈនោះ
 តើដូចម្តេច ។ សំឡេងណា អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាច
 ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ គឺសួរសួរធំ សួរសំភោរ សួរស័ង្ក
 សួរសួរជ័យ សំឡេងច្រៀង សួរប្រគំ សួររនាត សួរទះដៃ សួរខ្មារខ្មរ
 នៃពួកសត្វ សួរពួកធាតុទង្គិចគ្នា សួរខ្យល់ សួរទឹក សំឡេងមនុស្ស
 សំឡេងអមនុស្ស ឬថា សួរសព្ទណាមួយ សូម្បីដទៃ ដែលអាស្រ័យ
 មហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
 ឬ សោតសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវសំឡេងណា កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើត
 ក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យត្រចៀកណា ។ បេ ។ វេទនា
 កើតអំពីសោតសម្មស្ស ប្រារព្ធសំឡេងណា ព្រោះអាស្រ័យត្រចៀក
 ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ សោតវិញ្ញាណ កើត
 ឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ សោត-
 សម្មស្ស មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី
 នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យត្រចៀកណា ។ បេ ។ វេទនា
 កើតអំពី សោតសម្មស្ស មានសំឡេងជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យ
 ត្រចៀកណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

សោតវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ
វា ឧប្បជ្ជេ វា សន្នោមេសោ សន្នាយតនំបេតំ សន្ន-
នាតុមេសា ឥទន្តំ រូបំ សន្នាយតនំ ។

[២៣] កតមន្តំ រូបំ កន្នាយតនំ ។ យោ
កន្នោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ
សប្បដិយោ មូលកន្នោ សារកន្នោ តចកន្នោ ប-
ត្តកន្នោ បុប្ផកន្នោ ផលកន្នោ អាមកន្នោ វិសកន្នោ
សុកន្នោ ទុក្កកន្នោ យោ វា បនញ្ញោមិ អត្ថិ កន្នោ
ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្ប-
ដិយោ យំ កន្តំ អនិទស្សនំ សប្បដិយំ យានេន អ-
និទស្សនេន សប្បដិយេន យាយិ វា យាយតិ វា
យាយិស្សតិ វា យាយេ វា កន្នោមេសោ កន្នាយ-
តនំបេតំ កន្ននាតុមេសា ឥទន្តំ រូបំ កន្នាយតនំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

សោតវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី
សូរសព្ទនុ៎ះ ហៅថា សទ្ធាក៏បាន ថា សទ្ធាយតនៈក៏បាន ថា សទ្ធាធាតុ
ក៏បាន នេះរូបជាសទ្ធាយតនៈ ។

[២៣] រូប ជាគន្ធាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ក្លិនណា អាស្រ័យ
មហាកូតទាំង ៤ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់
គឺក្លិនមើម ក្លិនខ្លឹម ក្លិនសំបក ក្លិនស្លឹក ក្លិនផ្កា ក្លិនផ្លែ ក្លិនឆ្កាប
ក្លិនក្រពុល ក្លិនក្រអូប ក្លិនស្អុយ ឬក្លិនណាមួយ សូម្បីដទៃ
ដែលអាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការ
ប៉ះពាល់ ឬ បុគ្គលជុំហើយក្តី កំពុងជុំក្តី នឹងជុំក្តី គប្បីជុំក្តី នូវក្លិនណា
ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយច្រមុះ ដែល
មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ក្លិននុ៎ះ ហៅថាគន្ធាៈ
ក៏បាន ថាគន្ធាយតនៈក៏បាន ថាគន្ធាធាតុក៏បាន នេះរូបជាគន្ធាយតនៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កតមន្តំ រូបំ កន្ធាយតនំ ។ យោ កន្ធា ចតុន្តំ
មហាក្វតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ
មូលកន្ធា សារកន្ធា តចកន្ធា បត្តកន្ធា បុប្ផកន្ធា
ផលកន្ធា អាមកន្ធា វិសកន្ធា សុកន្ធា ទុក្កកន្ធា
យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ កន្ធា ចតុន្តំ មហាក្វតានំ
ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យម្ហិ កន្ធម្ហិ
អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ យានំ អនិទស្សនំ សប្ប-
ដិយំ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា
បដិហញ្ញ វា កន្ធាបេសោ កន្ធាយតនំបេតំ កន្ធា-
ទាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ កន្ធាយតនំ ។ កតមន្តំ
រូបំ កន្ធាយតនំ ។ យោ កន្ធា ចតុន្តំ មហាក្វ-
តានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ មូល-
កន្ធា សារកន្ធា តចកន្ធា បត្តកន្ធា បុប្ផកន្ធា
ផលកន្ធា អាមកន្ធា វិសកន្ធា សុកន្ធា ទុក្កកន្ធា
យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ កន្ធា ចតុន្តំ មហាក្វតានំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

រូប ជាគន្ធាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ក្លិនណា ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ គឺក្លិនមើម ក្លិនខ្លឹម ក្លិនសំបក ក្លិនស្លឹក ក្លិនផ្កា ក្លិនផ្លែ ក្លិន ឆ្អាប ក្លិនក្រពុល ក្លិនក្រអូប ក្លិនស្អុយ ឬក្លិនណាមួយសូម្បី ដទៃ ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែ ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬច្រមុះដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ចំពោះក្លិនណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកប ដោយការប៉ះពាល់ ក្លិននុ៎ះ ហៅថាគន្ធាៈក៏បាន ថាគន្ធាយតនៈក៏បាន ថា គន្ធាតុក៏បាន នេះរូប ជាគន្ធាយតនៈ ។ រូប ជាគន្ធាយតនៈនោះ តើ ដូចម្តេច ។ ក្លិនណា អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាច ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ គឺក្លិនមើម ក្លិនខ្លឹម ក្លិនសំ- បក ក្លិនស្លឹក ក្លិនផ្កា ក្លិនផ្លែ ក្លិនឆ្អាប ក្លិនក្រពុល ក្លិនក្រអូប ក្លិនស្អុយ ឬក្លិនណាមួយ សូម្បីដទៃ ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យោ កន្លោ អនិ-
 ទស្សនោ សប្បដិឃោ យានម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិ-
 យម្ហិ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា
 បដិហញ្ញេ វា កន្លោបេសោ កន្លាយតនំបេតំ កន្លុជាន-
 តុបេសា ឥទន្តំ រូបំ កន្លាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 កន្លាយតនំ ។ យោ កន្លោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ
 ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ មូលកន្លោ
 សារកន្លោ តចកន្លោ បត្តកន្លោ បុប្ផកន្លោ ផលក-
 ន្លោ អាមកន្លោ វិសកន្លោ សុកន្លោ ទុក្កន្លោ យោ
 វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ កន្លោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧ-
 ទាទាយ អនិទស្សនោ សប្បដិឃោ យំ កន្តំ អា-
 រត្ត យានំ និស្សាយ យានសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា
 ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។
 យំ កន្តំ អារត្ត យានំ និស្សាយ យានសម្មស្សជា
 វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 យានវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្ស-
 តិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ កន្តារម្មណោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មួយទៀត ក្លិន
ណាដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ពស់ហើយ
ក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ពស់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ពស់ក្តី ចំពោះច្រមុះ ដែល
មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ក្លិននុ៎ះ ហៅថាគន្លុះ
ក៏បាន ថាគន្លាយតនៈក៏បាន ថាគន្លឺធាតុក៏បាន នេះរូបជាគន្លាយតនៈ ។
រូបជាគន្លាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ក្លិនណា អាស្រ័យមហាកូតទាំង
២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ គឺក្លិនមើម
ក្លិនខ្លឹម ក្លិនសំបក ក្លិនស្លឹក ក្លិនផ្កា ក្លិនផ្លែ ក្លិនឆ្កាប ក្លិនក្រពុល
ក្លិនក្រអូប ក្លិនស្អុយ ឬ ក្លិនណាមួយ សូម្បីដទៃ ដែលអាស្រ័យ
មហាកូតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬ
ឃានសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវក្លិនណា កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី
នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យច្រមុះ ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពី
ឃានសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវក្លិនណា ព្រោះអាស្រ័យច្រមុះ ។ បេ ។ សញ្ញា
។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ឃានវិញ្ញាណកើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី
នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ ឃានសម្មស្ស មានក្លិនជាអារម្មណ៍

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យានំ និស្សាយ យានសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្ប-
 ជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។
 យំ កន្ធារម្មណា យានំ និស្សាយ យានសម្មស្សជា
 វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 យានវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ
 វា ឧប្បជ្ជេ វា កន្ធាយេសោ កន្ធាយតនំបេតំ កន្ធា-
 ណតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ កន្ធាយតនំ ។

[២៤] កតមន្តំ រូបំ រសាយតនំ ។ យោ
 រសោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ
 សប្បដិយោ មូលរសោ ខន្ធរសោ តចរសោ ប-
 ត្តរសោ បុប្ផរសោ ជលរសោ អម្ពិលំ មជ្ជរំ តិ-
 ត្តកំ កដុកំ លោណិកំ ខារិកំ លម្ពិលំ^(១) ក-
 សារោ សាទុ អសាទុ យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ
 រសោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ

---

១ ឱ. លបិលំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យ
 ច្រមុះណា ។ បេ ។ វេទនាកើតអំពីឃានសម្មស្ស មានក្លិនជាអារម្មណ៍
 ព្រោះអាស្រ័យច្រមុះណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 ឃានវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី
 ក្លិននុ៎ះ ហៅថាគន្ធាក៏បាន ថាគន្ធាយតនៈក៏បាន ថាគន្ធាតុក៏បាន
 នេះរូប ជាគន្ធាយតនៈ ។

[២២] រូប ជាសាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រសជាតិណា អា-
 ស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
 ពាល់ គឺរសមើម រសដើម រសសំបក រសស្លឹក រសផ្កា រសផ្លែ រសជូរ
 ផ្អែម ល្ងីង ហឹរ ប្រៃ ខារ រសលាយជូរ ចត់ ឆ្ងាញ់ មិនឆ្ងាញ់ ឬ រស
 ណាមួយសូម្បីដទៃ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

សប្បដិឃោ យំ រសំ អនិទស្សនំ សប្បដិឃំ ជិ-
 ក្កាយ អនិទស្សនាយ សប្បដិឃាយ សាយិ វា សា-
 យតិ វា សាយិស្សតិ វា សាយេ វា រសោបេ-
 សោ រសាយតនំបេតំ រសធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ រ-
 សាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ រសាយតនំ ។ យោ
 រសោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ
 សប្បដិឃោ មូលរសោ ខន្ធរសោ តចរសោ បត្តរ-
 សោ បុប្ផរសោ ផលរសោ អម្ពិលំ មជ្ជំ តិក្ខកំ
 កដុកំ លោណិកំ ខារិកំ លម្ពិលំ កសាវោ សា-
 ទុ អសាទុ យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ រសោ ច-
 តុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ អនិទស្សនោ សប្ប-
 ដិឃោ យម្ពិ រសម្ពិ អនិទស្សនម្ពិ សប្បដិឃម្ពិ ជិក្កា
 អនិទស្សនា សប្បដិឃា បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ
 វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា រសោបេសោ
 រសាយតនំបេតំ រសធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ រសា-
 យតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ រសាយតនំ ។ យោ រសោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬ បុគ្គលិទ្ធភូតិយក្កី កំពុងលិទ្ធភូតិយក្កី
 នឹងលិទ្ធភូតិយក្កី គប្បីលិទ្ធភូតិយក្កី នូវរសណា ដែលមិនអាចឃើញបាន
 តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយអណ្តាត ដែលមិនអាចឃើញបាន
 តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ រសជាតិទុំៈ ហៅថារសក៏បាន ថារសាយ-
 តនៈក៏បាន ថារសធាតុក៏បាន នេះរូបជារសាយតនៈ ។ រូបជារសាយ-
 តនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រសណា អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ មិន
 អាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ គឺរសមើម រសដើម រស
 សំបក រសស្លឹក រសផ្កា រសផ្លែ រសជូរ រសផ្អែម ល្វីង ហឹរ ប្រៃ ខារ
 រសលាយជូរ ចត់ ឆ្ងាញ់ មិនឆ្ងាញ់ ឬ រសណាមួយសូម្បីដទៃ ដែល
 អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការ
 ប៉ះពាល់ ឬ អណ្តាតដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
 ពាល់ ខ្លាំងខ្ចប់ហើយក្កី កំពុងខ្លាំងខ្ចប់ក្កី នឹងខ្លាំងខ្ចប់ក្កី គប្បីខ្លាំងខ្ចប់ក្កី
 ចំពោះរសណាដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ រស
 ជាតិនេះ ហៅថារសក៏បាន ថារសាយតនៈក៏បាន ថារសធាតុក៏បាន នេះ
 រូបជារសាយតនៈ ។ រូបជារសាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រសណា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទានាយ អនិទស្សនោ សប្បដិ-
 យោ មូលរសោ ខន្ធសោ តចរសោ បត្តរសោ បុប្ផ-
 រសោ ផលរសោ អម្ពិលំ មជ្ជំ តិត្តកំ កដុកំ លោ-
 ណិកំ ខារិកំ លម្ពិលំ កសាវោ សាទុ អសាទុ
 យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ រសោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ
 ឧទានាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ យោ រសោ អ-
 និទស្សនោ សប្បដិយោ ជិហ្គាយ អនិទស្សនាយ ស-
 ប្បដិយាយ បដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិ-
 ស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា រសោបេសោ រសាយតនំបេតំ
 រសធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ រសាយតនំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ រសាយតនំ ។ យោ រសោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ
 ឧទានាយ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ មូលរសោ ខន្ធសោ
 រសោ តចរសោ បត្តរសោ បុប្ផរសោ ផលរសោ អម្ពិ-
 លំ មជ្ជំ តិត្តកំ កដុកំ លោណិកំ ខារិកំ លម្ពិលំ
 កសាវោ សាទុ អសាទុ យោ វា បនញ្ញាបិ អត្ថិ
 រសោ ចតុន្នំ មហាក្ខតានំ ឧទានាយ អនិទស្សនោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ មិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
 ពាល់ គឺរសមើម រសដើម រសសំបក រសស្លឹក រសផ្កា រសផ្លែ ជួរ
 ផ្អែម ល្វីង ហឺរ ប្រៃ ខារ រសលាយជួរ ចត់ ឆ្ងាញ់ មិនឆ្ងាញ់ ឬរសណា
 មួយសូម្បីដទៃ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែ
 ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ឬរសណាដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកប
 ដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ទប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ទប់ក្តី គប្បី
 ខ្លាំងខ្ទប់ក្តី ចំពោះអណ្តាតដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះ
 ពាល់ រសជាតិខ្ពុំ ហៅថារសក៏បាន ថារសាយតនៈក៏បាន ថារសធាតុក៏
 បាន នេះរូបជារសាយតនៈ ។ រូបជារសាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រស
 ណា អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន តែប្រកបដោយ
 ការប៉ះពាល់ គឺរសមើម រសដើម រសសំបក រសស្លឹក រសផ្កា រសផ្លែ
 ជួរ ផ្អែម ល្វីង ហឺរ ប្រៃ ខារ រសលាយជួរ ចត់ ឆ្ងាញ់ មិនឆ្ងាញ់ ឬរស
 ណាមួយសូម្បីដទៃ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ២ ដែលមិនអាចឃើញបាន

អព្យាករណ៍ រូបសង្ខារោ ទុកនិទ្ទេសោ

សប្បដិយោ យំ រសំ អារត្ត ជីវំ ទិស្សាយ ជីវ្ហាសម្ម-
 ស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ
 វា ។ បេ ។ យំ រសំ អារត្ត ជីវំ ទិស្សាយ ជីវ្ហាសម្ម-
 ស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា
 ។ បេ ។ ជីវ្ហាវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា ឧប្ប-
 ជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ រសារម្មណោ
 ជីវំ ទិស្សាយ ជីវ្ហាសម្មស្សោ ឧប្បជ្ជិ វា ឧប្បជ្ជតិ វា
 ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា ។ បេ ។ យំ រសារម្មណោ
 ជីវំ ទិស្សាយ ជីវ្ហាសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា
 ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ជីវ្ហាវិញ្ញាណំ ឧប្បជ្ជិ វា ឧ-
 ប្បជ្ជតិ វា ឧប្បជ្ជិស្សតិ វា ឧប្បជ្ជេ វា រសោបេសោ
 រសាយតនំបេតំ រសធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ រសាយ-
 តនំ ។

[២៥] កតមន្តំ រូបំ ឥត្តិជ្ជិយំ ។ យំ ឥត្តិយា
 ឥត្តិលិដ្ឋំ ឥត្តិជិមិត្តំ ឥត្តិកុត្តំ ឥត្តាកយ្យោ ឥត្តិត្តំ^(១)
 ឥត្តិភារោ ឥទន្តំ រូបំ ឥត្តិជ្ជិយំ ។

---

១ ឱ. ម. ឥត្តិត្តំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ មួយទៀត ជិវ្ហាសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរស កើត
 ហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យ
 អណ្តាតណា ។ បេ ។ វេទនា កើតអំពីជិវ្ហាសម្មស្ស ប្រារព្ធនូវរសណា
 ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាត ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី
 ។ បេ ។ ជិវ្ហាសម្មស្ស មានរសជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើត
 ក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតណា ។ បេ ។ វេទនា
 កើតអំពីជិវ្ហាសម្មស្ស មានរសជាអារម្មណ៍ ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតណា
 ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កើតឡើង
 ហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី រសជាតិរុំ៖ ហៅថា
 រសក៏បាន ថារសាយតនៈក៏បាន ថារសធាតុក៏បាន នេះរូប ជា-
 សាយតនៈ ។

[២៥] រូបជាឥន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់ទ្រាយជាស្រី
 គ្រឿងចំណាំជាស្រី កិរិយាជាស្រី អាការជាស្រី លំនាំជាស្រី ភាព
 ជាស្រី ណា របស់ស្រី នេះរូប ជាឥន្ទ្រិយ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២៦] កតមន្តំ រូបំ បុរិសិទ្ធិយំ ។ យំ បុ-
រិសស្ស បុរិសលិដ្ឋំ បុរិសនិមិត្តំ បុរិសកុត្តំ បុរិសា-
កខ្សោ បុរិសត្តំ បុរិសកាវោ ឥនន្តំ រូបំ បុរិសិ-
ទ្ធិយំ ។

[២៧] កតមន្តំ រូបំ ដីវិតិទ្ធិយំ ។ យោ តេ-
សំ រូបំនំ ធម្មានំ អាយុ បិតិ យបនា យាបនា ឥរិយ-
នា វត្តនា ចាលនា ដីវិតំ ដីវិតិទ្ធិយំ ឥនន្តំ រូបំ
ដីវិតិទ្ធិយំ ។

[២៨] កតមន្តំ រូបំ កាយវិញ្ញត្តិ ។ យា កុ-
សលចិត្តស្ស វា អកុសលចិត្តស្ស វា អព្យាកតចិត្ត-
ស្ស វា អភិក្កមន្តស្ស វា បដិក្កមន្តស្ស វា អាលោ-
កេន្តស្ស វា វិលោកេន្តស្ស វា សម្មិញ្ញេន្តស្ស វា
បសារេន្តស្ស វា កាយស្ស ចម្កនា សន្តម្កនា សន្តម្កិ-
តត្តំ វិញ្ញត្តិ វិញ្ញាបនា វិញ្ញាបិតត្តំ ឥនន្តំ រូបំ កា-
យវិញ្ញត្តិ ។

[២៩] កតមន្តំ រូបំ វចីវិញ្ញត្តិ ។ យា កុសល-
ចិត្តស្ស វា អកុសលចិត្តស្ស វា អព្យាកតចិត្តស្ស វា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[២៦] រូបជាបុរិសិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់ទ្រាយជា
ប្រុស គ្រឿងចំណាំជាប្រុស កិរិយាជាប្រុស អាការជាប្រុស លំនាំជា
ប្រុស ភាពជាប្រុស ណា របស់ប្រុស នេះរូបជាបុរិសិទ្ធិនោះ ។

[២៧] រូបជាជីវិតិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។ អាយុ ការបិតនៅ
ការរស់នៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តទៅ ការរក្សា
នូវរូបធម៌ទាំងនោះ គឺជីវិត ជីវិតិទ្ធិនោះ ណា នេះរូបជាជីវិតិទ្ធិនោះ ។

[២៨] រូបជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ការទប់កាយ
ការគាំទ្រកាយ ការទប់ទល់កាយ ការកម្រើកកាយ អាការញ៉ាំងកាយ
ឲ្យកម្រើក ភាពញ៉ាំងកាយឲ្យកម្រើក ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី
មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី កាលឈានទៅមុខក្តី
ឈានទៅក្រោយក្តី សម្លឹងមើលក្តី ក្រឡេកមើលក្តី បត់ចូលក្តី លា
ចេញក្តី នេះរូបជាកាយវិញ្ញត្តិ ។

[២៩] រូបជាវចីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ វាចា ការបន្លឺ
គន្លងពាក្យ ការពោល ការគឺកកង កម្មគឺការគឺកកង គឺវាចា វចិ-
ភេទ ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

វាចា តិវា ព្យប្បថោ ឧទីរណំ យោសោ យោសកម្មំ
វាចា វចីភេទោ អយំ វុច្ចតិ វាចា យា តាយ វាចាយ
វិញ្ញត្តិ វិញ្ញាបនា វិញ្ញាបិតត្ថំ ឥទន្តំ រូបំ វចីវិញ្ញត្តិ ។

[៣០] កតមន្តំ រូបំ អាណាសនាតុ ។ យោ
អាណាសោ អាណាសកតំ អយំ អយកតំ វិរោ វិរ-
កតំ អសម្ពុដ្ឋំ ចត្វហិ មហាក្ខតេហិ ឥទន្តំ រូបំ អា-
ណាសនាតុ ។

[៣១] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស លហុតា ។ យា
រូបស្ស លហុតា លហុបរិណាមតា អទន្ធនតា អ-
វិត្តនតា ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស លហុតា ។

[៣២] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស មុទុតា ។ យា
រូបស្ស មុទុតា មទ្ធវតា អកក្ខុទ្យតា អកមិទតា
ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស មុទុតា ។

[៣៣] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។ យា
រូបស្ស កម្មញ្ញតា កម្មញ្ញត្ថំ កម្មញ្ញភារោ ឥទន្តំ រូបំ
រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហៈ ទុកនិទ្ទេស

មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី នេះហៅថាវាចា គឺការកម្រើកសម្តី ការញ៉ាំងសម្តី
ឲ្យកម្រើក ភាពនៃការញ៉ាំងសម្តីឲ្យកម្រើក នេះរូបជាវចីវិញ្ញត្តិ ។

[៣០] រូបជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ កន្លែងដែល
មិនអាចក្លរវាស់បាន អាកាស ទីតតទើស ទីអាកាស ទីចន្លោះ វាលដែល
មិនប៉ះពាល់ ដោយមហាក្ខតទាំង ៤ ណា នេះរូបជាអាកាសធាតុ ។

[៣១] រូបជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច ។ ការរហ័ស
រហួន ការប្រែប្រួលរហ័ស ការមិនយឺតយូរ ការមិនបង្កង់ ណា នៃរូប
នេះរូបជារូបស្សលហុតា ។

[៣២] រូបជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។ ការទន់ ភាព
ទន់ ការមិនរឹង ការមិនស្តួកស្តឹង ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សមុទុតា ។

[៣៣] រូបជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច ។ ភាពនៃរូប
គួរដល់ការងារ ការធ្វើការងារបាន ភាពគួរធ្វើការងារបាន ណា នេះ
រូបជារូបស្សកម្មញ្ញតា ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៣៤] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស ឧបចយោ ។ យោ
អាយតនានំ អាចយោ សោ រូបស្ស ឧបចយោ ឥន្តំ
រូបំ រូបស្ស ឧបចយោ ។

[៣៥] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស សន្តតិ ។ យោ
រូបស្ស ឧបចយោ សា រូបស្ស សន្តតិ ឥន្តំ រូបំ
រូបស្ស សន្តតិ ។

[៣៦] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស ជវតា ។ យោ
រូបស្ស ជវា ជីវណាតា ខណ្ឌាច្ចំ ចាលិច្ចំ វលិត្តចតា
អាយុនោ សំហានិ ឥន្ទ្រិយានំ បរិចាកោ ឥន្តំ
រូបំ រូបស្ស ជវតា ។

[៣៧] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស អនិច្ចតា ។
យោ រូបស្ស ខយោ វយោ ភេនោ បរិភេនោ អ-
និច្ចតា អន្តរណានំ ឥន្តំ រូបំ រូបស្ស អនិច្ចតា ។

[៣៨] កតមន្តំ រូបំ កតពធិកាពោ អាយា-
ពោ ។ ឱននោ កុម្មាសោ សត្តុ មច្ឆោ មំសំ
ឡិវំ ទទិ សប្បិ នវនីតំ តេសំ មធុ ដាលិតំ យំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[៣៤] រូបជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ការសន្សំ
ណា នៃពួកអាយតនៈ នោះជារូបស្សឧបចយៈ នេះរូបជារូបស្សឧប-
ចយៈ ។

[៣៥] រូបជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច ។ ការកកើត
ណា នៃរូប នោះជារូបស្សសន្តតិ គឺការតរូប នេះរូបជារូបស្សសន្តតិ ។

[៣៦] រូបជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច ។ ជរា សេចក្តី
គ្រាំគ្រា ការបាក់ធ្មេញ សក់ស្កូវ ស្បែកជ្រើវ ការថយអាយុ ការចាស់
ទុំនៃពួកឥន្ទ្រិយ ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សជរតា ។

[៣៧] រូបជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច ។ ការអស់ទៅ
ការសូន្យទៅ ការបែកធ្លាយ ការបាក់បែក ការមិនទៀង ការបាត់បង់
ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សអនិច្ចតា ។

[៣៨] រូបជាកពឡិដ្ឋារាហារនោះ តើដូចម្តេច ។ បាយ នំ
សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះជូរ ទឹកដោះរាវ ទឹក-
ដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ ប្តូរណាមួយ សូម្បីដទៃ

អព្យាកតេ រូបសង្ខយោ ទុកនិទ្ទេសោ

វាបនញ្ញម្យិ អត្តិ រូបំ យម្ហិ យម្ហិ ជនបទេ តេសំ
តេសំ សត្តានំ មុខាសិយំ ទន្តវិខានំ កលដ្ឋោហា-
រណីយំ កុច្ឆិវិត្តម្ហំ យាយ ឱដាយ សត្តា យាបេន្តិ
ឥទន្តំ រូបំ កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ។

ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទា ។

ឧបាទាភាជនីយំ ។

រូបកណ្ណោ បឋមភាណាវារំ^(១) ។

[៣៩] កតមន្តំ រូបំ នោ ឧចាទាយ ។ ដោ-
ដ្ឋញ្ញាយតនំ អាចោទាតុ^(២) ។

[៤០] កតមន្តំ រូបំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ ។ បឋវី-
ទាតុ តេដោទាតុ វាយោទាតុ កក្ខុទ្យំ មុទុកំ
សណ្ឋំ ធរុសំ សុខសម្មស្សំ ទុក្ខសម្មស្សំ ករុកំ
លហុកំ យំ ដោដ្ឋព្វំ អនិទស្សនំ សប្បដិយំ កា-
យេន អនិទស្សនេន សប្បដិយេន ដុសិ វា ដុស-
តិ វា ដុសិស្សតិ វា ដុសេ វា ដោដ្ឋញ្ញោបេសោ

---

១ បុរិមភាណាវារតោ សម្ពន្ធគណនាយសត្តមំ ភវិតព្វំ ។ ២ ឱ.ម.តតោ បរំ ឥទន្តំ
រូបំ នោ ឧបាទាតិ ទិស្សតិ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

គឺជារបស់សម្រាប់ស៊ីក្នុងមាត់ ទំពាដោយធ្មេញ លេបចូលក្នុងបំពង់ក
ប្រកក្នុងផ្ទៃ នៃពួកសត្វនោះៗ ក្នុងជនបទណាៗ ឬពួកសត្វញ៉ាំង
អត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដោយឱជាណា នេះរូបជាកតទ្បិញ្ញារាហរ ។

រូបទាំងនេះ ជាឧបាទា ។

ចប់ ឧបាទាភាជនីយៈ ។

ចប់ បឋមភាណារៈ ក្នុងរូបកំណ្ណ ។

[៣៩] រូបមិនមែនជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋព្វា-
យតនៈ អាបោធាតុ ។

[៤០] រូបជាផោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបជាបឋមីធាតុ
តេជោធាតុ វាយោធាតុ ជារូបវីង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រោត មានសម្មស្សជា
សុខ មានសម្មស្សជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល បុគ្គលពាល់ត្រូវហើយក្តី
កំពុងពាល់ត្រូវក្តី នឹងពាល់ត្រូវក្តី គប្បីពាល់ត្រូវក្តី នូវផ្សព្វណា ដែលមិន
អាចឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ដោយកាយ ដែលមិនអាច
ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ផ្សព្វនុ៎ះ ហៅថាផោដ្ឋព្វៈក៏បាន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ដោដ្ឋព្វាយតនំបេតំ ដោដ្ឋព្វធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ
 ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។
 បបរីធាតុ តេដោធាតុ វាយោធាតុ កក្ខុទ្ធិ មុទុកំ
 សណ្ណំ ធរុសំ សុខសម្មស្សំ ទុក្ខសម្មស្សំ ករុកំ
 លហុកំ យម្ហិ ដោដ្ឋព្វម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ
 កាយោ អនិទស្សនោ សប្បដិយោ បដិហញ្ញិ វា
 បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិហញ្ញោ វា ដោ-
 ដ្ឋព្វោបេសោ ដោដ្ឋព្វាយតនំបេតំ ដោដ្ឋព្វធាតុបេសា
 ឥទន្តំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ដោដ្ឋ-
 ព្វាយតនំ ។ បបរីធាតុ តេដោធាតុ វាយោធាតុ ក-
 ក្ខុទ្ធិ មុទុកំ សណ្ណំ ធរុសំ សុខសម្មស្សំ ទុក្ខស-
 ម្មស្សំ ករុកំ លហុកំ យោ ដោដ្ឋព្វោ អនិទស្សនោ
 សប្បដិយោ កាយម្ហិ អនិទស្សនម្ហិ សប្បដិយម្ហិ ប-
 ដិហញ្ញិ វា បដិហញ្ញតិ វា បដិហញ្ញិស្សតិ វា បដិ-
 ហញ្ញោ វា ដោដ្ឋព្វោបេសោ ដោដ្ឋព្វាយតនំបេតំ ដោ-
 ដ្ឋព្វធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កត-
 មន្តំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ បបរីធាតុ តេដោធាតុ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ថាដោយដ្ឋព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោយដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈ
 នេះ ។ រូបជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបជាបឋវីធាតុ តេជោ-
 ធាតុ វាយោធាតុ ជារូបវីង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត មានសម្មស្សជាសុខ
 មានសម្មស្សជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល ឬកាយដែលមិនអាចឃើញ
 បាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ចប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំងខ្ចប់ក្តី នឹង
 ខ្លាំងខ្ចប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ចប់ក្តី ចំពោះផ្សព្វណា ដែលមិនអាចឃើញបាន តែ
 ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ផ្សព្វនុ៎ះ ហៅថាដោយដ្ឋព្វៈក៏បាន ថាដោយដ្ឋព្វ-
 យតនៈក៏បាន ថាដោយដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈ ។ រូប
 ជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបជាបឋវីធាតុ តេជោធាតុ វា-
 យោធាតុ ជារូបវីង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រាត មានសម្មស្សជាសុខ មាន
 សម្មស្សជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល ឬដោយដ្ឋព្វៈណា ដែលមិនអាច-
 ឃើញបាន តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ខ្លាំងខ្ចប់ហើយក្តី កំពុងខ្លាំង
 ខ្ចប់ក្តី នឹងខ្លាំងខ្ចប់ក្តី គប្បីខ្លាំងខ្ចប់ក្តី ក្នុងកាយដែលមិនអាចឃើញបាន
 តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ផ្សព្វនុ៎ះ ហៅថាដោយដ្ឋព្វៈក៏បាន ថាដោយដ្ឋ-
 ព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោយដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈ ។
 រូបជាដោយដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបជាបឋវីធាតុ តេជោធាតុ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

វាយោណតុ កក្កុទ្យំ មុទុកំ សល្លំ ជរុសំ សុខស-
ម្មស្សំ ទុក្ខសម្មស្សំ កុកំ លហុកំ យំ ដោដ្ឋព្វំ អារត្ត
កាយំ និស្សាយ កាយសម្មស្សោ ឧប្បន្និ វា ឧប្ប-
ន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។ យំ ដោដ្ឋព្វំ
អារត្ត កាយំ និស្សាយ កាយសម្មស្សជា វេទនា
។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញា-
ណំ ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្ប-
ន្នេ វា ។ បេ ។ យំ ដោដ្ឋព្វារម្មណោ កាយំ និស្សាយ
កាយសម្មស្សោ ឧប្បន្និ វា ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ
វា ឧប្បន្នេ វា ។ បេ ។ យំ ដោដ្ឋព្វារម្មណោ កាយំ
និស្សាយ កាយសម្មស្សជា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា
។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណំ ឧប្បន្និ វា
ឧប្បន្នតិ វា ឧប្បន្និស្សតិ វា ឧប្បន្នេ វា ដោដ្ឋព្វោបេ-
សោ ដោដ្ឋព្វាយតនំបេតំ ដោដ្ឋព្វណតុបេសា ឥទន្តំ
រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។

[៤០] កតមន្តំ រូបំ អាចោណតុ ។ យំ អាចោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ ទុកនិទ្ទេស

វាយោធាតុ ជារូបវីង ទន់ ល្អិត គ្រោតគ្រោត មានសម្មស្សជាសុខ មាន
 សម្មស្សជាទុក្ខ ជារូបធ្ងន់ រូបស្រាល ឬកាយសម្មស្ស អាស្រ័យនូវកាយ
 ព្រោះប្រារព្ធនូវផ្សព្វណា កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី
 គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ វេទនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស អាស្រ័យនូវ
 កាយ ព្រោះប្រារព្ធនូវផ្សព្វណា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
 កាយវិញ្ញាណ កើតឡើងហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី
 ។ បេ ។ កាយសម្មស្ស មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវកាយណា កើត
 ហើយក្តី កំពុងកើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី ។ បេ ។ វេទនាដែលកើត
 អំពីកាយសម្មស្ស មានផ្សព្វជាអារម្មណ៍ អាស្រ័យនូវកាយណា ។ បេ ។
 សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណ កើតហើយក្តី កំពុង
 កើតក្តី នឹងកើតក្តី គប្បីកើតក្តី សភាវៈនុ៎ះ ហៅថាដោដ្ឋព្វៈក៏បាន ថា
 ដោដ្ឋព្វាយតនៈក៏បាន ថាដោដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

[២១] រូបជាអាប្រាធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ សភាពជាទឹក

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អាចោកតំ សិលេហោ សិលេហាកតំ ពន្ធនត្តំ រូបស្ស
ឥទន្តំ រូបំ អាចោធាតុ ។

ឥទន្តំ រូបំ នោឧចាទា ។

[៤២] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ ។ ចក្ខុយតនំ
សោតាយតនំ ឃាណាយតនំ ដិញ្ញាយតនំ កាយាយ-
តនំ ឥត្តិច្ឆ្រិយំ បុរិសិច្ឆ្រិយំ ដីវិតិច្ឆ្រិយំ យំ វា ប-
ណញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ ក-
ន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសជា-
តុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ ។
សន្ទាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស ល-
ហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស
ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បណញ្ញម្បិ អត្តិ
រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ កន្ទាយតនំ
រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសជាតុ អាចោធាតុ
រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បីកាហោ អា-
ហារោ ឥទន្តំ អនុចាទិន្នំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ការតាំងនៅគឺទឹក សភាពសើមជ្រាប ការតាំងនៅគឺសភាពសើមជ្រាប
ការតភ្ជាប់នៃរូប នេះរូប ជាអាបោធាតុ ។

រូបទាំងនេះ មិនមែនជាឧបាទា ។

[២២] រូបជាឧបាទិន្ននោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ សោតា-
យតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិ-
សិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ
រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្ស
ឧបចយៈ (ការសន្សំនៃរូប) រូបស្សសន្តតិ (តំណនៃរូប) កពឡិវ្យាហារ
(អាហារដែលធ្វើឲ្យជាតំនូត) ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ
នេះរូបជាឧបាទិន្ន ។ រូបជាអនុបាទិន្ននោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ
កាយវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកនៃកាយ) វចីវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកនៃវាចា) រូបស្ស
លហុតា (ភាពនៃរូបស្រាល) រូបស្សមុទុតា (ភាពនៃរូបទន់) រូបស្ស
កម្មញ្ញតា (ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ) រូបស្សជរតា (ភាពនៃរូបគ្រាំគ្រា)
រូបស្សអនិច្ចតា (ភាពនៃរូបមិនទៀង) ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ
គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ
រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃ
កម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាអនុបាទិន្ន ។

[៤៣] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិណ្ណុបាទានិយំ ។
 ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិ-
 សិទ្ធិយំ ដីវិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ
 កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កម្មាយតនំ រសា-
 យតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសនាតុ អាចោនាតុ
 រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ
 អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ ឧបាទិណ្ណុបាទានិយំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ អនុបាទិណ្ណុបាទានិយំ ។ សន្តាយតនំ កាយវិ-
 ញ្ញត្តិ រថិវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា
 រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា
 យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា
 រូបាយតនំ សន្តាយតនំ កម្មាយតនំ រសាយតនំ
 ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសនាតុ អាចោនាតុ រូបស្ស
 ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារោ
 ឥនន្តំ រូបំ អនុបាទិណ្ណុបាទានិយំ ។

[៤៤] កតមន្តំ រូបំ សនិទស្សនំ ។ រូបាយតនំ
 ឥនន្តំ រូបំ សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនិទស្សនំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ ទុកនិទ្ទេស

[២៣] រូបជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយ-
តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ ឬក៏
រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ
អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ
ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូប ជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈ ។
រូបជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ
វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូប-
ស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ
រសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ
រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើ
ហើយ នេះរូប ជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ ។

[២៤] រូប ជាសនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
នេះរូប ជាសនិទស្សនៈ ។ រូប ជាអនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។

ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
រូបំ អនិទស្សនំ ។

[៤៥] កតមន្តំ រូបំ សប្បជិយំ ។ ចក្ខុយតនំ
សោតាយតនំ ឃាណាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ កាយាយ-
តនំ រូចាយតនំ សទ្ធាយតនំ កន្ធាយតនំ រសាយត-
នំ ដោដ្ឋញាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ សប្បជិយំ ។ កត-
មន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ មេ ។ កតធឿ-
កាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ។

[៤៦] កតមន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយំ
សោតិន្ទ្រិយំ ឃានិន្ទ្រិយំ ជិវ្ហិន្ទ្រិយំ កាយិន្ទ្រិយំ ឥ-
ត្តិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដិវិតិន្ទ្រិយំ ឥទន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិ-
យំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។ រូចាយតនំ
។ មេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន
ឥន្ទ្រិយំ ។

[៤៧] កតមន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ ។ ដោដ្ឋញាយតនំ
អាចោណតុ ឥទន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ
ន មហាក្ខតំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កតធឿ-
កាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន មហាក្ខតំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ៍

ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូប ជាអនិទស្សនៈ ។

[៤៥] រូបជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជិវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ នេរូបជាសប្បដិយៈ ។ រូបជាអប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូប ជាអប្បដិយៈ ។

[៤៦] រូបជាឥន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុន្ទ្រិយ សោតិន្ទ្រិយ ឃានិន្ទ្រិយ ជិវ្ហិន្ទ្រិយ កាយិន្ទ្រិយ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ នេរូបជាឥន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយ ។

[៤៧] រូបជាមហាក្ខតនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ និវេទនា ។ នេរូបជាមហាក្ខត ។ រូបមិនមែនជាមហាក្ខតនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូបមិនមែនជាមហាក្ខត ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ទុកនិទ្ទេសោ

[៤៨] កតមន្តំ រូបំ វិញ្ញត្តិ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វេ-
ចីវិញ្ញត្តិ ឥន្តំ រូបំ វិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ន វិ-
ញ្ញត្តិ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បីកាហោ អា-
ហារោ ឥន្តំ រូបំ ន វិញ្ញត្តិ ។

[៤៩] កតមន្តំ រូបំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ កាយ-
វិញ្ញត្តិ វេចីវិញ្ញត្តិ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ចិត្តជំ
ចិត្តហេតុកំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចាយតនំ សន្ទាយតនំ
កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាស-
ធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា
រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស ស-
ន្តតិ កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ចិត្តស-
មុដ្ឋានំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ ច-
ក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិ-
សិទ្ធិយំ ដីវិតិទ្ធិយំ រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ច-
តា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន ចិត្តជំ ន ចិ-
ត្តហេតុកំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចាយតនំ សន្ទាយតនំ
កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសធាតុ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

[២៨] រូប ជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
នេះរូបជាវិញ្ញត្តិ ។ រូបមិនមែនជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ
។ បេ ។ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះរូប មិនមែនជាវិញ្ញត្តិ ។

[២៩] រូប ជាចិត្តសមុដ្ឋាន (រូបមានចិត្តជាសមុដ្ឋាន) នោះ តើ
ដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបកើតអំពី
ចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ
គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ដោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាកាសជាតុ អាប្រា-
ជាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបចយៈ
រូបស្សសន្តតិ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះរូប ជាចិត្តសមុដ្ឋាន ។ រូប
មិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាននោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។
កាយាយតនៈ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ រូបស្សជរតា
រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបមិនមែនកើតអំពីចិត្ត មិន
មែនមានចិត្តជាហេតុ មិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាន គឺរូបាយតនៈ សទ្ធា-
យតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ដោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាកាសជាតុ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អាថោណតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កត-
ឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។

[៥០] កតមន្តំ រូបំ ចិត្តសហកុ ។ កាយ-
វិញ្ញតិ វេទីវិញ្ញតិ ឥទន្តំ រូបំ ចិត្តសហកុ ។ កត-
មន្តំ រូបំ ន ចិត្តសហកុ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។
កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន ចិត្តសហកុ ។

[៥១] កតមន្តំ រូបំ ចិត្តានុបវិត្តិ ។ កាយ-
វិញ្ញតិ វេទីវិញ្ញតិ ឥទន្តំ រូបំ ចិត្តានុបវិត្តិ ។ ក-
តមន្តំ រូបំ ន ចិត្តានុបវិត្តិ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។
កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន ចិត្តានុបវិត្តិ ។

[៥២] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈតិកំ ។ ចក្ខាយតនំ
។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈតិកំ ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ។ រូបាយតនំ ។ មេ ។ ក-
តឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ។

[៥៣] កតមន្តំ រូបំ ឱទ្ធហិកំ ។ ចក្ខាយ-
តនំ ។ មេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឱទ្ធហិកំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

អាបោជាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបច-
យៈ រូបស្សសន្តតិ កតឡិវ្ហារាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាន ។

[៥០] រូបជាចិត្តសហកុ (រូបកើតព្រមគ្នានឹងចិត្ត) នោះ តើ
ដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះរូបជាចិត្តសហកុ ។ រូបមិន
មែនជាចិត្តសហកុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡិវ្ហា-
រាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្តសហកុ ។

[៥១] រូបជា ចិត្តានុបរិវត្តិ (រូបប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត) នោះ តើ
ដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះរូបជាចិត្តានុបរិវត្តិ ។ រូបមិនមែន
ជាចិត្តានុបរិវត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡិវ្ហា-
រាហារ នេះរូបមិនមែនជាចិត្តានុបរិវត្តិ ។

[៥២] រូបជា អជ្ឈត្តិកៈ (រូបខាងក្នុង) នោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបជាអជ្ឈត្តិកៈ ។ រូបជា
ពាហិរៈ (រូបខាងក្រៅ) នោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។
កតឡិវ្ហារាហារ នេះរូបជាពាហិរៈ ។

[៥៣] រូបជា ឱឡារិកៈ (រូបគ្រោតគ្រោត) នោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ នេះរូបជាឱឡារិកៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

កតមន្តំ រូបំ សុខុមំ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កត-
ឡីកាហោ អាហារាហោ ឥទន្តំ រូបំ សុខុមំ ។

[៥៤] កតមន្តំ រូបំ ទូរេ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។
កតឡីកាហោ អាហារាហោ ឥទន្តំ រូបំ ទូរេ ។ កត-
មន្តំ រូបំ សន្តិកេ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋ-
ញាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ សន្តិកេ ។

[៥៥] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។
ចក្ខាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។
កតមន្តំ រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។ សោ-
តាយតនំ ។ បេ ។ កតឡីកាហោ អាហារាហោ ឥទន្តំ
រូបំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។

[៥៦] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុសម្មស្សជាយ វេទ-
នាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។
ចក្កុវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ ចក្ខាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
ចក្កុវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ ចក្កុវិញ្ញា-
ណស្ស ន វត្ថុ ។ សោតាយតនំ ។ បេ ។ កត-
ឡីកាហោ អាហារាហោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស
ន វត្ថុ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ ទុកនិទ្ទេស

រូបជាសុខុមៈ (រូបល្អិត) នោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្រ្ទិយ ។ លេ ។
កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប ជាសុខុមៈ ។

[៥៤] ទូរេរូប (រូបក្នុងទីព្រាយ) នោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្រ្ទិយ
។ លេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះទូរេរូប ។ សន្តិកេរូប (រូបក្នុងទីជិត)
នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះ
សន្តិកេរូប ។

[៥៥] រូបជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ
នេះរូប ជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបមិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្សនោះ
តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប មិន
មែនជាវត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្ស ។

[៥៦] រូបជាវត្ថុនៃវេទនា ។ លេ ។ នៃសញ្ញា ។ លេ ។ នៃចេតនា
ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ លេ ។ នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខាយតនៈ នេះរូប ជាវត្ថុនៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបមិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុ-
វិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡឺង្ការាហារ
នេះរូប មិនមែនជាវត្ថុនៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៥៧] កតមន្តំ រូបំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជិវ្ហាសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 កាយសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ កាយសម្ម-
 ស្សស្ស ន វត្ថុ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាពោ
 អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ កាយសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។

[៥៨] កតមន្តំ រូបំ កាយសម្មស្សដាយ វេទ-
 នាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។
 កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ កា-
 យវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្បីកាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ កាយវិញ្ញាណ-
 ស្ស ន វត្ថុ ។

[៥៩] កតមន្តំ រូបំ ចក្ខុសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។
 រូចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ចក្ខុសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។
 កតមន្តំ រូបំ ចក្ខុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្ខា-
 យតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
 ចក្ខុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៥៧] រូបជាវត្ថុនៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។
 នៃជីវាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយាយតនៈ
 នេះរូប ជាវត្ថុនៃកាយសម្មស្ស ។ រូបមិនមែនជាវត្ថុនៃកាយសម្មស្សនោះ
 តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប មិនមែន
 ជាវត្ថុនៃកាយសម្មស្ស ។

[៥៨] រូបជាវត្ថុនៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា
 ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
 កាយាយតនៈ នេះរូបជាវត្ថុនៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូបមិនមែនជាវត្ថុនៃកាយ-
 វិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ
 នេះរូប មិនមែនជាវត្ថុនៃកាយវិញ្ញាណ ។

[៥៩] រូបជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបា-
 យតនៈ នេះរូបជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃ
 ចក្ខុសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ
 នេះរូប មិនមែនជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុសម្មស្ស ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ទុកនិទ្ទេសោ

[៦០] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុសម្មស្សជាយ វេទ-
 នាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។ រូបាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 ចក្កុវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ចក្កុវិញ្ញា-
 ណស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ ក-
 តតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស
 ន អារម្មណំ ។

[៦១] កតមន្តំ រូបំ សោតសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជីវ្ហាសម្មស្សស្ស ។ បេ ។
 កាយសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ កាយសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ កា-
 យសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។
 កតតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ កាយសម្មស្ស-
 ស្ស ន អារម្មណំ ។

[៦២] កតមន្តំ រូបំ កាយសម្មស្សជាយ
 វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ
 ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។ ដោដ្ឋញ្ច-
 យតនំ ឥទន្តំ រូបំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

[៦០] រូបជាអារម្មណ៍នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃ
ចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះរូបជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបមិន
មែនជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។
កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។

[៦១] រូបជាអារម្មណ៍នៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃឃានសម្មស្ស
។ បេ ។ នៃជីវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។
ដោជ្ជញ្ញាយតនៈ នេះរូបជាអារម្មណ៍នៃកាយសម្មស្ស ។ រូបមិនមែនជា
អារម្មណ៍នៃកាយសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។
កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបមិនមែនជាអារម្មណ៍នៃកាយសម្មស្ស ។

[៦២] រូបជាអារម្មណ៍នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃសញ្ញា ។ បេ ។
នៃចេតនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ
តើដូចម្តេច ។ ដោជ្ជញ្ញាយតនៈ នេះរូបជាអារម្មណ៍នៃកាយវិញ្ញាណ ។

កតមន្តំ រូបំ កាយវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្ខុ-
យតនំ ។ មេ ។ កតទ្បីកាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
កាយវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ ។

[៦៣] កតមន្តំ រូបំ ចក្ខុយតនំ ។ យំ ចក្កុ
ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ បសាទោ ។ មេ ។
សុញ្ញោ កាមោមេសោ ឥទន្តំ រូបំ ចក្ខុយតនំ ។ ក-
តមន្តំ រូបំ ន ចក្ខុយតនំ ។ សោតាយតនំ ។ មេ ។
កតទ្បីកាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន ចក្ខុយតនំ ។

[៦៤] កតមន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ មេ ។
យាទាយតនំ ។ មេ ។ ជិវ្ហាយតនំ ។ មេ ។ កាយា-
យតនំ ។ យោ កាយោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧ-
បាទាយ បសាទោ ។ មេ ។ សុញ្ញោ កាមោមេសោ
ឥទន្តំ រូបំ កាយាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន
កាយាយតនំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បីកាពោ
អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន កាយាយតនំ ។

[៦៥] កតមន្តំ រូបំ រូបាយតនំ ។ យំ រូបំ ចតុន្តំ
មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ វណ្ណនិកា ។ មេ ។ រូបជាតុមេសា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

រូប មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប មិនមែនជាអារម្មណ៍
នៃកាយវិញ្ញាណ ។

[៦៣] រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុណា គឺប្រសាទ
អាស្រ័យនូវមហាក្ខតទាំង ៤ ។ បេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជា
ចក្ខុយតនៈ ។ រូបមិនមែនជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សោតា-
យតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចក្ខុយតនៈ ។

[៦៤] រូបជាសោតាយតនៈ ។ បេ ។ ជាឃានាយតនៈ ។ បេ ។
ជាជិវ្ហាយតនៈ ។ បេ ។ ជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា
គឺប្រសាទ ដែលអាស្រ័យនូវមហាក្ខតទាំង ៤ ។ បេ ។ ហៅថាស្រុក
ទំនេរក៏បាន នេះរូបជាកាយាយតនៈ ។ រូបមិនមែនជាកាយាយតនៈ
នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប
មិនមែនជាកាយាយតនៈ ។

[៦៥] រូបជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា គឺ
ពណ៌ អាស្រ័យនូវមហាក្ខត ទាំង ៤ ។ បេ ។ ហៅថារូបជាតុក៏បាន

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ទុកនិទ្ទេសោ

ឥន្ទំ រូបំ រូបាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន រូបាយត-
នំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បិកាហេ អាហារហេ
ឥន្ទំ រូបំ ន រូបាយតនំ ។

[៦៦] កតមន្តំ រូបំ សន្ទាយតនំ ។ មេ ។ ក-
ន្ទាយតនំ ។ មេ ។ រសាយតនំ ។ មេ ។ ដោដ្ឋព្វាយ-
តនំ ។ បឋវីធាតុ ។ មេ ។ ដោដ្ឋព្វធាតុមេសា ឥ-
ន្ទំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ដោដ្ឋ-
ព្វាយតនំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បិកាហេ
អាហារហេ ឥន្ទំ រូបំ ន ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។

[៦៧] កតមន្តំ រូបំ ចក្ខុធាតុ ។ ចក្ខុយ-
តនំ ឥន្ទំ រូបំ ចក្ខុធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ន
ចក្ខុធាតុ ។ សោតាយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បិកាហេ
អាហារហេ ឥន្ទំ រូបំ ន ចក្ខុធាតុ ។

[៦៨] កតមន្តំ រូបំ សោតធាតុ ។ មេ ។ ឃា-
នធាតុ ។ មេ ។ ដិវ្ហាធាតុ ។ មេ ។ កាយធាតុ ។
កាយាយតនំ ឥន្ទំ រូបំ កាយធាតុ ។ កតមន្តំ
រូបំ ន កាយធាតុ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ ក-
តទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥន្ទំ រូបំ ន កាយធាតុ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

នេះរូបជារូបាយតនៈ ។ រូបមិនមែនជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។

ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជារូបាយតនៈ ។

[៦៦] រូបជាសទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។ ជាគន្ធាយតនៈ ។ បេ ។

ជារសាយតនៈ ។ បេ ។ ជាដោដ្ឋញ្ចាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ បឋវី-

ធាតុ ។ បេ ។ ហៅថាដោដ្ឋញ្ចធាតុក៏បាន នេះរូបជាដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ ។

រូបមិនមែនជាដោដ្ឋញ្ចាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។

កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ ។

[៦៧] រូបជាចក្ខុធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ នេះរូបជា

ចក្ខុធាតុ ។ រូបមិនមែនជាចក្ខុធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ

។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចក្ខុធាតុ ។

[៦៨] រូបជាសោតធាតុ ។ បេ ។ ជាឃានធាតុ ។ បេ ។ ជា

ជិវ្ហាធាតុ ។ បេ ។ ជាកាយធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយាយតនៈ នេះ

រូបជាកាយធាតុ ។ រូបមិនមែនជាកាយធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយ-

តនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាកាយធាតុ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៦៩] កតមន្តំ រូបំ រូបធាតុ ។ រូបាយតនំ
ឥន្តំ រូបំ រូបធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ន រូបធាតុ ។
ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥន្តំ
រូបំ ន រូបធាតុ ។

[៧០] កតមន្តំ រូបំ សទ្ធិធាតុ ។ មេ ។ កន្ធិធា-
តុ ។ មេ ។ រសធាតុ ។ មេ ។ ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ ដោ-
ដ្ឋញ្ញាយតនំ ឥន្តំ រូបំ ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ
ន ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កតធឿកា-
ហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ន ដោដ្ឋព្វធាតុ ។

[៧១] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ ។ យំ ចក្កុ
ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចាទាយ បសាទោ ។ មេ ។
សុញ្ញោ កាមោមេសោ ឥន្តំ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ ។
កតមន្តំ រូបំ ន ចក្កុន្ទ្រិយំ ។ សោតាយតនំ ។ មេ ។
កតធឿកាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ន ចក្កុន្ទ្រិយំ ។

[៧២] កតមន្តំ រូបំ សោតិន្ទ្រិយំ ។ មេ ។ ឃា-
និន្ទ្រិយំ ។ មេ ។ ជិវ្ហិន្ទ្រិយំ ។ មេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ។
យោ កាយោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចាទាយ ប-
សាទោ ។ មេ ។ សុញ្ញោ កាមោមេសោ ឥន្តំ រូបំ
កាយិន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន កាយិន្ទ្រិយំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៦៩] រូបជារូបធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះរូបជា
រូបធាតុ ។ រូបមិនមែនជារូបធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ
។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជារូបធាតុ ។

[៧០] រូបជាសទ្ធិធាតុ ។ បេ ។ ជាគន្ធិធាតុ ។ បេ ។ ជារស-
ធាតុ ។ បេ ។ ជាផោដ្ឋព្វធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះ
រូបជាផោដ្ឋព្វធាតុ ។ រូបមិនមែនជាផោដ្ឋព្វធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាផោដ្ឋព្វធាតុ ។

[៧១] រូបជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុណា គឺប្រសាទ
ដែលអាស្រ័យមហាកូត ៤ ។ បេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបជា
ចក្ខុន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ សោតា-
យតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយ ។

[៧២] រូបជាសោតិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ជាឃានិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ជា
ជិវ្ហិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ជាកាយិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា
គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូត ៤ ។ បេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន
នេះរូបជាកាយិន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាកាយិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។

ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
រូបំ ន កាយិន្ទ្រិយំ ។

[៧៣] កតមន្តំ រូបំ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ យំ ឥត្តិ-
យា ឥត្តិលិដ្ឋំ ឥត្តិនិមិត្តំ ឥត្តិកុត្តំ ឥត្តាកខ្សោ ឥត្តិត្តំ
ឥត្តិភារោ ឥទន្តំ រូបំ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន
ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កតធឿកាហោ
អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។

[៧៤] កតមន្តំ រូបំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ។ យំ បុរិ-
សស្ស បុរិសលិដ្ឋំ បុរិសនិមិត្តំ បុរិសកុត្តំ បុរិសា-
កខ្សោ បុរិសត្តំ បុរិសភារោ ឥទន្តំ រូបំ បុរិសិន្ទ្រិ-
យំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន បុរិសិន្ទ្រិយំ ។ ចក្ខាយត-
នំ ។ បេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន
បុរិសិន្ទ្រិយំ ។

[៧៥] កតមន្តំ រូបំ ដីវិតិន្ទ្រិយំ ។ យោ តេសំ
រូបីនំ ធម្មានំ អាយុ បិតិ យបនា យាបនា ឥរិយនា
វត្តនា ចាលនា ដីវិតំ ដីវិតិន្ទ្រិយំ ឥទន្តំ រូបំ ដីវិតិ-
ន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ដីវិតិន្ទ្រិយំ ។ ចក្ខាយ-
តនំ ។ បេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន
ដីវិតិន្ទ្រិយំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូបមិនមែនជាកាយិន្ទ្រិយ ។

[៧៣] រូបជាឥន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់ទ្រាយជាស្រី គ្រឿងចំណាំជាស្រី កិរិយាជាស្រី អាការជាស្រី លំនាំជាស្រី ភាព ជាស្រី ណា របស់ស្រី នេរូបជាឥន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយ នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូប មិនមែនជាឥន្ទ្រិយ ។

[៧៤] រូបជាបុរិសិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់ទ្រាយជា ប្រុស គ្រឿងចំណាំជាប្រុស កិរិយាជាប្រុស អាការជាប្រុស លំនាំ ជាប្រុស ភាពជាប្រុស ណា របស់ប្រុស នេរូបជាបុរិសិន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាបុរិសិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូបមិនមែនជាបុរិសិន្ទ្រិយ ។

[៧៥] រូបជាជីវិតិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ អាយុ ការបិត នៅ ការនៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តទៅ ការ រក្សានូវរូបធម៌ទាំងនោះ គឺជីវិត ជីវិតិន្ទ្រិយ ណា នេរូបជាជីវិតិន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាជីវិតិន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាវហារ នេរូបមិនមែនជាជីវិតិន្ទ្រិយ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៧៦] កតមន្តំ រូបំ កាយវិញ្ញត្តិ ។ យា កុ-
 សលចិត្តស្ស វា អកុសលចិត្តស្ស វា អព្យាកតចិត្ត-
 ស្ស វា អភិក្កមន្តស្ស វា បដិក្កមន្តស្ស វា អាណា-
 កេន្តស្ស វា វិលោកេន្តស្ស វា សម្មិញ្ញេន្តស្ស វា
 បសារេន្តស្ស វា កាយស្ស ចម្កនា សន្តម្កនា សន្ត-
 ម្កិតត្តំ វិញ្ញត្តិ វិញ្ញាបនា វិញ្ញាបិតត្តំ ឥទន្តំ រូបំ កា-
 យវិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ន កាយវិញ្ញត្តិ ។ ចក្ខុ-
 យតនំ ។ មេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
 ន កាយវិញ្ញត្តិ ។

[៧៧] កតមន្តំ រូបំ វេទីវិញ្ញត្តិ ។ យា កុស-
 លចិត្តស្ស វា អកុសលចិត្តស្ស វា អព្យាកតចិត្តស្ស
 វា វាចា តិវា ព្យប្បថោ ឧទីរណំ ឃោសោ ឃោ-
 សកម្មំ វាចា វេទីភេនោ អយំ វុច្ចតិ វាចា យា
 តាយ វាចាយ វិញ្ញត្តិ វិញ្ញាបនា វិញ្ញាបិតត្តំ ឥទន្តំ រូបំ
 វេទីវិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ន វេទីវិញ្ញត្តិ ។ ចក្ខុយតនំ
 ។ មេ ។ កតធឿកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ន
 វេទីវិញ្ញត្តិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៧៦] រូបជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ការទប់កាយ ការ
 សំទ្រកាយ ការទប់ទល់កាយ ការកម្រើកកាយ អាការៈញ៉ាំងកាយឲ្យ
 កម្រើក ភាពនៃការញ៉ាំងកាយឲ្យកម្រើក ណា នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសល
 ក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី កាលឈានទៅមុខក្តី
 កាលឈានថយក្រោយក្តី កាលសម្លឹងមើលក្តី កាលក្រឡេកមើលក្តី
 កាលបត់ចូលក្តី កាលលាចេញក្តី នេះរូបជាកាយវិញ្ញត្តិ ។ រូបមិនមែន
 ជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ
 នេះរូបមិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិ ។

[៧៧] រូបជាវចីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ វាចា ការបន្ធិ គន្ធន៍
 ពាក្យ ការពោល ការគឺកកង កម្មគឺការគឺកកង គឺវាចា វចីភេទ ណា
 នៃបុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យា-
 ក្រឹតក្តី នេះលោកហៅថាវាចា បានដល់ការកម្រើកសម្តី ការញ៉ាំង
 សម្តីឲ្យកម្រើក ភាពនៃការញ៉ាំងសម្តីឲ្យកម្រើក នេះរូបជាវចីវិញ្ញត្តិ ។
 រូបមិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។
 កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

[៧៨] កតមន្តំ រូបំ អាកាសជាតុ ។ យោ
 អាកាសោ អាកាសកតំ អយំ អយកតំ វិវោ វិវ-
 រកតំ អសម្ពុដ្ឋំ ចត្វហិ មហាក្វតេហិ ឥទន្តំ រូបំ
 អាកាសជាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ន អាកាសជាតុ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហោ អាយាហោ ឥ-
 ទន្តំ រូបំ ន អាកាសជាតុ ។

[៧៩] កតមន្តំ រូបំ អាចោជាតុ ។ យំ អាចោ
 អាចោកតំ សីនេហោ សីនេហាកតំ ពន្ធនត្តំ រូបស្ស
 ឥទន្តំ រូបំ អាចោជាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ន អា-
 ចោជាតុ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហោ
 អាយាហោ ឥទន្តំ រូបំ ន អាចោជាតុ ។

[៨០] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស លហុតា ។ យា
 រូបស្ស លហុតា លហុបរិណាមតា អទន្ធនតា
 អវិត្តនតា ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស លហុតា ។ កតមន្តំ
 រូបំ រូបស្ស ន លហុតា ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្បីកាហោ អាយាហោ ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស ន
 លហុតា ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

[៧៨] រូបជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ កន្លែងដែលមិន
អាចក្លរវាស់បាន អាកាស ទីតតទើស ទីអាកាស ទីចន្លោះ វាល
ដែលមិនប៉ះពាល់ដោយមហាកូតទាំង ៤ ណា នេះរូបជាអាកាសធាតុ ។
រូបមិនមែនជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។
កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជាអាកាសធាតុ ។

[៧៩] រូបជាអាបោធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ សភាពជាទឹក
ការតាំងនៅគឺទឹក សភាពសើមជ្រាប ការតាំងនៅគឺសភាពសើមជ្រាប
ការតភ្ជាប់នៃរូបណា នេះរូបជាអាបោធាតុ ។ រូបមិនមែនជាអាបោធាតុ
នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប
មិនមែនជាអាបោធាតុ ។

[៨០] រូបជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច ។ ការរហ័ស
រហួន ការប្រែប្រួលរហ័ស ការមិនយឺតយូរ ការមិនបង្កង់ ណា
នៃរូប នេះរូបជារូបស្សលហុតា ។ រូបមិនមែនជារូបស្សលហុតានោះ
តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិន
មែនជារូបស្សលហុតា ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៨១] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស មុទុតា ។ យា
 រូបស្ស មុទុតា មន្តវតា អកក្ខុទ្យតា អកកិណតា
 ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស មុទុតា ។ កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស
 ន មុទុតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហោ
 អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស ន មុទុតា ។

[៨២] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។
 យា រូបស្ស កម្មញ្ញតា កម្មញ្ញតំ កម្មញ្ញកាហោ
 ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។ កតមន្តំ រូបំ
 រូបស្ស ន កម្មញ្ញតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស ន
 កម្មញ្ញតា ។

[៨៣] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស ឧបចយោ ។
 យោ អាយតនានំ អាចយោ សោ រូបស្ស ឧបច-
 យោ ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស ឧបចយោ ។ កតមន្តំ
 រូបំ រូបស្ស ន ឧបចយោ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ រូបស្ស ន
 ឧបចយោ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[៨១] រូបជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។ ភាពទន់ ភាព
ទន់ភ្លន់ ភាពមិនរឹង ភាពមិនស្តូកស្តឹង ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្ស
មុទុតា ។ រូបមិនមែនជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ
។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សមុទុតា ។

[៨២] រូបជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច ។ ភាពគួរដល់
ការងារ ការធ្វើការងារបាន ភាពគួរធ្វើការងារបាន ណា នៃរូប
នេះរូបជារូបស្សកម្មញ្ញតា ។ រូបមិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែនជា
រូបស្សកម្មញ្ញតា ។

[៨៣] រូបជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ការសន្សំ
ណា នៃពួកអាយតនៈ ការសន្សំនោះ ឈ្មោះថារូបស្សឧបចយៈ
នេះរូបជារូបស្សឧបចយៈ ។ រូបមិនមែនជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបមិនមែន
ជារូបស្សឧបចយៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ទុកនិទ្ទេសោ

[៨៤] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស សន្តតិ ។ យោ
 រូបស្ស ឧបចយោ សា រូបស្ស សន្តតិ ឥទន្តំ រូបំ
 រូបស្ស សន្តតិ ។ កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស ន សន្តតិ ។
 ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ
 ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស ន សន្តតិ ។

[៨៥] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស ជវតា ។ យា
 រូបស្ស ជវា ដីវណាតា ខណ្ឌិច្ចំ ចាលិច្ចំ វលិត្តចតា
 អាយុនោ សំហានិ ឥន្ទ្រិយានំ បរិចាកោ ឥទន្តំ
 រូបំ រូបស្ស ជវតា ។ កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស
 ន ជវតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ
 អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស ន ជវតា ។

[៨៦] កតមន្តំ រូបំ រូបស្ស អនិច្ចតា ។ យោ
 រូបស្ស ខយោ វយោ ភេនោ បរិភេនោ អនិច្ចតា
 អន្តរណានំ ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស អនិច្ចតា ។ កតមន្តំ
 រូបំ រូបស្ស ន អនិច្ចតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កត-
 ទ្បិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ រូបស្ស ន អនិច្ចតា ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ទុកនិទ្ទេស

[៨៤] រូបជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច ។ ការសន្សំ ណា
នៃរូប ការសន្សំនោះ ឈ្មោះថារូបស្សសន្តតិ នេះរូបជារូបស្សសន្តតិ ។
រូបមិនមែនជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។
កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបមិនមែនជារូបស្សសន្តតិ ។

[៨៥] រូបជារូបស្សជរតានោះ តើដូចម្តេច ។ ជរា សេចក្តី
គ្រាំគ្រា ធ្មេញបាក់ សក់ស្លូវ ស្បែកយុរយារ ការថយអាយុ ចាស់ទុំ
នៃតន្ត្រិយ ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សជរតា ។ រូបមិនមែនជារូបស្ស
ជរតានោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ
នេះរូបមិនមែនជារូបស្សជរតា ។

[៨៦] រូបជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូចម្តេច ។ ការអស់ទៅ
ការវិនាស ការបែកធ្លាយ ការប្រេះបាក់ ការមិនទៀងទាត់ ការបាត់បង់
ណា នៃរូប នេះរូបជារូបស្សអនិច្ចតា ។ រូបមិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា
នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូប
មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៨៧] កតមន្តំ រូបំ កតទ្បីកាហោ អាហារោ ។
 ឌីននោ កុម្មាសោ សត្តុ មច្ឆោ មំសំ ឌីរំ ទទិ
 សប្បិ នរដីតំ តេលំ មធុ ដាលីតំ យំ វា បន-
 ញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ យម្ហិ យម្ហិ ជនបទេ តេសំ តេសំ
 សត្តានំ មុខាសិយំ ទន្តរិខានំ កលដ្ឋោហារណីយំ
 កុច្ឆិវិត្តម្ហំ យាយ ឌីជាយ សត្តា យាបេន្តិ ឥទន្តំ រូបំ
 កតទ្បីកាហោ អាហារោ ។ កតមន្តំ រូបំ ន កត-
 ទ្បីកាហោ អាហារោ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ រូបស្ស
 អនិច្ចតា ឥទន្តំ រូបំ ន កតទ្បីកាហោ អាហារោ ។
 ឯវំ ទុរិយេន រូបសង្កហោ ។

ទុកនិទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ ។

[៨៨] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ឧចាទា ។ ចក្ខា-
 យតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិ-
 កំ ឧចាទា ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ឧចាទា ។
 រូចាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ឧចាទា ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ នោ
 ឧចាទា ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាចោទាតុ ឥទន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ នោ ឧចាទា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[៨៧] រូបជាកតទ្បិដ្ឋារាហារនោះ តើដូចម្តេច ។ បាយ នំ សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះជូរ ទឹកដោះរាវ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ស្ករអំពៅ ឬក៏រូបណា សូម្បីដទៃ គឺរូបជា របស់សម្រាប់ស៊ីក្នុងមាត់ ទំពាដោយធ្មេញ គប្បីលេបចូល ក្នុងបំពង់ក ច្រកក្នុងផ្ទៃ នៃពួកសត្វនោះៗ ក្នុងជនបទណាៗ ឬពួកសត្វញ៉ាំងអត្ត- ភាព ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយឱជានណា នេះរូបជាកតទ្បិដ្ឋារាហារ ។ រូបមិន មែនជាកតទ្បិដ្ឋារាហារនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ ភាព នៃរូបមិនទៀង នេះរូបមិនមែនជាកតទ្បិដ្ឋារាហារ ។

ការសង្ខេបរូបដោយចំណែកពីរ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ទុកនិទ្ទេស ។

[៨៨] រូបខាងក្នុង ជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយ- តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងជាឧបាទា ។ រូបខាង ក្រៅជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ ជាឧបាទា ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ និងអាបោធាតុ នេះរូបខាងក្រៅ មិន មែនជាឧបាទា ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

[៨៩] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ឧបាទិទ្ធិ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ ឧបាទិទ្ធិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ឧបា-
 ទិទ្ធិ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដីរិតិន្ទ្រិយំ យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ
 កណ្ហាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាកាស-
 ធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
 កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ឧបាទិទ្ធិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ អនុបាទិទ្ធិ ។
 សទ្ហាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុ-
 តា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស
 ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ
 រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ សទ្ហាយតនំ
 កណ្ហាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាកាស-
 ធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
 កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ អនុ-
 បាទិទ្ធិ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

[៨៧] រូបខាងក្នុង ជាឧបាទិដ្ឋនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
 យតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាឧបាទិដ្ឋ ។ រូប
 ខាងក្រៅ ជាឧបាទិដ្ឋនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិទ្រិយ បុរិសិទ្រិយ ជីវិ-
 តិទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ
 ផោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្ស
 សន្តតិ កតទ្ធិវិញ្ញាណ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះ
 រូបខាងក្រៅជាឧបាទិដ្ឋ ។ រូបខាងក្រៅជាអនុបាទិដ្ឋនោះ តើដូចម្តេច ។
 សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា
 រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបា-
 យតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ
 អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កតទ្ធិវិញ្ញា-
 ណ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើទេ នេះរូបខាងក្រៅ
 ជាអនុបាទិដ្ឋ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៩០] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ឧបាទិន្ទុបាទានិ-
 យំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥន្ទន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ ។ ឥត្តិទ្រិយំ បុរិសិទ្រិយំ
 ដិវិតិទ្រិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ កម្មស្ស
 កតត្តា រូបាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ចា-
 យតនំ អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ
 រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារហោ ឥន្ទន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 អនុបាទិន្ទុបាទានិយំ ។ សន្ទាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វចិ-
 វិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
 កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយត-
 នំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ អាកា-
 សធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស
 សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារហោ ឥន្ទន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 អនុបាទិន្ទុបាទានិយំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[៩០] រូបខាងក្នុង ជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាឧបាទិទ្ធិបា-
 ទានិយៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធា-
 យតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ
 រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពទ្យឿង្ការាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្ម
 ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបខាងក្រៅ ជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈ ។ រូប
 ខាងក្រៅ ជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ
 កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា
 រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ
 រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ
 រូបស្សសន្តតិ កពទ្យឿង្ការាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គល
 ធ្វើហើយទេ នេះរូបខាងក្រៅ ជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

[៩១] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ អនិទស្សនំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ អនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 សនិទស្សនំ ។ រូចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ អនិទស្សនំ ។
 សទ្ធាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហេ អាហារោ
 ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ អនិទស្សនំ ។

[៩២] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ សប្បដិយំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 សប្បដិយំ ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយត-
 នំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ អប្បដិយំ ។ ឥត្តិទ្ធិយំ ។ បេ ។ កតទ្បិ-
 កាហេ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ អប្បដិយំ ។

[៩៣] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ឥទ្ធិយំ ។
 ចក្ខុទ្ធិយំ ។ បេ ។ កាយិទ្ធិយំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈ-
 ត្តិកំ ឥទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ឥទ្ធិយំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ តិកនិទ្ទេស

[៩១] រូបខាងក្នុង ជាអនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយ-
តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាអនិទស្សនៈ ។
រូបខាងក្រៅ ជាសនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះរូប
ខាងក្រៅ ជាសនិទស្សនៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជាអនិទស្សនៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិញ្ញាវហារ នេះរូបខាងក្រៅ
ជាអនិទស្សនៈ ។

[៩២] រូបខាងក្នុង ជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយ-
តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាសប្បដិយៈ ។
រូបខាងក្រៅ ជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។
ដោដ្ឋញ្ញាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជាសប្បដិយៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជា
អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ធិយ ។ បេ ។ កតទ្ធិញ្ញាវហារ
នេះរូបខាងក្រៅ ជាអប្បដិយៈ ។

[៩៣] រូបខាងក្នុង ជាឥន្ធិយនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុន្ធិយ ។ បេ ។ កាយិន្ធិយ នេះរូបខាងក្នុង ជាឥន្ធិយ ។
រូបខាងក្រៅ ជាឥន្ធិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ធិយ

ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិតិទ្ធិយំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិ-
 រំ ឥទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ឥទ្ធិយំ ។
 រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ន ឥទ្ធិយំ ។

[៩៤] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន មហាកូតំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ ន មហាកូតំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 មហាកូតំ ។ ដោជ្ឈព្វាយតនំ អាចោធាតុ ឥទន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ មហាកូតំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន មហា-
 កូតំ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្ធិកាហោ អាហារោ
 ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន មហាកូតំ ។

[៩៥] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន វិញ្ញត្តិ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ ន វិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 វិញ្ញត្តិ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 វិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន វិញ្ញត្តិ ។ រូបា-
 យតនំ ។ បេ ។ កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ន វិញ្ញត្តិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

បុរិសិន្ធិយ ជីវិតិន្ធិយ នេះរូបខាងក្រៅ ជាតន្ត្រីយ ។ រូបខាងក្រៅ
មិនមែនជាតន្ត្រីយនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កពឡិដ្ឋា-
រាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាតន្ត្រីយ ។

[៧២] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
យតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាមហាកូត ។
រូបខាងក្រៅ ជាមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ អាបោ-
ជាតុ នេះរូបខាងក្រៅ ជាមហាកូត ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាមហា-
កូតនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កពឡិដ្ឋារាហារ នេះ
រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាមហាកូត ។

[៧៥] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
យតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាវិញ្ញត្តិ ។
រូបខាងក្រៅ ជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះ
រូបខាងក្រៅ ជាវិញ្ញត្តិ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវិញ្ញត្តិនោះ តើដូច
ម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កពឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិន
មែនជាវិញ្ញត្តិ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ តិកនិទ្ទេសោ

[៧៦] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ចិត្តជំ ចិត្តហេតុកំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចាយតនំ សន្ទាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសនាតុ អាចោនាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុនុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។ ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដិវិតិទ្ធិយំ រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន ចិត្តជំ ន ចិត្តហេតុកំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចាយតនំ សន្ទាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសនាតុ អាចោនាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុនុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចិត្តសមុដ្ឋានំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ តិកនិទ្ទេស

[៩៦] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាននោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្ត-
 សមុដ្ឋាន ។ រូបខាងក្រៅ ជាចិត្តសមុដ្ឋាននោះ តើដូចម្តេច ។ កាយ-
 វិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ
 មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន ឬរូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសា-
 យតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សលហុតា
 រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
 ឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ ជាចិត្តសមុដ្ឋាន ។ រូបខាងក្រៅ មិន
 មែនជាចិត្តសមុដ្ឋាននោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិ-
 តិន្ទ្រិយ រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបមិនមែន
 កើតអំពីចិត្ត មិនមែនមានចិត្តជាហេតុ មិនមែនមានចិត្តជាសមុដ្ឋាន ឬ
 រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ
 អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្ម-
 ញ្ញតា រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាង
 ក្រៅ មិនមែនជាចិត្តសមុដ្ឋាន ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[៩៧] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តសហកុ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តសហកុ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ចិត្តសហកុ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទីវិញ្ញត្តិ ឥនន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ចិត្តសហកុ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន
 ចិត្តសហកុ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាពោ
 អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចិត្តសហកុ ។

[៩៨] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តានុបរិ-
 វត្តិ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥនន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ចិត្តានុបរិវត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ចិត្តានុបរិវត្តិ កាយវិញ្ញត្តិ វេទីវិញ្ញត្តិ ឥនន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ចិត្តានុបរិវត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ន ចិត្តានុបរិវត្តិ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បី-
 កាពោ អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចិត្តានុប-
 រិវត្តិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៩៧] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្តសហកូនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្ត-
 សហកូ ។ រូបខាងក្រៅ ជាចិត្តសហកូនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ
 វចីវិញ្ញត្តិ នេះរូបខាងក្រៅ ជាចិត្តសហកូ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែន
 ជាចិត្តសហកូនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ វេ ។ កតឡឺង្ការា-
 ហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចិត្តសហកូ ។

[៩៨] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្តានុបវិវត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាចិត្តា-
 នុបវិវត្តិ ។ រូបខាងក្រៅ ជាចិត្តានុបវិវត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយ-
 វិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះរូបខាងក្រៅ ជាចិត្តានុបវិវត្តិ ។ រូបខាងក្រៅ
 មិនមែនជាចិត្តានុបវិវត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ វេ ។
 កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចិត្តានុបវិវត្តិ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

[៩៩] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ឱទ្ធារិកំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ យេ ។ កាយាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ឱទ្ធារិកំ ។ រូបាយតនំ ។ យេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ
 ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ។
 សុខុមំ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ យេ ។ កតពធិកាហោ អាហា-
 ហោ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ សុខុមំ ។

[១០០] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ សន្តិកេ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ យេ ។ កាយាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ សន្តិកេ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ទូរេ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ យេ ។ កតពធិកាហោ អា-
 ហាហោ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ សន្តិកេ ។ រូបាយតនំ ។ យេ ។ ដោដ្ឋ-
 ព្វាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ សន្តិកេ ។

[១០១] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស
 ន វត្ថុ ។ រូបាយតនំ ។ យេ ។ កតពធិកាហោ អា-
 ហាហោ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ តិកនិទ្ទេស

[៩៩] រូបខាងក្នុង ជាឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយ-
តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាឱឡារិកៈ ។ រូប
ខាងក្រៅ ជាឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។
ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជាឱឡារិកៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជា
សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះ
រូបខាងក្រៅ ជាសុខុមៈ ។

[១០០] រូបខាងក្នុង ជាសន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយ-
តនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជាសន្តិកេរូប ។ រូប
ខាងក្រៅ ជាទូរេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ កតឡិ-
ដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ ជាទូរេរូប ។ រូបខាងក្រៅ ជាសន្តិកេរូប
នោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូប
ខាងក្រៅ ជាសន្តិកេរូប ។

[១០១] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្សនោះ
តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះ
រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបខាងក្នុង ជាវត្ថុ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។

ចក្ខាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស

វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស

ន វត្ថុ ។ សោតាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ

ឥនន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។

[១០២] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស

វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ

។ បេ ។ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។ រូបាយតនំ

។ បេ ។ កតពធិកាហោ អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ ពា-

ហិរំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ

អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ ចក្ខាយតនំ

ឥនន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។ កត-

មន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។

សោតាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ

អដ្ឋត្តិកំ ចក្កុវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

នៃចក្ខុសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជា
វត្ថុនៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្សនោះ
តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូប
ខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុសម្មស្ស ។

[១០២] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃវេទនា ។ លេ ។ នៃ
សញ្ញា ។ លេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ លេ ។ នៃ
ចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ
នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបខាងក្នុង ជាវត្ថុ
នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
ជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ
នោះ តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះ
រូបខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ តិកនិទ្ទេសោ

[១០៣] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ សោតសម្មស្ស-
 ស្ស ។ បេ ។ យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជិញ្ញា-
 សម្មស្សស្ស ។ បេ ។ កាយសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។
 រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ កាយសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។ កតមន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្សស្ស វត្ថុ ។ កាយា-
 យតនំ ឥទន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្សស្ស
 វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្សស្ស
 ន វត្ថុ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ ជិញ្ញាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្សស្ស ន វត្ថុ ។

[១០៤] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយសម្មស្ស-
 ដាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។
 ចេតនាយ ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។
 រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ
 ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញាណស្ស ន វត្ថុ ។
 កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ តិកនិទ្ទេស

[១០៣] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃសោតសម្មស្ស ។ បេ ។
 នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃជិវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយសម្មស្ស
 នោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិវ្ហាភារ ទេរូប
 ខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយសម្មស្ស ។ រូបខាងក្នុង ជាវត្ថុនៃ
 កាយសម្មស្ស តើដូចម្តេច ។ កាយាយតនៈ ទេរូបខាងក្នុង ជា
 វត្ថុនៃកាយសម្មស្ស ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយសម្មស្ស
 នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ជិវ្ហាយតនៈ ទេរូប
 ខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយសម្មស្ស ។

[១០៤] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃវេទនា ។ បេ ។ នៃ
 សញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។
 នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កត-
 ឡិវ្ហាភារ ទេរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយវិញ្ញាណ ។
 រូបខាងក្នុង ជាវត្ថុនៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយាយតនៈ

កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយវិញ្ញាណាស្ស វត្ថុ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយវិញ្ញាណាស្ស ន វត្ថុ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ ដ្យាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយវិញ្ញាណាស្ស ន វត្ថុ ។

[១០៥] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។

កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។ រូចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ។ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អាយាហេ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។

[១០៦] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ចក្កុសម្មស្សស្ស ដាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។ ចេតនាយ ។ បេ ។ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស ន អារម្មណំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ចក្កុវិញ្ញាណាស្ស ន អារម្មណំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

នេះរូបខាងក្នុង ជាវត្ថុ នៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែន
ជាវត្ថុ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។
ជិវ្ហាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាវត្ថុ នៃកាយវិញ្ញាណ ។

[១០៥] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្សនោះ
តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍នៃ
ចក្ខុសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជា
អារម្មណ៍នៃចក្ខុសម្មស្ស ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុ-
សម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡិញ្ញាភា-
ហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុសម្មស្ស ។

[១០៦] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃវេទនា ។ លេ ។
នៃសញ្ញា ។ លេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីចក្ខុសម្មស្ស ។ លេ ។
នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កា-
យាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។
 រូបាយតនំ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស អា-
 រម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ន
 អារម្មណំ ។ សទ្ទាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ
 អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ចក្កវិញ្ញាណស្ស ន
 អារម្មណំ ។

[១០៧] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ សោតសម្មស្ស-
 ស្ស ។ បេ ។ យានសម្មស្សស្ស ។ បេ ។ ជីវ្ហា-
 សម្មស្សស្ស ។ បេ ។ កាយសម្មស្សស្ស ន អា-
 រម្មណំ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ
 ឥន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្សស្ស ន អារម្ម-
 ណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយសម្មស្សស្ស
 អារម្មណំ ។ ដោជ្ជញ្ញាយតនំ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 កាយសម្មស្សស្ស អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពា-
 ហិរំ កាយសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។ រូបាយតនំ
 ។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ពា-
 ហិរំ កាយសម្មស្សស្ស ន អារម្មណំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

រូបខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
រូបាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។ រូប
ខាងក្រៅ មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
សទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែន
ជាអារម្មណ៍ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ។

[១០៧] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃសោតសម្មស្ស
។ បេ ។ នៃឃានសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃជីវ្ហាសម្មស្ស ។ បេ ។ នៃកាយ-
សម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ
នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយសម្មស្ស ។ រូបខាងក្រៅ
ជាអារម្មណ៍ នៃកាយសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ
នេះរូបខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍នៃកាយសម្មស្ស ។ រូបជាខាងក្រៅ មិន
មែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយសម្មស្សនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអារម្មណ៍
នៃកាយសម្មស្ស ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១០៨] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ កាយសម្មស្ស-
 ដាយ វេទនាយ ។ បេ ។ សញ្ញាយ ។ បេ ។
 ចេតនាយ ។ បេ ។ កាយវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ កាយវិញ្ញាណស្ស ន អារម្មណំ ។ កត-
 មន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណំ ។
 ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញាណស្ស
 អារម្មណំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញាណ-
 ស្ស ន អារម្មណំ ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ កត-
 ធីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញា-
 ណស្ស ន អារម្មណំ ។

[១០៩] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចក្ខាយតនំ ។
 រូចាយតនំ ។ បេ ។ កតធីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ន ចក្ខាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋ-
 ត្តិកំ ចក្ខាយតនំ ។ យំ ចក្កំ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ
 ឧបាទាយ បសាទោ ។ បេ ។ សុញ្ញោ កាមោបេ-
 សោ ឥទន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ចក្ខាយតនំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ៍

[១០៨] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃវេទនា ។ បេ ។
 នៃសញ្ញា ។ បេ ។ នៃចេតនា ដែលកើតអំពីកាយសម្មស្ស ។ បេ ។
 នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយា-
 យតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូប
 ខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋ-
 ញាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជាអារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណ ។ រូប
 ខាងក្រៅ មិនមែនជាអារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណនោះ តើដូចម្តេច ។
 រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិវ្យាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជា
 អារម្មណ៍ នៃកាយវិញ្ញាណ ។

[១០៩] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចក្ខាយតនៈនោះ តើដូច
 ម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិវ្យាហារ នេះរូបខាង
 ក្រៅ មិនមែនជាចក្ខាយតនៈ ។ រូបខាងក្នុង ជាចក្ខាយតនៈនោះ
 តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាកូតទាំង ២ ។ បេ ។
 ហៅថាស្រុកទំនេរ ក៏បាន នេះរូបខាងក្នុង ជាចក្ខាយតនៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ចក្ខុយតនំ ។ សោតាយ-
តនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន
ចក្ខុយតនំ ។

[១១០] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន សោតាយ-
តនំ ។ បេ ។ ន ឃាណាយតនំ ។ បេ ។ ន ជិហ្គាយតនំ
។ បេ ។ ន កាយាយតនំ ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ កតត្ថិ-
កាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន កាយា-
យតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយាយតនំ ។
យោ កាយោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចាទាយ ប-
សាទោ ។ បេ ។ សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥទន្តំ រូបំ
អជ្ឈត្តិកំ កាយាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិ-
កំ ន កាយាយតនំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ ជិហ្គា-
យតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កាយាយតនំ ។

[១១១] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន រូចាយត-
នំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
អជ្ឈត្តិកំ ន រូចាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូចា-
យតនំ ។ យំ រូបំ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧចាទាយ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហាៈ តិកនិទ្ទេស

រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ
។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាចក្ខុយតនៈ ។

[១១០] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាសោតាយតនៈ ។ បេ ។ មិន
មែនជាឃានាយតនៈ ។ បេ ។ មិនមែនជាជិវ្ហាយតនៈ ។ បេ ។ មិន
មែនជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កត-
ត្យិវ្ហាវហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកាយាយតនៈ ។ រូបខាងក្នុង
ជាកាយាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យ
មហាកូតទាំង ៤ ។ បេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបខាងក្នុង
ជាកាយាយតនៈ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកាយាយតនៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ ជិវ្ហាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជា
កាយាយតនៈ ។

[១១១] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបាយតនៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជារូបាយតនៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបាយតនៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ រូបណា គឺពណ៌និងរស្មី អាស្រ័យមហាកូតទាំង ៤ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

វណ្ណនិកា ។ បេ ។ រូបធាតុបេសា ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ
រូបាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន រូបាយត-
នំ ។ សន្ទាយតនំ ។ បេ ។ កតឡីកាហោ អាហារោ
ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន រូបាយតនំ ។

[១១២] កតមន្តំ រូបំ អន្សត្តិកំ ន សន្ទាយ-
តនំ ។ បេ ។ ន កន្ទាយតនំ ។ បេ ។ ន រសាយ-
តនំ ។ បេ ។ ន ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ ចក្ខុយតនំ
។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អន្សត្តិកំ ន
ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដោដ្ឋព្វា-
យតនំ ។ បបរីធាតុ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វធាតុបេសា
ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ
ពាហិរំ ន ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។
កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន
ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។

[១១៣] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចក្កុធាតុ ។
រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
ពាហិរំ ន ចក្កុធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ អន្សត្តិកំ
ចក្កុធាតុ ។ ចក្ខុយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អន្សត្តិកំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ហៅថារូបធាតុក៏បាន នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបាយតនៈ ។ រូបខាងក្រៅ
មិនមែនជារូបាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ។ លេ ។
កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបាយតនៈ ។

[១១២] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាសទ្ធាយតនៈ ។ លេ ។ មិនមែន
ជាគន្ធាយតនៈ ។ លេ ។ មិនមែនជារសាយតនៈ ។ លេ ។ មិនមែន
ជាផោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយា-
យតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជា
ផោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ បឋវីធាតុ ។ លេ ។ ហៅថាផោ-
ដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបខាងក្រៅ ជាផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ រូបខាងក្រៅ
មិនមែនជាផោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។
កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។

[១១៣] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចក្ខុធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។
រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចក្ខុធាតុ ។
រូបខាងក្នុង ជាចក្ខុធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

ចក្កុណតុ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ចក្កុ-
ណតុ ។ សោតាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ
រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ចក្កុណតុ ។

[១១៤] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន សោតណតុ
។ មេ ។ ន យានណតុ ។ មេ ។ ន ជិវ្ហាណតុ ។ មេ ។
ន កាយណតុ ។ រូបាយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បិកា-
ហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន កាយណតុ ។
កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយណតុ ។ កាយាយ-
តនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយណតុ ។ កតមន្តំ
រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កាយណតុ ។ ចក្កាយតនំ
។ មេ ។ ជិវ្ហាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កា-
យណតុ ។

[១១៥] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន រូបណតុ ។
ចក្កាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
អជ្ឈត្តិកំ ន រូបណតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
រូបណតុ ។ រូបាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបណតុ ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន រូបណតុ ។ សទ្ធាយតនំ
។ មេ ។ កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ ពា-
ហិរំ ន រូបណតុ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

ជាចក្ខុធាតុ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចក្ខុធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។
សោតាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជា
ចក្ខុធាតុ ។

[១១៤] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាសោតធាតុ ។ បេ ។ មិនមែន
ជាឃានធាតុ ។ បេ ។ មិនមែនជាជិវ្ហាធាតុ ។ បេ ។ មិនមែន
ជាកាយធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កត-
ឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកាយធាតុ ។ រូបខាងក្នុង
ជាកាយធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង ជា
កាយធាតុ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកាយធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ ជិវ្ហាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជា
កាយធាតុ ។

[១១៥] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
យតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបធាតុ ។
រូបខាងក្រៅ ជារូបធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ
ជារូបធាតុ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ទា-
យតនៈ ។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបធាតុ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១១៦] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន សន្ទ-
 ធាតុ ។ បេ ។ ន កន្ធិធាតុ ។ បេ ។ ន វសធាតុ ។ បេ ។
 ន ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយា-
 យតនំ ឥន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ដោដ្ឋព្វធាតុ ។
 កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ ដោដ្ឋព្វាយ-
 តនំ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ កតមន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ន ដោដ្ឋព្វធាតុ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន
 ដោដ្ឋព្វធាតុ ។

[១១៧] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ចក្កុទ្ធិយំ ។
 រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ ន ចក្កុទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិ-
 កំ ចក្កុទ្ធិយំ ។ យំ ចក្កុ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ
 ឧទាទាយ បសាទោ ។ បេ ។ សុញ្ញោ កាមោបេ-
 សោ ឥន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ចក្កុទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ចក្កុទ្ធិយំ ។ សោតាយតនំ
 ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន
 ចក្កុទ្ធិយំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[១១៦] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាសទ្ធាតុ ។ រូប ។ មិនមែនជា
 គន្ធាតុ ។ រូប ។ មិនមែនជារសតុ ។ រូប ។ មិនមែនជាផោដ្ឋព្វតុ
 នោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ រូប ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាង
 ក្នុង មិនមែនជាផោដ្ឋព្វតុ ។ រូបខាងក្រៅ ជាផោដ្ឋព្វតុនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបខាងក្រៅ ជាផោដ្ឋព្វតុ ។ រូប
 ខាងក្រៅ មិនមែនជាផោដ្ឋព្វតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
 ។ រូប ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាផោដ្ឋព្វតុ ។

[១១៧] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។
 រូបាយតនៈ ។ រូប ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជា
 ចក្ខុន្ទ្រិយ ។ រូបខាងក្នុង ជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុណា
 គឺប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ។ រូប ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន
 នេះរូបខាងក្នុង ជាចក្ខុន្ទ្រិយ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ
 តើដូចម្តេច ។ សោតាយតនៈ ។ រូប ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាង
 ក្នុង មិនមែនជាចក្ខុន្ទ្រិយ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ តិកនិទ្ទេសោ

[១១៨] កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន សោតិទ្ធិយំ
 ។ បេ ។ ន យានិទ្ធិយំ ។ បេ ។ ន ជិវ្ហិទ្ធិយំ
 ។ បេ ។ ន កាយិទ្ធិយំ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។
 កតទ្ធិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន
 កាយិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយិទ្ធិ-
 យំ ។ យោ កាយោ ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទា-
 យ បសាទោ ។ បេ ។ សុញ្ញោ កាមោបេសោ
 ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ កាយិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ ន កាយិទ្ធិយំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។
 ជិវ្ហាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កាយិទ្ធិយំ ។

[១១៩] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន ឥត្តិទ្ធិយំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អជ្ឈត្តិកំ ន ឥត្តិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ឥត្តិទ្ធិយំ ។ យំ ឥត្តិយា ឥត្តិលិដ្ឋំ ឥត្តិទិមិត្តំ ឥត្តិ-
 កុត្តំ ឥត្តាកហ្មោ ឥត្តិត្តំ ឥត្តិកាហោ ឥទន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ឥត្តិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ឥត្តិ-
 ទ្ធិយំ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្ធិកាហោ អា-
 ហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ឥត្តិទ្ធិយំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

[១១៨] រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាសោតិទ្ធិនិយ ។ លេ ។ មិន
 មែនជាឃានិទ្ធិនិយ ។ លេ ។ មិនមែនជាជិវ្ហិទ្ធិនិយ ។ លេ ។ មិនមែន
 ជាកាយិទ្ធិនិយនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កត-
 ឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកាយិទ្ធិនិយ ។ រូបខាងក្នុង
 ជាកាយិទ្ធិនិយនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយណា គឺប្រសាទ អាស្រ័យ
 មហាកូតទាំង ៤ ។ លេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះរូបខាង
 ក្នុង ជាកាយិទ្ធិនិយ ។ រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកាយិទ្ធិនិយនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ ជិវ្ហាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
 មិនមែនជាកាយិទ្ធិនិយ ។

[១១៩] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាឥត្តិទ្ធិនិយនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុងមិនមែនជាឥត្តិ-
 ទ្ធិនិយ ។ រូបខាងក្រៅ ជាឥត្តិទ្ធិនិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់
 ទ្រាយជាស្រ្តី គ្រឿងចំណាំជាស្រ្តី កិរិយាជាស្រ្តី អាការជាស្រ្តី លំនាំ
 ជាស្រ្តី ភាពជាស្រ្តី ណា របស់ស្រ្តី នេះរូបខាងក្រៅ ជាឥត្តិទ្ធិនិយ ។
 រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាឥត្តិទ្ធិនិយនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
 ។ លេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាឥត្តិទ្ធិនិយ ។

[១២០] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន បុរិសិទ្ធិ-
 យំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន បុរិសិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 បុរិសិទ្ធិយំ ។ យំ បុរិសស្ស បុរិសលិទ្ធិ បុរិស-
 ជិមិត្តំ បុរិសកុត្តំ បុរិសាកខ្សោ បុរិសត្តំ បុរិសកា-
 រោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ បុរិសិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ន បុរិសិទ្ធិយំ ។ រូបាយតនំ ។ មេ ។
 កតទ្បិកាភោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន បុរិ-
 សិទ្ធិយំ ។

[១២១] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន ដីវិតិទ្ធិយំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ ន ដីវិតិទ្ធិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 ដីវិតិទ្ធិយំ ។ យោ តេសំ រូបីនំ ធម្មានំ អាយុ បិតិ
 យបនា យាបនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា ដីវិតំ
 ដីវិតិទ្ធិយំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដីវិតិទ្ធិយំ ។ កត-
 មន្តំ រូបំ ពាហិរំ ដីវិតិទ្ធិយំ ។ រូបាយតនំ ។ មេ ។
 កតទ្បិកាភោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន ដីវិ-
 តិទ្ធិយំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[១២០] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាបុរិសិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាបុរិសិ-
 ទ្ធិនោះ ។ រូបខាងក្រៅ ជាបុរិសិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។ ទ្រង់ទ្រាយ
 ជាបុរស គ្រឿងចំណាំជាបុរស កិរិយាជាបុរស អាការជាបុរស លំ-
 នាំជាបុរស ភាពជាបុរស ណា របស់បុរស នេះរូបខាងក្រៅ ជាបុរិ-
 សិទ្ធិនោះ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាបុរិសិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។
 រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជា
 បុរិសិទ្ធិនោះ ។

[១២១] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាជីវិតិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជាជីវិតិ-
 ទ្ធិនោះ ។ រូបខាងក្រៅ ជាជីវិតិទ្ធិនោះ តើដូចម្តេច ។ អាយុ
 ការបិតនៅ ការនៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្ត
 ទៅ ការរក្សា គឺជីវិត ជីវិតិទ្ធិនោះ ណា នៃរូបធម៌ទាំងនោះ នេះរូប
 ខាងក្រៅ ជាជីវិតិទ្ធិនោះ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាជីវិតិទ្ធិនោះ
 តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ
 មិនមែនជាជីវិតិទ្ធិនោះ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

[១២២] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន កាយ-
 វិញ្ញត្តិ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ
 ឥទន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន កាយវិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ
 រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញត្តិ ។ យា កុសលចិត្តស្ស
 វា អកុសលចិត្តស្ស វា អព្យាកតចិត្តស្ស វា អភិ-
 ក្កមន្តស្ស វា បដិក្កមន្តស្ស វា អាណោកេន្តស្ស វា
 វិណោកេន្តស្ស វា សម្មិញ្ញេន្តស្ស វា បសារេន្តស្ស វា
 កាយស្ស ចម្កណា សន្តម្កណា សន្តម្កិតត្ថំ វិញ្ញត្តិ
 វិញ្ញាបនា វិញ្ញាបិតត្ថំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ កាយវិញ្ញ-
 ត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន កាយវិញ្ញត្តិ ។ រូចា-
 យតនំ ។ មេ ។ កតទ្ធិកាវោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
 ពាហិរំ ន កាយវិញ្ញត្តិ ។

[១២៣] កតមន្តំ រូបំ អដ្ឋត្តិកំ ន វេទីវិញ្ញត្តិ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 អដ្ឋត្តិកំ ន វេទីវិញ្ញត្តិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
 វេទីវិញ្ញត្តិ ។ យា កុសលចិត្តស្ស វា អកុសលចិត្ត-
 ស្ស វា អព្យាកតចិត្តស្ស វា វាចា តិវា ព្យប្បថោ
 ឧទីរណំ យោសោ យោសកម្មំ វាចា វេទីកេនោ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

[១២២] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជា
 កាយវិញ្ញត្តិ ។ រូបខាងក្រៅ ជាកាយវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។
 ការទប់កាយ ការគាំទ្រកាយ ការទប់ទល់កាយ ការកម្រើកកាយ
 អាការញ្ចាំងកាយឲ្យកម្រើក ភាពនៃការញ្ចាំងកាយឲ្យកម្រើក ណា នៃ
 បុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យា-
 ក្រឹតក្តី កាលឈានទៅមុខក្តី កាលឈានថយក្រោយក្តី កាល
 សម្លឹងមើលក្តី កាលក្រឡេកមើលក្តី កាលបត់ចូលក្តី កាលលាចេញក្តី
 នេះរូបខាងក្រៅ ជាកាយវិញ្ញត្តិ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិ
 នោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូប
 ខាងក្រៅ មិនមែនជាកាយវិញ្ញត្តិ ។

[១២៣] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារវីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
 យតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជារវីវិញ្ញត្តិ ។
 រូបខាងក្រៅ ជារវីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ វាចា សម្តី គន្លងពាក្យ
 ការពោល ការគឺកកង កម្មគឺការគឺកកង វាចា វចីភេទ ណា នៃ
 បុគ្គលមានចិត្តជាកុសលក្តី មានចិត្តជាអកុសលក្តី មានចិត្តជាអព្យាក្រឹតក្តី

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អយំ វុច្ចតិ វាចា យា តាយ វាចាយ វិញ្ញត្តិ វិញ្ញា-
បនា វិញ្ញាបិតត្ថំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ វេទីវិញ្ញត្តិ ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន វេទីវិញ្ញត្តិ ។ រូចាយតនំ
។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ ពា-
ហិរំ ន វេទីវិញ្ញត្តិ ។

[១២៤] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន អាគាស-
នាតុ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ
រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន អាគាសនាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ
ពាហិរំ អាគាសនាតុ ។ យោ អាគាសោ អាគា-
សកតំ អយំ អយកតំ វិរោ វិរកតំ អសម្មុដ្ឋំ ចត្វ-
ហិ មហាក្ខតេហិ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ អាគាសនាតុ ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន អាគាសនាតុ ។ រូចាយ-
តនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អាហារហេ ឥទន្តំ រូបំ
ពាហិរំ ន អាគាសនាតុ ។

[១២៥] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន អាចោ-
នាតុ ។ ចក្ខុយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥទន្តំ
រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន អាចោនាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ
អាចោនាតុ ។ យំ អាចោ អាចោកតំ សិទេហោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

នេះហៅថា វាចា បានដល់ការកម្រើកសម្តី ការញ៉ាំងសម្តីឲ្យកម្រើក ភាពនៃការញ៉ាំងសម្តីឲ្យកម្រើក នេះរូបខាងក្រៅ ជាវចីវិញ្ញត្តិ ។ រូប ខាងក្រៅ មិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាវចីវិញ្ញត្តិ ។

[១២៤] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអាកាសធាតុនោះ តើដូច ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិន មែនជាអាកាសធាតុ ។ រូបខាងក្រៅ ជាអាកាសធាតុនោះ តើដូច ម្តេច ។ កន្លែងណា ដែលមិនអាចក្លរាស់បាន អាកាស ទីតតទើស ទីអាកាស ទីចន្លោះ វាលមិនប៉ះពាល់ដោយមហាកូតទាំង ៤ នេះរូបខាង ក្រៅ ជាអាកាសធាតុ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអាកាសធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអាកាសធាតុ ។

[១២៥] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាអាបេធាធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែន ជាអាបេធាធាតុ ។ រូបខាងក្រៅ ជាអាបេធាធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ សភាពជាទឹក ការតាំងនៅគឺទឹក សភាពដែលសើមជ្រាប

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ តិកនិទ្ទេសោ

សីនេហាគតំ ពន្ធនត្តំ រូបស្ស ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ
អាចោណតុ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន អាចោ-
ណតុ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អា-
ហាហេ ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន អាចោណតុ ។

[១២៦] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
លហុតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ
ឥនន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន លហុតា ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស លហុតា ។ យា
រូបស្ស លហុតា លហុបរិណាមតា អនន្តនតា អវិត្ត-
នតា ឥនន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស លហុតា ។ កត-
មន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន លហុតា ។ រូបាយតនំ
។ បេ ។ កតទ្បីកាហេ អាហាហេ ឥនន្តំ រូបំ ពា-
ហិរំ រូបស្ស ន លហុតា ។

[១២៧] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
មុទុតា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ
ឥនន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន មុទុតា ។ កត-
មន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស មុទុតា ។ យា រូបស្ស
មុទុតា មទ្ធរតា អកក្ខុទ្បតា អកបិណតា ឥនន្តំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ តិកនិទ្ទេស

ការតាំងនៅគឺសភាពសើមជ្រាប ការតភ្ជាប់នៃរូប ណា នេះរូបខាងក្រៅ
ជាអាបោធាតុ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាអាបោធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។
រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជា
អាបោធាតុ ។

[១២៦] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សលហុតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិន
មែនជារូបស្សលហុតា ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សលហុតានោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ការរហ័សរហួន ការប្រែប្រួលរហ័ស ការមិនយឺតយូរ
ការមិនបង្កើតនៅ ណា នៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សលហុតា ។
រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សលហុតានោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
។ បេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សលហុតា ។

[១២៧] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិនមែនជា
រូបស្សមុទុតា ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សមុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។
ភាពទន់ ភាពទន់ភ្លន់ ភាពមិនរឹង ភាពមិនស្តួកស្តឹង ណានៃរូប

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស មុទុតា ។ កតមន្តំ រូបំ ពា-
ហិរំ រូបស្ស ន មុទុតា ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។
កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស
ន មុទុតា ។

[១២៨] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
កម្មញ្ញតា ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយ-
តនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន កម្មញ្ញតា ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។ យា
រូបស្ស កម្មញ្ញតា កម្មញ្ញត្ថំ កម្មញ្ញភាហោ ឥទន្តំ
រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស កម្មញ្ញតា ។ កតមន្តំ រូបំ
ពាហិរំ រូបស្ស ន កម្មញ្ញតា ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។
កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស
ន កម្មញ្ញតា ។

[១២៩] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
ឧបចយោ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ
ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន ឧបចយោ ។
កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ឧបចយោ ។ យោ
អាយតនានំ អាចយោ សោ រូបស្ស ឧបចយោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សមុទុតា ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្ស-
មុទុតានោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ
នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សមុទុតា ។

[១២៨] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិន
មែនជារូបស្សកម្មញ្ញតា ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ភាពគួរដល់ការងារ ការធ្វើការងារបាន ភាពគួរធ្វើការ
ងារបាន ណា នៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សកម្មញ្ញតា ។ រូបខាង
ក្រៅ មិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតានោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
។ លេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សកម្មញ្ញតា ។

[១២៩] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង មិន
មែនជារូបស្សឧបចយៈ ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ការសន្សំ ណា នៃពួកអាយតនៈ នោះឈ្មោះថាការសន្សំ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ តិកនិទ្ទេសោ

ឥទ្ធនំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ឧបចយោ ។ កតមន្តំ
រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន ឧបចយោ ។ រូបាយតនំ
។ មេ ។ កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទ្ធនំ រូបំ ពា-
ហិរំ រូបស្ស ន ឧបចយោ ។

[១៣០] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
សន្តតិ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ
ឥទ្ធនំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន សន្តតិ ។ កត-
មន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស សន្តតិ ។ យោ រូបស្ស
ឧបចយោ សា រូបស្ស សន្តតិ ឥទ្ធនំ រូបំ ពាហិរំ
រូបស្ស សន្តតិ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន
សន្តតិ ។ រូបាយតនំ ។ មេ ។ កតទ្បីកាហោ អា-
ហារោ ឥទ្ធនំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន សន្តតិ ។

[១៣១] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន
ជវតា ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ
ឥទ្ធនំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន ជវតា ។ កត-
មន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ជវតា ។ យា រូបស្ស ជវ
ដីវណតា ខណ្ឌិច្ចំ ចាលិច្ចំ វលិត្តចតា អាយុនោ
សំហានិ ឥន្ទ្រិយានំ បរិចាកោ ឥទ្ធនំ រូបំ ពាហិរំ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ តិកនិទ្ទេស

នៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ ជារូបស្សឧបចយៈ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែន
ជារូបស្សឧបចយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កត-
ឡិដ្ឋារាហារ នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សឧបចយៈ ។

[១៣០] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សសន្តតិនោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជារូបស្សសន្តតិ ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សសន្តតិនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ការសន្សំ ណា នៃរូប នោះឈ្មោះថាតំណនៃរូប នេះ
រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សសន្តតិ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្ស
សន្តតិនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កតឡិដ្ឋារាហារ
នេះរូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សសន្តតិ ។

[១៣១] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សជរតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជារូបស្សជរតា ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សជរតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ជរា ការគ្រាំគ្រា ធ្មេញបាក់ សក់ស្លូវ ស្បែកយុរយារ
ការថយអាយុ ចាស់ទុំនៃឥន្ទ្រិយ ណា នៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបស្ស ជវតា ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស
ន ជវតា ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាពោ
អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន ជវតា ។

[១៣២] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន អនិ-
ចូតា ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥ-
ទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ រូបស្ស ន អនិចូតា ។ កតមន្តំ
រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស អនិចូតា ។ យោ រូបស្ស
ខយោ រយោ ភេទោ បរិភេទោ អនិចូតា អន្តរ-
ណានំ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស អនិចូតា ។ កត-
មន្តំ រូបំ ពាហិរំ រូបស្ស ន អនិចូតា ។ រូចាយត-
នំ ។ បេ ។ កតទ្បីកាពោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
ពាហិរំ រូបស្ស ន អនិចូតា ។

[១៣៣] កតមន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កតទ្បី-
កាពោ អាហារោ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយា-
យតនំ ឥទន្តំ រូបំ អជ្ឈត្តិកំ ន កតទ្បីកាពោ អា-
ហារោ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ កតទ្បីកាពោ អា-
ហារោ ។ ឌីទនោ កុម្មាសោ សត្តុ មច្ឆោ មំសំ
ទិរំ ទទិ សប្បិ នវនីតំ តេសំ មធុ ផាលិតំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជារូបស្សជរតា ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សជរតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ
មិនមែនជារូបស្សជរតា ។

[១៣២] រូបខាងក្នុង មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា ។ រូបខាងក្រៅ ជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ការអស់ ការវិនាស ការបែកធ្លាយ ការប្រេះធា
ការមិនទៀងទាត់ ការបាត់បង់ ណា នៃរូប នេះរូបខាងក្រៅ
ជារូបស្សអនិច្ចតា ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតានោះ តើ
ដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបខាងក្រៅ
មិនមែនជារូបស្សអនិច្ចតា ។

[១៣៣] រូបខាងក្នុង មិនមែនជាកតឡឺង្ការាហារនោះ តើ
ដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ នេះរូបខាងក្នុង
មិនមែនជាកតឡឺង្ការាហារ ។ រូបខាងក្រៅ ជាកតឡឺង្ការាហារនោះ
តើដូចម្តេច ។ បាយ នំ សដូវ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹក
ដោះជូរ ទឹកដោះថ្នាំ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ស្ករអំពៅ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ យម្ហិ យម្ហិ ជនបទេ តេ-
 សំ តេសំ សត្តានំ មុខាសិយំ ទន្តវិខានំ កល-
 ដ្ឋោហារណីយំ កុច្ឆិវិត្តម្ហំ យាយ ឱដាយ សត្តា
 យាបេន្តិ ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ កតឡីកាហោ អា-
 ហារោ ។ កតមន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន កតឡីកាហោ
 អាហារោ ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ រូបស្ស អនិច្ចតា
 ឥទន្តំ រូបំ ពាហិរំ ន កតឡីកាហោ អាហារោ ។
 ឯវំ តិវិជេន រូបសង្ខហោ ។

តិកនិទ្ទេសោ ។

[១៣៤] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទា ឧចាទិន្នំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥត្ថិទ្ធិយំ បុរិ-
 សិទ្ធិយំ ដីវិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ
 កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ កណ្ហាយតនំ រសា-
 យតនំ អាកាសធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស
 សន្តតិ កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទា
 ឧចាទិន្នំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាទា អនុចាទិន្នំ ។
 សទ្ហាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុ-
 តា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

ឬក៏រូបដទៃណា ក្នុងជនបទណាៗ ដែលជាភោជនគេគប្បីស៊ីដោយមាត់
ទំពាស៊ីដោយធ្មេញ លេបចូលក្នុងបំពង់ក សម្រាប់ចម្អែតផ្ទៃ របស់ពួក
សត្វនោះៗ ពួកសត្វ រមែងរស់នៅដោយឱជាណា នេះរូបខាងក្រៅ
ជាកពឡិដ្ឋារាហារ ។ រូបខាងក្រៅ មិនមែនជាកពឡិដ្ឋារាហារនោះ
តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ រូបស្សអនិច្ចតា នេះរូបខាងក្រៅ
មិនមែនជាកពឡិដ្ឋារាហារ ។

ការសង្រ្គោះរូបដោយប្រការ ៣ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ តិកនិទ្ទេស ។

[១៣៤] រូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ
។ លេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិទ្រិយ បុរិសិទ្រិយ ជីវិតិទ្រិយ ឬក៏រូប
ដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ
រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្ម
ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈ ។ រូបជាឧបាទា
អនុបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចី-
វិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា

រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន
 កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កន្ធាយតនំ រសាយត-
 នំ អាកាសធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
 កតទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទា អនុចា-
 ទិន្នំ ។ កតមន្តំ រូបំ នោ ឧចាទា ឧចាទិន្នំ ។
 កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាចោធាតុ ឥទន្តំ
 រូបំ នោ ឧចាទា ឧចាទិន្នំ ។ កតមន្តំ រូបំ នោ
 ឧចាទា អនុចាទិន្នំ ។ ន កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋ-
 ព្វាយតនំ អាចោធាតុ ឥទន្តំ រូបំ នោ ឧចាទា
 អនុចាទិន្នំ ។

[១៣៥] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទា ឧចាទិន្ន-
 ចាទានិយំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយា-
 យតនំ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដីរិតិន្ទ្រិយំ យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ
 កន្ធាយតនំ រសាយតនំ អាកាសធាតុ រូបស្ស ឧប-
 ចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បីកាហោ អាហារោ
 ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទា ឧចាទិន្នចាទានិយំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ ឧចាទា អនុចាទិន្នចាទានិយំ ។ សច្ចាយតនំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ
 នៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពទ្យិដ្ឋារាហារ
 មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាឧបាទា អនុ-
 បាទិន្នៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋ-
 ញាយតនៈ អាបោធាតុ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះ
 រូបមិនមែនជាឧបាទា ឧបាទិន្នៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈ
 នោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះហេតុ
 នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្នៈ ។

[១៣៥] រូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នុបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខាយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ
 ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាស-
 ធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពទ្យិដ្ឋារាហារ ព្រោះហេតុ
 នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទា ឧបាទិន្នុបាទានិយៈ ។
 រូបជាឧបាទា អនុបាទិន្នុបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ

កាយវិញ្ញតិ វចិវិញ្ញតិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា
 រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា
 យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា
 រូបាយតនំ កណ្តាយតនំ រសាយតនំ អាគាសនាតុ
 រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ
 អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ឧចាណា អនុចាទិណ្ណុចាណានិយំ ។
 កតមន្តំ រូបំ នោ ឧចាណា ឧចាទិណ្ណុចាណានិយំ ។
 កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាចោណាតុ ឥន្តំ
 រូបំ នោ ឧចាណា ឧចាទិណ្ណុចាណានិយំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ នោ ឧចាណា អនុចាទិណ្ណុចាណានិយំ ។ ន កម្មស្ស
 កតត្តា ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាចោណាតុ ឥន្តំ រូបំ នោ
 ឧចាណា អនុចាទិណ្ណុចាណានិយំ ។

[១៣៦] កតមន្តំ រូបំ ឧចាណា សប្បដិយំ ។
 ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ រសាយតនំ ឥន្តំ រូបំ
 ឧចាណា សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាណា
 អប្បដិយំ ឥត្ថិទ្ធិយំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារ-
 ោ ឥន្តំ រូបំ ឧចាណា អប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 នោ ឧចាណា សប្បដិយំ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥន្តំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា
 រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយ-
 តនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ
 កតឡឺវ្យាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គល ធ្វើហើយទេ
 នេះរូបជាឧបាទា អនុបាទិន្ទុបាទានិយៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឧ-
 បាទិន្ទុបាទានិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាបោធាតុ
 ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា
 ឧបាទិន្ទុបាទានិយៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបាទិន្ទុបាទានិយៈ
 នោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះ
 ហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អនុបា-
 ទិន្ទុបាទានិយៈ ។

[១៣៦] រូបជាឧបាទា សប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ រសាយតនៈ នេះរូបជាឧបាទា សប្បដិយៈ ។
 រូបជាឧបាទា អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ បេ ។
 កតឡឺវ្យាហារ នេះរូបជាឧបាទា អប្បដិយៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា
 សប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបំ លោ ឧបាទា សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ លោ
ឧបាទា អប្បដិយំ ។ អាចោទាតុ ឥទន្តំ រូបំ លោ
ឧបាទា អប្បដិយំ ។

[១៣៧] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទា ឱទ្ធារិកំ ។
ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ រសាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឧបាទា
ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧបាទា សុខុមំ ។
ឥត្តិទ្ធិយំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ
រូបំ ឧបាទា សុខុមំ ។ កតមន្តំ រូបំ លោ ឧបាទា
ឱទ្ធារិកំ ។ ដោដ្ឋញាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ លោ ឧបា-
ទា ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ លោ ឧបាទា
សុខុមំ ។ អាចោទាតុ ឥទន្តំ រូបំ លោ ឧបាទា
សុខុមំ ។

[១៣៨] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទា ទូរេ ។ ឥត្តិទ្ធិ-
យំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
ឧបាទា ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧបាទា សន្តិកេ ។
ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ រសាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឧបា-
ទា សន្តិកេ ។ កតមន្តំ រូបំ លោ ឧបាទា ទូរេ ។
អាចោទាតុ ឥទន្តំ រូបំ លោ ឧបាទា ទូរេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ឧបាទា សប្បដិយៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា អប្បដិយៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ អាបោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា អប្បដិយៈ ។

[១៣៧] រូបជាឧបាទា ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ វសាយតនៈ នេះរូបជាឧបាទា ឱឡារិកៈ ។
រូបជាឧបាទា សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ លេ ។ កត-
ឡិវ្ហារាហារ នេះរូបជាឧបាទា សុខុមៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ឱ-
ឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា
ឱឡារិកៈ ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ អា-
បោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា សុខុមៈ ។

[១៣៨] រូបជាឧបាទា ទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ
។ លេ ។ កតឡិវ្ហារាហារ នេះរូបជាឧបាទា ទូររូប ។ រូបជាឧបាទា
សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ លេ ។ វសាយតនៈ
នេះរូបជាឧបាទា សន្តិកេរូប ។ រូបមិនមែនជាឧបាទា ទូររូបនោះ
តើដូចម្តេច ។ អាបោធាតុ នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា ទូររូប ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

កតមន្តំ រូបំ នោ ឧបាទា សន្តិកេ ។ ដោជ្ជញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ នោ ឧបាទា សន្តិកេ ។

[១៣៩] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិន្នំ សនិទស្សនំ ។
កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឧបាទិន្នំ
សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិន្នំ អនិទស្ស-
នំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ ឥត្តិ-
ទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ
អត្តិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា កណ្ហាយតនំ រសាយ-
តនំ ដោជ្ជញ្ចាយតនំ អាកាសជាតុ អាចោជាតុ
រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បីកាហោ
អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧបាទិន្នំ អនិទស្សនំ ។
កតមន្តំ រូបំ អនុបាទិន្នំ សនិទស្សនំ ។ ន កម្ម-
ស្ស កតត្តា រូបាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អនុបាទិន្នំ
សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុបាទិន្នំ អនិទស្ស-
នំ ។ សទ្ហាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វេទីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស
លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស
ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ
រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា កណ្ហាយតនំ រសាយតនំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

រូបមិនមែនជាឧបាទា សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ
នេះរូបមិនមែនជាឧបាទា សន្តិកេរូប ។

[១៣៧] រូបជាឧបាទិន្នៈ សនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
រូបាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្នៈ
សនិទស្សនៈ ។ រូបជាឧបាទិន្នៈ អនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិ-
តិន្ទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺគន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ
អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
ឡិវ្តារាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្នៈ
អនិទស្សនៈ ។ រូបជាអនុបាទិន្នៈ សនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។
រូបាយតនៈ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូប
ជាអនុបាទិន្នៈ សនិទស្សនៈ ។ រូបជាអនុបាទិន្នៈ អនិទស្សនៈ
នោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជវតា
រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូបដទៃណា គឺគន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាកាសជាតុ អាចោជាតុ រូបស្ស
ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បីកាហោ អាហារោ
ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ អនិទស្សនំ ។

[១៤០] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ សប្បដិយំ ។
ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ យំ វា បន-
ញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ កណ្ហ-
យតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឧចា-
ទិន្នំ សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ អប្បដិ-
យំ ។ ឥត្ថិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិទ្ធិយំ យំ វា
បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា អាកាសជាតុ
អាចោជាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កត-
ទ្បីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ អប្បដិ-
យំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ សប្បដិយំ ។
សន្ធាយតនំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស
កតត្តា រូចាយតនំ កណ្ហយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វា-
យតនំ ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ សប្បដិយំ ។ កតមន្តំ
រូបំ អនុចាទិន្នំ អប្បដិយំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិវិញ្ញត្តិ
រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ដោដ្ឋញាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្ស-
សន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ
ទេ នេះរូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ អនិទស្សនៈ ។

[១៤០] រូបជាឧបាទិដ្ឋៈ សប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ
គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែល
បុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋៈ សប្បដិយៈ ។ រូបជាឧបាទិដ្ឋៈ
អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្រ្ទិយ បុរិសិន្រ្ទិយ ជីវិតិន្រ្ទិយ
ឬក៏រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ
រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គល ធ្វើ
ហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋៈ អប្បដិយៈ ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ សប្បដិយៈ
នោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺ
រូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញាយតនៈ មិន
មែនព្រោះហេតុ នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ
សប្បដិយៈ ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ អប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ
អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ
អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥនន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ
អប្បជិយំ ។

[១៤១] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ មហាក្ខតំ ។
កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋព្វាយតនំ អាចោធាតុ ឥនន្តំ
រូបំ ឧចាទិន្នំ មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ
ន មហាក្ខតំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយ-
តនំ ឥត្ថិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិទ្ធិយំ យំ វា បន-
ញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ កណ្ហ-
យតនំ រសាយតនំ អាកាសធាតុ រូបស្ស ឧបច-
យោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥនន្តំ
រូបំ ឧចាទិន្នំ ន មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចា-
ទិន្នំ មហាក្ខតំ ។ ន កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋព្វា-
យតនំ អាចោធាតុ ឥនន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ មហា-
ក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ ន មហាក្ខតំ ។
សន្តាយតនំ កាយវិញ្ញតិ រថិវិញ្ញតិ រូបស្ស លហុតា

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អា-
បោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពទ្ធិវ្យាហារ មិន
មែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ
អប្បដិយៈ ។

[១៤១] រូបជាឧបាទិដ្ឋៈ មហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋ-
ញាយតនៈ អាបោធាតុ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូប
ជាឧបាទិដ្ឋៈ មហាកូត ។ រូបជាឧបាទិដ្ឋៈ មិនមែនមហាកូតនោះ តើដូច
ម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិទ្រិយ បុរិសិទ្រិយ
ជីវិតិទ្រិយ ឬក៏រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ
អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពទ្ធិវ្យាហារ ព្រោះ
ហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋៈមិនមែនមហាកូត ។
រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ មហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ
អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូប
ជាអនុបាទិដ្ឋៈ មហាកូត ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ មិនមែនមហាកូតនោះ
តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា
 រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន
 កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កណ្ហាយតនំ រសា-
 យតនំ អាកាសធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស
 សន្តតិ កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ អនុ-
 ចាទិន្នំ ន មហាក្ខតំ ។

[១៤២] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ ឱណ្ហារិកំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ យំ វា បន-
 ញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កណ្ហ-
 យតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ ឧចា-
 ទិន្នំ ឱណ្ហារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ សុខុមំ ។
 ឥត្ថិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ អាចោធាតុ
 រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហោ
 អាហារោ ឥនន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ សុខុមំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 អនុចាទិន្នំ ឱណ្ហារិកំ ។ សន្ហាយតនំ យំ វា បនញ្ញ-
 ម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ
 កណ្ហាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏រូប
ដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ
រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃ
កម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិទ្ធៈ មិនមែនជាមហាក្ខត ។

[១២២] រូបជាឧបាទិទ្ធៈ ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
យតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ
គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែល
បុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិទ្ធៈ ឱឡារិកៈ ។ រូបជាឧបាទិទ្ធៈ សុខុ-
មៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃ
ណា គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
ឡិវ្យាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិទ្ធៈ
សុខុមៈ ។ រូបជាអនុបាទិទ្ធៈ ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ
ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វា-
យតនៈ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូប

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

អនុចាទិន្នំ ឌីណ្ហារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ
 សុខុមំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា
 រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា
 រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន
 កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស
 ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បីកាហោ អាហារោ
 ឥន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ សុខុមំ ។

[១៤៣] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ ទូរេ ។ ឥត្ថិ-
 ទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ ដីវិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ អាចោ-
 ធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បី-
 កាហោ អាហារោ ឥន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ ទូរេ ។
 កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ សន្តិកេ ។ ចក្កាយតនំ
 ។ បេ ។ កាយាយតនំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ
 កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ កន្ធាយតនំ វសាយតនំ
 ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ ឥន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នំ សន្តិកេ ។ កត-
 មន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ ទូរេ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
 រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

ជាអនុបាទិដ្ឋៈ ឱឡារិកៈ ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ សុខុមៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា
រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោ-
ធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋាវហារ មិនមែនព្រោះ
ហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ សុខុមៈ ។

[១៤៣] រូបជាឧបាទិដ្ឋៈ ទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិ-
ន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ
អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋាវហារ ព្រោះ
ហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋៈ ទូររូប ។ រូបជា
ឧបាទិដ្ឋៈ សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។
កាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយ-
តនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជា
ឧបាទិដ្ឋៈ សន្តិកេរូប ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋៈ ទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។
កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ
 អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កត-
 ឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ ទូរេ ។
 កតមន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ សន្តិកេ ។ សទ្ធាយតនំ
 យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា
 រូចាយតនំ កន្ធាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ
 ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្នំ សន្តិកេ ។

[១៤៤] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្នុចាទានិយំ សនិ-
 ទស្សនំ ។ កម្មស្ស កតត្តា រូចាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ ឧចាទិន្នុចាទានិយំ សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ
 រូបំ ឧចាទិន្នុចាទានិយំ អនិទស្សនំ ។ ចក្ខុយតនំ
 ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥត្ថិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ
 ដិវិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ កម្មស្ស
 កតត្តា កន្ធាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ
 អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូប-
 ស្ស សន្តតិ កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ
 ឧចាទិន្នុចាទានិយំ អនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោ-
 ធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ មិនមែន
 ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិទ្ធៈ ទូរេ-
 រូប ។ រូបជាអនុបាទិទ្ធៈ សន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធា-
 យតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ
 ដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះ
 រូបជាអនុបាទិទ្ធៈ សន្តិកេរូប ។

[១៤៤] រូបជាឧបាទិទ្ធៈបាទានិយៈ សនិទស្សនៈនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះ
 រូបជាឧបាទិទ្ធៈបាទានិយៈ សនិទស្សនៈ ។ រូបជាឧបាទិទ្ធៈបាទានិយៈ
 អនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយ-
 តនៈ ឥត្តិទ្រិយ បុរិសិទ្រិយ ជីវិតិទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺគន្ធា-
 យតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ
 រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្យាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែល
 បុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិទ្ធៈបាទានិយៈ អនិទស្សនៈ ។ រូប

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

អនុចាទិន្ទុចាទានិយំ សនិទស្សនំ ។ ន កម្មស្ស
 កតត្តា រូបាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចាទានិយំ
 សនិទស្សនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចាទានិយំ
 អនិទស្សនំ ។ សទ្ធាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ វេទិវិញ្ញត្តិ
 រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា
 រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា កម្មាយតនំ រសា-
 យតនំ ដោជ្ជញ្ញាយតនំ អាភាសនាតុ អាចោនាតុ
 រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហ
 អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចាទានិយំ អនិ-
 ទស្សនំ ។

[១៤៥] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុចាទានិយំ សប្ប-
 ទិយំ ។ ចក្ខុយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កម្ម-
 យតនំ រសាយតនំ ដោជ្ជញ្ញាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ ឧចា-
 ទិន្ទុចាទានិយំ សប្បទិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុ-
 ចាទានិយំ អប្បទិយំ ។ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដិវិ-
 តិន្ទ្រិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

ជាអនុបាទិន្ទបាទានិយៈ សនិទស្សនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ
 មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបា-
 ទិន្ទបាទានិយៈ សនិទស្សនៈ ។ រូបជាអនុបាទិន្ទបាទានិយៈ អនិទស្ស-
 នៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
 រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្ស-
 អនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺគន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ
 អាកាសជាតុ អាបោជាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
 ឡិដ្ឋារាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះ
 រូបជាអនុបាទិន្ទបាទានិយៈ អនិទស្សនៈ ។

[១៤៥] រូបជាឧបាទិន្ទបាទានិយៈ សប្បដិយៈនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ កាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃ
 ណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ព្រោះ
 ហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្ទបាទានិយៈ
 សប្បដិយៈ ។ រូបជាឧបាទិន្ទបាទានិយៈ អប្បដិយៈនោះ តើដូច
 ម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃណា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស
 សន្តតិ កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទ្ធនំ រូបំ ឧចា-
 ទិន្ទុចានានិយំ អប្បជិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុចា-
 ទិន្ទុចានានិយំ សប្បជិយំ ។ សន្ធាយតនំ យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ
 កន្ធាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ ឥទ្ធនំ រូបំ
 អនុចាទិន្ទុចានានិយំ សប្បជិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 អនុចាទិន្ទុចានានិយំ អប្បជិយំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ
 វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
 កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា អាកាស-
 ធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
 កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទ្ធនំ រូបំ អនុចាទិន្ទុចា-
 និយំ អប្បជិយំ ។

[១៤៦] កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុចានានិយំ មហា-
 ភូតំ ។ កម្មស្ស កតត្តា ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាចោ-
 ធាតុ ឥទ្ធនំ រូបំ ឧចាទិន្ទុចានានិយំ មហាភូតំ ។
 កតមន្តំ រូបំ ឧចាទិន្ទុចានានិយំ ន មហាភូតំ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ ឥត្ថិជ្ជិយំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចមៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
 ឡិវ្ហារាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបា-
 ទិន្នបាទានិយៈ អប្បជីយៈ ។ រូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ សប្បជីយៈ
 នោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ
 គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ មិនមែនព្រោះហេតុនៃ
 កម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ សប្ប-
 ជីយៈ ។ រូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ អប្បជីយៈនោះ តើដូចម្តេច ។
 កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា
 រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោ-
 ធាតុ រូបស្សឧបចមៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិវ្ហារាហារ មិនមែនព្រោះ
 ហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ
 អប្បជីយៈ ។

[១៤៦] រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ មហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។
 ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាបោធាតុ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះ
 រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ មហាកូត ។ រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ មិនមែន
 មហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឥត្តិន្ទ្រិយ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

បុរិសិទ្ធិយំ ដីរិតិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ
 កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ
 អាភាសនាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
 កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥន្ទំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិទាណា-
 និយំ ន មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិទាណា-
 និយំ មហាក្ខតំ ។ ន កម្មស្ស កតត្តា វេដ្ឋ-
 ញាយតនំ អាចោនាតុ ឥន្ទំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិទាណា-
 និយំ មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិទាណា-
 និយំ ន មហាក្ខតំ ។ សន្ទាយតនំ កាយវិញ្ញត្តិ
 វេវិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
 កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជវតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយត-
 នំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ អាភាសនាតុ រូបស្ស
 ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កតទ្បិកាហេ អាហារហេ
 ឥន្ទំ រូបំ អនុបាទិទ្ធិទាណានិយំ ន មហាក្ខតំ ។

[១៤៧] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិទ្ធិទាណានិយំ ឱទ្ធា-
 វិកំ ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ យំ
 វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

បុរិសិទ្ធិយ ជីវិតិទ្ធិយ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ
 រសាយតនៈ អាកាសធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិ-
 ង្គារាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិន្ន-
 បាទានិយៈ មិនមែនមហាកូត ។ រូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ មហា-
 កូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ដោយដូច្នោះយតនៈ អាបោធាតុ មិនមែនព្រោះ
 ហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ
 មហាកូត ។ រូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ មិនមែនមហាកូតនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា
 រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូប
 ដទៃណា គឺរូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ អាកាសធាតុ
 រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិង្គារាហារ មិនមែនព្រោះហេតុ
 នៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិន្នបាទានិយៈ មិនមែន
 មហាកូត ។

[១៤៧] រូបជាឧបាទិន្នបាទានិយៈ ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។

ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ កាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ
 ឧចានិទ្ធុចានានិយំ ឱទ្យារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧ-
 ចានិទ្ធុចានានិយំ សុខុមំ ។ ឥត្តិទ្ធិយំ បុរិសិទ្ធិយំ
 ដីរិទ្ធិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ កម្មស្ស
 កតត្តា អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបច-
 យោ រូបស្ស សន្តតិ កតព្យីកាហោ អាយាហោ ឥទន្តំ
 រូបំ ឧចានិទ្ធុចានានិយំ សុខុមំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 អនុចានិទ្ធុចានានិយំ ឱទ្យារិកំ ។ សន្ទាយតនំ យំ
 វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូចា-
 យតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ
 រូបំ អនុចានិទ្ធុចានានិយំ ឱទ្យារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 អនុចានិទ្ធុចានានិយំ សុខុមំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចី-
 វិញ្ញត្តិ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
 កម្មញ្ញតា រូបស្ស ជរតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា
 បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា អាកាស-
 ធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស
 សន្តតិ កតព្យីកាហោ អាយាហោ ឥទន្តំ រូបំ អនុ-
 ចានិទ្ធុចានានិយំ សុខុមំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គល
ធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈ ឱឡារិកៈ ។ រូបជាឧបាទិទ្ធិ-
បាទានិយៈ សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ
ដីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ
រូបស្សសន្តតិ កពឡិវង្ការាហារ ព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ
នេះរូបជាឧបាទិទ្ធិបាទានិយៈ សុខុមៈ ។ រូបជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ
ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺ
រូបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ មិនមែនព្រោះ
ហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ
ឱឡារិកៈ ។ រូបជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ សុខុមៈនោះ តើដូច
ម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្សលហុតា រូបស្សមុទុតា
រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា ឬក៏ រូបដទៃណា
គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កព-
ឡិវង្ការាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះ
រូបជាអនុបាទិទ្ធិបាទានិយៈ សុខុមៈ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

[១៤៨] កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ ទូរេ ។
 ឥត្តិទ្រិយំ បុរិសិទ្រិយំ ដីវិតិទ្រិយំ យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្តិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ អាចោ-
 ធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កពឡី-
 កាវេ អាហារវេ ឥនន្តំ រូបំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ
 ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ សន្តិកេ ។
 ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ កាយាយតនំ យំ វា បន-
 ញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ
 កន្ទាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ
 ឧបាទិន្ទុបាទានិយំ សន្តិកេ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុ-
 បាទិន្ទុបាទានិយំ ទូរេ ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
 រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស កម្មញ្ញតា
 រូបស្ស ជវតា រូបស្ស អនិច្ចតា យំ វា បនញ្ញម្បិ
 អត្តិ រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា អាកាសធាតុ អា-
 ចោធាតុ រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កព-
 ឡីកាវេ អាហារវេ ឥនន្តំ រូបំ អនុបាទិន្ទុបាទា-
 និយំ ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ អនុបាទិន្ទុបាទានិយំ
 សន្តិកេ ។ សន្ទាយតនំ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

[១៤៨] រូបជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ ទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។
 ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ
 អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្សសន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ ព្រោះ
 ហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ ជាទូរ-
 រូប ។ រូបជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ ជាសន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។
 ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ កាយាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបាយតនៈ
 គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គល
 ធ្វើហើយ នេះរូបជាឧបាទិដ្ឋបាទានិយៈ ជាសន្តិកេរូប ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋ-
 បាទានិយៈ ជាទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ រូបស្ស-
 លហុតា រូបស្សមុទុតា រូបស្សកម្មញ្ញតា រូបស្សជរតា រូបស្សអនិច្ចតា
 ឬក៏ រូបដទៃណា គឺអាកាសធាតុ អាបោធាតុ រូបស្សឧបចយៈ រូបស្ស-
 សន្តតិ កពឡិដ្ឋារាហារ មិនមែនព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ
 ទេ នេះរូបជាអនុបាទិដ្ឋបាទានិយៈ ជាទូររូប ។ រូបជាអនុបាទិដ្ឋបាទា-
 និយៈ ជាសន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ សទ្ធាយតនៈ ឬក៏ រូបដទៃណា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា រូបាយតនំ កន្ទាយតនំ
រសាយតនំ ដោជ្ជញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ អនុចា-
ទិន្ទុចាទានិយំ សន្តិកេ ។

[១៤៩] កតមន្តំ រូបំ សប្បជិយំ ឥន្ទ្រិយំ ។
ចក្កុន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ឥទន្តំ រូបំ
សប្បជិយំ ឥន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ សប្បជិយំ
ន ឥន្ទ្រិយំ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ ដោជ្ជញ្ចា-
យតនំ ឥទន្តំ រូបំ សប្បជិយំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។
កតមន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ
បុរិសិន្ទ្រិយំ ដីវិតិន្ទ្រិយំ ឥទន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ឥន្ទ្រិ-
យំ ។ កតមន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។
កាយវិញ្ញត្តិ ។ បេ ។ កតទ្បីកាហោ អាហារោ
ឥទន្តំ រូបំ អប្បជិយំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។

[១៥០] កតមន្តំ រូបំ សប្បជិយំ មហាក្ខតំ ។
ដោជ្ជញ្ចាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ សប្បជិយំ មហាក្ខតំ ។
កតមន្តំ រូបំ សប្បជិយំ ន មហាក្ខតំ ។ ចក្កា-
យតនំ ។ បេ ។ រសាយតនំ ឥទន្តំ រូបំ សប្បជិ-
យំ ន មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អប្បជិយំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

គីរុបាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ មិនមែន
ព្រោះហេតុនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយទេ នេះរូបជាអនុបាទិន្ទុបាទានិយៈ
ជាសន្តិកេរូប ។

[១៤៧] រូបជាសប្បដិយៈ ជាតន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ក-
ន្ត្រិយ ។ បេ ។ កាយិន្ត្រិយ នេះរូបជាសប្បដិយៈ ជាតន្ត្រិយ ។ រូបជា
សប្បដិយៈ មិនមែនតន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។
ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូបជាសប្បដិយៈ មិនមែនតន្ត្រិយ ។ រូបជាអប្បដិយៈ
ជាតន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ តត្តិន្ត្រិយ បុរិសិន្ត្រិយ ជីវិតិន្ត្រិយ
នេះរូបជាអប្បដិយៈ ជាតន្ត្រិយ ។ រូបជាអប្បដិយៈ មិនមែនតន្ត្រិយ
នោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ ។ បេ ។ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះ
រូបជាអប្បដិយៈ មិនមែនតន្ត្រិយ ។

[១៤៨] រូបជាសប្បដិយៈ ជាមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋ-
ញាយតនៈ នេះរូបជាសប្បដិយៈ ជាមហាកូត ។ រូបជាសប្បដិយៈ
មិនមែនមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ រសាយ-
តនៈ នេះរូបជាសប្បដិយៈ មិនមែនមហាកូត ។ រូបជាអប្បដិយៈ

អព្យាកតេ រូបសង្ខហេ ចតុក្កនិទ្ទេសោ

មហាក្ខតំ ។ អាចោធាតុ ឥទ្ធនំ រូបំ អប្បដិយំ
មហាក្ខតំ ។ កតមន្តំ រូបំ អប្បដិយំ ន មហាក្ខតំ ។
ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កតព្យឺកាហោ អាហារោ
ឥទ្ធនំ រូបំ អប្បដិយំ ន មហាក្ខតំ ។

[១៥១] កតមន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ ឱទ្ធារិកំ ។
ចក្កុន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ឥទ្ធនំ រូបំ ឥន្ទ្រិ-
យំ ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ សុខុមំ ។
ឥត្តិន្ទ្រិយំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដីរិតិន្ទ្រិយំ ឥទ្ធនំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ
សុខុមំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ឱទ្ធារិកំ ។
រូចាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋញាយតនំ ឥទ្ធនំ រូបំ
ន ឥន្ទ្រិយំ ឱទ្ធារិកំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ
សុខុមំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ ។ បេ ។ កតព្យឺកាហោ
អាហារោ ឥទ្ធនំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ សុខុមំ ។

[១៥២] កតមន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ ទូរេ ។ ឥត្តិន្ទ្រិ-
យំ បុរិសិន្ទ្រិយំ ដីរិតិន្ទ្រិយំ ឥទ្ធនំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ
ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ សន្តិកោ ។ ចក្កុ-
ន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ឥទ្ធនំ រូបំ ឥន្ទ្រិយំ
សន្តិកោ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ទូរេ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្ខហៈ ចតុក្កនិទ្ទេស

ជាមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។ អាបោជាតុ នេះរូបជាអប្បដិយៈ
ជាមហាកូត ។ រូបជាអប្បដិយៈ មិនមែនមហាកូតនោះ តើដូចម្តេច ។
ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ លេ ។ កតទ្ធិញ្ញារាហារ នេះរូបជាអប្បដិយៈ មិនមែន
មហាកូត ។

[១៥១] រូបជាឥន្ទ្រិយ ជាឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្កន្ទ្រិយ ។ លេ ។ កាយិន្ទ្រិយ នេះរូបជាឥន្ទ្រិយ ជាឱឡារិកៈ ។
រូបជាឥន្ទ្រិយ ជាសុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ បុរិសិន្ទ្រិយ
ជីវិតិន្ទ្រិយ នេះរូបជាឥន្ទ្រិយ ជាសុខុមៈ ។ រូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ តែជា
ឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ
នេះរូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ តែជាឱឡារិកៈ ។ រូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ ជា
សុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ ។ លេ ។ កតទ្ធិញ្ញារាហារ
នេះរូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ ជាសុខុមៈ ។

[១៥២] រូបជាឥន្ទ្រិយ ជាទូរេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ
បុរិសិន្ទ្រិយ ជីវិតិន្ទ្រិយ នេះរូបជាឥន្ទ្រិយ ជាទូរេរូប ។ រូបជាឥន្ទ្រិយ
ជាសន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្កន្ទ្រិយ ។ លេ ។ កាយិន្ទ្រិយ
នេះរូបជាឥន្ទ្រិយ ជាសន្តិកេរូប ។ រូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ ជាទូរេរូបនោះ

កាយវិញ្ញត្តិ ។ បេ ។ កតឡីកាហោ អាហារោ
ឥទ្ធិនំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ទូរេ ។ កតមន្តំ រូបំ ន
ឥន្ទ្រិយំ សន្តិកេ ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋ-
ញាយតនំ ឥទ្ធិនំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ សន្តិកេ ។

[១៥៣] កតមន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ ឱទ្ធារិកំ ។
ដោដ្ឋញាយតនំ ឥទ្ធិនំ រូបំ មហាក្ខតំ ឱទ្ធារិកំ ។
កតមន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ សុខុមំ ។ អាហោធាតុ ឥ-
ទ្ធិនំ រូបំ មហាក្ខតំ សុខុមំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន
មហាក្ខតំ ឱទ្ធារិកំ ។ ចក្ខាយតនំ ។ បេ ។
រសាយតនំ ឥទ្ធិនំ រូបំ ន មហាក្ខតំ ឱទ្ធារិកំ ។
កតមន្តំ រូបំ ន មហាក្ខតំ សុខុមំ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ
។ បេ ។ កតឡីកាហោ អាហារោ ឥទ្ធិនំ រូបំ ន
មហាក្ខតំ សុខុមំ ។

[១៥៤] កតមន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ ទូរេ ។ អា-
ហោធាតុ ឥទ្ធិនំ រូបំ មហាក្ខតំ ទូរេ ។ កត-
មន្តំ រូបំ មហាក្ខតំ សន្តិកេ ។ ដោដ្ឋញាយតនំ
ឥទ្ធិនំ រូបំ មហាក្ខតំ សន្តិកេ ។ កតមន្តំ
រូបំ ន មហាក្ខតំ ទូរេ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ ។ បេ ។ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះរូបមិន
មែនឥន្ទ្រិយ ជាទូររូប ។ រូបមិនមែនឥន្ទ្រិយ ជាសន្តិកេរូបនោះ
តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ បេ ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូបមិន
មែនឥន្ទ្រិយ ជាសន្តិកេរូប ។

[១៥៣] រូបជាមហាកូត ជាឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូបជាមហាកូត ជាឱឡារិកៈ ។ រូបជាមហាកូត
ជាសុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។ អាបោធាតុ នេះរូបជាមហាកូត ជា
សុខុមៈ ។ រូបមិនមែនមហាកូត ជាឱឡារិកៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ វសាយតនៈ នេះរូបមិនមែនមហាកូត ជា
ឱឡារិកៈ ។ រូបមិនមែនមហាកូត ជាសុខុមៈនោះ តើដូចម្តេច ។
ឥត្តិឥន្ទ្រិយ ។ បេ ។ កតទ្បិដ្ឋារាហារ នេះរូបមិនមែនមហាកូត ជាសុខុមៈ ។

[១៥៤] រូបជាមហាកូត ជាទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។ អាបោ-
ធាតុ នេះរូបជាមហាកូត ជាទូររូប ។ រូបជាមហាកូត ជាសន្តិកេរូបនោះ
តើដូចម្តេច ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះរូបជាមហាកូត ជាសន្តិកេរូប ។ រូប
មិនមែនមហាកូត ជាទូររូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិឥន្ទ្រិយ ។ បេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្គហោ បញ្ចកាទិនិទ្ទេសោ

កតត្ថិកាហោ អាហារោ ឥទ្ធិ រូបំ ន មហាក្ខតំ
ទ្វេ ។ កតមន្តំ រូបំ ន មហាក្ខតំ សន្តិកេ ។
ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ រសាយតនំ ឥទ្ធិ រូបំ ន
មហាក្ខតំ សន្តិកេ ។

[១៥៥] រូចាយតនំ ទិដ្ឋិ សន្ធាយតនំ សុតំ
កន្ធាយតនំ រសាយតនំ ដោជ្ជញ្ញាយតនំ មុតំ សព្វំ
រូបំ មនសា វិញ្ញាតំ រូបំ ។
ឯវំ ចតុត្ថិយេន រូបសង្កហោ ។

ចតុក្កំ ។

[១៥៦] កតមន្តំ រូបំ បបរីធាតុ ។ យំ កក្ក-
ឡំ ខរតតំ កក្កឡត្តំ កក្កឡកាហោ អជ្ឈត្តំ វា
ពហិទ្ធា វា ឧចាទិដ្ឋំ វា អនុចាទិដ្ឋំ វា ឥទ្ធិ រូបំ
បបរីធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ អាចោធាតុ ។ យំ
អាចោ អាចោកតំ សិលេហោ សិលេហាតតំ ពន្ធនត្តំ
រូបស្ស អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឧចាទិដ្ឋំ វា អនុចាទិដ្ឋំ
វា ឥទ្ធិ រូបំ អាចោធាតុ ។ កតមន្តំ រូបំ តេជោ-
ធាតុ ។ យំ តេជោ តេជោកតំ ឧស្មា ឧស្មាកតំ
ឧសុមំ ឧសុមកតំ^(១) អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ឧចាទិដ្ឋំ

១ ឱ. ម. ឧសុមាគតំ ។

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ បញ្ចកាទិនិទ្ទេស

កតទ្ធិវិញ្ញាណាវ នេរូប មិនមែនមហាកូត ជាទូររូប ។ រូបមិនមែន
មហាកូត ជាសន្តិកេរូបនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។
រសាយតនៈ នេរូបមិនមែនមហាកូត ជាសន្តិកេរូប ។

[១៥៥] រូបាយតនៈដែលបុគ្គលឃើញហើយ សទ្ធាយតនៈ ដែល
បុគ្គលឮហើយ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ដែលបុគ្គល
ប៉ះពាល់ហើយ រូបទាំងអស់ ជារូបដែលបុគ្គលដឹងហើយដោយចិត្ត ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ៤ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៤ ។

[១៥៦] រូបជាបឋវីធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា ដែលរឹង
គ្រោតគ្រោត ជាភាពរឹង មានភាពជារបស់រឹង ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី
ជាឧបាទិដ្ឋរូបក្តី ជាអនុបាទិដ្ឋរូបក្តី នេរូបជាបឋវីធាតុ ។ រូបជាអាបោ-
ធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា ជាទឹក ការតាំងនៅជាទឹក សភាព
ជ្រូតជ្រាប ការតាំងនៅជារបស់ជ្រូតជ្រាប ការតភ្ជាប់នៃរូប ជាខាងក្នុងក្តី
ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិដ្ឋរូបក្តី ជាអនុបាទិដ្ឋរូបក្តី នេរូបជាអាបោធាតុ ។
រូបជាតេជោធាតុនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបណា ជាភ្លើង ការតាំងនៅជា
ភ្លើង ធម្មជាតិសម្រាប់ចេញចំហាយ ការតាំងនៅជាចំហាយ កម្មរូលក្តៅ
ការតាំងនៅជាកម្មរូលក្តៅ ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិដ្ឋរូបក្តី

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

វា អនុចាទិន្នំ វា ឥទន្តំ រូបំ តេជោធាតុ ។ កត-
មន្តំ រូបំ វាយោធាតុ ។ យំ វាយោ វាយោកតំ
ថម្ពិតតំ រូបស្ស អជ្ឈតំ វា ពហិទ្ធា វា ឧចាទិន្នំ វា
អនុចាទិន្នំ វា ឥទន្តំ រូបំ វាយោធាតុ ។ កតមន្តំ
រូបំ ឧចាទា ។ ចក្កាយតនំ ។ មេ ។ កតធឿកា-
រោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ ឧចាទា ។

ឯវំ បញ្ចវិទេន រូបសង្ក័យោ ។

បញ្ចកំ ។

[១៥៧] រូចាយតនំ ចក្កវិញ្ញេយ្យំ រូបំ សន្ទាយ-
តនំ សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ កន្ទាយតនំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ
រូបំ រសាយតនំ ជិវ្ហវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ
កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ សព្វំ រូបំ មនោវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ។

ឯវំ ឆត្វិទេន រូបសង្ក័យោ ។

ឆត្វំ ។

[១៥៨] រូចាយតនំ ចក្កវិញ្ញេយ្យំ រូបំ សន្ទាយ-
តនំ សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ កន្ទាយតនំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ
រូបំ រសាយតនំ ជិវ្ហវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

អនុបាទិន្ទរូបក្តី នេះរូបជាតេជោធាតុ ។ រូបជាវាយោធាតុនោះ តើដូច
ម្តេច ។ រូបណា ជាខ្យល់ ការតាំងនៅជាខ្យល់ ការគាំទ្រនូវរូប
ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្តី ជាឧបាទិន្ទរូបក្តី អនុបាទិន្ទរូបក្តី នេះរូប
ជាវាយោធាតុ ។ រូបជាឧបាទានោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ
។ បេ ។ កតឡឺង្ការាហារ នេះរូបជាឧបាទា ។

ការសង្ខេបរូប ដោយប្រការ ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៥ ។

[១៥៧] រូបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធា-
យតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូប
ដែលគប្បីដឹងបានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបាន
ដោយអណ្តាត ផោដ្ឋញ្ចាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ
រូបទាំងអស់ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយចិត្ត ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ៦ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៦ ។

[១៥៨] រូបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធាយតនៈ
ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹង
បានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយអណ្តាត

អព្យាកតេ រូបសង្កហោ បញ្ចកាទិនិទ្ទេសោ

កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ រូចាយតនំ សទ្ទាយតនំ កន្ទា-
យតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ មនោទានុវិញ្ញេ-
យ្យំ រូបំ សព្វំ រូបំ មនោវិញ្ញាណទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ។
ឯវំ សត្តវិជេន រូបសង្កហោ ។

សត្តកំ ។

[១៥៩] រូចាយតនំ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ សទ្ទាយ-
តនំ សោតវិញ្ញេយ្យំ រូបំ កន្ទាយតនំ ឃានវិញ្ញេយ្យំ
រូបំ រសាយតនំ ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យំ រូបំ មនាបិយោ ដោ-
ដ្ឋព្វោ សុខសម្មស្សោ កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ អមនា-
បិយោ ដោដ្ឋព្វោ ទុក្ខសម្មស្សោ កាយវិញ្ញេយ្យំ រូបំ
រូចាយតនំ សទ្ទាយតនំ កន្ទាយតនំ រសាយតនំ
ដោដ្ឋព្វាយតនំ មនោទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ សព្វំ រូបំ
មនោវិញ្ញាណទានុវិញ្ញេយ្យំ រូបំ ។
ឯវំ អដ្ឋវិជេន រូបសង្កហោ ។

អដ្ឋកំ ។

[១៦០] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុវិញ្ញេយ្យំ ។ យំ ចក្កុ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ បញ្ចកាទិនិទ្ទេស

ផោដ្ឋញាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ រូបាយតនៈ សទ្ធា-
យតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ (ទាំងនេះ)
ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយមនោធាតុ រូបទាំងអស់ ជារូបដែលគប្បី
ដឹងបាន ដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ៧ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៧ ។

[១៥៧] រូបាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយភ្នែក សទ្ធា-
យតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយត្រចៀក គន្ធាយតនៈ ជារូប
ដែលគប្បីដឹងបានដោយច្រមុះ រសាយតនៈ ជារូបដែលគប្បីដឹងបាន
ដោយអណ្តាត ផោដ្ឋញៈ (ការប៉ះពាល់) ជាទីពេញចិត្ត មានសម្មស្ស
ជាសុខ ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយកាយ ផោដ្ឋញៈ មិនជាទីពេញ
ចិត្ត មានសម្មស្សជាទុក្ខ ជារូបដែលគប្បីដឹងដោយកាយ រូបាយតនៈ
សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញាយតនៈ (ទាំងនេះ)
ជារូបដែលគប្បីដឹងបានដោយមនោធាតុ រូបទាំងអស់ ជារូបដែលគប្បី
ដឹងបាន ដោយមនោវិញ្ញាណធាតុ ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ៨ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៨ ។

[១៦០] រូបជាចក្ខុន្ត្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុណា គឺប្រសាទ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ បសាទោ ។ បេ ។
 សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥន្តំ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ ។
 កតមន្តំ រូបំ សោតិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ឃានិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។
 ជីវិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ឥត្តិន្ទ្រិយំ
 ។ បេ ។ បុរិសិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ជីវិតិន្ទ្រិយំ ។ យោ
 តេសំ រូបិនំ ធម្មានំ អាយុ បិតិ យបនា យាបនា
 ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា ជីវិតំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ ឥន្តំ
 រូបំ ជីវិតិន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។
 រូចាយតនំ ។ បេ ។ កតពធីកាពោ អាយាពោ ឥន្តំ
 រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ ។
 ឯវំ នវិជេន រូបសង្កហោ ។

នវកំ ។

[១៦១] កតមន្តំ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ ។ យំ ចក្កុ
 ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ បសាទោ ។ បេ ។
 សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥន្តំ រូបំ ចក្កុន្ទ្រិយំ ។
 កតមន្តំ រូបំ សោតិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ឃានិន្ទ្រិយំ
 ។ បេ ។ ជីវិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ កាយិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ។ លេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះ
 រូបជាចក្ខុន្ទ្រិយ ។ រូបជាសោតិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាឃានិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។
 ជាជិវ្ហ្តិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាកាយិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាឥន្ទ្រិយ ។ លេ ។
 ជាបុរិសិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាជីវិតិ្តន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ អាយុ
 ការបិតនៅ ការនៅយឺនយូរ ការរស់នៅ ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្ត
 ទៅបាន ការរក្សានូវរូបធម៌ទាំងឡាយនោះ គឺជីវិត ជីវិតិ្តន្ទ្រិយ ណា
 នេះរូបជាជីវិតិ្តន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។
 រូបាយតនៈ ។ លេ ។ កតទ្ធិវ្តារាហារ នេះរូបមិនមែនជាឥន្ទ្រិយ ។

ការសង្ខាររូបដោយប្រការ ៩ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ៩ ។

[១៦១] រូបជាចក្ខុន្ទ្រិយនោះ តើដូចម្តេច ។ ភ្នែកណា គឺប្រសាទ
 ដែលអាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ។ លេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន
 នេះរូប ជាចក្ខុន្ទ្រិយ ។ រូបជាសោតិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាឃានិ-
 ន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាជិវ្ហ្តិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាកាយិ្តន្ទ្រិយ ។ លេ ។

អព្យាកតេ រូបសង្ខហោ បញ្ចកាទិនិទ្ទេសោ

ឥត្តិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ បុរិសិន្ទ្រិយំ ។ បេ ។ ដីវិតិន្ទ្រិ-
 យំ ។ យោ តេសំ រូបំ ធម្មានំ អាយុ បិតិ
 យបនា យាបនា ឥរិយនា វត្តនា ចាលនា ដីវិតំ
 ដីវិតិន្ទ្រិយំ ឥនន្តំ រូបំ ដីវិតិន្ទ្រិយំ ។ កតមន្តំ រូបំ
 ន ឥន្ទ្រិយំ សប្បជិយំ ។ ចាយតនំ ។ បេ ។
 ដោដ្ឋញាយតនំ ឥនន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ សប្បជិយំ ។
 កតមន្តំ រូបំ ន ឥន្ទ្រិយំ អប្បជិយំ ។ កាយវិញ្ញត្តិ
 ។ បេ ។ កតទ្បិកាហោ អាយាហោ ឥនន្តំ រូបំ ន
 ឥន្ទ្រិយំ អប្បជិយំ ។

ឯវំ ទសវិទេន រូបសង្ខហោ ។

ទសកំ ។

[១៦២] កតមន្តំ រូបំ ចក្កាយតនំ ។ យំ ចក្កំ
 ចតុន្តំ មហាក្ខតានំ ឧទាទាយ បសាទោ ។ បេ ។
 សុញ្ញោ កាមោបេសោ ឥនន្តំ រូបំ ចក្កាយតនំ ។
 កតមន្តំ រូបំ សោតាយតនំ ។ បេ ។ ឃានាយត-
 នំ ។ បេ ។ ជិវ្ហាយតនំ ។ បេ ។ កាយាយតនំ

អព្យាកតៈ រូបសង្គហាៈ បញ្ចកាទិនិទ្ទេស

ជាតត្តិន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាបុរិសិន្ទ្រិយ ។ លេ ។ ជាដីវិតិន្ទ្រិយនោះ
 តើដូចម្តេច ។ អាយុ ការបិតនៅ ការនៅយឺនយូរ ការរស់នៅ
 ការរំកិលទៅ ការប្រព្រឹត្តិទៅ ការរក្សានូវរូបធម៌ទាំងឡាយនោះ
 គឺដីវិត ដីវិតិន្ទ្រិយ ណា នេះរូបជាដីវិតិន្ទ្រិយ ។ រូបមិនមែនជា
 តន្ត្រិយ ជាសប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ លេ ។
 ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះរូបមិនមែនជាតន្ត្រិយ ជាសប្បដិយៈ ។ រូបមិន
 មែនជាតន្ត្រិយ ជាអប្បដិយៈនោះ តើដូចម្តេច ។ កាយវិញ្ញត្តិ ។ លេ ។
 កតទ្យវិញ្ញាណា រូបមិនមែនជាតន្ត្រិយ ជាអប្បដិយៈ ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ១០ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១០ ។

[១៦២] រូបជាចក្ខុយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ភ្នែកណា គឺ
 ប្រសាទ អាស្រ័យមហាក្ខតទាំង ៤ ។ លេ ។ ហៅថាស្រុកទំនេរក៏បាន នេះ
 រូបជាចក្ខុយតនៈ ។ រូបជាសោតាយតនៈ ។ លេ ។ ជាឃានាយ-
 តនៈ ។ លេ ។ ជាជិវ្ហាយតនៈ ។ លេ ។ ជាកាយាយតនៈ ។ លេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

។ បេ ។ រូចាយតនំ ។ បេ ។ សទ្ទាយតនំ ។ បេ ។
 កន្ទាយតនំ ។ បេ ។ រសាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយ-
 តនំ ។ បបរីធាតុ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វធាតុបេសា ឥទន្តំ
 រូបំ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ។ កតមន្តំ រូបំ អនិទស្សនំ
 អប្បដិឃំ ។ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ ឥត្តិទ្រិយំ ។ បេ ។
 កតទ្បិកាហោ អាហារោ ឥទន្តំ រូបំ អនិទស្សនំ
 អប្បដិឃំ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ ។
 ឯវំ ឯកាទសវិជេន រូបសង្កហោ ។

ឯកាទសកំ ។

រូបវិភក្តិ ។

អដ្ឋមំ ភាណាវារំ^(១) ។

---

១ រូបកណ្ណោ ទុតិយំ ភវិតព្វំ ។ អតិរេកធម្មភាណាវារំ ចិត្តប្បាទកណ្ណំ អតិរេកទិ-
 ភាណាវារំ រូបកណ្ណំ តិមត្តភាណាវារំ និក្ខេបកណ្ណំ ទ្វិមត្តភាណាវារំ អត្តទ្វារកណ្ណំ ឥតិ
 អតិរេកតេរសមត្តភាណាវារំ សកលំ ធម្មសង្កណិប្បករណំ វិត្តារិយមាទំ អនន្តបរិមាណំ
 ហោតីតិ អដ្ឋសាលិនិយំ នយោ ។ ឥមិនា បន នយេន កុសលធម្មេ ទ្វេ អកុសល-
 ធម្មេ ទ្វេ អព្យាកតេ ចិត្តសង្កហោ ទ្វេតិ ចិត្តប្បាទកណ្ណោ ឆ ឥធម ទ្វេតិ អដ្ឋ ភាណាវារា
 ទដ្ឋព្វា ។ ឥតិ ចិត្តប្បាទកណ្ណោ ភាណាវារតោ សម្ពន្ធគណនាយ ឥធរេវ អដ្ឋមំ ហោតិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជារូបាយតនៈ ។ បេ ។ ជាសទ្ធាយតនៈ ។ បេ ។ ជាគន្ធាយតនៈ
 ។ បេ ។ ជារសាយតនៈ ។ បេ ។ ជាផោដ្ឋព្វាយតនៈនោះ តើ
 ដូចម្តេច ។ បឋវីធាតុ ។ បេ ។ ហៅថាផោដ្ឋព្វធាតុក៏បាន នេះរូបជា
 ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ។ រូប ជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់
 បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥត្តិន្ទ្រិយ ។ បេ ។
 កតទ្ធិង្គារាហារ នេះរូប ជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់បញ្ចូល
 ក្នុងធម្មាយតនៈ ។

ការសង្ខេបរូបដោយប្រការ ១១ យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ រូបមានប្រមាណ ១១ ។

ចប់ រូបវិភក្តិ (ការចែករូប) ។

ចប់ ភាណវារៈទី ៨ ។

និក្ខេបកណ្ណំ

[១៦៣] កតមេ ធម្មា កុសលា ។ តីណិ
កុសលមូលានិ អលោកោ អនោសោ អមោហោ តំ-
សម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារកូន្ទោ
វិញ្ញាណកូន្ទោ តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ
មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា កុសលា ។ កតមេ ធម្មា
អកុសលា ។ តីណិ អកុសលមូលានិ លោកោ
នោសោ មោហោ តនេកដ្ឋា ច កិលេសា តំ-
សម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារកូន្ទោ
វិញ្ញាណកូន្ទោ តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ
មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា អកុសលា ។ កតមេ ធម្មា
អព្យាកតា ។ កុសលាកុសលានំ ធម្មានំ វិចាកា
កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទ-
នាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារកូន្ទោ វិញ្ញាណកូន្ទោ
យេ ច ធម្មា កិរិយា នេវ កុសលា នាកុសលា
ន ច កម្មវិចាកា សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ
ឥមេ ធម្មា អព្យាកតា ។

និក្ខេបកណ្ណ

[១៦៣] ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចម្តេច ។ កុសលមូល ៣ គឺ អលោកៈ (ការមិនលោភ) ១ អទោសៈ (ការមិនប្រទូស្ត) ១ អមោហាៈ (ការមិនវង្វេង) ១ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកុសលមូល មានអលោកៈជាដើមនោះ និង កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកុសលមូល មាន អលោកៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ជាកុសល ។ ពួកធម៌ជាអកុសល តើ ដូចម្តេច ។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោភៈ ១ ទោសៈ ១ មោហាៈ ១ ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងអកុសលមូល មានលោកៈ ជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអកុសលមូល មានលោកៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីអកុសលមូល មានលោកៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ជាអកុសល ។ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្តេច ។ វិបាក ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈ (លោកុត្តរៈ) នៃ ធម៌ជាកុសលនិងអកុសល វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ទាំងពួកធម៌ដែលគ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែន អកុសល មិនមែនកម្មវិបាក ឬក៏រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះ ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១៦៤] កតមេ ធម្មា សុខាយ វេទនាយ
សម្បយុត្តា ។ សុខភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ
អបរិយាបន្នេ សុខំ វេទនំ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ
សញ្ញាខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា
សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា
ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ។ ទុក្ខភូមិយំ កា-
មាវចរេ ទុក្ខំ វេទនំ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ សញ្ញា-
ខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា
ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា
អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ។ អទុក្ខ-
មសុខភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អរូចាវចរេ អប-
រិយាបន្នេ អទុក្ខមសុខំ វេទនំ បបេត្វា តំសម្បយុ-
ត្តោ សញ្ញាខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ
ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ។

[១៦៥] កតមេ ធម្មា វិចាកា ។ កុសលា-
កុសលានំ ធម្មានំ វិចាកា កាមាវចរា រូចាវចរា
អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខន្ធា សញ្ញាខន្ធា
សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា វិចាកា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[១៦៤] ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខវេទនា តើដូចម្តេច ។ រឿរតែ
 សុខវេទនាក្នុងសុខភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈចេញ
 សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនានោះ
 នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា
 តើដូចម្តេច ។ រឿរតែទុក្ខវេទនាក្នុងទុក្ខភូមិ ជាកាមាវចរចេញ សញ្ញា-
 ខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនានោះ នេះ
 ពួកធម៌ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយវេទនា មិនជាទុក្ខ
 មិនជាសុខ តើដូចម្តេច ។ រឿរតែអទុក្ខមសុខវេទនា ក្នុងអទុក្ខមសុខ-
 ភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញា-
 ខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនានោះ
 នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយវេទនា មិនជាទុក្ខមិនជាសុខ ។

[១៦៥] ពួកធម៌ជាវិបាក តើដូចម្តេច ។ វិបាក ជាកាមាវចរ
 រូបាវចរ អរូបាវចរ និងអបរិយាបន្នៈ នៃពួកធម៌ជាកុសលនិងអកុសល
 និងវេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាវិបាក ។

តិកេ និក្ខេបោ

កតមេ ធម្មា វិចាកធម្មធម្មា ។ កុសលាកុសលា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្តា
 វេទនាខន្តោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្តោ ឥមេ ធម្មា
 វិចាកធម្មធម្មា ។ កតមេ ធម្មា នេវិចាកនវិចា-
 កធម្មធម្មា ។ យេ ច ធម្មា កិរិយា នេវ កុស-
 លា នាកុសលា ន ច កម្មវិចាកា សព្វញ្ច រូបំ
 អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នេវិចាកនវិចាក-
 ធម្មធម្មា ។

[១២៦] កតមេ ធម្មា ឧចាទិន្ទុចាទានិយា ។
 សាសវា កុសលាកុសលានំ ធម្មានំ វិចាកា កា-
 មាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា វេទនាខន្តោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្តោ យញ្ច រូបំ កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ
 ធម្មា ឧចាទិន្ទុចាទានិយា ។ កតមេ ធម្មា អនុចា-
 ទិន្ទុចាទានិយា ។ សាសវា កុសលាកុសលា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា វេទនាខន្តោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្តោ យេ ច ធម្មា កិរិយា នេវ កុស-
 លា នាកុសលា ន ច កម្មវិចាកា យញ្ច រូបំ

ពិភពក្លែង

ពួកធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ជាកុសលនិង
 អកុសល ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងវេទនាខន្ធ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ។ ពួកធម៌
 មិនមែនវិបាក ទាំងមិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី តើដូចម្តេច ។ ពួក
 ធម៌គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្ម-
 វិបាក រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំង
 មិនមែនមានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ។

[១៦៦] ពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើម
 កាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ វិបាក
 ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ នៃធម៌ជាកុសល
 និងអកុសល វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងកម្មស្សកតត្តារូប (រូប
 ដែលកម្មកំពុងធ្វើ) នេះពួកធម៌ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មាន
 តណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួក
 ធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ
 តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ជាកុសល និង
 អកុសល ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និង
 វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ឬពួកធម៌គ្រាន់តែជាកិរិយា មិនមែន
 កុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្មវិបាក ឬក៏រូបដែលមិនមែន

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ន កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ ធម្មា អនុចាទិន្ទុចាទា-
 និយា ។ កតមេ ធម្មា អនុចាទិន្ទុចាទានិយា ។
 អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កុដលានិ ច អសង្ខតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនុចាទិន្ទុចាទានិយា ។

[១៦៧] កតមេ ធម្មា សង្ខីលិដ្ឋសង្ខីលេសិ-
 កា ។ តីណិ អកុសលមូលានិ លោកោ ទោសោ
 មោហោ តទេកដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្ប-
 យុត្តោ វេទនាខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 តំសម្បជានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ
 ធម្មា សង្ខីលិដ្ឋសង្ខីលេសិកា ។ កតមេ ធម្មា
 អសង្ខីលិដ្ឋសង្ខីលេសិកា ។ សាសវា កុសលា-
 ព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា
 រូបក្ខន្ធា វេទនាខន្ធា សញ្ញាខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា អសង្ខីលិដ្ឋសង្ខីលេសិ-
 កា ។ កតមេ ធម្មា អសង្ខីលិដ្ឋសង្ខីលេសិកា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

កម្មស្សកតត្តារូប នេះពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហា ជាដើមកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួកធម៌មិន មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ អបរិយាបន្នមគ្គ ផល ដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ មិនមានកម្មប្រកប ដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ឧបាទាន ។

[១៦៧] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោភៈ ១ ទោសៈ ១ មោហៈ ១ ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីលោភៈជាដើម នោះ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ ពួក ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសលនិងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។

តិកេ និក្ខេបោ

អបរិយាបន្នា មត្តា ច មត្តដលានិ ច អសដ្ឋតា
ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អសដ្ឋិលិដ្ឋាសដ្ឋិលេសិកា ។

[១២៨] កតមេ ធម្មា សវិតក្កសវិចារា ។

សវិតក្កសវិចារក្ខមិយំ កាមារចរេ រូចារចរេ អបរិ-
យាបន្នេ វិតក្កវិចារេ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនា-
ខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធវោ ឥមេ ធម្មា សវិត-
ក្កសវិចារា ។ កតមេ ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ។
អវិតក្កវិចារមត្តក្ខមិយំ រូចារចរេ អបរិយាបន្នេ វិចារំ
បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញា-
ណក្ខន្ធវោ ឥមេ ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ។ កតមេ
ធម្មា អវិតក្កវិចារា ។ អវិតក្កវិចារក្ខមិយំ កាមា-
រចរេ រូចារចរេ អរូចារចរេ អបរិយាបន្នេ វេទនាខន្ទោ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធវោ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច
ធាតុ ឥមេ ធម្មា អវិតក្កវិចារា ។

[១២៩] កតមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។

បីតិក្ខមិយំ កាមារចរេ រូចារចរេ អបរិយាបន្នេ
បីតិ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធវោ ឥមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។

តិកនិក្ខេប

អបរិយាបន្នមគ្គ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដែល
មិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។

[១៦៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ តើ
ដូចម្តេច ។ វៀរតែវិតក្កៈនិងវិចារៈ ក្នុងសវិតក្កសវិចារភូមិ ជាកាមាវចរ
រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែល
ប្រកបដោយវិតក្កវិចារៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកប
ដោយវិចារៈ ។ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ តើដូចម្តេច ។
វៀរតែវិចារៈ ក្នុងអវិតក្កវិចារមគ្គភូមិ ជារូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេ-
ទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចារៈនោះ នេះពួក
ធម៌គ្មានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ ។ ពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ ទាំងគ្មានវិចារៈ
តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអវិតក្កវិចារភូមិ
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ រូបទាំងអស់ និង
អសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌គ្មានវិតក្កៈ ទាំងគ្មានវិចារៈ ។

[១៦៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ វៀរតែបីតិក្នុង
បីតិភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

កតមេ ធម្មា សុខសហគតា ។ សុខភូមិយំ កាមា-
 វចរេ រូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ សុខំ បបេត្វា តំសម្ម-
 យុត្តោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ
 តមេ ធម្មា សុខសហគតា ។ កតមេ ធម្មា ឧបេក្ខា-
 សហគតា ។ ឧបេក្ខាភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ
 អរូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ ឧបេក្ខំ បបេត្វា តំសម្ម-
 យុត្តោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ
 តមេ ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ។

[១៧០] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា ។
 តីណិ សញ្ញាជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិត្តិច្ឆា សីល-
 ព្វតបរាមាសោ ។

[១៧១] តត្ថ កតមា សក្កាយទិដ្ឋិ ។ ឥធម
 អស្សុតវា បុថុជ្ជនោ អរិយានំ អទស្សារី អរិយធម្ម-
 ស្ស អកោរិទោ អរិយធម្មេ អរិដីតោ សប្បរិសានំ
 អទស្សារី សប្បរិសធម្មស្ស អកោរិទោ សប្បរិស-
 ធម្មេ អរិដីតោ រូបំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ រូបវន្តំ
 វា អត្តានំ អត្តនិ វា រូបំ រូបស្មី វា អត្តានំ វេទនំ
 អត្តតោ សមនុបស្សតិ វេទនាវន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខ តើដូចម្តេច ។ រៀរតែសុខក្នុងសុខភូមិ ជាកា-
មាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
ដែលប្រកបដោយសុខនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខ ។ ពួកធម៌ប្រកប
ដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។ រៀរតែឧបេក្ខាក្នុងឧបេក្ខាភូមិ ជាកាមាវចរ
រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខានោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា ។

[១៧០] ពួកធម៌គួរលះ ដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។ សញ្ញា-
ជនៈ ៣ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ ។

[១៧១] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូច
ម្តេច ។ បុប្ផជន្ន ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនបានឃើញពួក
ព្រះអរិយៈ មិនឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួនក្នុងអរិយធម៌
មិនបានឃើញពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃ ក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនបាន
ទូន្មានខ្លួន ក្នុងសប្បុរសធម៌ រមែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញ
ខ្លួនថាមានរូបខ្លះ ឃើញរូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុង
រូបខ្លះ យល់ឃើញវេទនាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវេទនាខ្លះ

តិកេ និក្ខេបោ

វា វេទនំ វេទនាយ វា អត្តានំ សញ្ញា អត្តតោ
 សមនុបស្សតិ សញ្ញារន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា សញ្ញា
 សញ្ញាយ វា អត្តានំ សង្ខារេ អត្តតោ សមនុប-
 ស្សតិ សង្ខារន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា សង្ខារេ
 សង្ខារេសុ វា អត្តានំ វិញ្ញាណំ អត្តតោ សមនុប-
 ស្សតិ វិញ្ញាណារន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា វិញ្ញាណំ
 វិញ្ញាណាស្មី វា អត្តានំ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ
 ទិដ្ឋិតហនំ ទិដ្ឋិតត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្ប-
 ដ្ឋិតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាហោ បដិក្កាហោ អភិនិវេ-
 សោ បរាមាសោ កុម្មតោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្តំ តិក្កា-
 យតនំ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ រុច្ចតិ សក្កាយទិដ្ឋិ ។

[១៧២] តត្ថ កតមា វិចិកិច្ឆា ។ សត្តវិ
 កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ ធម្មេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ សដ្ឋេ
 កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ សិក្ខាយ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ បុព្វន្តេ
 កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ អបរន្តេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ បុព្វ-
 ន្តាបរន្តេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចស-
 មុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ យា ឯវរុចា

តិកនិក្ខេប

ឃើញវេទនាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវេទនាខ្លះ យល់
ឃើញសញ្ញាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសញ្ញាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាមាន
ក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសញ្ញាខ្លះ យល់ឃើញសង្ខារថាជាខ្លួន
ឃើញខ្លួនថាមានសង្ខារខ្លះ ឃើញសង្ខារថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួន
ថាមានក្នុងសង្ខារខ្លះ យល់ឃើញវិញ្ញាណថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមាន
វិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុង
វិញ្ញាណខ្លះ ទិដ្ឋិ (ការយល់ឃើញ) ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ញៀតស្សាតគឺទិដ្ឋិ
ផ្លូវត្រាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រុងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ធ្វេងគឺទិដ្ឋិ ការប្រកបទុកគឺទិដ្ឋិ
ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ស្ថិត ការប្រកាន់លើសលុប ការស្ថាបអង្កែល
ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់
ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា
សក្កាយទិដ្ឋិ ។

[១៧២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល
ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះធម៌
ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសង្ឃ ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ក្នុងសិក្ខា
ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ក្នុងខន្ធខាងដើម ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ក្នុងខន្ធខាង
ចុង ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ ក្នុងខន្ធខាងដើមនិងខន្ធខាងចុង ឆៀងឆ្ងល់
សង្ស័យ ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យនូវបច្ច័យនោះ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កង្ខា កង្ខាយនា កង្ខាយិតត្ថំ វិមតិ វិចិត្តិច្ឆា
 ទ្វេន្ទ្រកំ ទ្វេនាបថោ សំសយោ អនេកំសក្កាហោ
 អាសប្បនា បរិសប្បនា អបរិយោក្កាហនា ថម្ពិតត្ថំ
 ចិត្តស្ស មនោវិលេខោ អយំ រុច្ចតិ វិចិត្តិច្ឆា ។

[១៧៣] តត្ថ កតមោ សីលព្វតបរាមាសោ ។

ឥតោ ពហិច្ឆា សមណព្រាហ្មណានំ សីលេន សុទ្ធិ
 វតេន សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ
 ទិដ្ឋិតតំ ទិដ្ឋិតហនំ ទិដ្ឋិតត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ
 ទិដ្ឋិវិប្បទ្ធិតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាហោ បដិក្កាហោ អភិ-
 និវេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្ថំ
 តិត្តាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ រុច្ចតិ សីលព្វ-
 តបរាមាសោ ។

[១៧៤] ឥមាជិ តីណិ សញ្ញាជនានិ តទេ-

កង្ខា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ តំសម្បដ្ឋានំ កាយ-
 កម្មំ វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន
 បហាតព្វា ។ កតមេ ធម្មា ការវាយ បហា-
 តព្វា ។ អវេសេសោ លោកោ ទោសោ មោហោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ការឆ្លើងឆ្ងល់ អាការឆ្លើងឆ្ងល់ ភាពឆ្លើងឆ្ងល់ ការយល់ស្ទាក់ស្ទើរ
ការសង្ស័យ ការបែកចិត្តជាពីរ ការបែកចិត្តជាពីរផ្លូវ ការសង្ស័យ
ការប្រកាន់យកចំណែកដ៏ច្រើន ការសាញប្រជាញ ការសាន់វាន់ចិត្ត
ការប្រកាន់មិនដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តវិង្សស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិក្ខា ។

[១៧៣] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសៈ តើ
ដូចម្តេច ។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ មាន
ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ញៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយ គឺទិដ្ឋិ ចម្រុងគឺទិដ្ឋិ ការ
យល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ចំពោះ ការ
ប្រកាន់លើលលុប ការស្ទាបអង្កែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែល
ខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុសថា សេចក្តីបរិសុទ្ធ
ដោយសីល សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយវិត សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីលនិងវិត
ដូច្នោះ ណា មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសៈ ។

[១៧៤] សញ្ញាជនៈទាំង ៣ នេះ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំង
នៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ និង
កាយកម្ម វចិកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈជា
ដើមនោះ នេះពួកធម៌ត្រូវលះដោយទស្សនៈ (សោតាបត្តិមគ្គ) ។ ពួក
ធម៌ត្រូវលះដោយការវិនា តើដូចម្តេច ។ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ

តិកេ និក្ខេបោ

តទេកដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វិចី-
 កម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ការនាយ បហាតព្វា ។
 កតមេ ធម្មា នេវទស្សនេន ន ការនាយ បហា-
 តព្វា ។ កុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
 វចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វព្វា រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា នេវទស្សនេន ន ការនាយ បហាតព្វា ។
 [១៧៥] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេ-
 តុកា ។ តីណិ សញ្ញោជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចី-
 កិច្ចា សីលព្វតបរាមាសោ ។ តត្ថ កតមា សក្កា-
 យទិដ្ឋិ ។ បេ ។ អយំ វុច្ចតិ សក្កាយទិដ្ឋិ ។
 តត្ថ កតមា វិចីកិច្ចា ។ បេ ។ អយំ វុច្ចតិ
 វិចីកិច្ចា ។ តត្ថ កតមា សីលព្វតបរាមាសោ
 ។ បេ ។ អយំ វុច្ចតិ សីលព្វតបរាមាសោ ។ ឥមាទិ
 តីណិ សញ្ញោជនានិ តទេកដ្ឋា ច កិលេសា
 តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខ-
 ន្ធា តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វិចីកម្មំ មនោកម្មំ

តិកនិក្ខេប

ដ៏សេសសល់ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នានឹងកិលេសមាន
 លោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
 កិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែល
 តាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ត្រូវលះដោយ
 ភាវនា ។ ពួកធម៌ មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា
 តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ
 អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំង
 អស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិន
 ត្រូវលះដោយភាវនា ។

[១៧៥] ពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។
 សញ្ញាជនៈ ៣ យ៉ាងគឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ ។
 បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ បេ ។ នេះហៅ
 ថា សក្កាយទិដ្ឋិ ។ បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច
 ។ បេ ។ នេះហៅថា វិចិកិច្ចា ។ បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូ-
 តបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ បេ ។ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសៈ សញ្ញា-
 ជនៈទាំង ៣ នេះ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយគ្នា នឹងកិលេស
 មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកប
 ដោយកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។ តីណិ
 សញ្ញាជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចីកិច្ចា សីលព្វតប-
 រាមាសោ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា តទេ-
 កកដ្ឋា លោកោ ទោសោ មោហោ ឥមេ ធម្មា
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុ តទេកដ្ឋា ច កិលេសា
 តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ
 តំសម្បដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ
 ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា
 ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។ អវសេសោ លោកោ
 ទោសោ មោហោ ឥមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វ-
 ហេតុ តទេកដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនា-
 ខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ តំសម្បដ្ឋានំ កាយ-
 កម្មំ វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ការាយ
 បហាតព្វហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា នេវទស្សនេន
 ន ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។ តេ ធម្មេ បបេ-
 ត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទ-
 នាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋិវក្ខន្ទោ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុ
ត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ សញ្ញាជនៈ ៣ យ៉ាង គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា
និងសីលពូតបរាមាសៈ នេះពួកធម៌ ត្រូវលះដោយទស្សនៈ លោភៈ
ទោសៈ មោហៈ ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើម
នោះ នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងពួកកិលេស ដែល
តាំងនៅជាមួយនឹងកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ និង
កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈ
ជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ ពួកធម៌
មានហេតុត្រូវលះ ដោយការវនា តើដូចម្តេច ។ លោភៈ ទោសៈ
មោហៈ ដ៏សេសសល់ នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយការវនា
ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងកិលេស មានលោភៈជាដើមនោះ
វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេសមាន
លោភៈជាដើមនោះ និងកាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើង
អំពីកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយ
ការវនា ។ ពួកធម៌មានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ
ដោយការវនា តើដូចម្តេច ។ រៀវតៃធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ជា
កុសល អកុសល និង អព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ
អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ

តិកេ និក្ខេបោ

សព្វញ្ច រូបំ អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នេវ-
ទស្សនេន ន ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។

[១៧៦] កតមេ ធម្មា អាចយតាមិនោ ។

សាសវា កុសលាកុសលា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
វចរា អរូចាវចរា វេទនាខន្ទោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា អាចយតាមិនោ ។ កតមេ
ធម្មា អបចយតាមិនោ ។ ចត្តារោ មត្តា អបរិយា-
បដ្ឋា ឥមេ ធម្មា អបចយតាមិនោ ។ កតមេ
ធម្មា នេវាចយតាមិនោ នាបចយតាមិនោ^(១) ។ កុ-
សលាកុសលានំ ធម្មានំ វិចាកា កាមាវចរា រូចា-
វចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទនាខន្ទោ ។ មេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ទោ យេ ច ធម្មា កិរិយា នេវ កុស-
លា នាកុសលា ន ច កម្មវិចាកា សព្វញ្ច រូបំ
អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នេវាចយតាមិនោ
នាបចយតាមិនោ ។

១ ឱ. នេវអាចយតាមិនោ ន អបចយតាមិនោ ។

តិកនិក្ខេប

រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ មានហេតុមិនត្រូវលះ
ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយការវេទនា ។

[១៧៦] ពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ដោយកម្មក្តីលេស
តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសលនិងអកុសល ជា
កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ដោយកម្មក្តីលេស ។ ពួកធម៌
មិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ និងអបរិយាបន្នៈ
នេះពួកធម៌ មិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ។ ពួកធម៌មិនមែនជាដល់
នូវការសន្សឹកពូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់ នូវការសន្សឹកពូនឡើង
តើដូចម្តេច ។ វិបាក ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈនៃ
ធម៌ជាកុសលនិងអកុសល វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ទាំងពួក
ធម៌ដែលជាកិរិយា មិនមែនកុសល មិនមែនអកុសល មិនមែនកម្មវិបាក
រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាដល់នូវការសន្សឹកពូន
ឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១៧៧] កតមេ ធម្មា សេក្ខា ។ ចត្តារោ
មត្តា អបរិយាបដ្ឋា ហេដ្ឋិមាជិ ច តីណិ សាមញ្ញ-
ផលាជិ ឥមេ ធម្មា សេក្ខា ។ កតមេ ធម្មា
អសេក្ខា ។ ឧបវិដ្ឋិមំ អហត្តដលំ ឥមេ ធម្មា
អសេក្ខា ។ កតមេ ធម្មា លេវ សេក្ខា ណសេ-
ក្ខា ។ តេ ធម្មេ បរេត្វា អវសេសា កុសលា-
កុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូ-
ចាវចរា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធន្តោ
សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋិតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា លេវ-
សេក្ខា ណសេក្ខា ។

[១៧៨] កតមេ ធម្មា បរិត្តា ។ សព្វេវ កាមា-
វចរា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា រូបក្ខន្ធន្តោ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធន្តោ ឥមេ ធម្មា បរិត្តា ។
កតមេ ធម្មា មហត្តតា ។ រូចាវចរា អរូចាវចរា
កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធន្តោ ឥមេ ធម្មា មហត្តតា ។ កតមេ ធម្មា
អប្បមាណា ។ អបរិយាបដ្ឋា មត្តា ច មត្តផលាជិ
ច អសដ្ឋិតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អប្បមាណា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[១៧៧] ពួកធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជា
 អបរិយាបន្នៈ និងសាមញ្ញផល ៣ ខាងក្រោម នេះពួកធម៌ជារបស់សេក្ខ-
 បុគ្គល ។ ពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ អរហត្តផលខាង
 លើ នេះពួកធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ពួកធម៌មិនមែនជារបស់
 សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ រឿរតែធម៌
 ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសលនិងអព្យាក្រឹត
 ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូប
 ទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំង
 មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។

[១៧៨] ពួកធម៌មានសភាពតូចត្រូវ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ជា
 កាមាវចរទាំងអស់ ជាកុសល អកុសល អព្យាក្រឹត និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌មានសភាពតូចត្រូវ ។ ពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ
 តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ជារូបាវចរ អរូបាវចរ ជាកុសល អកុសល អព្យា-
 ក្រឹត និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ ។
 ពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈ ផលដែល
 កើតអំពីមគ្គ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន ។

តិកេ និក្ខេបោ

[១៧៩] កតមេ ធម្មា បរិត្តារម្មណា ។ បរិត្តេ
 ធម្មេ អារត្ត យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា
 ឥមេ ធម្មា បរិត្តារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា មហា-
 ក្កតារម្មណា ។ មហាក្កតេ ធម្មេ អារត្ត យេ ឧប្ប-
 ជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា មហាក្កតា-
 រម្មណា ។ កតមេ ធម្មា អប្បមាណារម្មណា ។
 អប្បមាលោ ធម្មេ អារត្ត យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេត-
 សិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា អប្បមាណារម្មណា ។

[១៨០] កតមេ ធម្មា ហីណា ។ តីណិ អក្ក-
 សលម្មុលានិ លោកោ ទោសោ មោហោ តទេក-
 ដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា តំសម្មដ្ឋានំ កាយកម្មំ
 វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ហីណា ។ កតមេ
 ធម្មា មជ្ឈិមា ។ សាសវា កុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា មជ្ឈិមា ។ កតមេ ធម្មា
 បណីតា ។ អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កដលានិ ច
 អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា បណីតា ។

តិកនិក្ខេប

[១៧៩] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
 ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌មានស-
 ភាពតូចឆ្មារ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍
 ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេត-
 សិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដល់នូវសភាពធំ នេះពួកធម៌មានអា-
 រម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន តើដូច
 ម្តេច ។ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រា-
 រព្ធនូវធម៌ប្រមាណមិនបាន នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ។

[១៨០] ពួកធម៌ដ៏ថោកទាប តើដូចម្តេច ។ អកុសលមូល ៣
 យ៉ាងគឺ លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជា
 មួយគ្នានឹងអកុសលមូលមានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអកុសលមូលមានលោភៈជាដើមនោះ និង
 កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីអកុសលមូលមានលោភៈ
 ជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ដ៏ថោកទាប ។ ពួកធម៌ជាកណ្តាល តើដូចម្តេច ។
 ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសលនិងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវ-
 ចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាកណ្តាល ។
 ពួកធម៌ដ៏ឧត្តម តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាបរិយាបន្នៈ ផលដែលកើតអំពីមគ្គ
 និងអសង្កតជាតុ នេះពួកធម៌ដ៏ឧត្តម ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១៨១] កតមេ ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតា ។ បញ្ចកម្មានិ អនន្តរិកានិ យា ច មិច្ឆានិច្ឆិ និយតា ឥមេ ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតា ។ កតមេ ធម្មា សម្មត្តនិយតា ។ ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា សម្មត្តនិយតា ។ កតមេ ធម្មា អនិយតា ។ តេ ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វព្វា រូបំ អសង្ខតា ច ជាតុ ឥមេ ធម្មា អនិយតា ។

[១៨២] កតមេ ធម្មា មក្ការម្មណា ។ អរិយមក្កំ អារត្ត យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា មក្ការម្មណា ។ កតមេ ធម្មា មក្កហោតុកា ។ អរិយមក្កសមដ្ឋីស្ស មក្កដ្ឋានិ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ ឥមេ ធម្មា មក្កហោតុកា ។ អរិយមក្កសមដ្ឋីស្ស សម្មានិច្ឆិ មក្កោ ចេវ ហោតុ ច សម្មានិច្ឆិ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ ឥមេ ធម្មា មក្កហោតុកា ។ អរិយមក្កសមដ្ឋីស្ស

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[១៨១] ពួកធម៌មានសភាពខុសនឹងទៀង តើដូចម្តេច ។ អនន្ត-
 រិកកម្ម ៥ និងនិយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌មានសភាពខុសនឹងទៀង ។ ពួក
 ធម៌មានសភាពត្រូវនឹងទៀង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ២ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះ
 ពួកធម៌មានសភាពត្រូវនឹងទៀង ។ ពួកធម៌មិនទៀង តើដូចម្តេច ។ វៀរ
 តែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និង
 អព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ
 ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌
 មិនទៀង ។

[១៨២] ពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
 ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធរូបអរិយមគ្គ នេះ
 ពួកធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ ។ ពួកធម៌ មានមគ្គជាហេតុ តើដូច
 ម្តេច ។ វៀរតែអង្គនៃមគ្គ របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង ដោយអរិយ-
 មគ្គចេញ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយ
 មគ្គនោះ នេះពួកធម៌ មានមគ្គជាហេតុ ។ សម្មាទិដ្ឋិ របស់បុគ្គល
 ដែលព្រមព្រៀង ដោយអរិយមគ្គ ជាមគ្គផង ជាហេតុផង វៀរ
 លែងតែសម្មាទិដ្ឋិចេញ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែល
 ប្រកបដោយមគ្គ និងហេតុនោះ នេះពួកធម៌ មានមគ្គជាហេតុ ។

តិកេ និក្ខេបោ

អលោកោ អនោសោ អមោហោ ឥមេ ធម្មា មក្ក-
 ហេតុ តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា មក្កហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា
 មក្កាធិបតីនោ ។ អរិយមក្កំ អធិបតី ករិត្វា យេ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា មក្កា-
 ធិបតីនោ ។ អរិយមក្កសមដ្ឋីស្ស វីមសាធិបតេយ្យំ
 មក្កំ ការយន្តស្ស វីមសំ បបេត្វា តំសម្បយុត្តោ
 វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា
 មក្កាធិបតីនោ ។

[១៨៣] កតមេ ធម្មា ឧប្បជ្ជា ។

យេ ធម្មា ជាតា ភូតា សញ្ញាតា និព្វត្តា
 អភិនិព្វត្តា ចាតុភូតា ឧប្បជ្ជា សមុប្បជ្ជា ឧដ្ឋិតា
 សមុដ្ឋិតា ឧប្បជ្ជា ឧប្បជ្ជំសេន សដ្ឋហិតា រូបា
 វេទនា សញ្ញា សដ្ឋារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា
 ឧប្បជ្ជា ។ កតមេ ធម្មា អនុប្បជ្ជា ។ យេ ធម្មា

តិកនិក្ខេប

អលោកៈ អទោសៈ អមោហៈ របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយ
អរិយមគ្គ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
ដែលប្រកបដោយមគ្គជាហេតុនោះ នេះពួកធម៌មានមគ្គជាហេតុ ។ ពួក
ធម៌ មានមគ្គជាអធិបតី តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត
និងចេតសិក កើតឡើងព្រោះធ្វើនូវអរិយមគ្គឲ្យជាអធិបតី នេះពួកធម៌
មានមគ្គជាអធិបតី ។ រៀរលែងតែវិមំសា របស់បុគ្គលដែលព្រមព្រៀង
ដោយអរិយមគ្គ កាលចម្រើននូវមគ្គមានវិមំសាជាអធិបតីចេញ វេទនាខន្ធ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិមំសានោះ នេះពួកធម៌មាន
មគ្គជាអធិបតី ។

[១៨៣] ពួកធម៌កើតឡើងហើយ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ កើតហើយ មាន
ហើយ កើតព្រមហើយ វិលមកកើតហើយ ត្រឡប់កើតហើយ កើត
ប្រាកដហើយ កើតឡើងហើយ កើតឡើងព្រមហើយ តាំងឡើង
ហើយ តាំងឡើងព្រមហើយ កើតហើយ សង្ខារហើយ ដោយ
ចំណែក នៃធម៌ដែលកើតហើយ នេះពួកធម៌ កើតឡើងហើយ ។
ពួកធម៌មិនទាន់កើតឡើង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អជាតា អភូតា អសញ្ញាតា អនិព្វត្តា អនភិនិព្វត្តា
អចាតុភូតា អនុប្បដ្ឋា អសមុប្បដ្ឋា អនុដ្ឋិតា អស-
មុដ្ឋិតា អនុប្បដ្ឋា អនុប្បដ្ឋំសេន សង្កហិតា រូចា
វេទនា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា អនុ-
ប្បដ្ឋា ។ កតមេ ធម្មា ឧប្បាទិណោ ។ កុសលា-
កុសលានំ ធម្មានំ អរិយក្កវិចាកានំ^(១) វិចាកា
កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទ-
នាខន្តោ ។ យេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ យញ្ច រូបំ កម្មស្ស
កតត្តា ឧប្បដ្ឋិស្សតិ ឥមេ ធម្មា ឧប្បាទិណោ ។

[១៨៤] កតមេ ធម្មា អតីតា ។ យេ ធម្មា
អតីតា និរុទ្ធា វិតតា^(២) វិបរិណាតា អត្តង្គតា អព្ពត្ត-
ង្គតា ឧប្បដ្ឋិតា វិតតា អតីតា អតីតំសេន សង្កហិតា
រូចា វេទនា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា
អតីតា ។ កតមេ ធម្មា អនាគតា ។ យេ

---

១ ឱពោបិយមរម្មបោត្តកេសុ អយំ បាហោ ន ទិស្សតិ ។ ២. ឱ. និរុទ្ធកតាតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់
 កើតព្រម មិនទាន់វិលមកកើត មិនទាន់ត្រឡប់មកកើត មិនទាន់
 កើតប្រាកដ មិនទាន់កើតឡើង មិនទាន់កើតឡើងព្រម មិនទាន់
 តាំងឡើង មិនទាន់តាំងឡើងព្រម មិនទាន់កើតឡើង ដែលសង្ខ្រោះ
 ហើយដោយចំណែកនៃធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើង នេះពួកធម៌មិន
 ទាន់កើតឡើង ។ ពួកធម៌បម្រុងនឹងកើតឡើង តើដូចម្តេច ។ វិបាក
 ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នៃធម៌ជាកុសល
 និងអកុសល ដែលមានវិបាកមិនទាន់ចាស់ក្លា វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងកម្មស្សកតត្តារូប ដែលបម្រុងនឹងកើតឡើង នេះពួកធម៌
 បម្រុងនឹងកើតឡើង ។

[១៨២] ពួកធម៌ជាអតីត តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គឺរូប
 វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលកន្លងហើយ រលត់ទៅហើយ
 ប្រាសទៅហើយ ប្រែប្រួលទៅហើយ វិនាសទៅហើយ វិនាសទៅយូរ
 ហើយ កើតឡើងហើយប្រាសទៅវិញហើយ កន្លងទៅហើយ ដែល
 សង្ខ្រោះដោយចំណែក នៃធម៌ដែលកន្លងហើយ នេះពួកធម៌ ជាអតីត ។
 ពួកធម៌ ជាអនាគត តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា

តិកេ និក្ខេបោ

ធម្មា អជាតា អភូតា អសញ្ញាតា អនិព្វត្តា អនភិនិព្វត្តា
 អចាតុភូតា អនុប្បដ្ឋា អសមុប្បដ្ឋា អនុដ្ឋិតា អស-
 មុដ្ឋិតា អនាគតា អនាគតំសេន សង្កហិតា រូចា
 វេទនា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា អនា-
 គតា ។ កតមេ ធម្មា បច្ចុប្បដ្ឋា ។ យេ ធម្មា
 ជាតា ភូតា សញ្ញាតា និព្វត្តា អភិនិព្វត្តា ចាតុភូ-
 តា ឧប្បដ្ឋា សមុប្បដ្ឋា ឧដ្ឋិតា សមុដ្ឋិតា បច្ចុប្បដ្ឋា
 បច្ចុប្បដ្ឋំសេន សង្កហិតា រូចា វេទនា សញ្ញា
 សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា បច្ចុប្បដ្ឋា ។

[១៨៥] កតមេ ធម្មា អតីតារម្មណា ។ អតី-
 តេ ធម្មេ អារព្ព យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា
 ធម្មា ឥមេ ធម្មា អតីតារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា
 អនាគតារម្មណា ។ អនាគតេ ធម្មេ អារព្ព យេ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា អនា-
 គតារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា បច្ចុប្បដ្ឋារម្មណា ។
 បច្ចុប្បដ្ឋេ ធម្មេ អារព្ព យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិ-
 កា ធម្មា ឥមេ ធម្មា បច្ចុប្បដ្ឋារម្មណា ។

តិកនិក្ខេប

សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលមិនទាន់កើត មិនទាន់មាន មិនទាន់កើត
 ព្រម មិនទាន់វិលមកកើត មិនទាន់ត្រឡប់មកកើត មិនទាន់កើតប្រាកដ
 មិនទាន់កើតឡើង មិនទាន់កើតឡើងព្រម មិនទាន់តាំងឡើង មិនទាន់
 តាំងឡើងព្រម មិនទាន់មកដល់ ដែលសង្គ្រោះដោយចំណែក នៃធម៌
 ដែលមិនទាន់មកដល់ នេះពួកធម៌ ជាអនាគត ។ ពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន
 តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ
 ដែលកំពុងកើត មាន កើតព្រម វិលមកកើត ត្រឡប់មកកើត កើតប្រាកដ
 កើតឡើង កើតឡើងព្រម តាំងឡើង តាំងឡើងព្រម កើតឡើង
 ចំពោះមុខ ដែលសង្គ្រោះដោយចំណែកនៃធម៌ ដែលកើតឡើងចំពោះ
 មុខ នេះពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន ។

[១៨៥] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
 ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដែល
 កន្លងហើយ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍
 ជាអនាគត តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក
 កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ដែលមិនទាន់មកដល់ នេះពួកធម៌ មាន
 អារម្មណ៍ជាអនាគត ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន តើដូចម្តេច ។
 ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើងព្រោះប្រារព្ធនូវ
 ធម៌ដែលកើតឡើងចំពោះមុខ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[១៨៦] កតមេ ធម្មា អជ្ឈត្តា ។ យេ ធម្មា
 តេសំ តេសំ សត្តានំ អជ្ឈត្តំ បច្ចត្តំ និយកា^(១)
 ចាដិបុគ្គលិកា ឧចាទិដ្ឋា រូចា វេទនា សញ្ញា
 សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា អជ្ឈត្តា ។ កតមេ
 ធម្មា ពហិទ្ធា ។ យេ ធម្មា តេសំ តេសំ បរ-
 សត្តានំ បរុបុគ្គលានំ អជ្ឈត្តំ បច្ចត្តំ និយកា ចា-
 ដិបុគ្គលិកា ឧចាទិដ្ឋា រូចា វេទនា សញ្ញា សង្ខា-
 រា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា ពហិទ្ធា ។ កតមេ
 ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ។ តទុកយំ ឥមេ ធម្មា
 អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ។

[១៨៧] កតមេ ធម្មា អជ្ឈត្តារម្មណា ។ អជ្ឈ-
 ត្តេ ធម្មេ អារព្ភ យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា
 ធម្មា ឥមេ ធម្មា អជ្ឈត្តារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា
 ពហិទ្ធារម្មណា ។ ពហិទ្ធា ធម្មេ អារព្ភ យេ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា ពហិ-
 ទ្ធារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ។
 អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ធម្មេ អារព្ភ យេ ឧប្បជ្ជន្តិ ចិត្តចេត-
 សិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា អជ្ឈត្តពហិទ្ធារម្មណា ។

១ ឱ. ម. និយតា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[១៨៦] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅ ក្នុងខ្លួន ទៀងទាត់ ជារបស់ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ ប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងសរីរៈ នៃពួកសត្វនោះ។ នេះពួកធម៌ ជាខាងក្នុង ។ ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គឺរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលតាំងនៅក្នុងសន្តាន តាំងនៅក្នុងខ្លួន ទៀងទាត់ ជារបស់ចំពោះ បុគ្គលម្នាក់ ប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងសរីរៈនៃពួកសត្វដទៃ នៃបុគ្គលដទៃនោះ។ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ ។ ពួកធម៌ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ ប្រជុំនៃខន្ធទាំងពីរនោះ (ខន្ធខាងក្នុងនិងខន្ធខាងក្រៅ) នេះពួកធម៌ខាង ក្នុងទាំងខាងក្រៅ ។

[១៨៧] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ ខាងក្នុង នេះពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ ខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ខាងក្រៅ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាង ក្រៅ ។ ពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ ពួក ធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនិងចេតសិក កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវធម៌ ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ។

ហេតុគោត្តកេ និក្ខេបោ

[១៨៨] កតមេ ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិយា ។
 រូបាយតនំ ឥមេ ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិយា ។
 កតមេ ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិយា ។ ចក្កាយ-
 តនំ សោតាយតនំ យាណាយតនំ ជិវ្ហាយតនំ កា-
 យាយតនំ សន្តាយតនំ កន្តាយតនំ រសាយតនំ
 ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ ឥមេ ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិយា ។
 កតមេ ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិយា ។ វេទនាខន្តោ
 សញ្ញាខន្តោ សង្ខារក្ខន្តោ វិញ្ញាណក្ខន្តោ យព្វ
 រូបំ អនិទស្សនំ អប្បដិយំ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ អស-
 ដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិយា ។

តិកំ ។

[១៨៩] កតមេ ធម្មា ហេតុ ។ តយោ កុស-
 លហេតុ តយោ អកុសលហេតុ តយោ អព្យាក-
 តហេតុ នវ កាមាវចរហេតុ ន រូចាវចរហេតុ ន
 អរូចាវចរហេតុ ន អបរិយាបន្នហេតុ ។

[១៩០] តត្ថ កតមេ តយោ កុសលហេតុ ។
 អលោកោ អនោសោ អមោហោ ។ តត្ថ កតមោ

ហេតុគោត្តកនិក្ខេប

[១៨៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ សោតាយតនៈ ឃានាយតនៈ ជីវ្ហាយតនៈ កាយាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបដែលជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងអសង្ខតជាតុ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

ចប់ពួកតិកៈ ។

[១៨៩] ពួកធម៌ជាហេតុ តើដូចម្តេច ។ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ កាមាវចរហេតុ ៩ រូបាវចរហេតុ ៦ អរូបាវចរហេតុ ៦ អបរិយាបន្នហេតុ ៦ ។

[១៩០] បណ្តាហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ (ហេតុនៃកុសល) ៣ តើដូចម្តេច ។ អលោភៈ អទោសៈ អមោហៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អលោកោ ។ យោ អលោកោ អលុព្ពណា អលុព្ពិតត្ថំ
អសារកោ អសារជ្ជណា អសារជ្ជិតត្ថំ អនភិជ្ឈា អ-
លោកោ កុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ អលោកោ ។
តត្ថ កតមោ អនោសោ ។ យោ អនោសោ អទ្ធុ-
សនា អទ្ធុសិតត្ថំ មេត្តិ^(១) មេត្តាយនា មេត្តាយិតត្ថំ
អនុទ្ធា អនុទ្ធាយនា អនុទ្ធាយិតត្ថំ ហិតេសិតា អនុ-
កម្មា អព្យាទានោ អព្យាបន្លោ អនោសោ កុស-
លមូលំ អយំ វុច្ចតិ អនោសោ ។ តត្ថ កតមោ
អមោហោ ។ ទុក្ខេ ញាណំ ទុក្ខសមុទយេ ញាណំ
ទុក្ខនិរោធ�េ ញាណំ ទុក្ខនិរោធតាមិនិយា បដិប-
នាយ ញាណំ បុព្វន្តេ ញាណំ អបរន្តេ ញាណំ
បុព្វន្តាបរន្តេ ញាណំ ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចសមុប្បន្តេ-
សុ ធម្មេសុ ញាណំ យា ឯវរុទា បញ្ញា បដាន-
នា វិចយោ បវិចយោ ធម្មវិចយោ សលុក្ខណា
ឧបលក្ខណា បច្ចុបលក្ខណា បណ្ឌិត្ថំ កោសល្លំ
នេបុញ្ញំ វេកព្យា ចិន្តា ឧបហិត្តា ភ្និ មេតា
បរិណាយិកា វិបស្សនា សម្មជញ្ញំ បតោនោ

១ ឱ. មេត្តិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អលោកៈ តើដូចម្តេច ។ ការមិន
 ជាប់ចំពាក់ ការមិនជាប់ស្អិត ភាពនៃចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍
 ការមិនត្រេកអរ ការមិនរីករាយ ភាពនៃចិត្តមិនត្រេកអរក្នុងអារម្មណ៍
 ការមិនសម្លឹងរំពៃ សេចក្តីមិនលោភ ជាកុសលមូល ណា នេះហៅថា
 អលោកៈ ។ បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អទោសៈ តើដូចម្តេច ។
 ការមិនប្រទូស្ត អាការមិនប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តមិនប្រទូស្តក្នុងអារម្មណ៍ ការ
 មេត្រី ការរាប់អាន ភាពនៃចិត្តរាប់អាន ការអាណិត ការប្រព្រឹត្ត
 អាណិត ភាពនៃចិត្តអាណិត ការស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ ការអនុគ្រោះ
 ការមិនគុំកូន ការមិនបៀតបៀន សេចក្តីមិនប្រទូស្ត ជាកុសលមូល
 ណា នេះហៅថា អទោសៈ ។ បណ្តាកុសលមូលទាំងនោះ អមោហៈ
 តើដូចម្តេច ។ ការដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ ដឹង
 ច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា ដឹងច្បាស់ក្នុង
 ខន្ធជាចំណែកខាងដើម ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង ដឹងច្បាស់
 ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ ដែលកើត
 ឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ (បដិច្ចសមុប្បន្នធម៌) និងបញ្ញា ការ
 ដឹងច្បាស់ ការសន្សំ ការប្រមូល ការពិចារណាធម៌ ការចំណាំ
 ការចំណាំជាប់ ការចំណាំស្មិទ្ធ ភាពជាបណ្ឌិត ការឈ្លាសវៃ
 ការប្រសប់ ការប៊ុនប៉ៅ ការគិតគូរ ការពិចារណា ប្រាជ្ញាដូចជាផែនដី
 ប្រាជ្ញាទម្លាយនូវកិលេស ធម្មជាតិសម្រាប់ណែនាំ ការយល់ ការ
 ឃើញច្បាស់ ការដឹងខ្លួនច្បាស់លាស់ ការចាក់ដុះ ការដឹងច្បាស់

ហេតុគោត្តកេ និក្ខេបោ

បញ្ញា បញ្ញាច្រើយំ បញ្ញាពលំ បញ្ញាសត្តំ បញ្ញាចាសា-
 ដោ បញ្ញាអាសោកោ បញ្ញាឱកាសោ បញ្ញាបដ្ឋោតោ
 បញ្ញាវតនំ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ
 វុច្ចតិ អមោហោ ។ ឥមេ តយោ កុសលហេតុ ។

[១៩១] តត្ថ កតមេ តយោ អកុសលហេតុ ។

លោកោ ដោសោ មោហោ ។ តត្ថ កតមោ
 លោកោ ។ យោ រាគោ សារាគោ អនុនយោ អនុ-
 រោដោ នន្ទិ នន្ទិរាគោ ចិត្តស្ស សារាគោ ឥច្ឆា មុច្ឆា
 អដ្ឋោសានំ កេដោ បលិកេដោ សដ្ឋោ បដ្ឋោ
 ឯជា មាយា ជនិកា សញ្ញនដី សិព្វិដី ជាលិដី
 សវិតា វិសត្តិកា សុត្តំ វិសជា អាយុហានី ទុតិ-
 យា បណិទិ កវនេត្តិ វនំ វនថោ សន្តវោ សិនេ-
 ហោ អបេក្ខា បដិពន្ធ អាសា អសីសនា អាសី-
 សិតត្តំ រូចាសា សទ្ធាសា កន្ធាសា វសាសា ដោដ្ឋ-
 ព្វាសា លាកាសា ធនាសា បុត្តាសា ដីវិតាសា

ហេតុគោត្តកនិក្ខេប

តន្ត្រីយគីបញ្ញា កម្មាំងគីបញ្ញា គ្រឿងសស្ត្រាគីបញ្ញា ប្រាសាទគីបញ្ញា
ពន្លឺគីបញ្ញា រស្មីគីបញ្ញា ប្រទីបគីបញ្ញា កែវគីបញ្ញា សេចក្តីមិនវង្វេង
សេចក្តីពិចារណាធម៌ សេចក្តីឃើញត្រូវ ណា ដែលមានសភាពបែប
នេះ នេះហៅថា អមោហៈ ។ នេះកុសលហេតុ ៣ ។

[១៩១] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អកុសលហេតុ ៣ តើដូចម្តេច ។
លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ។ បណ្តាអកុសលហេតុទាំងនោះ លោភៈ
តើដូចម្តេច ។ តម្រេក ការត្រេកអរខ្លាំង ការជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍
ការស្រីបស្រាល ការរីករាយ ការរីករាយខ្លាំង តម្រេកខ្លាំងនៃចិត្ត
សេចក្តីប្រាថ្នា ការជ្រុលជ្រប់ ការងល់ងប់ ការពាក់ព័ន្ធ ការរូបវិត
ការជាប់ចំពាក់ ការលិចចុះ ធម្មជាតិនាំសត្វឲ្យកើតក្នុងភព មាយា ធម្ម-
ជាតិបង្កើតសត្វ ធម្មជាតិឲ្យសត្វប្រកបដោយទុក្ខ ធម្មជាតិចាក់ស្រែះ
សត្វទុក បណ្តាញ ការបង្ហូរ ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេងៗ ចំ-
ណាងចង់សត្វទុក ការផ្សាយទៅក្នុងអារម្មណ៍ ធម្មជាតិញ៉ាំងសត្វឲ្យចម្រើន
ធម្មជាតិជាគម្រប់ពីរ ការតាំងចិត្តទុក ធម្មជាតិនាំសត្វទៅកាន់ភព ធម្ម-
ជាតិដូចជាព្រៃ ដូចជាព្រៃញៀតស្អាត ការមូលមិត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់
ការអាឡោះអាល័យ ដៅពង្សតទៅ ការប៉ុនប៉ង ការប្រាថ្នា ភាព
នៃចិត្តប៉ុនប៉ង ការប៉ុនប៉ងរូប ប៉ុនប៉ងសំឡេង ប៉ុនប៉ងក្លិន ប៉ុនប៉ងរស
ប៉ុនប៉ងផ្សព្វ ប៉ុនប៉ងលាភ ប៉ុនប៉ងទ្រព្យ ប៉ុនប៉ងបុត្រ ប៉ុនប៉ងជីវិត

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ជប្បា បជប្បា អភិជប្បា ជប្បា ជប្បុរា ជប្បិតត្ថំ
 លោលុប្បំ លោលុប្បាយនា លោលុប្បាយិតត្ថំ បុញ្ចិ-
 កតា សាធុកម្យតា អធម្មរាតោ វិសមលោភោ
 និកត្តិ និកាមនា បត្តនា បិហនា សម្បត្តនា
 កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា រូបតណ្ហា អរូប-
 តណ្ហា និរោធិតណ្ហា រូបតណ្ហា សទ្ធិតណ្ហា កន្ធិ-
 តណ្ហា រសតណ្ហា ដោដ្ឋព្វតណ្ហា ធម្មតណ្ហា ឱយោ
 យោតោ កន្តោ ឧបាទានំ អារវណំ ដីវវណំ នាទ-
 នំ^(១) ពន្ធនំ ឧបក្កិលេសោ អនុសយោ បរិយុដ្ឋានំ
 លតា វេរិច្ឆំ ទុក្ខមូលំ ទុក្ខនិទានំ ទុក្ខប្បករោ មា-
 រទាសោ មារពលិសំ មារវិសយោ តណ្ហានទី តណ្ហា-
 ជាលំ តណ្ហាកន្ធាលំ តណ្ហាសមុទ្ធោ អភិជ្ឈា លោភោ
 អកុសលមូលំ អយំ រុច្ចតិ លោភោ ។ តត្ថ
 កតមោ នោសោ ។ អនត្ថំ មេ អចរិតិ អាយាតោ
 ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរិតិ អាយាតោ ជាយតិ អនត្ថំ
 មេ ចរិស្សតិ អាយាតោ ជាយតិ បិយស្ស មេ

១ ឱ. ឆន្ទានំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ធម្មជាតិធ្វេត្វា ធ្វេត្វាជ្រុល ធ្វេត្វាខ្លាំង សេចក្តីធ្វេត្វា អាការធ្វេត្វា ភាពនៃ
 ចិត្តធ្វេត្វា ការរុលត្បុល អាការរុលត្បុល ភាពនៃចិត្តរុលត្បុល ការញាប់
 ញ័រ ការចង់បានឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ ការត្រេកអរខុសគន្លងធម៌ ការ
 លោភហួសកំណត់ ការត្រេកត្រអាល ការចង់បានមិនឈប់ ការប្រា-
 ថ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់ ការប្រាថ្នាព្រម ប្រាថ្នាក្នុងកាម ប្រាថ្នាក្នុងភព
 ប្រាថ្នាប្រាសចាកភព ប្រាថ្នាក្នុងរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងអរូបភព ប្រាថ្នាក្នុង
 និរោធិ ប្រាថ្នារូប ប្រាថ្នាសំឡេង ប្រាថ្នាក្លិន ប្រាថ្នារស ប្រាថ្នាផ្សព្វ
 ប្រាថ្នាធម៌ កិលេសដូចជាជំនន់ គ្រឿងប្រកប គ្រឿងចងក្រង គ្រឿង
 ប្រកាន់មាំ គ្រឿងរារាំងទូទៅ គ្រឿងរារាំងមិនសល់ គ្រឿងបិទបាំង
 គ្រឿងចង គ្រឿងសៅហ្មងខ្លាំង គ្រឿងដេកចាំ គ្រឿងស្នាក់ដំណើរ តណ្ហា
 ដូចជាវល្លិ ប្រាថ្នាផ្សេងៗ ឫសគល់នៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ ហេតុជាដែន
 កើតនៃទុក្ខ អន្ទាក់នៃមារ នុយនៃមារ អារម្មណ៍នៃមារ ស្ទឹងគឺតណ្ហា
 បណ្តាញគឺតណ្ហា ខ្មោះគឺតណ្ហា សមុទ្រគឺតណ្ហា ការសម្លឹងរំពៃ សេច-
 ក្តីលោភ ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថាលោភៈ ។ បណ្តាអកុសល-
 មូលទាំងនោះ ទោសៈ តើដូចម្តេច ។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ
 បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ គំនុំកើតឡើងថា ជន
 ឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ គំនុំកើត
 ឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ

ហេតុគោត្តកេ និក្ខេបោ

មនាបស្ស អនត្ថំ អចរិ ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។
 អនត្ថំ ចរិស្សតីតិ អាយាតោ ជាយតិ អបិយស្ស
 មេ អមនាបស្ស អត្ថំ អចរិ ។ បេ ។ អត្ថំ ចរតិ
 ។ បេ ។ អត្ថំ ចរិស្សតីតិ អាយាតោ ជាយតិ
 អដ្ឋានេ វា បន អាយាតោ ជាយតិ យោ ឃ្រ-
 ូទោ ចិត្តស្ស អាយាតោ បដិយាតោ បដិយំ បដិ-
 វិហោដោ កោទោ បកោទោ សម្មកោទោ ទោសោ
 បទោសោ សម្មទោសោ ចិត្តស្ស ព្យាបត្តិ មនោប-
 ទោសោ កោដោ កុដ្ឋនា កុដ្ឋិតត្ថំ ទោសោ ទូ-
 សនា ទូសិតត្ថំ ព្យាបត្តិ ព្យាបដ្ឋនា ព្យាបដ្ឋិតត្ថំ
 វិហោដោ បដិវិហោដោ ចណ្ឌិត្តំ អសុរោទោ អនត្ត-
 មនតា ចិត្តស្ស អយំ រុច្ចតិ ទោសោ ។ តត្ត
 កតមោ មោហោ ។ ទុក្ខេ អញ្ញាលំ ទុក្ខសមុទ-
 យេ អញ្ញាលំ ទុក្ខនិរោដេ អញ្ញាលំ ទុក្ខនិ-
 រោដកាមិនិយា បដិបទាយ អញ្ញាលំ បុព្វន្តេ អញ្ញា-
 លំ អបរន្តេ អញ្ញាលំ បុព្វន្តាបរន្តេ អញ្ញាលំ

ហេតុគោត្តកនិក្ខេប

គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់
 បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត របស់អាត្មាអញ ។ បេ ។ កំពុង
 ប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ
 នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ថាជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្ម
 ជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្ត របស់អា-
 ត្មាអញ ។ បេ ។ កំពុងប្រព្រឹត្ត នូវកម្មជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ គំនុំកើត
 ឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ឬក៏ គំនុំកើត
 ឡើងក្នុងទីមិនគួរ ការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេចក្តីថ្នាំដំប្លែក ការ
 ខឹងតប ការខឹងញាប់ញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ក្រោធស្រាប់ញ័រ ការប្រទូស្ត
 ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចចិត្ត ការប្រទូស្តនៃចិត្ត
 ការក្រោធការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត
 ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការវិនាស ភាពនៃចិត្តវិនាស ការ
 ខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្ត ណា ដែលមាន
 សភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទោសៈ ។ បណ្តាអកុសលមូលទាំងនោះ
 មោហៈ តើដូចម្តេច ។ ការមិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ-
 សមុទ័យ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនី-
 បដិបទា មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធ
 ជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ឥទប្បច្ចយតាបទិច្ចសមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ អញ្ញាណំ
 យំ ឯវរូបំ អញ្ញាណំ អទស្សនំ អនភិសមយោ
 អននុពោធា អសម្ពោធា អប្បទិវេធា អសង្កាហនា
 អបរិយោកាហនា អសមបេក្ខនា អប្បច្ចវេក្ខណា
 អប្បច្ចក្ខកម្មំ ទុម្មេជ្ឈំ ពាល្យំ អសម្បជញ្ញំ មោហោ
 បមោហោ សម្មោហោ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជា-
 យោកោ អវិជ្ជានុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាលង្កិ
 មោហោ អកុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ មោហោ ។
 ឥមេ តយោ អកុសលហេតុ ។

[១៩២] តត្ថ កតមេ តយោ អព្យាកតហេតុ ។
 កុសលានំ វា ធម្មានំ វិចាកតោ កិរិយាព្យាកតេសុ
 វា ធម្មេសុ អលោកោ អនោសោ អមោហោ ឥមេ
 តយោ អព្យាកតហេតុ ។

[១៩៣] តត្ថ កតមេ នវ កាមាវចរហេតុ ។
 តយោ កុសលហេតុ តយោ អកុសលហេតុ តយោ
 អព្យាកតហេតុ ឥមេ នវ កាមាវចរហេតុ ។ តត្ថ
 កតមេ ឆ រូចាវចរហេតុ ។ តយោ កុសលហេតុ
 តយោ អព្យាកតហេតុ ឥមេ ឆ រូចាវចរហេតុ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

មិនដឹងច្បាស់ ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។
 និងការមិនដឹងច្បាស់ ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនយល់
 ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានផ្សៀងផ្កាត់ ការ
 មិនចុះចិត្តស៊ប់ ការមិនរំពឹងមើល ការមិនពិចារណា អំពើមិន
 ជាក់ច្បាស់ ការយល់ស្ទាក់ស្ទើរ ភាពនៃចិត្តល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន
 ការវង្វេង ការវង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្នាំង អវិជ្ជា (ការមិនដឹងច្បាស់)
 អន្ទ័ត្តិអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្ទាក់ដំណើរ
 គឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការវង្វេង ជាអកុសលមូល ណា ដែលមាន
 សភាពបែបនេះ នេះហៅថា មោហៈ ។ នេះអកុសលហេតុ ៣ ។

[១៩២] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អព្យាកតហេតុ ៣ តើដូចម្តេច ។
 អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ខាងវិបាកនៃកុសលធម៌ផង ខាង
 កិរិយាអព្យាកតធម៌ផង នេះអព្យាកតហេតុ ៣ ។

[១៩៣] បណ្តាហេតុទាំងនោះ កាមាវចរហេតុ ៩ តើដូចម្តេច ។
 កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះកាមាវចរ-
 ហេតុ ៩ ។ បណ្តាហេតុទាំងនោះ រូបាវចរហេតុ ៦ តើដូចម្តេច ។
 កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះរូបាវចរហេតុ ៦ ។

ហេតុគោត្តកេ និក្ខេបោ

តត្ថ កតមេ ឆ អរូចាវចរហេតុ ។ តយោ កុសលហេតុ តយោ អព្យាកតហេតុ ឥមេ ឆ អរូចាវចរហេតុ ។

[១៩៤] តត្ថ កតមេ ឆ អបរិយាបន្នហេតុ ។

តយោ កុសលហេតុ តយោ អព្យាកតហេតុ ឥមេ ឆ អបរិយាបន្នហេតុ ។ តត្ថ កតមេ តយោ

កុសលហេតុ ។ អលោកោ អនោសោ អមោហោ ។ តត្ថ កតមោ អលោកោ ។ យោ អលោកោ

អលុព្ពណ អលុព្ពិតត្ថំ អសារាភោ អសារជ្ជណ អសារជ្ជិតត្ថំ អនភិជ្ឈា អលោកោ កុសលមូលំ

អយំ វុច្ចតិ អលោកោ ។ តត្ថ កតមោ អនោសោ ។ យោ អនោសោ អទុសនា អទុសិតត្ថំ ។ បេ ។

អព្យាទានោ អព្យាបន្នោ អនោសោ កុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ អនោសោ ។ តត្ថ កតមោ អមោហោ

។ ទុក្ខេ ញាណំ ទុក្ខសមុទយេ ញាណំ ទុក្ខនិរោធម ញាណំ ទុក្ខនិរោធតាមិនិយា បដិបទាយ

ញាណំ បុព្វន្តេ ញាណំ អបរាទ្តេ ញាណំ បុព្វន្តាបរាទ្តេ ញាណំ ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចសមុប្បន្នេសុ

ធម្មេសុ ញាណំ យា វរុចា បញ្ញា បដាននា

ហេតុគោត្តកនិក្ខេប

បណ្តាហេតុទាំងនោះ អរូបាវចរហេតុ ៦ តើដូចម្តេច ។ កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះអរូបាវចរហេតុ ៦ ។

[១៩៤] បណ្តាហេតុទាំងនោះ អបរិយាបន្នហេតុ ៦ តើដូចម្តេច ។ កុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ នេះអបរិយាបន្នហេតុ ៦ ។ បណ្តាហេតុទាំងនោះ កុសលហេតុ ៣ តើដូចម្តេច ។ អលោកៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ។ បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អលោកៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនប្រាថ្នាជាប់ ការមិនជាប់ចំពាក់ ភាពនៃចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ សេចក្តីមិនត្រេកអរខ្លាំង ការមិនត្រេកអរ ភាពនៃចិត្តមិនត្រេកអរ ការមិនសម្លឹងរំពៃ សេចក្តីមិនលោភ ជាកុសលមូល ណា នេះហៅថា អលោកៈ ។ បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អទោសៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិនប្រទូស្ត អាការមិនប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តមិនប្រទូស្ត ។ បេ ។ ការមិនគុំកួន ការមិនបៀតបៀន ការមិនខឹង ជាកុសលមូល ណា នេះហៅថា អទោសៈ ។ បណ្តាកុសលហេតុទាំងនោះ អមោហៈ តើដូចម្តេច ។ ការដឹងច្បាស់ក្នុងកងទុក្ខ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម ដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង ដឹងច្បាស់ ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង ដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ ។ និងបញ្ញា ការដឹងច្បាស់

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

វិចយោ បវិចយោ ធម្មវិចយោ សល្លក្ខណា ឧប-
 លក្ខណា បច្ចុបលក្ខណា បណ្ឌិតំ កោសលំ នេ-
 បុញ្ញំ វេកព្យា ចិន្តា ឧបបរិក្ខា ភ្និ មេធា បរិណា-
 យិកា វិបស្សនា សម្មជញ្ញំ បតោនោ បញ្ញា បញ្ញា-
 ទ្ធិយំ បញ្ញាពលំ បញ្ញាសត្តំ បញ្ញាទាសានោ បញ្ញា-
 អាលោកោ បញ្ញាឱកាសោ បញ្ញាបដ្ឋោតោ បញ្ញា-
 រតនំ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយ-
 សម្មោជ្ឈង្គោ មក្កន្តំ មក្កបរិយាបន្នំ អយំ វុច្ចតិ អមោ-
 ហោ ។ ឥមេ តយោ កុសលហេតុ ។ តត្ថ កតមេ
 តយោ អព្យាកតហេតុ ។ កុសលានំ ធម្មានំ វិចា-
 កតោ អលោកោ អនោសោ អមោហោ ឥមេ តយោ
 អព្យាកតហេតុ ។ ឥមេ ន អបរិយាបន្នហេតុ ។

ឥមេ ធម្មា ហេតុ ។

[១៩៥] កតមេ ធម្មា ន ហេតុ ។ តេ ធម្មេ
 បបេត្តា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទ-
 នាខន្នោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វញ្ច រូបំ
 អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន ហេតុ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ការសន្សំ ការប្រមូល ការពិចារណាធម៌ ការចំណាំ ការចំណាំស្មិទ្ធ
 ការចំណាំចំពោះខ្លួន ភាពជាបណ្ឌិត ការឈ្លាសវៃ ប្រសប់ បិនប្រៃ
 គិតគូរ ពិចារណា ប្រាជ្ញាដូចផែនដី ប្រាជ្ញាទម្លាយនូវកិលេស ធម្ម-
 ជាតិសម្រាប់ដឹកនាំ ការយល់ឃើញច្បាស់ ដឹងខ្លួនច្បាស់លាស់ ចាក់
 ធ្លុះ បញ្ញា ឥន្ទ្រិយគឺបញ្ញា កម្លាំងគឺបញ្ញា គ្រឿងសស្ត្រាគឺបញ្ញា
 ប្រាសាទគឺបញ្ញា ពន្លឺគឺបញ្ញា រស្មីគឺបញ្ញា ប្រទីបគឺបញ្ញា កែវគឺបញ្ញា
 ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ អង្គនៃការត្រាស់ដឹងគឺ
 ការពិចារណាធម៌ អង្គនៃមគ្គ មគ្គបរិយាបន្នៈ ណា មានសភាពបែប
 នេះ នេះហៅថា អមោហៈ ។ នេះកុសលហេតុ ៣ ។ បណ្តាហេតុ
 ទាំងនោះ អព្យាកតហេតុ ៣ តើដូចម្តេច ។ អលោភៈ អទោសៈ
 និងអមោហៈ ខាងវិបាកនៃពួកកុសលធម៌ នេះអព្យាកតហេតុ ៣ ។
 នេះអបរិយាបន្នហេតុ ៦ ។

នេះពួកធម៌ជាហេតុ ។

[១៩៥] ពួកធម៌មិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច ។ រៀនតែធម៌ទាំង
 នោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
 ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនហេតុ ។

ហេតុគោត្តកេ និក្ខេបោ

[១៩៦] កតមេ ធម្មា សហេតុកា ។ តេហិ
 ធម្មេហិ យេ ធម្មា សហេតុកា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា សហេតុកា ។ កតមេ
 ធម្មា អហេតុកា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា
 អហេតុកា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ
 សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា
 អហេតុកា ។

[១៩៧] កតមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ។ តេ-
 ហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្ធលោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា ហេតុសម្ប-
 យុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ។ តេហិ
 ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ។

[១៩៨] កតមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ សហេតុកា
 ច ។ លោកោ មោហោន ហេតុ ចេវ សហេតុកោ
 ច មោហោ លោកេន ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច
 ទោសោ មោហោន ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច

ហេតុគោត្តកនិក្ខេប

[១៩៦] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួក
 ធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនា-
 ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។
 ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា មិន
 ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅ
 ជាមួយនឹងហេតុ ។

[១៩៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
 ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួក
 ធម៌ប្រកបដោយហេតុ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួក
 ធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូប
 ទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ ។

[១៩៨] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង
 តើដូចម្តេច ។ លោភៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង
 ដោយមោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង
 ដោយលោភៈ ទោសៈជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង
 ដោយមោហៈ ឯមោហៈ ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

មោហោ ទោសេន ហេតុ ចេវ សហេតុកោ ច
 អលោកោ អទោសោ អមោហោ តេ អញ្ញមញ្ញំ
 ហេតុ ចេវ សហេតុកា ច ឥមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ
 សហេតុកា ច ។ កតមេ ធម្មា សហេតុកា ចេវ
 ន ច ហេតុ ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សហេ-
 តុកា តេ ធម្មេ បបេត្វា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា សហេតុកា ចេវ ន
 ច ហេតុ ។

[១៩៩] កតមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ ហេតុសម្ម-
 យុត្តា ច ។ លោកោ មោហោន ហេតុ ចេវ ហេតុ-
 សម្មយុត្តោ ច មោហោ លោកេន ហេតុ ចេវ
 ហេតុសម្មយុត្តោ ច ទោសោ មោហោន ហេតុ ចេវ
 ហេតុសម្មយុត្តោ ច មោហោ ទោសេន ហេតុ
 ចេវ ហេតុសម្មយុត្តោ ច អលោកោ អទោសោ
 អមោហោ តេ អញ្ញមញ្ញំ ហេតុ ចេវ ហេតុសម្ម-
 យុត្តា ច ឥមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ ហេតុសម្មយុត្តា
 ច ។ កតមេ ធម្មា ហេតុសម្មយុត្តា ចេវ ន ច
 ហេតុ ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្មយុត្តា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ដោយទោសៈ អលោភៈ អទោសៈ និងអមោហៈ ជាហេតុផល ប្រ-
 ព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុទាំងនោះផង ទៅវិញទៅមក នេះពួកធម៌ជា
 ហេតុផល ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផល ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្ត
 ទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្ត
 ទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ
 និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជា
 មួយនឹងហេតុតែមិនមែនហេតុ ។

[១៩៩] ពួកធម៌ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល តើដូច
 ម្តេច ។ លោភៈជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយមោហៈ
 ឯមោហៈជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយលោភៈ ទោសៈជា
 ហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ដោយមោហៈ ឯមោហៈជាហេតុផល
 ប្រកបដោយហេតុផល ដោយទោសៈ អលោភៈ អទោសៈ អមោហៈ
 ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុទាំងនោះផង ទៅវិញទៅមក នេះពួកធម៌
 ជាហេតុផល ប្រកបដោយហេតុផល ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ
 តែមិនមែនហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ

ចូឡន្តរទុកេ និក្ខេបោ

តេ ធម្មេ បរិយេត្តា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ ន ច
ហេតូ ។

[២០០] កតមេ ធម្មា ន ហេតូ សហេតុកា ។
តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា ន ហេតូ សហេតុកា
វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា
ន ហេតូ សហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា ន ហេតូ
អហេតុកា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា ន ហេតូ
អហេតុកា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ
សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋិតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា
ន ហេតូ អហេតុកា ។

[២០១] កតមេ ធម្មា សប្បច្ចយា ។ បញ្ច-
ក្ខន្ធលោ រូបក្ខន្ធលោ វេទនាខន្ធលោ សញ្ញាខន្ធលោ សដ្ឋិវ-
ក្ខន្ធលោ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា សប្បច្ចយា ។
កតមេ ធម្មា អប្បច្ចយា ។ អសដ្ឋិតា ធាតុ ឥមេ
ធម្មា អប្បច្ចយា ។

[២០២] កតមេ ធម្មា សដ្ឋិតា ។ យេវ តេ
ធម្មា សប្បច្ចយា តេវ តេ ធម្មា សដ្ឋិតា ។

ចូឡន្តរទុកនិក្ខេប

រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ
ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនហេតុ ។

[២០០] ពួកធម៌មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ
តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង
ហេតុ ដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ
ពួកធម៌មិនមែនហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ ពួកធម៌មិនមែន
ហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
មិនមែនហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ដោយធម៌ទាំង
នោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ
នេះពួកធម៌ មិនមែនហេតុ ទាំងមិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។

[២០១] ពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ ខន្ធ ៥ គឺ
រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រ-
កបដោយបច្ច័យ ។ ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ អសង្ខតធាតុ
នេះពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ ។

[២០២] ពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយបច្ច័យ ធម៌ទាំងនោះ ជាធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កតមេ ធម្មា អសង្ខតា ។ យោ ឯវ សោ ធម្មោ
អប្បច្ចយោ សោ ឯវ សោ ធម្មោ អសង្ខតោ ។

[២០៣] កតមេ ធម្មា សនិទស្សនា ។ រូបា-
យតនំ ឥមេ ធម្មា សនិទស្សនា ។ កតមេ ធម្មា-
អនិទស្សនា ។ ចក្កាយតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយ-
តនំ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ យព្វ
រូបំ អនិទស្សនំ អប្បដិឃំ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ
អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនិទស្សនា ។

[២០៤] កតមេ ធម្មា សប្បដិឃា ។ ចក្កា-
យតនំ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនំ ឥមេ ធម្មា សប្ប-
ដិឃា ។ កតមេ ធម្មា អប្បដិឃា ។ វេទនា-
ខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ យព្វ រូបំ អនិ-
ទស្សនំ អប្បដិឃំ ធម្មាយតនបរិយាបន្នំ អសង្ខតា
ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អប្បដិឃា ។

[២០៥] កតមេ ធម្មា រូបិនោ ។ ចត្តារោ
ច មហាក្ខតា ចតុន្នំ ច មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ
រូបំ ឥមេ ធម្មា រូបិនោ ។ កតមេ ធម្មា អរូបិ-
នោ ។ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច ។ ធម៌ណា មិនមានបច្ច័យ ធម៌នោះឯង ជាធម៌មិនមានបច្ច័យតាក់តែង ។

[២០៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយ ការឃើញ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ រាប់ បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ មិនប្រកបដោយ ការឃើញ ។

[២០៤] ពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

[២០៥] ពួកធម៌មានរូប តើដូចម្តេច ។ មហាក្ខត្ររូប ៤ និង រូបដែលអាស្រ័យ នូវមហាក្ខត្ររូបទាំង ៤ នេះពួកធម៌មានរូប ។ ពួក ធម៌មិនមានរូប តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ

ចូឡន្តរទុកេ និក្ខេបោ

អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អរូបិណោ ។

[២០៦] កតមេ ធម្មា លោកិយា ។ សាស-
វា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា
រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ យេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា លោកិយា ។ កតមេ ធម្មា
លោកុត្តរា ។ អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កដលា-
និ ច អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា លោកុត្តរា ។

[២០៧] កតមេ ធម្មា កេនចិ វិញ្ញេយ្យា កេ-
នចិ ន វិញ្ញេយ្យា ។ យេ តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា
ន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ
ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា
យេ តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ឃាន-
វិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា ន
តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា
ន តេ ធម្មា ជីវ្ហាវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា
ជីវ្ហាវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ តេ
ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា

ចូឡន្តរទុកនិក្ខេប

និងអសង្កតជាតុ នេះពួកធម៌មិនមានរូប ។

[២០៦] ពួកធម៌ជាលោកិយ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និង រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ជាលោកិយ ។ ពួកធម៌ជាលោកុត្តរ តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលដែលកើតអំពីមគ្គផង អសង្កតជាតុផង នេះពួកធម៌ជាលោកុត្តរ ។

[២០៧] ពួកធម៌គួរដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណនីមួយ មិនគួរដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណនីមួយ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយសោតវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង ដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយឃានវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង ដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យេ វា បន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា
 ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា ឃាន-
 វិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា
 សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ វា
 បន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា សោត-
 វិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា
 កាយវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេ-
 យ្យា ន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា
 សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ វា
 បន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេ-
 យ្យា យេ តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ជីវ្ហ-
 វិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ ពួកធម៌
នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បី
ដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយឃាន-
វិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ
ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង ដោយសោតវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌
ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
ដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយ
ជិវ្ហាវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយសោតវិញ្ញាណទេ
ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែន
បុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បី
ដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយសោត-
វិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹង ដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌
នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌ណា
ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយ
សោតវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹង ដោយឃានវិញ្ញាណ
ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌
ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង
ដោយឃានវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ

ចូឡន្តរទុកេ និក្ខេបោ

ន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា
 កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា យេ តេ
 ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ
 វា បន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ឃាន-
 វិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា សោត-
 វិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា យេ តេ
 ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា
 យេ វា បន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា
 ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា ចក្ក-
 វិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ តេ
 ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា
 យេ វា បន តេ ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា

ចូឡន្តទុកនិក្ខេប

ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌
 ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង
 ដោយឃានវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌
 ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង
 ដោយឃានវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយសោតវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួក
 ធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
 ដឹងដោយឃានវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួក
 ធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
 ដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួក
 ធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
 ដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយសោតវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួក
 ធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
 ដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ន តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា
 ឃានវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ តេ
 ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា យេ
 វា បន តេ ធម្មា ចក្កវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា កាយ-
 វិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ
 ធម្មា សោតវិញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា
 សោតវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា យេ
 តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ឃានវិ-
 ញ្ញេយ្យា យេ វា បន តេ ធម្មា ឃានវិញ្ញេយ្យា
 ន តេ ធម្មា កាយវិញ្ញេយ្យា យេ តេ ធម្មា
 កាយវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា យេ វា
 បន តេ ធម្មា ជីវ្ហវិញ្ញេយ្យា ន តេ ធម្មា កាយ-
 វិញ្ញេយ្យា ឥមេ ធម្មា កេនចិ វិញ្ញេយ្យា កេនចិ
 ន វិញ្ញេយ្យា ។

---

[២០៨] កតមេ ធម្មា អាសវា ។ ចត្តារោ
 អាសវា កាមាសវោ ភវាសវោ ទិដ្ឋាសវោ អវិដ្ឋា-
 សវោ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយឃានវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួក
 ធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយឃានវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គល
 ដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណទេ មួយទៀត ពួកធម៌
 ណា ដែលគប្បីដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង
 ដោយកាយវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយវិញ្ញាណ
 ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹង ដោយសោតវិញ្ញាណទេ មួយទៀត
 ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយសោតវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែន
 បុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយកាយ-
 វិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយឃានវិញ្ញាណទេ មួយ
 ទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹង ដោយឃានវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ
 មិនមែនបុគ្គលដឹង ដោយកាយវិញ្ញាណទេ ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹង
 ដោយកាយវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណទេ
 មួយទៀត ពួកធម៌ណា ដែលគប្បីដឹងដោយជិវ្ហាវិញ្ញាណ ពួកធម៌នោះ
 មិនមែនបុគ្គលដឹងដោយកាយវិញ្ញាណទេ នេះពួកធម៌ដែលគួរដឹងច្បាស់
 ដោយវិញ្ញាណនីមួយ មិនគួរដឹងច្បាស់ដោយវិញ្ញាណនីមួយ ។

---

[២០៨] ពួកធម៌ជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ អាសវៈ ៤ យ៉ាង គឺ
 កាមាសវៈ ភវាសវៈ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ។

អាសវគោច្ចកេ និក្ខេបោ

[២០៩] តត្ថ កតមោ កាមាសវោ ។ យោ
កាមេសុ កាមច្ចដ្ឋោ កាមវាតោ កាមនដ្ឋី កាម-
តណ្ហា កាមសិទេហោ^(១) កាមបរិណ្ណាហោ កាម-
មុច្ឆា កាមជ្ឈោសានំ អយំ វុច្ចតិ កាមាសវោ ។

[២១០] តត្ថ កតមោ កវាសវោ ។ យោ
កវេសុ កវច្ចដ្ឋោ កវវាតោ កវនដ្ឋី កវតណ្ហា កវសិ-
ទេហោ កវបរិណ្ណាហោ កវមុច្ឆា កវជ្ឈោសានំ អយំ
វុច្ចតិ កវាសវោ ។

[២១១] តត្ថ កតមោ ទិដ្ឋាសវោ ។ សស្សតោ
លោកោតិ វា អសស្សតោ លោកោតិ វា អន្តវា
លោកោតិ វា អនន្តវា លោកោតិ វា តំ ដីវំ តំ
សរីរន្តិ វា អញ្ញំ ដីវំ អញ្ញំ សរីរន្តិ វា ហោតិ
តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា ន ហោតិ តថាគតោ
បរម្មរណាតិ វា ហោតិ ច ន ច ហោតិ តថាគ-
តោ បរម្មរណាតិ វា នេវ ហោតិ ន ន ហោតិ
តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា យា ឯវរូចា ទិដ្ឋិ
ទិដ្ឋិតតំ ទិដ្ឋិតហានំ ទិដ្ឋិតត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ កាមបិបាសោតិ ទិស្សតិ ។

អាសវគោត្តកនិក្ខេប

[២០៧] បណ្តាអាសវៈទាំងនោះ កាមាសវៈ តើដូចម្តេច ។
 សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម តម្រេកក្នុងកាម ការរីករាយក្នុងកាម ការអន្ទុះ-
 សាក្នុងកាម សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងកាម ការរោលរាលក្នុងកាម ការជ្រប់
 នៅក្នុងកាម ការងប់ចិត្តក្នុងកាម ណា ចំពោះកាមទាំងឡាយ នេះ
 ហៅថា កាមាសវៈ ។

[២១០] បណ្តាអាសវៈទាំងនោះ ភវាសវៈ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តី
 ប្រាថ្នាក្នុងភព តម្រេកក្នុងភព ការរីករាយក្នុងភព ការអន្ទុះសាក្នុងភព
 សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងភព ការរោលរាលក្នុងភព ការជ្រប់នៅក្នុងភព ការ
 ងប់ចិត្តក្នុងភព ណា ចំពោះភពទាំងឡាយ នេះហៅថា ភវាសវៈ ។

[២១១] បណ្តាអាសវៈទាំងនោះ ទិដ្ឋាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ការ
 យល់ឃើញ ថាលោកទៀងខ្លះ ថាលោកមិនទៀងខ្លះ ថាលោកមានទី
 បំផុតខ្លះ ថាលោកមិនមានទីបំផុតខ្លះ ថាជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះខ្លះ ថា
 ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅ
 មិនកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន
 ខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតមិនមែនខ្លះ និង
 ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃព្រៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ទិដ្ឋិវិប្បន្និតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាហោ បដិក្កាហោ អភិ-
និវេសោ បរាមាសោ កុម្មុក្កោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្តំ
តិត្តាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ ទិដ្ឋាស-
វោ ។ សញ្ញាបិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋាសវោ ។

[២១២] តត្ថ កតមោ អវិជ្ជាសវោ ។ ទុក្ខេ
អញ្ញាណំ ទុក្ខសមុទយេ អញ្ញាណំ ទុក្ខនិរោធម
អញ្ញាណំ ទុក្ខនិរោធកាមិនិយា បដិបទាយ អញ្ញាណំ
បុព្វន្តេ អញ្ញាណំ អបរាណេ អញ្ញាណំ បុព្វន្តាបរាណេ
អញ្ញាណំ ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចសមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ
អញ្ញាណំ យំ ឯវ្យុបំ អញ្ញាណំ អនស្សនំ អនភិ-
សមយោ អននុពោធា អសម្ពោធា អប្បដិវេធា
អសង្កាហនា អបរិយោកាហនា អសមបេក្ខនា អប្ប-
ច្ចវេក្ខណា អប្បច្ចក្ខកម្មំ ទុម្មេជ្ឈំ ពាល្យំ អសម្ប-
ជញ្ញំ មោហោ បមោហោ សម្មោហោ អវិជ្ជា អវិជ្ជា-
យោ អវិជ្ជាយោកោ អវិជ្ជានុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ
អវិជ្ជាលង្កិ មោហោ អកុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ
អវិជ្ជាសវោ ។

ឥមេ ធម្មា អាសវា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ការយល់ធ្វើធីតិទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់
ខ្ជាប់ ការស្ថាបអង្គែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិ
ដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាព
បែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋាសវៈ ។ មួយទៀត មិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏
ហៅថា ទិដ្ឋាសវៈដែរ ។

[២១២] បណ្តាអាសវៈទាំងនោះ អវិជ្ជាសវៈ តើដូចម្តេច ។
ការមិនដឹងក្នុងទុក្ខ មិនដឹងក្នុងហេតុនៃទុក្ខ មិនដឹងក្នុងការរលត់ទុក្ខ មិន
ដឹងក្នុងបដិបទា ជាដំណើរទៅកាន់ទិវលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែក
ខាងដើម មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាង
ដើមនិងខាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យ
នោះៗ និងការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនយល់
ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក មិន
ចុះចិត្តស៊ប់ មិនរំពឹងមើល មិនពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការ
យល់បានដោយក្រ ភាពនៃចិត្តល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការវង្វេង វង្វេងជ្រប់
ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា (ការមិនដឹងច្បាស់) ជំនន់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា
អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្តាក់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការវង្វេង ជា
អកុសលមូល ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថាអវិជ្ជាសវៈ ។

នេះពួកធម៌ជាអាសវៈ ។

អាសវគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២១៣] កតមេ ធម្មា នោ អាសវា ។ តេ
 ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា
 វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វព្ពា រូបំ
 អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ អាសវា ។

[២១៤] កតមេ ធម្មា សាសវា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
 វចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធនោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខ-
 ន្ធនោ ឥមេ ធម្មា សាសវា ។ កតមេ ធម្មា អនា-
 សវា ។ អបរិយាបដ្ឋា មត្តា ច មត្តផលានិ ច
 អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនាសវា ។

[២១៥] កតមេ ធម្មា អាសវសម្មយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្មយុត្តា វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ ឥមេ ធម្មា អាសវសម្ម-
 យុត្តា ។ កតមេ ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ។ តេហិ
 ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វព្ពា រូបំ អសង្កតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ។

អាសវគោត្តកនិក្ខេប

[២១៣] ពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ រៀរតែធម៌
ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យា-
ក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែន
ជាអាសវៈ ។

[២១៤] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច ។
ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជា
មួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង
អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ។

[២១៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ
ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ តើដូចម្តេច ។
ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២១៦] កតមេ ធម្មា អាសវា ចេវ សាសវា
 ច ។ តេយេវ^(១) អាសវា អាសវា ចេវ សាសវា
 ច ។ កតមេ ធម្មា សាសវា ចេវ នោ ច អា-
 សវា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សាសវា តេ
 ធម្មេ បបេត្ថា អវសេសា សាសវា កុសលាកុស-
 លាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវច-
 រា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា
 សាសវា ចេវ នោ ច អាសវា ។

[២១៧] កតមេ ធម្មា អាសវា ចេវ អាសវ-
 សម្បយុត្តោ ច ។ កាមាសវោ អវិជ្ជាសវេន អា-
 សវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អវិជ្ជាសវោ កាមា-
 សវេន អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ភវា-
 សវោ អវិជ្ជាសវេន អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុ-
 ត្តោ ច អវិជ្ជាសវោ ភវាសវេន អាសវោ ចេវ
 អាសវសម្បយុត្តោ ច ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជាសវេន អា-
 សវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច អវិជ្ជាសវោ ទិដ្ឋា-
 សវេន អាសវោ ចេវ អាសវសម្បយុត្តោ ច ឥមេ

---

១ ឱ. តេ ច ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[២១៦] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង តើដូចម្តេច ។ អាសវៈទាំងនោះឯង ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ នឹងអាសវៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិន មែនអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ដែលប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ ពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈ ។

[២១៧] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង តើដូច ម្តេច ។ កាមាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយកាមាសវៈ ភវាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយភវាសវៈ ទិដ្ឋាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយអវិជ្ជាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ដោយទិដ្ឋាសវៈ

សញ្ញាជនគោត្តកេ និក្ខេបោ

ធម្មា អាសវា ចេវ អាសវសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ
 ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច អាសវា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា តេ ធម្មេ
 បេត្តា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ ឥមេ
 ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច អាសវោ ។

[២១៨] កតមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា សាស-
 វា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា សា-
 សវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា
 រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា សាសវា ។
 កតមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា អនាសវា ។ អបរិ-
 យាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អសង្កតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា អនាសវា ។

---

[២១៩] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនា ។ ទស
 សញ្ញាជនានិ កាមរាគសញ្ញាជនំ បដិយសញ្ញាជនំ
 មាណសញ្ញាជនំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ វិចិកិច្ចាសញ្ញាជនំ
 សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនំ ភវរាគសញ្ញាជនំ ឥ-
 ស្សាសញ្ញាជនំ មច្ឆរិយសញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ។

សញ្ញាជនគោត្តកនិក្ខេប

នេះពួកធម៌ ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់
តែប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែនអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែន
អាសវៈ ។

[២១៨] ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង
អាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា
កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួក
ធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ។ ពួកធម៌ប្រាស
ចាកអាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង តើដូចម្តេច ។
មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌
ប្រាសចាកអាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ។

---

[២១៩] ពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈ (ធម៌ចង់សត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើ
ដូចម្តេច ។ សញ្ញាជនៈ ១០ ប្រការ គឺ កាមរាគសញ្ញាជនៈ បដិយ-
សញ្ញាជនៈ មានសញ្ញាជនៈ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ វិចិកិច្ចសញ្ញាជនៈ
សីលពូតបរាមាសសញ្ញាជនៈ ភវរាគសញ្ញាជនៈ តស្សាសញ្ញា-
ជនៈ មច្ចុរិយសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ១ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២២០] តត្ថ កតមំ កាមរាគសញ្ញាជនំ ។
 យោ កាមេសុ កាមច្ចដ្ឋោ កាមរាតោ កាមនដ្ឋិ
 កាមតណ្ហា កាមសិទេហោ កាមបរិទ្ឋាហោ កាម-
 មុត្តា កាមជ្ឈោសានំ ឥទំ រុច្ចតិ កាមរាគសញ្ញាជនំ ។

[២២១] តត្ថ កតមំ បដិយសញ្ញាជនំ ។ អនត្ថំ
 មេ អចរីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរតីតិ
 អាឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ
 ជាយតិ បិយស្ស មេ មនាបស្ស អនត្ថំ អចរិ
 ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរិស្សតីតិ
 អាឃាតោ ជាយតិ អប្បិយស្ស មេ អមនាបស្ស អត្ថំ
 អចរិ ។ បេ ។ អត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។ អត្ថំ ចរិស្ស-
 តីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អដ្ឋានេ វា បន អាឃា-
 តោ ជាយតិ យោ ឯរុទោ ចិត្តស្ស^(១) អាឃាតោ
 បដិឃាតោ បដិឃំ បដិវិរោទោ កោទោ បកោទោ
 សម្បកោទោ ទោសោ បទោសោ សម្បទោសោ

---

១ ឱ. ចិត្តេន ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[២២០] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ កាមរាគសញ្ញាជនៈ តើ ដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម តម្រេកក្នុងកាម ការរីករាយក្នុងកាម ការអន្ទះសាក្នុងកាម សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងកាម ការរោលរាលក្នុងកាម ការជ្រប់ក្នុងកាម ការងប់ចិត្តក្នុងកាម ចំពោះកាមទាំងឡាយ ណា នេះ ហៅថា កាមរាគសញ្ញាជនៈ ។

[២២១] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ បដិយសញ្ញាជនៈ តើ ដូចម្តេច ។ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិន ជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្ម មិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវ កម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវ កម្មមិនជាប្រយោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្ម ជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ មួយទៀត គំនុំកើតឡើង ក្នុងហេតុមិនគួរ ការគុំកូននៃចិត្ត ការ គុំកូនតប សេចក្តីថ្នាំថ្នាក់ ការខឹងតប ការខឹងញាប់ញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធញាប់ញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង

សញ្ញាជនគោត្តកេ និក្ខេបោ

ចិត្តស្ស ព្យាបត្តិ មនោបទោសោ កោដោ កុដ្ឋនា
 កុដ្ឋិតត្ថំ ទោសោ ទូសនា ទូសិតត្ថំ ព្យាបត្តិ
 ព្យាបដ្ឋនា ព្យាបដ្ឋិតត្ថំ វិហោដោ បដិវិហោដោ ចណ្ឌាញ្ញំ
 អសុរោចោ អនត្តមនតា ចិត្តស្ស ឥទំ វុច្ចតិ បដិ-
 យសញ្ញាជនំ ។

[២២២] តត្ថ កតមំ មានសញ្ញាជនំ ។ សេ-
 យ្យោហមស្មិតិ មាដោ សទិសោហមស្មិតិ មាដោ
 ហីដោហមស្មិតិ មាដោ យោ វរុទោ មាដោ មញ្ញនា
 មញ្ញិតត្ថំ ឧណ្ហាតិ ឧណ្ហាមោ ដដោ សម្បត្តាហោ
 កេតុកម្យតា ចិត្តស្ស ឥទំ វុច្ចតិ មានសញ្ញាជនំ ។

[២២៣] តត្ថ កតមំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ ។ សស្ស-
 តោ លោកោតិ វា អសស្សតោ លោកោតិ វា
 អន្តវា លោកោតិ វា អនន្តវា លោកោតិ វា តំ
 ដីវំ តំ សរីរន្តិ វា អញ្ញំ ដីវំ អញ្ញំ សរីរន្តិ វា
 ហោតិ តថាកតោ បរម្មរណាតិ វា ន ហោតិ តថា-
 កតោ បរម្មរណាតិ វា ហោតិ ច ន ច ហោតិ
 តថាកតោ បរម្មរណាតិ វា នេវ ហោតិ ន ន
 ហោតិ តថាកតោ បរម្មរណាតិ វា យា វរុទោ

សញ្ញាជនគោច្ចកនិក្ខេប

ការខូចចិត្ត ប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តី
ប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការវិនាស
ភាពនៃចិត្តវិនាស ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច សេចក្តីខឹង
ការតូចចិត្ត ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា បដិយ-
សញ្ញាជនៈ ។

[២២២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ មានសញ្ញាជនៈ តើដូច
ម្តេច ។ សេចក្តីប្រកាន់ថា អញប្រសើរ (ជាងគេ) ប្រកាន់ថា អញ
ស្មើ (នឹងគេ) ប្រកាន់ថា អញថោកទាប (ជាងគេ) និងសេចក្តីប្រ-
កាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃចិត្តប្រកាន់ ចិត្តប៉ោងឡើង ការប៉ោងឡើង
អាការដូចជាទង់ ការតម្កើង ភាពនៃចិត្តប្រាថ្នាដូចដូចដងទង់ ណា ដែល
មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មានសញ្ញាជនៈ ។

[២២៣] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ តើដូច
ម្តេច ។ ការយល់ឃើញ ថាលោកទៀងខ្លះ ថាលោកមិនទៀងខ្លះ ថា
លោកមានទីបំផុតខ្លះ ថាលោកមិនមានទីបំផុតខ្លះ ថាជីវិតនោះគឺសរីរៈនោះ
ខ្លះ ថាជីវិតដទៃសរីរៈដទៃខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វស្លាប់
ទៅមិនកើតទៀតខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏
មានខ្លះ ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនខ្លះ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិកន្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកា-
 យំកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្និតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាហោ បដិក្កា-
 ហោ អភិជិវេសោ បរាមាសោ កុម្មក្កោ មិច្ឆាបថោ
 មិច្ឆតំ តិក្កាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ ឥទំ វុច្ចតិ
 ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ បបេត្វា សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនំ
 សព្វាបិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ ។

[២២៤] តត្ថ កតមំ វិចិកិច្ឆាសញ្ញាជនំ ។

សត្តវិ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ ធម្មេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ
 សង្ខេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ សិក្ខាយ កដ្ឋតិ វិចិកិ-
 ច្ចតិ បុព្វន្តេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ អបរន្តេ កដ្ឋតិ
 វិចិកិច្ចតិ បុព្វន្តាបរន្តេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ ឥទប្បច្ច-
 យតាបដិច្ចសមុប្បន្តេសុ ធម្មេសុ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ចតិ
 យា ឯវរុចា កដ្ឋា កដ្ឋាយនា កដ្ឋាយិតតំ វិមតិ
 វិចិកិច្ឆា ទ្វេន្ត្រកំ ទ្វេនាបថោ សំសយោ អនេកំ-
 សក្កាហោ អាសប្បនា បរិសប្បនា អបរិយោកាហា-
 នា ចម្ពិតតំ ចិត្តស្ស មនោវិលេខោ ឥទំ វុច្ចតិ វិចិ-
 កិច្ឆាសញ្ញាជនំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រុះគឺទិដ្ឋិ
ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់
ខ្ជាប់ ការស្ថាបអង្គ្គល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិ
ដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាព
បែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ រៀរតែសីលពូតបរាមាសសញ្ញា-
ជនៈចេញ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈដែរ ។

[២២២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិច្ចាសញ្ញាជនៈ តើដូច
ម្តេច ។ បុគ្គលឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ
ចំពោះព្រះធម៌ ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសង្ឃ ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ
ចំពោះសិក្ខា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម ឆ្លើង
ឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងចុង ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះ
ខន្ធជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះពួកធម៌
ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងសេចក្តីឆ្លើងឆ្ងល់
អាការឆ្លើងឆ្ងល់ ភាពនៃចិត្តឆ្លើងឆ្ងល់ សេចក្តីយល់ឆ្លង ការយល់
ស្ទាក់ស្ទើរ ការបែកចំពាមពីរ ការបែកផ្លូវពីរ ការសង្ស័យ ការប្រកាន់
យកចំណែកច្រើន ការសាញប្រដាញ ការសាន់វ៉ាន់ចិត្ត ការប្រកាន់
មិនដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តរឹងរូស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត ណា ដែល
មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិកិច្ចាសញ្ញាជនៈ ។

សញ្ញាជនគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២២៥] តត្ថ កតមំ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញា-
 ជនំ ។ ឥតោ ពហិទ្ធា សមណព្រាហ្មណានំ សី-
 លេន សុទ្ធិ វតេន សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា
 ឯវរូចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិកត្តារោ ទិដ្ឋិវិ-
 ស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្និតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាយោ
 បដិក្កាយោ អភិទិវេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆា-
 បថោ មិច្ឆត្តំ តិក្កាយតនំ វិបរិយេសក្កាយោ ឥទំ
 វុច្ចតិ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនំ ។

[២២៦] តត្ថ កតមំ កវរាគសញ្ញាជនំ ។ យោ
 កវេសុ កវច្ឆន្ទោ កវរាគោ កវនដ្ឋិ កវតណ្ហា កវ-
 សិនេយោ កវបរិទ្យាយោ កវមុច្ឆា កវជ្ឈោសានំ ឥទំ
 វុច្ចតិ កវរាគសញ្ញាជនំ ។

[២២៧] តត្ថ កតមំ ឥស្សាសញ្ញាជនំ ។ យា
 បរលាភសញ្ញាវកុការាមាណនវន្ទនបូជនាសុ ឥស្សា ឥ-
 ស្សាយនា ឥស្សាយិតត្តំ ឧស្សយា ឧស្សយនា ឧស្ស-
 យិតត្តំ ឥទំ វុច្ចតិ ឥស្សាសញ្ញាជនំ ។

សញ្ញាជនគោត្តកនិក្ខេប

[២២៥] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ មាន ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃព្រៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រុះគឺទិដ្ឋិ ការយល់ធ្វេងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ ខ្ជាប់ ការស្ទាបអង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែលខុស លទ្ធិដូច ជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាព បែបនេះថា សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវ័ត បរិសុទ្ធដោយសីលនិងវ័ត នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសសញ្ញាជនៈ ។

[២២៦] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ភវរាគសញ្ញាជនៈ តើដូច ម្តេច ។ សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងភព តម្រេកក្នុងភព ការរីករាយក្នុងភព ការ អន្ទះសាក្នុងភព សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងភព ការរោលរាលក្នុងភព ការ ជ្រុលជ្រប់ក្នុងភព ការងប់ចិត្តក្នុងភព ក្នុងភពទាំងឡាយ ណា នេះ ហៅថា ភវរាគសញ្ញាជនៈ ។

[២២៧] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ ឥស្សាសញ្ញាជនៈ តើដូច ម្តេច ។ សេចក្តីច្រណែន អាការច្រណែន ភាពនៃចិត្តច្រណែន សេចក្តីឈ្នានីស អាការឈ្នានីស ភាពនៃចិត្តឈ្នានីស ក្នុងលោកសក្ការៈ ការគោរព ការរាប់អាន ការសំពះ និងការបូជា របស់បុគ្គលដទៃ ណា នេះហៅថា ឥស្សាសញ្ញាជនៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២២៨] តត្ថ កតមំ មច្ឆរិយសញ្ញាជនំ ។ បញ្ច
 មច្ឆរិយានិ អាវាសមច្ឆរិយំ កុលមច្ឆរិយំ លាកមច្ឆរិ-
 យំ វណ្ណមច្ឆរិយំ ធម្មមច្ឆរិយំ យំ ឯវរូបំ មច្ឆេរំ
 មច្ឆរាយនា មច្ឆរាយិតត្តំ វេរិច្ឆំ កេទរិយំ កេដុកញ្ចុ-
 កតា^(១) អក្កហិតត្តំ ចិត្តស្ស ឥទំ វុច្ឆតិ មច្ឆរិយ-
 សញ្ញាជនំ ។

[២២៩] តត្ថ កតមំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ។ ទុក្ខេ
 អញ្ញាលំ ទុក្ខេសមុទយេ អញ្ញាលំ ទុក្ខេនិរោធន
 អញ្ញាលំ ទុក្ខេនិរោធតាមិនិយា បដិបទាយ អញ្ញា-
 លំ បុព្វន្តេ អញ្ញាលំ អបរន្តេ អញ្ញាលំ បុព្វន្តា-
 បរន្តេ អញ្ញាលំ ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចសមុប្បន្នេសុ
 ធម្មេសុ អញ្ញាលំ យំ ឯវរូបំ អញ្ញាលំ អទស្សនំ
 អនភិសមយោ អននុពោធា អសម្ពោធា អប្បដិវេ-
 ធា អសង្កាហនា អបរិយោកាហនា អសមបេក្ខនា
 អប្បច្ចវេក្ខណា អប្បច្ចក្ខកម្មំ ទុម្មេជ្ឈំ ពាល្យំ
 អសម្បជញ្ញំ មោហោ បមោហោ សម្មោហោ
 អវិជ្ជា អវិជ្ជាយោ អវិជ្ជាយោកោ អវិជ្ជានុសយោ

---

១ កដុកញ្ចកតាតិ អដ្ឋកថាយំ ទិស្សតិ ។ កដុកញ្ចកតាតិបិ កតកញ្ចកតាតិបិ បាថោ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២២៨] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ មច្ឆរិយសញ្ញាជនៈ តើ ដូចម្តេច ។ កំណាញ់ ៥ យ៉ាង គឺ កំណាញ់អាវាស កំណាញ់ត្រកូល កំណាញ់លាភ កំណាញ់សេចក្តីសរសើរ កំណាញ់ធម៌ និងសេចក្តីកំណាញ់ អាការកំណាញ់ ភាពនៃចិត្តកំណាញ់ ការប្រាថ្នាផ្សេងៗ ការស្វិតស្វាញ ការរឹតត្បិត ភាពនៃចិត្តប្រាថ្នាប្រយោជន៍ដ៏លើស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មច្ឆរិយសញ្ញាជនៈ ។

[២២៩] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ការមិនដឹងក្នុងទុក្ខ មិនដឹងក្នុងហេតុនៃទុក្ខ មិនដឹងក្នុងការរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងផ្លូវប្រតិបត្តិ ជាដំណើរដើម្បីរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងខន្ធ ចំណែកខាងដើម មិនដឹងក្នុងខន្ធចំណែកខាងចុង មិនដឹងក្នុងខន្ធចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ និងការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនរលឹកឃើញ ការមិនភ្ញាក់រលឹក ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក មិនចុះចិត្តស៊ប់ មិនរំពឹងមើល មិនពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការឈ្នួលយល់ បានដោយក្រ ភាពនៃបុគ្គលល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការរង្វេង រង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង អវិជ្ជា ជំនន់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា

សញ្ញាជនគោត្តកេ និក្ខេបោ

អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាលង្កំ មោហោ អកុសល-
មូលំ ឥទំ វុច្ចតិ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ។

ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនា ។

[២៣០] កតមេ ធម្មា នោ សញ្ញាជនា ។
តេ ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលា-
ព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា
អបរិយាបដ្ឋា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ
សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ
សញ្ញាជនា ។

[២៣១] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនិយា ។ សា-
សវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា
រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនិយា ។ កតមេ ធម្មា
អសញ្ញាជនិយា ។ អបរិយាបដ្ឋា មត្តា ច មត្ត-
ផលានិ ច អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អស-
ញ្ញាជនិយា ។

[២៣២] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ។
តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្ទោ

សញ្ញាជនគោត្តកនិក្ខេប

ការស្នាក់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីវង្វេង ជាអកុសលមូល
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ។

នេះពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈ ។

[២៣០] ពួកធម៌ មិនមែនសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ រៀរ
តែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល
និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ
វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្កតធាតុ
នេះពួកធម៌ មិនមែនសញ្ញាជនៈ ។

[២៣១] ពួកធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។
ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកា-
មាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួក
ធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍
ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង
អសង្កតធាតុផង នេះពួកធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។

[២៣២] ពួកធម៌ ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។
ពួកធម៌ណា ដែលប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។

។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សញ្ញោជន-
 សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ធា
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វញ្ច រូបំ អសង្កតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តា ។

[២៣៣] កតមេ ធម្មា សញ្ញោជនា ចេវ
 សញ្ញោជនិយា ច ។ តានេវ សញ្ញោជនានិ សញ្ញោ-
 ជនា ចេវ សញ្ញោជនិយា ច ។ កតមេ ធម្មា
 សញ្ញោជនិយា ចេវ នោ ច សញ្ញោជនា ។ តេហិ
 ធម្មេហិ យេ ធម្មា សញ្ញោជនិយា តេ ធម្មេ បបេ-
 ត្វា អវសេសា សាសវា កុសលាកុសលាព្យាកតតា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សញ្ញោជនិ-
 យា ចេវ នោ ច សញ្ញោជនា ។

[២៣៤] កតមេ ធម្មា សញ្ញោជនា ចេវ
 សញ្ញោជនសម្បយុត្តា ច ។ កាមរាគសញ្ញោជនំ
 អវិជ្ជាសញ្ញោជនេន សញ្ញោជនព្ពោវ សញ្ញោជនស-
 ម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ កាមរាគសញ្ញោជនេន

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌ប្រាស
ចាកសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ
វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះ
ពួកធម៌ ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ ។

[២៣៣] ពួកធម៌ ជាសញ្ញាជនៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញា-
ជនៈផង តើដូចម្តេច ។ សញ្ញាជនៈទាំងនោះឯង ជាសញ្ញាជនៈផង
ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់
សញ្ញាជនៈ តែមិនមែនសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ជា
ប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះ
ចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសប្រកបដោយអាសវៈជាកុសល អកុសល និង
អព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តែមិន
មែនសញ្ញាជនៈ ។

[២៣៤] ពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ
ផង តើដូចម្តេច ។ កាមភាគសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកប
ដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជា

សញ្ញាជនគោត្តកេ និក្ខេបោ

សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ បដិយស-
 ញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញា-
 ជនសម្បយុត្តព្វ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ បដិយសញ្ញាជ-
 នេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ មាន-
 សញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនព្រា ស-
 ញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ មានសញ្ញា-
 ជនេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ ទិដ្ឋិ-
 សញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនព្រា
 សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ទិដ្ឋិស-
 ញ្ញាជនេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ
 វិចិត្តិក្ខាសញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជ-
 នព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ វិចិ-
 ត្តិក្ខាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្ប-
 យុត្តព្វ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញា-
 ជនេន សញ្ញាជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ អវិ-
 ជ្ជាសញ្ញាជនំ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនេន សញ្ញា-
 ជនព្រា សញ្ញាជនសម្បយុត្តព្វ កររាគសញ្ញាជនំ

សញ្ញាជនគោត្តកនិក្ខេប

សញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយកាមរាគសញ្ញាជនៈ
 បដិយសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង
 ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកប
 ដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយបដិយសញ្ញាជនៈ មានសញ្ញាជនៈ
 ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ
 អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង
 ដោយមានសញ្ញាជនៈ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកប
 ដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជា
 សញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយទិដ្ឋិសញ្ញាជនៈ វិចិ-
 កិច្ចាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយ
 អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយ
 សញ្ញាជនៈផង ដោយវិចិកិច្ចាសញ្ញាជនៈ សីលព្វតបរាមាសសញ្ញា-
 ជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជា-
 សញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយ
 សញ្ញាជនៈផង ដោយសីលព្វតបរាមាសសញ្ញាជនៈ កវរាគសញ្ញាជនៈ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនញោវ សញ្ញាជនសម្ម-
 យុត្តញ្ច អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ករវាគសញ្ញាជនេន ស-
 ញ្ញាជនញោវ សញ្ញាជនសម្មយុត្តញ្ច ឥស្សាសញ្ញា-
 ជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនញោវ សញ្ញាជ-
 នសម្មយុត្តញ្ច អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ ឥស្សាសញ្ញាជនេន
 សញ្ញាជនញោវ សញ្ញាជនសម្មយុត្តញ្ច មច្ឆរិយស-
 ញ្ញាជនំ អវិជ្ជាសញ្ញាជនេន សញ្ញាជនញោវ សញ្ញា-
 ជនសម្មយុត្តញ្ច អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ មច្ឆរិយសញ្ញាជ-
 នេន សញ្ញាជនញោវ សញ្ញាជនសម្មយុត្តញ្ច ឥមេ
 ធម្មា សញ្ញាជនា ចេវ សញ្ញាជនសម្មយុត្តា ច ។
 កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនសម្មយុត្តា ចេវ នោ ច
 សញ្ញាជនា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្ម-
 យុត្តា តេ ធម្មេ បបេត្ថា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនសម្មយុត្តា
 ចេវ នោ ច សញ្ញាជនា ។

[២៣៥] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា ស-
 ញ្ញាជនិយា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា
 សាសវា កុសលាកុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ
 អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង
 ដោយភវិភាគសញ្ញាជនៈ ឥស្សាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកប
 ដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជា
 សញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយឥស្សាសញ្ញាជនៈ
 មច្ចុរិយសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង
 ដោយអវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកប
 ដោយសញ្ញាជនៈផង ដោយមច្ចុរិយសញ្ញាជនៈ នេះពួកធម៌ជាសញ្ញា-
 ជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយ
 សញ្ញាជនៈ តែមិនមែនសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា
 ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តែមិនមែន
 សញ្ញាជនៈ ។

[២៣៥] ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់
 សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌
 ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ

សញ្ញាជនគោច្ចកេ និក្ខេបោ

រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា សញ្ញា-
 ជនិយា ។ កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា
 អសញ្ញាជនិយា ។ អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្ក-
 ដលានិ ច អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា សញ្ញា-
 ជនវិប្បយុត្តា អសញ្ញាជនិយា ។

[២៣៦] កតមេ ធម្មា ភន្តា ។ ចត្តារោ ភន្តា
 អភិជ្ឈា កាយកន្តោ ព្យាទាដោ កាយកន្តោ សី-
 លព្វតបរាមាសោ កាយកន្តោ ឥទំសច្ចាភិទិវេសោ
 កាយកន្តោ ។

[២៣៧] តត្ថ កតមោ អភិជ្ឈា កាយកន្តោ ។
 យោ រាគោ សារាគោ អនុនយោ អនុរោដោ នដ្ឋិ នដ្ឋិ-
 រាគោ ចិត្តស្ស សារាគោ ឥច្ឆា មុច្ឆា អដ្ឋោសានំ កេ-
 ដោ បលិកេដោ សង្កោ បង្កោ ឯជា មាយា ជនិកា
 សញ្ញនដិ សិព្វិដិ ជាលិដិ សរិកា វិសត្តិកា សុត្តំ វិស-
 ជា អាយុហដិ ទុតិយា បណិដិ កវនេត្តិ រនំ រនថោ

សញ្ញាជនគោត្តកនិក្ខេប

រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌
ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌
ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូច
ម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះ
ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។

[២៣៦] ពួកធម៌ជាគន្លុះ (ធម៌ដោតក្រុងសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើ
ដូចម្តេច ។ គន្លុះ ៤ គឺ អភិជ្ឈាកាយគន្លុះ^(១) ព្យាបាទកាយគន្លុះ
សីលពូតបរាមាសកាយគន្លុះ ឥទ្ធិសប្បាភិវិសកាយគន្លុះ^(២) ។

[២៣៧] បណ្តាគន្លុះទាំងនោះ អភិជ្ឈាកាយគន្លុះ តើដូចម្តេច ។
តម្រេក ការត្រេកអរខ្លាំង ការជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ ការស្រើបស្រាល
ការរីករាយ ការរីករាយខ្លាំង តម្រេកខ្លាំងនៃចិត្ត សេចក្តីប្រាថ្នា ការ
ជ្រុលជ្រប់ ការងុលងប់ ការពាក់ព័ន្ធ ការរូបរឹត ការជាប់ចំពាក់ ការលិច
ចុះ ធម្មជាតិនាំសត្វឲ្យកើតក្នុងភព មាយា ធម្មជាតិបង្កើតសត្វ ការញ៉ាំង
សត្វឲ្យប្រកបដោយទុក្ខ ធម្មជាតិចាក់ស្រែះសត្វ បណ្តាញ ការបង្ហូរទៅ
ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ ចំណង់ចង់សត្វទុក ការផ្សាយទៅក្នុងអា-
រម្មណ៍ ធម្មជាតិញ៉ាំងសត្វឲ្យចម្រើន ធម្មជាតិជាគម្រប់ពីរ ការតាំងចិត្តទុក
ធម្មជាតិនាំសត្វទៅកាន់ភព ធម្មជាតិដូចជាព្រៃ ដូចជាព្រៃព្រៀតស្បាត

១ សភាវៈចងក្រងនាមកាយទុកក្នុងវដ្តៈ ដោយអំណាចបដិសន្ធិ គឺអភិជ្ឈា ។ ២
សភាវៈចងក្រងនាមកាយទុកក្នុងវដ្តៈ ដោយអំណាចបដិសន្ធិ គឺសេចក្តីប្រកាន់ខ្ជាប់
ដោយយល់ថានេះទៀង ការយល់ដទៃ ជាមោឃៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

សន្តវោ សិទេហោ អបេក្ខា បដិពន្ធ អាសា អាសី-
សនា អាសីសិតត្ថំ រូចាសា សន្ទាសា កន្ទាសា
រសាសា ដោដ្ឋាញាសា លាភាសា ធនាសា បុត្តាសា
ដីវិតាសា ជយ្យា បជយ្យា អភិជយ្យា ជយ្យា ជយ្យនា
ជយ្យិតត្ថំ លោលុប្បំ លោលុប្បាយនា លោលុប្បា-
យិតត្ថំ បុញ្ចិកតា សាធុកម្យតា អធម្មរាគោ វិស-
មលោភោ និកន្តិ និកាមនា បត្តនា បិហនា
សម្បត្តនា កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា រូប-
តណ្ហា អរូបតណ្ហា និរោធិតណ្ហា រូបតណ្ហា សន្ទ-
តណ្ហា កន្ទតណ្ហា រសតណ្ហា ដោដ្ឋព្វតណ្ហា ធម្ម-
តណ្ហា ឱយោ យោគោ កន្ទោ ឧទានានំ អារវណំ
ដីវណំ ធាននំ ពន្ធនំ ឧបក្កិលេសោ អនុសយោ
បរិយុដ្ឋានំ លតា វេរិច្ឆំ ទុក្ខមូលំ ទុក្ខនិទានំ
ទុក្ខប្បកវោ មារចាសោ មារពលិសំ មារវិសយោ
តណ្ហានទី តណ្ហាដាលំ តណ្ហាកទ្ធុលំ តណ្ហាសមុទ្ទោ
អភិជ្ឈា លោភោ អកុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ អភិជ្ឈា
កាយកន្ទោ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ការមូលមិត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអាណោះអាណ័យ ផៅពង្សតទៅ
 សេចក្តីប៉ុនប៉ង អាការប៉ុនប៉ង ភាពនៃចិត្តប៉ុនប៉ង ការប៉ុនប៉ងរូប ប៉ុន-
 ប៉ងសំឡេង ប៉ុនប៉ងក្លិន ប៉ុនប៉ងរស ប៉ុនប៉ងផ្សព្វ ប៉ុនប៉ងលាភ ប៉ុន-
 ប៉ងទ្រព្យ ប៉ុនប៉ងបុត្រ ប៉ុនប៉ងជីវិត ធម្មជាតិធ្វេត្វា ធ្វេត្វាជ្រុលពេក
 ធ្វេត្វាខ្លាំង សេចក្តីធ្វេត្វា អាការធ្វេត្វា ភាពនៃចិត្តធ្វេត្វា ការរុលត្បុល
 ការប្រព្រឹត្តរុលត្បុល ភាពនៃចិត្តរុលត្បុល ការញាប់ញ័រ ការចង់ឲ្យ
 សម្រេចប្រយោជន៍ ការត្រកអរខុសគន្លងធម៌ ការលោភហួសកំណត់
 ការត្រកត្រអាល ការចង់បានមិនឈប់ សេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីស្រ-
 ឡាញ់ សេចក្តីប្រាថ្នាព្រម ការប្រាថ្នាក្នុងកាម ប្រាថ្នាក្នុងភព ប្រាថ្នា
 ប្រាសចាកភព ប្រាថ្នាក្នុងរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងអរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងនិរោធ
 ប្រាថ្នារូប ប្រាថ្នាសំឡេង ប្រាថ្នាក្លិន ប្រាថ្នារស ប្រាថ្នាផ្សព្វ ប្រាថ្នា
 ធម៌ កិលេសដូចជំនន់ គ្រឿងប្រកប គ្រឿងចងក្រង គ្រឿងប្រកាន់
 មាំ គ្រឿងរារាំងទូទៅ គ្រឿងរារាំងមិនសល់ គ្រឿងបិទបាំង គ្រឿង
 ចង គ្រឿងចូលទៅជិតសៅហ្មង គ្រឿងដេកត្រាំ គ្រឿងស្អាតដំណើរ
 តណ្ហាដូចជារលី ការប្រាថ្នាផ្សេងៗ ឫសគល់នៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ
 ហេតុជាដែនកើតនៃទុក្ខ អន្ទាក់នៃមារ នុយនៃមារ អារម្មណ៍នៃមារ ស្ទឹង
 គឺតណ្ហា បណ្តាញគឺតណ្ហា ខ្មោះគឺតណ្ហា សមុទ្រគឺតណ្ហា ការសម្លឹងរំពៃ
 សេចក្តីជាប់ចំពាក់ ជាអកុសលមូល នេះហៅថា អភិជ្ឈាកាយគន្លះ ។

គន្ថគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៣៨] តត្ថ កតមោ ព្យាទាទោ កាយកន្ថោ ។
អនត្ថំ មេ អចរីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ
ចរតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរិស្សតីតិ
អាឃាតោ ជាយតិ បិយស្ស មេ មនាបស្ស អនត្ថំ
អចរិ ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរិ-
ស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អប្បិយស្ស មេ អមនា-
បស្ស អត្ថំ អចរិ ។ បេ ។ អត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។
អត្ថំ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អដ្ឋានេ វា បន
អាឃាតោ ជាយតិ យោ វរុទោ ចិត្តស្ស អាឃា-
តោ បដិឃាតោ បដិឃំ បដិវិហោទោ កោទោ បកោ-
ទោ សម្មកោទោ ទោសោ បទោសោ សម្មទោ-
សោ ចិត្តស្ស ព្យាបត្តិ មនោបទោសោ កោទោ
កុដ្ឋនា កុដ្ឋិតត្ថំ ទោសោ ទូសនា ទូសិតត្ថំ ព្យាប-
ត្តិ ព្យាបដ្ឋនា ព្យាបដ្ឋិតត្ថំ វិហោទោ បដិវិហោទោ ចណ្ឌិ-
ក្កំ អសុរោទោ អនត្តមនតា ចិត្តស្ស អយំ វុច្ចតិ
ព្យាទាទោ កាយកន្ថោ ។

គន្ថគោត្តកនិក្ខេប

[២៣៨] បណ្ណាគន្ថៈទាំងនោះ ព្យាបាទកាយគន្ថៈ តើដូចម្តេច ។
 គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ដល់
 អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍
 ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រ-
 យោជន៍ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិន
 ជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។
 ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ ជនឯណោះ
 នឹងប្រព្រឹត្ត នូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បាន
 ប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញ
 ចិត្ត នៃអញ ។ បេ ។ ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍
 ។ បេ ។ ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្ត នូវកម្មជាប្រយោជន៍ ឬក៏ គំនុំ
 កើតឡើង ក្នុងហេតុមិនគួរ និងការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេចក្តី
 ថ្នាំដ៏ថ្នាក់ ការខឹងតប ការខឹងញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធញ័រ
 ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចចិត្ត ការ
 ប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រេវក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត
 អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត ការព្យាបាទ អាការព្យាបាទ ភាពនៃ
 ចិត្តព្យាបាទ ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្ត
 ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ព្យាបាទកាយគន្ថៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២៣៩] តត្ថ កតមោ សីលព្វតបរាមាសោ កាយកន្តោ ។ ឥតោ ពហិទ្ធា សមណព្រាហ្មណានំ សីលេន សុទ្ធិ រតេន សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា វរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ទិដ្ឋិតហានំ ទិដ្ឋិតត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្តិតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ តាហោ បដិក្កាហោ អភិទិវេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្តំ តិក្កាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ រុច្ឆតិ សីលព្វតបរាមាសោ កាយកន្តោ ។

[២៤០] តត្ថ កតមោ ឥទំសច្ចាភិទិវេសោ កាយកន្តោ ។ សស្សតោ លោកោ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា អសស្សតោ លោកោ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា អន្តវា លោកោ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា អនន្តវា លោកោ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា តំ ដីរំ តំ សរីរំ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា អញ្ញំ ដីរំ អញ្ញំ សរីរំ ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា ហោតិ តថាកតោ បរម្មរណា ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា ន ហោតិ តថាកតោ បរម្មរណា ឥទមេវ សច្ចំ មោយមញ្ញន្តិ វា ហោតិ ច ន ច ហោតិ តថាកតោ បរម្មរណា ឥទមេវ សច្ចំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[២៣៧] បណ្តាគន្លុះទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសកាយគន្លុះ តើដូចម្តេច ។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ខាងក្រៅសាសនានេះ ប្រកាន់ថា សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវ័ត បរិសុទ្ធដោយសីលនិងវ័ត ទាំងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃព្រៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រុងគឺ ទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការក្អួចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្នាបអង្រែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ធម្មជាតិដែល ខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែល មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសកាយគន្លុះ ។

[២៤០] បណ្តាគន្លុះទាំងនោះ ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លុះ តើដូច ម្តេច ។ ការប្រកាន់ថា លោកទៀង ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃ ជាមោឃៈក្តី ថាលោកមិនទៀង ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈ ក្តី ថាលោកមានទីបំផុត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថា លោកមិនមានទីបំផុត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះ ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃ ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅមិនកើតទៀត ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មាន ការយល់នេះពិត

គន្ថគោត្តកេ និក្ខេបោ

មោឃមញ្ញន្តិ វា នេវ ហោតិ ន ន ហោតិ តថា-
 កតោ បរម្មរណា ឥនមេវ សច្ចំ មោឃមញ្ញន្តិ វា
 យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិកន្តារោ
 ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្និតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាយោ
 បដិក្កាយោ អភិទិវេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆា-
 បថោ មិច្ឆត្តំ តិក្កាយតនំ វិបរិយេសត្តាយោ អយំ
 រុច្ចតិ ឥទំសច្ចាភិទិវេសោ កាយកន្តោ ។ បបេត្វា
 សីលព្វតបរាមាសំ កាយកន្តំ សព្វាបិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ឥទំ-
 សច្ចាភិទិវេសោ កាយកន្តោ ។

ឥមេ ធម្មា កន្តោ ។

[២៤១] កតមេ ធម្មា នោ កន្តោ ។ តេ ធម្មេ
 បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទ-
 នាខន្តោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្តោ សព្វញ្ច រូបំ អស-
 ដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ កន្តោ ។

[២៤២] កតមេ ធម្មា កន្តនិយា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវ-
 ចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្តោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្តោ

គន្ថគោត្តកនិក្ខេប

ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើត
 ទៀតក៏មិនមែន ការយល់នេះពិត ការយល់ដទៃជាមោឃៈក្តី និងទិដ្ឋិ
 ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃស្សាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវព្រាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ ការយល់
 ធ្វេងគឺទិដ្ឋិ ការទាក់ទិនគឺទិដ្ឋិ ការក្អួចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់
 ការស្ទាបអង្កែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់
 សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះ
 ហៅថា ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្ថៈ មួយទៀត មិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏
 ហៅថា ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្ថៈដែរ រៀរតែសីលពូតបរាមាសកាយ-
 គន្ថៈចេញ ។

នេះពួកធម៌ជាគន្ថៈ ។

[២៤១] ពួកធម៌មិនមែនគន្ថៈ តើដូចម្តេច ។ រៀរតែធម៌ទាំង
 នោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
 ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនគន្ថៈ ។

[២៤២] ពួកធម៌ ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រង តើដូចម្តេច ។ ពួក
 ធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
 ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ឥមេ ធម្មា កន្តនិយា ។ កតមេ ធម្មា អកន្ត-
និយា ។ អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កដលានិ ច
អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អកន្តនិយា ។

[២៤៣] កតមេ ធម្មា កន្តសម្បយុត្តា ។ តេហិ
ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្តោ ។ មេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា កន្តសម្បយុត្តា ។ កត-
មេ ធម្មា កន្តវិប្បយុត្តា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ
ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្តោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ធា សព្វញ រូបំ អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា
កន្តវិប្បយុត្តា ។

[២៤៤] កតមេ ធម្មា កន្តា ចេវ កន្តនិយា
ច ។ តេវ កន្តា កន្តា ចេវ កន្តនិយា ច ។ កតមេ
ធម្មា កន្តនិយា ចេវ នោ ច កន្តា ។ តេហិ
ធម្មេហិ យេ ធម្មា កន្តនិយា តេ ធម្មេ បមេត្តា
អវសេសា សាសវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ មេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា កន្តនិយា ចេវ នោ
ច កន្តា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

នេះពួកធម៌ ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុង ។ ពួកធម៌ ដែលគន្លុះមិនគប្បី
ដោតក្រុង តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង
អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ ដែលគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុង ។

[២៤៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្លុះ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះ
ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្លុះ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ ។

[២៤៤] ពួកធម៌ជាគន្លុះផង ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុងផង តើដូច
ម្តេច ។ គន្លុះទាំងនោះឯង ជាគន្លុះផង ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុងផង ។
ពួកធម៌ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនគន្លុះ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
ណា ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុង ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះ
ចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល
និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនគន្លុះ ។

គន្ថគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៤៥] កតមេ ធម្មា កត្តា ចេវ កន្ថសម្ប-
 យុត្តា ច ។ សីលព្វតបរាមាសោ កាយកន្ថោ អភិ-
 ជ្ឈាកាយកន្ថេន^(១) កន្ថោ ចេវ កន្ថសម្បយុត្តោ ច
 អភិជ្ឈា កាយកន្ថោ សីលព្វតបរាមាសកាយកន្ថេ-
 ន^(២) កន្ថោ ចេវ កន្ថសម្បយុត្តោ ច ឥទំសច្ចាភិនិ-
 វេសោ កាយកន្ថោ អភិជ្ឈាកាយកន្ថេន កន្ថោ ចេវ
 កន្ថសម្បយុត្តោ ច អភិជ្ឈា កាយកន្ថោ ឥទំសច្ចា-
 ភិនិវេសកាយកន្ថេន^(៣) កន្ថោ ចេវ កន្ថសម្បយុត្តោ
 ច ឥមេ ធម្មា កត្តា ចេវ កន្ថសម្បយុត្តា ច ។
 កតមេ ធម្មា កន្ថសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា តេ ធម្មេ
 បបេត្វា វេទនាខន្ថោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធវោ ឥមេ
 ធម្មា កន្ថសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កត្តា ។

[២៤៦] កតមេ ធម្មា កន្ថវិប្បយុត្តា កន្ថនិយា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
 វចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធវោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធវោ

---

១ អភិជ្ឈាយ កាយគន្ថេន ។ ២ សីលព្វតបរាមាសេន កាយគន្ថេន ។
 ៣ ឥទំសច្ចាភិនិវេសេន កាយគន្ថេន ។

គន្ថគោត្តកនិក្ខេប

[២២៥] ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង តើដូចម្តេច ។

សីលពូតបរាមាសកាយគន្ថៈ ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង ដោយ
អភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ អភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង
ដោយសីលពូតបរាមាសកាយគន្ថៈ ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្ថៈ ជាគន្ថៈផង
ប្រកបដោយគន្ថៈផង ដោយអភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ អភិជ្ឈាកាយគន្ថៈ ជា
គន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង ដោយឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្ថៈ នេះ
ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយ
គន្ថៈ តែមិនមែនគន្ថៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌
ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្ថៈ តែមិនមែនគន្ថៈ ។

[២២៦] ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ តែគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច ។

ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល
អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

ឥមេ ធម្មា កន្តវិប្បយុត្តា កន្តនិយា ។ កតមេ
ធម្មា កន្តវិប្បយុត្តា អកន្តនិយា ។ អបរិយាបន្នា
មក្កា ច មក្កុដលានិ ច អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ
ធម្មា កន្តវិប្បយុត្តា អកន្តនិយា ។

[២៤៧] កតមេ ធម្មា ឱយា ។ បេ ។ កត-
មេ ធម្មា យោកា ។ បេ ។

[២៤៨] កតមេ ធម្មា នីវរណា ។ ឆ នីវរ-
ណានិ កាមច្ចន្ធនីវរណំ ព្យាបាទនីវរណំ បីនមិទ្ធ-
នីវរណំ ឧទ្ធចកុក្កុច្ចនីវរណំ វិចិត្តិច្ឆានីវរណំ អវិជ្ជា-
នីវរណំ ។

[២៤៩] តត្ថ កតមំ កាមច្ចន្ធនីវរណំ ។ យោ
កាមេសុ កាមច្ចន្ធនោ កាមរាគោ កាមនន្ទី កាម-
តណ្ហា កាមសិទេហោ កាមបរិណ្ណហោ កាមមុច្ឆា
កាមន្នេសានំ ឥទំ វុច្ចតិ កាមច្ចន្ធនីវរណំ ។

[២៥០] តត្ថ កតមំ ព្យាបាទនីវរណំ ។
អនត្ថំ មេ អចរិតិ អាយាតោ ជាយតិ អនត្ថំ
មេ ចរតីតិ អាយាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ តែគន្លុះគប្បីដោតក្រុង ។ ពួក
ធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ តែគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច ។ មគ្គជា
អបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាស
ចាកគន្លុះ តែគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុង ។

[២៤៧] ពួកធម៌ជាឱយៈ (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យលង់ក្នុងវដ្តៈ) តើ
ដូចម្តេច ។ បេ ។ ពួកធម៌ជាយោគៈ (ធម៌ប្រកបសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើ
ដូចម្តេច ។ បេ ។

[២៤៨] ពួកធម៌ជានីវរណៈ (ធម៌ជារនាំង) តើដូចម្តេច ។
នីវរណៈ ៦ គឺ កាមច្នូន្ននីវរណៈ ព្យាបាទនីវរណៈ បីនមិទ្ធនីវរណៈ
ឧទ្ធចក្កុក្កុច្ននីវរណៈ វិចិកិច្ចានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ។

[២៤៩] បណ្តានីវរណៈទាំងនោះ កាមច្នូន្ននីវរណៈ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីប្រាថ្នាចំពោះកាម សេចក្តីត្រេកអរចំពោះកាម សេចក្តីរីករាយ
ចំពោះកាម សេចក្តីអន្ទះសាចំពោះកាម សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះកាម
សេចក្តីរោលរាលចំពោះកាម សេចក្តីជ្រុលជ្រប់ចំពោះកាម សេចក្តីងប់ចិត្ត
ចំពោះកាម ក្នុងកាមទាំងឡាយ ណា នេះហៅថា កាមច្នូន្ននីវរណៈ ។

[២៥០] បណ្តានីវរណៈទាំងនោះ ព្យាបាទនីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ គំនុំ
កើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ គំ-
នុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ

នីវរណគោត្តកេ និក្ខេបោ

ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ បិយស្ស មេ មនា-
 បស្ស អនត្តំ អចរិ ។ បេ ។ អនត្តំ ចរតិ ។ បេ ។
 អនត្តំ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អប្បិយស្ស
 មេ អមនាបស្ស អត្តំ អចរិ ។ បេ ។ អត្តំ ចរតិ
 ។ បេ ។ អត្តំ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ
 អដ្ឋានេ វា បន អាឃាតោ ជាយតិ យោ វា-
 រុទោ ចិត្តស្ស អាឃាតោ បដិឃាតោ បដិឃំ បដិវិ-
 ហោ កោចោ បកោចោ សម្មកោចោ ទោសោ
 បទោសោ សម្មទោសោ ចិត្តស្ស ព្យាបត្តិ មនោ-
 បទោសោ កោដោ កុដ្ឋនា កុដ្ឋិតត្តំ ទោសោ
 ទូសនា ទូសិតត្តំ ព្យាបត្តិ ព្យាបដ្ឋនា ព្យាបដ្ឋិតត្តំ
 វិហោដោ បដិវិហោដោ ចណ្ឌិត្តំ អសុហោចោ អនត្តម-
 នតា ចិត្តស្ស ឥទំ រុច្ចតិ ព្យាចាទដីវរណំ ។

[២៥១] តត្ត កតមំ ដីនមិទ្ធដីវរណំ ។ អត្តិ

ដីនំ អត្តិ មិទ្ធា ។ តត្ត កតមំ ដីនំ ។

នីវរណគោត្តកនិក្ខេប

គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្ម មិនជាប្រយោជន៍
 ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជា
 ប្រយោជន៍ដល់បុគ្គល ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។
 ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ ជនឯណោះ
 នឹងប្រព្រឹត្ត នូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ
 បានប្រព្រឹត្ត នូវកម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិន
 ជាទីពេញចិត្ត នៃអញ ។ បេ ។ ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជា
 ប្រយោជន៍ ។ បេ ។ ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ឬក៏
 គំនុំកើតឡើងក្នុងហេតុមិនគួរ និងការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប សេច-
 ក្តីថ្នាំដំបូក ការខឹងតប ការខឹងញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធញ័រ
 ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចនៃចិត្ត ការ
 ប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត អាការ
 ប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត ការព្យាបាទ អាការព្យាបាទ ភាពនៃចិត្ត
 ព្យាបាទ ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្ត
 ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ព្យាបាទនីវរណៈ ។

[២៥១] បណ្ណានីវរណៈទាំងនោះ បីនមិទ្ធនីវរណៈ តើដូច
 ម្តេច ។ បីនៈ (សេចក្តីជុញទ្រាន់) ក៏មាន មិទ្ធៈ (សេចក្តី
 ដោកដក់) ក៏មាន ។ បណ្ណាធម៌ទាំងនោះ បីនៈ តើដូចម្តេច ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

យា ចិត្តស្ស អកល្យតា អកម្មញ្ញតា ឱលីយនា
 សល្លីយនា លីនំ លីយនា លីយិតត្តំ បីនំ បីយនា
 បីយិតត្តំ ចិត្តស្ស ឥនំ វុច្ចតិ បីនំ ។ តត្ថ កតមំ
 មិទ្ធិ ។ យា កាយស្ស អកល្យតា អកម្មញ្ញតា
 ឱនាហោ បរិយោនាហោ អន្តោសមោហេនោ មិទ្ធិ
 សោប្បំ បចលាយិកា សោប្បំ សុបនា សុបិតត្តំ
 ឥនំ វុច្ចតិ មិទ្ធិ ។ ឥតិ ឥទញ្ច បីនំ ឥទញ្ច
 មិទ្ធិ ។ ឥនំ វុច្ចតិ បីនមិទ្ធិជីវរណំ ។

[២៥២] តត្ថ កតមំ ឧទ្ធចកុក្កុច្ចជីវរណំ ។ អត្ថិ
 ឧទ្ធចំ អត្ថិ កុក្កុច្ចំ ។ តត្ថ កតមំ ឧទ្ធចំ ។ យំ
 ចិត្តស្ស ឧទ្ធចំ អរូបសមោ ចេតសោ វិក្ខេបោ ភន្តត្តំ
 ចិត្តស្ស ឥនំ វុច្ចតិ ឧទ្ធចំ ។ តត្ថ កតមំ កុ-
 ក្កុច្ចំ ។ អកប្បិយេ កប្បិយសញ្ញតា កប្បិយេ
 អកប្បិយសញ្ញតា អវដ្ឋេ វដ្ឋសញ្ញតា វដ្ឋេ អវដ្ឋ-
 សញ្ញតា យំ ឯវរូបំ កុក្កុច្ចំ កុក្កុច្ចាយនា កុក្កុច្ចា-
 យិតត្តំ ចេតសោ វិប្បដិសារោ មនោវិលេខោ ឥនំ
 វុច្ចតិ កុក្កុច្ចំ ។ ឥតិ ឥទញ្ច ឧទ្ធចំ ឥទញ្ច កុ-
 ក្កុច្ចំ ។ ឥនំ វុច្ចតិ ឧទ្ធចកុក្កុច្ចជីវរណំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ភាពមិនឈ្លាសវៃ ភាពមិនគួរដល់ការងារ ការជ្រប់នៅ ការសម្ងំនៅ
 សេចក្តីរញ្ជា អាការរញ្ជា ភាពរញ្ជា សេចក្តីធុញទ្រាន់ ការធុញ
 ទ្រាន់ ភាពធុញទ្រាន់ ណា នៃចិត្ត នេះហៅថា ចិនៈ ។ បណ្តាធម៌
 ទាំងនោះ មិទ្ធៈ តើដូចម្តេច ។ ភាពមិនឈ្លាសវៃ ភាពមិនគួរដល់
 ការងារ ការជ្រប់ ការស្រពោន ការងងឹតឈ្ងប់ខាងក្នុង ការងោកងក់
 ការសុបសៅ អាការយឺតភ្លឺះៗ សេចក្តីសុបសៅ អាការសុបសៅ
 ភាពសុបសៅ ណា នៃកាយ នេះហៅថា មិទ្ធៈ ។ នេះចិនៈ
 នេះមិទ្ធៈ ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។ នេះហៅថា ចិនមិទ្ធនីវរណៈ ។

[២៥២] បណ្តានីវរណៈទាំងនោះ ឧទ្ធចក្កក្កច្នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។
 ឧទ្ធច្នៈ (ការអណ្តែតអណ្តូង) ក៏មាន ក្កក្កច្នៈ (ការនឹករឿស) ក៏មាន ។
 បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ឧទ្ធច្នៈ តើដូចម្តេច ។ ការអណ្តែតអណ្តូង ការ
 មិនស្ងប់រម្ងាប់ ការរាយមាយ ការភ័ន្តកាំង ណា នៃចិត្ត នេះ ហៅថា
 ឧទ្ធច្នៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ក្កក្កច្នៈ តើដូចម្តេច ។ ការសម្គាល់ថា
 គួរក្នុងរបស់មិនគួរ សម្គាល់ថាមិនគួរក្នុងរបស់គួរ សម្គាល់ថាជាទោស
 ក្នុងរបស់មិនមែនជាទោស សម្គាល់ថាមិនជាទោស ក្នុងរបស់ជាទោស
 និងសេចក្តីរឿស អាការរឿស ភាពនៃចិត្តរឿស ការក្តៅក្រហាយ
 ចិត្ត ការរសេមរសាមចិត្ត ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា
 ក្កក្កច្នៈ ។ នេះឧទ្ធច្នៈ នេះក្កក្កច្នៈ ដោយប្រការដូច្នោះឯង ។ នេះហៅ
 ថា ឧទ្ធចក្កក្កច្នីវរណៈ ។

នីវរណគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៥៣] តត្ថ កតមំ វិចិត្តិច្ឆាដីវរណំ ។ សត្វិ
 កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ ធម្មេ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ សង្ខេ
 កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ សិក្ខាយ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ បុព្វ-
 ន្តេ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ អបរន្តេ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ
 បុព្វន្តាបរន្តេ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ ឥទប្បច្ចយតាបជិច្ច-
 សមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ យា វារុចា
 កង្ខតិ កង្ខាយនា កង្ខាយិតត្ថំ វិមតិ វិចិត្តិច្ឆា ទ្វេ-
 ទ្ធកំ ទ្វេនាបថោ សំសយោ អនេកំសក្កាហោ
 អាសប្បនា បរិសប្បនា អបរិយោកាហនា ថម្ពិតត្ថំ
 ចិត្តស្ស មនោវិលេខោ ឥទំ វុច្ឆតិ វិចិត្តិច្ឆាដីវរណំ ។

[២៥៤] តត្ថ កតមំ អវិជ្ជាដីវរណំ ។ ទុក្ខេ
 អញ្ញាណំ ទុក្ខេសមុទយេ អញ្ញាណំ ទុក្ខេនិរោដេ អ-
 ញ្ញាណំ ទុក្ខេនិរោដកាមិនិយា បដិបទាយ អញ្ញាណំ
 បុព្វន្តេ អញ្ញាណំ អបរន្តេ អញ្ញាណំ បុព្វន្តាបរន្តេ
 អញ្ញាណំ ឥទប្បច្ចយតាបជិច្ចសមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ

នីវរណគោត្តកនិក្ខេប

[២៥៣] បណ្ណានីវរណៈទាំងនោះ វិចិត្រានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។
 បុគ្គលឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះ
 ព្រះធម៌ ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះព្រះសង្ឃ ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះ
 សិក្ខា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម ឆ្លើងឆ្ងល់
 សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងចុង ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធ
 ទាំងចំណែកខាងដើម ទាំងចំណែកខាងចុង ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះ
 ពួកធម៌ ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងសេចក្តីសង្ស័យ
 អាការសង្ស័យ ភាពនៃចិត្តសង្ស័យ ការយល់ឆ្នើង ការសង្ស័យ ការ
 បែកចិត្តជាចំពាមពីរ ការបែកជាផ្លូវពីរ ការឆ្លើងឆ្ងល់ ការប្រកាន់យក
 ចំណែកដ៏ច្រើន ការសាញប្រដាញ ការសាន់វាន់ចិត្ត ការប្រកាន់មិន
 ដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តវិង្សស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត ណា ដែលមាន
 សភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិត្រានីវរណៈ ។

[២៥៤] បណ្ណានីវរណៈទាំងនោះ អវិជ្ជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ការមិន
 ដឹងក្នុងទុក្ខ មិនដឹងក្នុងហេតុឲ្យកើតទុក្ខ មិនដឹងក្នុងការរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុង
 បដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម
 មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងដើម ទាំង
 ចំណែកខាងចុង មិនដឹងក្នុងពួកធម៌ដែលកើតព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

អញ្ញាលំ យំ ឯវ្យុបំ អញ្ញាលំ អនស្សនំ អនភិសម-
 យោ អននុពោធា អសម្មោធា អប្បដិវេធា អសង្កា-
 ហនា អបរិយោកាហនា អសមបេក្ខនា អប្បច្ចវេក្ខ-
 ណា អប្បច្ចក្ខកម្មំ ទុម្មេជ្ឈំ ពាល្យំ អសម្បជញ្ញំ មោ-
 ហោ បមោហោ សម្មោហោ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជា-
 យោកោ អវិជ្ជានុសយោ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋានំ អវិជ្ជាលន្តិ
 មោហោ អកុសលមូលំ ឥទំ វុច្ចតិ អវិជ្ជានីវរណំ ។

ឥមេ ធម្មា នីវរណំ ។

[២៥៥] កតមេ ធម្មា នោ នីវរណា ។ តេ
 ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតតា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា
 វេទនាខន្នោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វព្វា វ្យុបំ
 អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ នីវរណា ។

[២៥៦] កតមេ ធម្មា នីវរណិយា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
 វចរា អរូចាវចរា វ្យុបក្ខន្ធនោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខ-
 ន្ធនោ ឥមេ ធម្មា នីវរណិយា ។ កតមេ ធម្មា
 អនីវរណិយា ។ អបរិយាបន្នា មត្តា ច មត្តផលានិ
 ច អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនីវរណិយា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

និងការមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនភ្ញាក់រលឹក
ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក ការ
មិនចុះចិត្តស៊ប់ មិនរំពឹងមើល ការមិនពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់
ការយល់ខុស ភាពនៃសេចក្តីល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការវង្វេង វង្វេង
ជ្រប់ ការភ្លេចភ្នាំង អវិជ្ជា អន្ទង់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យ
គឺអវិជ្ជា ការស្តាត់ដំណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការវង្វេង ជាអកុសល-
មូល ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អវិជ្ជានីវរណៈ ។

នេះពួកធម៌ ជានីវរណៈ ។

[២៥៥] ពួកធម៌ មិនមែននីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ រៀរតែធម៌
ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែននីវរណៈ ។

[២៥៦] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវ-
ចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជា
ប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ។ ពួកធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើ
ដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង
នេះពួកធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ។

នីវរណគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៥៧] កតមេ ធម្មា នីវរណសម្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា នីវរណសម្ប-
 យុត្តា ។ កតមេ ធម្មា នីវរណវិប្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ទោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នីវរណវិប្បយុត្តា ។

[២៥៨] កតមេ ធម្មា នីវរណា ចេវ នីវរ-
 ណីយា ច ។ តានេវ នីវរណានិ នីវរណា ចេវ
 នីវរណីយា ច ។ កតមេ ធម្មា នីវរណីយា ចេវ
 នោ ច នីវរណា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា
 នីវរណីយា តេ ធម្មេ បមេត្វា អវសេសា សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវ-
 ចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 ឥមេ ធម្មា នីវរណីយា ចេវ នោ ច នីវរណា ។

[២៥៩] កតមេ ធម្មា នីវរណា ចេវ នីវរណ-
 សម្បយុត្តា ច ។ កាមច្ចន្ធនីវរណំ អវិជ្ជានីវរណោ-
 ន នីវរណាញោវ នីវរណសម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជានីវរណំ

នីវរណគោត្តកនិក្ខេប

[២៥៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ ។

[២៥៨] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច ។ នីវរណៈទាំងនោះឯង ហៅថានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ។ ពួកធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ ។

[២៥៩] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង តើដូចម្តេច ។ កាមច្ចន្ធនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កាមច្ចន្ទនីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច
 ព្យាចាទនីវរណំ អវិជ្ជានីវរណោ នីវរណាញោ នីវរ-
 ណាសម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជានីវរណំ ព្យាចាទនីវរណោ
 នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច មីនមិទ្ធនីវរណំ
 អវិជ្ជានីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច
 អវិជ្ជានីវរណំ មីនមិទ្ធនីវរណោ នីវរណាញោ នីវ-
 រណាសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធច្ចនីវរណំ អវិជ្ជានីវរណោ
 នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជានីវរណំ ឧទ្ធច-
 ្ចនីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច កុ-
 ក្កុច្ចនីវរណំ អវិជ្ជានីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណា-
 សម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជានីវរណំ កុក្កុច្ចនីវរណោ នី-
 វរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច វិចិត្តិន្ទានីវរណំ
 អវិជ្ជានីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច
 អវិជ្ជានីវរណំ វិចិត្តិន្ទានីវរណោ នីវរណាញោ នី-
 វរណាសម្បយុត្តញ្ច កាមច្ចន្ទនីវរណំ ឧទ្ធច្ចនីវរណោ
 នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធច្ចនីវរណំ
 កាមច្ចន្ទនីវរណោ នីវរណាញោ នីវរណាសម្បយុ-
 ត្តញ្ច ព្យាចាទនីវរណំ ឧទ្ធច្ចនីវរណោ នីវរណាញោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ដោយកាមច្ចន្ទនីវរណៈ ព្យាបាទនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយ
 នីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រ-
 កបដោយនីវរណៈផង ដោយព្យាបាទនីវរណៈ ចិនមិទ្ធនីវរណៈ ជា
 នីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរ-
 ណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយចិនមិទ្ធនីវរណៈ
 ឧទ្ធច្ចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរ-
 ណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយ
 ឧទ្ធច្ចនីវរណៈ កុក្កុច្ចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង
 ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរ-
 ណៈផង ដោយកុក្កុច្ចនីវរណៈ វិចិកិច្ចានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកប
 ដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈ
 ផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយវិចិកិច្ចានីវរណៈ កាមច្ចន្ទនីវរណៈ
 ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយឧទ្ធច្ចនីវរណៈ ឧទ្ធច្ច-
 នីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយកាមច្ចន្ទនីវរ-
 ណៈ ព្យាបាទនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង

និរណគោត្តកេ និក្ខេបោ

ដីរណសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធចូដីរណំ ព្យាចាទដីរណោ-
 ន ដីរណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច ដីនមិទ្ធដីរណំ
 ឧទ្ធចូដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច
 ឧទ្ធចូដីរណំ ដីនមិទ្ធដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណ-
 សម្បយុត្តញ្ច កុក្កុចូដីរណំ ឧទ្ធចូដីរណោន ដីរ-
 ណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធចូដីរណំ កុក្កុចូ-
 ដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច វិចិ-
 កិច្ចាដីរណំ ឧទ្ធចូដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណ-
 សម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធចូដីរណំ វិចិកិច្ចាដីរណោន ដី-
 រណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច អវិជ្ជាដីរណំ ឧទ្ធចូ-
 ដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធចូ-
 ដីរណំ អវិជ្ជាដីរណោន ដីរណញ្ចោ ដីរណសម្ប-
 យុត្តញ្ច ឥមេ ធម្មា ដីរណា ចេវ ដីរណសម្បយុ-
 ត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា ដីរណសម្បយុត្តា ចេវ
 នោ ច ដីរណា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា
 សម្បយុត្តា តេ ធម្មេ បបេត្វា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ ឥមេ ធម្មា ដីរណសម្បយុត្តា ចេវ
 នោ ច ដីរណា ។

នីវរណគោត្តកនិក្ខេប

ដោយឧទ្ធចនីវរណៈ ឧទ្ធចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយព្យាបាទនីវរណៈ បីនមិទ្ធនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយឧទ្ធចនីវរណៈ ឧទ្ធចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយបីនមិទ្ធនីវរណៈ កុក្កុច្ចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយឧទ្ធចនីវរណៈ ឧទ្ធចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយកុក្កុច្ចនីវរណៈ វិចិកិច្ចានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយឧទ្ធចនីវរណៈ ឧទ្ធចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយវិចិកិច្ចានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយឧទ្ធចនីវរណៈ ឧទ្ធចនីវរណៈ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ដោយអវិជ្ជានីវរណៈ នេះពួកធម៌ ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

[២៦០] កតមេ ធម្មា ដីរណារិប្បយុត្តា ដីរណិយា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា សាសវា កុសលព្យាកតា^(១) ធម្មា កាមាវចរា រូចារចរា អរូចារចរា រូបកូន្ទោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណកូន្ទោ ឥមេ ធម្មា ដីរណារិប្បយុត្តា ដីរណិយា ។ កតមេ ធម្មា ដីរណារិប្បយុត្តា អដីរណិយា ។ អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ដីរណារិប្បយុត្តា អដីរណិយា ។

[២៦១] កតមេ ធម្មា បរាមាសា ។ ទិដ្ឋិបរាមាសោ ។ តត្ថ កតមេ ទិដ្ឋិបរាមាសោ ។ សស្សុតោ លោកោតិ វា អសស្សុតោ លោកោតិ វា អន្តវា លោកោតិ វា អនន្តវា លោកោតិ វា តំ ដីរំ តំ សរីរន្តិ វា អញ្ញំ ដីរំ អញ្ញំ សរីរន្តិ វា ហោតិ តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា ន ហោតិ តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា ហោតិ ច ន ច ហោតិ តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា នេវ ហោតិ ន ន ហោតិ តថាគតោ បរម្មរណាតិ វា យា វរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ទិដ្ឋិកហនំ ទិដ្ឋិកត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្តិតំ

---

១ ឱ. កុសលាកុសលព្យាកតាតិ និស្សតិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៦០] ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រាស ចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ជា អបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាស ចាកនីវរណៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ។

[២៦១] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិបរាមាសៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ទិដ្ឋិបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ (ការយល់ឃើញ) ថា លោកទៀងក្តី ថា លោកមិនទៀងក្តី ថា លោកមានទីបំផុតក្តី ថា លោកមិនមានទីបំផុតក្តី ថា ជីវិតនោះ គឺសរីរៈនោះក្តី ថា ជីវិតដទៃ សរីរៈដទៃក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅមិនកើត ទៀតក្តី ថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានក្តី ថាសត្វស្លាប់ ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនក្តី និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ធ្វេងគឺទិដ្ឋិ

នីវរណគោត្តកេ និក្ខេបោ

ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាយោ បដិក្កាយោ អភិទិវេសោ បរា-
 មាសោ កុម្មុក្កោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆតំ តិត្តាយតនំ វិប-
 រិយេសក្កាយោ អយំ រុច្ចតិ ទិដ្ឋិបរាមាសោ ។ សព្វា-
 បិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិបរាមាសោ ។ ឥមេ ធម្មា បរាមា-
 សា ។ កតមេ ធម្មា ដោ បរាមាសា ។ តេ ធម្មេ
 បមេត្វា អវេសសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទ-
 នាខន្តោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វព្វ រូបំ អស-
 ដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ដោ បរាមាសា ។

[២៦២] កតមេ ធម្មា បរាមជ្ជា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវ-
 ចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 ឥមេ ធម្មា បរាមជ្ជា ។ កតមេ ធម្មា អបរាមជ្ជា ។
 អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អសដ្ឋតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា អបរាមជ្ជា ។

[២៦៣] កតមេ ធម្មា បរាមាសសម្បយុត្តា ។ តេ-
 ហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្តោ ។ មេ ។

នីវរណគោត្តកនិក្ខេប

ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការក្អួចកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការ
 ស្ទាបអង្កែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់
 សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះ
 ហៅថា ទិដ្ឋិបរាមាសៈ ។ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋិបរា-
 មាសៈដែរ ។ នេះពួកធម៌ជាបរាមាសៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាសៈ
 តើដូចម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល
 អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ
 វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះ
 ពួកធម៌ មិនមែនជាបរាមាសៈ ។

[២៦២] ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល តើដូចម្តេច ។
 ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកា-
 មាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួក
 ធម៌ ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល ។ ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនស្ទាប
 អង្កែល តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អស-
 ង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនស្ទាបអង្កែល ។

[២៦៣] ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។
 ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។

វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា បរាមាសសម្បយុត្តា ។
 កតមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា ។ តេហិ ធម្មេ-
 ហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ធា ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា ។

[២៦៤] កតមេ ធម្មា បរាមាសា ចេវ បរា-
 មជ្ជា ច ។ ស្មេវ បរាមាសោ បរាមាសោ ចេវ
 បរាមជ្ជោ ច ។ កតមេ ធម្មា បរាមជ្ជា ចេវ នោ
 ច បរាមាសា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា បរា-
 មជ្ជា តេ ធម្មេ បបេត្តា អវសេសា សាសវា កុស-
 លាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា
 អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ
 ធម្មា បរាមជ្ជា ចេវ នោ ច បរាមាសា ។

[២៦៥] កតមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា បរា-
 មជ្ជា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា
 សាសវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវ-
 ចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញា-
 ណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា បរាមជ្ជា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ដែលប្រកបដោយបរាមាសៈ ។ ពួកធម៌ដែល
ប្រាសចាកបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំង
នោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ
នេះពួកធម៌ដែលប្រាសចាកបរាមាសៈ ។

[២៦៤] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្តាបអង្កែល
ផង តើដូចម្តេច ។ បរាមាសៈនោះឯង ជាបរាមាសៈផង ដែលបរា-
មាសៈស្តាបអង្កែលផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាសៈស្តាបអង្កែល តែមិន
មែនជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ដែលបរាមាសៈស្តាប
អង្កែល ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេស
សល់ ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា
កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាសៈស្តាបអង្កែល តែមិនមែនជាបរាមាសៈ ។

[២៦៥] ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្តាប
អង្កែល តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ
ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្តាបអង្កែល ។

បរាមាសគោត្តកេ និក្ខេបោ

កតមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា អបរាមដ្ឋា ។ អប-
រិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កុដលានិ ច អសដ្ឋិតា ច
នាតុ ឥមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា អបរាមដ្ឋា ។

[២៦៦] កតមេ ធម្មា សារម្មណា ។ វេទនា-
ខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋារក្ខន្ទោ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ
ឥមេ ធម្មា សារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា អនារម្ម-
ណា ។ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋិតា ច នាតុ ឥមេ
ធម្មា អនារម្មណា ។

[២៦៧] កតមេ ធម្មា ចិត្តា ។ ចក្កុវិញ្ញាណំ
សោតវិញ្ញាណំ យានវិញ្ញាណំ ជីវ្ហវិញ្ញាណំ កាយ-
វិញ្ញាណំ មនោនាតុ មនោវិញ្ញាណនាតុ ឥមេ ធម្មា
ចិត្តា ។ កតមេ ធម្មា នោ ចិត្តា ។ វេទនាខន្ទោ
សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋារក្ខន្ទោ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋិតា
ច នាតុ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តា ។

[២៦៨] កតមេ ធម្មា ចេតសិកា ។ វេទនាខន្ទោ
សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋារក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចេតសិកា ។
កតមេ ធម្មា អចេតសិកា ។ ចិត្តញ្ច សព្វញ្ច រូបំ
អសដ្ឋិតា ច នាតុ ឥមេ ធម្មា អចេតសិកា ។

បរាមាសគោត្តកនិក្ខេប

ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈផង បរាមាសៈមិនស្ទាបអង្កែលផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្កតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈផង បរាមាសៈមិនស្ទាបអង្កែលផង ។

[២៦៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច ។ រូបទាំងអស់ និងអសង្កតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអារម្មណ៍ ។

[២៦៧] ពួកធម៌ជាចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចក្កវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ ឃានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ មនោធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ នេះពួកធម៌ជាចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្កតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត ។

[២៦៨] ពួកធម៌ជាចេតសិក តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាចេតសិក ។ ពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្កតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក ។

[២៦៩] កតមេ ធម្មា ចិត្តសម្បយុត្តា ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ។ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ។ ចិត្តំ ន វត្តព្វំ ចិត្តេន សម្បយុត្តន្តិបិ ចិត្តេន វិប្បយុត្តន្តិបិ ។

[២៧០] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋា ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋា ។ កតមេ ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ។ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ។ ចិត្តំ ន វត្តព្វំ ចិត្តេន សំសដ្ឋន្តិបិ ចិត្តេន វិសំសដ្ឋន្តិបិ ។

[២៧១] កតមេ ធម្មា ចិត្តសមុដ្ឋាណា ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្ថិ រូបំ ចិត្តជំ ចិត្តហេតុកំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូចាយតនំ សទ្ធាយតនំ កន្ធាយតនំ រសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសធាតុ អាចោធាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៦៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ
សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌ប្រាស
ចាកចិត្ត តើដូចម្តេច ។ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌
ប្រាសចាកចិត្ត ។ ចិត្តគេមិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយចិត្តផង ថា
ប្រាសចាកចិត្តផងទេ ។

[២៧០] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនា-
ខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត ។ ពួក
ធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខ-
តធាតុ នេះពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្ត ។ ចិត្តគេមិនគប្បីពោល
ថា ច្រឡកច្រឡំដោយចិត្តផង ថាមិនច្រឡកច្រឡំដោយចិត្តផងទេ ។

[២៧១] ពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។
វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកកាយ)
វចីវិញ្ញត្តិ (ការកម្រើកវាចា) ឬក៏ រូបដទៃណា គឺរូបកើតអំពីចិត្ត
មានចិត្តជាហេតុ មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ
គន្ធាយតនៈ រសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាកាសធាតុ អាប្រោធាតុ
រូបស្សលហុតា (ភាពនៃរូបស្រាល) រូបស្សមុទុតា (ភាពនៃរូបទន់)

បរាមាសគោត្តកេ និក្ខេបោ

រូបស្ស កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ
កតន្ទីកាហោ អាហារោ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសមុដ្ឋាណា ។
កតមេ ធម្មា ណោ ចិត្តសមុដ្ឋាណា ។ ចិត្តញ្ច អវ-
សេសញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ណោ
ចិត្តសមុដ្ឋាណា ។

[២៧២] កតមេ ធម្មា ចិត្តសហកុណោ ។ វេទនា-
ខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋានក្ខន្ទោ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ
ឥមេ ធម្មា ចិត្តសហកុណោ ។ កតមេ ធម្មា ណោ ចិត្ត-
សហកុណោ ។ ចិត្តញ្ច អវសេសញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា
ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ណោ ចិត្តសហកុណោ ។

[២៧៣] កតមេ ធម្មា ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។
វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋានក្ខន្ទោ កាយវិញ្ញត្តិ
វចីវិញ្ញត្តិ ឥមេ ធម្មា ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។ កតមេ
ធម្មា ណោ ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។ ចិត្តញ្ច អវសេសញ្ច
រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ណោ ចិត្តានុ-
បរិវត្តិនោ ។

[២៧៤] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាណា ។
វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សដ្ឋានក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា

បរាមាសគោត្តកនិក្ខេប

រូបស្សកម្មញ្ញតា (ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ) រូបស្សឧបចយៈ (ការសន្សំនៃរូប) រូបស្សសន្តតិ (តំណនៃរូប) កតឡិដ្ឋារាហារ នេះពួកធម៌ដែលតាំងឡើងដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ។

[២៧២] ពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធសញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។

[២៧៣] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធសញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបដ៏សេសផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។

[២៧៤] ពួកធម៌ច្រឡំក្រឡំទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌

ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាណា ។ កតមេ ធម្មា នោ ចិត្តសំ-
សង្កសមុដ្ឋាណា ។ ចិត្តញ្ច សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា
ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាណា ។

[២៧៥] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋានស-
ហាកុនោ ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ
ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋានសហាកុនោ ។ កត-
មេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋានសហាកុនោ ។
ចិត្តញ្ច សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ
ធម្មា នោ ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋានសហាកុនោ ។

[២៧៦] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាននុ-
បរិវត្តិនោ ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ
ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាននុបរិវត្តិនោ ។ កត-
មេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាននុបរិវត្តិនោ ។
ចិត្តញ្ច សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា
នោ ចិត្តសំសង្កសមុដ្ឋាននុបរិវត្តិនោ ។

[២៧៧] កតមេ ធម្មា អជ្ឈត្តិកា ។ ចក្ខាយ-
តនំ ។ បេ ។ មនាយតនំ ឥមេ ធម្មា អជ្ឈត្តិកា ។
កតមេ ធម្មា ពាហិរា ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។
ធម្មាយតនំ ឥមេ ធម្មា ពាហិរា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ប្រឡូកប្រឡំទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខត-
ធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ។

[២៧៥] ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំ ទាំងតាំងឡើងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។

[២៧៦] ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំ ទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។

[២៧៧] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ មនាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្នុង ។ ពួកធម៌ជាខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ វេ ។ ធម្មាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ ។

បរាមាសគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៧៨] កតមេ ធម្មា ឧបាទា ។ ចក្ខាយ-
តំ ។ បេ ។ កតទ្បិកាហេ អាហារហេ ឥមេ ធម្មា
ឧបាទា ។ កតមេ ធម្មា លោ ឧបាទា ។ វេទនា-
ខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ការក្ខន្ទោ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ
ចត្តារា ច^(១) មហាក្ខតា អសង្កតា ច ធាតុ ឥមេ
ធម្មា លោ ឧបាទា ។

[២៧៩] កតមេ ធម្មា ឧបាទិដ្ឋា ។ សាសវា
កុសលាកុសលានំ ធម្មានំ វិចាកា កាមាវចរា
រូចាវចរា អរូចាវចរា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ទោ យញ្ច រូបំ កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ ធម្មា
ឧបាទិដ្ឋា ។ កតមេ ធម្មា អនុបាទិដ្ឋា ។ សា-
សវា កុសលាកុសលា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវច-
រា អរូចាវចរា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ
យេ ច ធម្មា កិរិយា លេវ កុសលា ធាកុសលា
ន ច កម្មវិចាកា យញ្ច រូបំ ន កម្មស្ស កត-
ត្តា អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អសង្ក-
តា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនុបាទិដ្ឋា ។

---

១ ឱ. ចសទ្ធោ នត្ថិ ។

បរាមាសគោត្តកនិក្ខេប

[២៧៨] ពួកធម៌ជាឧបាទា (ឧបាទារូប) តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
យតនៈ ។ បេ ។ កតឡឺផ្ការាហរ នេះពួកធម៌ជាឧបាទា ។ ពួកធម៌
មិនមែនជាឧបាទា តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ
វិញ្ញាណក្ខន្ធ មហាកូត្តរូបទាំង ៤ និងអសង្ខតជាតុ នេះធម៌មិនមែនជា
ឧបាទា ។

[២៧៩] ពួកធម៌ជាឧបាទិន្នៈ (ធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស
មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ) តើដូចម្តេច ។ វិបាក ប្រកបដោយ
អាសវៈ របស់ពួកធម៌ជាកុសល និងអកុសល ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូ-
បាវចរ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងរូបដែលជាកម្មស្សកតត្តា
នេះពួកធម៌ជាឧបាទិន្នៈ ។ ពួកធម៌ជាអនុបាទិន្នៈ (ធម៌មិនមានកម្មប្រកប
ដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ) តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអកុសល ជាកាមាវចរ រូបាវចរ
អរូបាវចរ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ឬពួកធម៌ជាកិរិយា ដែល
មិនមែនជាកុសល មិនមែនជាអកុសល មិនមែនជាកម្មវិបាក រូបដែល
មិនមែនជាកម្មស្សកតត្តា មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈ ផលនៃមគ្គ និងអសង្ខត-
ជាតុ នេះពួកធម៌ ជាអនុបាទិន្នៈ ។

[២៨០] កតមេ ធម្មា ឧបាទានា ។ ចត្តារិ
ឧបាទានានិ កាមុបាទានំ ទិដ្ឋុបាទានំ សីលព្វតុ-
បាទានំ អត្តវាទុបាទានំ ។

[២៨១] តត្ថ កតមំ កាមុបាទានំ ។ យោ
កាមេសុ កាមច្ចន្ទោ កាមរាគោ កាមនន្ទី កាម-
តណ្ហា កាមសិទេហោ កាមបរិទ្យាហោ កាមមុច្ឆា
កាមជ្ឈោសានំ ឥទំ វុច្ចតិ កាមុបាទានំ ។

[២៨២] តត្ថ កតមំ ទិដ្ឋុបាទានំ ។ នត្ថិ ទិដ្ឋំ
នត្ថិ យិដ្ឋំ នត្ថិ ហុតំ នត្ថិ សុកដទុក្កុដានំ កម្មា-
នំ ផលវិចារកោ នត្ថិ អយំ លោកោ នត្ថិ បរោ
លោកោ នត្ថិ មាតា នត្ថិ បិតា នត្ថិ សត្តា ឱប-
ចាតិកា នត្ថិ លោកេ សមណព្រាហ្មណា សម្មត្ត-
តា សម្មាបដិបដ្ឋា យេ ឥមញ្ច លោកំ បរញ្ច លោ-
កំ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា បវេទន្តិតិ យា វា-
រុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិកត្តារោ ទិដ្ឋិវិស្ស-
កាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្និកំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ កាហោ បដិក្កា-
ហោ អភិទិវេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆាបថោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

[២៨០] ពួកធម៌ ជាឧបាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) តើដូចម្តេច ។ ឧបាទាន ៤ គឺ កាមុបាទាន ទិដ្ឋុបាទាន សីលពូតុបាទាន អត្តវាទុបាទាន ។

[២៨១] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ កាមុបាទាន តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រាថ្នាចំពោះកាម ការត្រេកអរចំពោះកាម ការរីករាយចំពោះកាម ការអន្ទះសាចំពោះកាម សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះកាម ការរោលរាលចំពោះកាម ការជ្រុលជ្រប់ចំពោះកាម ការងុលងប់ចំពោះកាម ណាក្នុងកាមទាំងឡាយ នេះហៅថា កាមុបាទាន ។

[២៨២] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ ទិដ្ឋុបាទាន តើដូចម្តេច ។ ការយល់ថា ទានដែលបានឲ្យហើយមិនមានផល ឬជាធំមិនមានផល ឬជាតូចមិនមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើល្អ ឬធ្វើអាក្រក់មិនមានលោកនេះមិនមាន លោកខាងមុខមិនមាន មាតាមិនមានគុណ បិតាមិនមានគុណ ពួកសត្វជាឱបបាតិកៈមិនមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ក្នុងលោក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិល្អ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះនិងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមដោយខ្លួនឯង ហើយសម្តែងប្រាប់បាន ក៏មិនមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លើយគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការក្អួតកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្ទាបអង្អែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស

មិច្ឆត្តំ តិក្ខាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ ឥទំ រុច្ចតិ ទិដ្ឋ-
ចានានំ ។ បមេត្វា សីលព្វតុចានានញ អត្តវាទុចា-
នានញ សព្វាបិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋចានានំ ។

[២៨៣] តត្ថ កតមំ សីលព្វតុចានានំ ។ ឥតោ
ពហិទ្ធា សមណព្រាហ្មណានំ សីលេន សុទ្ធិ វតេន
សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា ឯវរូចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិ-
កតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិកន្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិ-
វិប្បន្តិតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ តាហោ បដិក្កាហោ អភិទិ-
វេសោ បរាមាសោ កុម្មត្តោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្តំ
តិក្ខាយតនំ វិបរិយេសក្កាហោ ឥទំ រុច្ចតិ សីលព្វ-
តុចានានំ ។

[២៨៤] តត្ថ កតមំ អត្តវាទុចានានំ ។ ឥធម
អស្សុតវា បុច្ឆដ្ឋនោ អរិយានំ អទស្សារី អរិយធម្ម-
ស្ស អកោរិទោ អរិយធម្មេ អរិដីតោ សប្បរិសានំ
អទស្សារី សប្បរិសធម្មស្ស អកោរិទោ សប្បរិស-
ធម្មេ អរិដីតោ រូបំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ រូបវន្តំ
វា អត្តានំ អត្តនិ វា រូបំ រូបស្មី វា អត្តានំ

ឧបាទានគោត្តកនិក្ខេប

ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទិដ្ឋបាទាន ។ លើក
លែងតែសីលពូតុបាទាន និងអត្តវាទុបាទានចេញ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំង
អស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋបាទានដែរ ។

[២៨៣] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ សីលពូតុបាទាន តើដូចម្តេច ។
ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ខាងក្រៅ អំពីសាសនានេះ (ប្រកាន់ថា) សេចក្តី
បរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវ័ត បរិសុទ្ធដោយសីលនិងវ័ត និងទិដ្ឋិ
ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃព្រៀតស្អាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ ការ
យល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការក្អួតកាន់ ការប្រកាន់ ការ
ប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្ទាបអង្កែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិ
ដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាព
បែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតុបាទាន ។

[២៨៤] បណ្តាឧបាទានទាំងនោះ អត្តវាទុបាទាន តើដូចម្តេច ។
បុប្ផជួន ជាអ្នកមិនចេះដឹង ក្នុងលោកនេះ មិនធ្លាប់ឃើញពួកព្រះអរិយៈ
មិនឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយធម៌ មិនទូន្មានខ្លួន ក្នុងអរិយធម៌ មិនធ្លាប់
ឃើញពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃ ក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនទូន្មាន
ខ្លួន ក្នុងសប្បុរសធម៌ រមែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថា
មានរូបខ្លះ ឃើញរូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងរូបខ្លះ

វេទនំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ វេទនាវន្តំ វា អត្តានំ
 អត្តនិ វា វេទនំ វេទនាយ វា អត្តានំ សញ្ញា អត្តតោ
 សមនុបស្សតិ សញ្ញាវន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា សញ្ញា
 សញ្ញាយ វា អត្តានំ សង្ខារេ អត្តតោ សមនុបស្សតិ
 សង្ខារវន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា សង្ខារេ សង្ខារេសុ វា
 អត្តានំ វិញ្ញាណំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ វិញ្ញាណា-
 វន្តំ វា អត្តានំ អត្តនិ វា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណាស្មី វា
 អត្តានំ យា វរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ទិដ្ឋិកហានំ ទិដ្ឋិ-
 កត្តារោ ទិដ្ឋិវិសុកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្និតំ ទិដ្ឋិសញ្ញាជនំ
 កាយោ បដិក្កាយោ អភិនិវេសោ បរាមាសោ កុម្ម-
 ក្តោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្តំ តិក្កាយតនំ វិបរិយេសក្កាយោ
 ឥនំ វុច្ឆតិ អត្តវាទុចាទានំ ។

ឥមេ ធម្មា ឧចាទានា ។

[២៨៥] កតមេ ធម្មា នោ ឧចាទានា ។ តេ
 ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតតា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាប-
 ដ្ឋា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណាត្តន្ទោ សព្វញ្ច
 រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា នោ ឧចាទានា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ឃើញវេទនាថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវេទនាខ្លះ ឃើញវេទនាថាមាន
 ក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវេទនាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាជាខ្លួន ឃើញ
 ខ្លួនថាមានសញ្ញាខ្លះ ឃើញសញ្ញាថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមាន
 ក្នុងសញ្ញាខ្លះ ឃើញសង្ខារថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានសង្ខារខ្លះ ឃើញ
 សង្ខារថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងសង្ខារខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណ
 ថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានវិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ
 ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងវិញ្ញាណខ្លះ និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ព្រៃញៀតស្សាត
 គឺទិដ្ឋិ ផ្លូវត្រាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រុះគឺទិដ្ឋិ ការយល់ឆ្លងគឺទិដ្ឋិ ការជាប់ចំពាក់
 គឺទិដ្ឋិ ការក្អកកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្ទាបអង្រែល ផ្លូវ
 អាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុង
 ការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អត្តវា-
 ទុបាទាន ។

នេះពួកធម៌ ជាឧបាទាន ។

[២៨៥] ពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ រៀនតែ
 ធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និង
 អព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិន
 មែនជាឧបាទាន ។

ឧបាទានគោត្តកេ និក្ខេបោ

[២៨៦] កតមេ ធម្មា ឧបាទានិយា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវច-
 រា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ យេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 ឥមេ ធម្មា ឧបាទានិយា ។ កតមេ ធម្មា អនុបាទា-
 និយា ។ អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អស-
 ដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនុបាទានិយា ។

[២៨៧] កតមេ ធម្មា ឧបាទានសម្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្ធា
 ។ យេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា ឧបាទានស-
 ម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ធា
 ។ យេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វព្ភ រូបំ អសដ្ឋតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា ។

[២៨៨] កតមេ ធម្មា ឧបាទានា ចេវ ឧបាទានិ-
 យា ច ។ តានេវ ឧបាទានានិ ឧបាទានា ចេវ ឧបា-
 ទានិយា ច ។ កតមេ ធម្មា ឧបាទានិយា ចេវ តោ
 ច ឧបាទានា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា ឧបា-
 ទានិយា តេ ធម្មេ បរេត្តា អវសេសា សាសវា

ឧបាទានគោត្តកនិក្ខេប

[២៨៦] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមា-
វចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌
ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើ
ដូចម្តេច ។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង
នេះពួកធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។

[២៨៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តើដូច
ម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ ប្រាសចាក
ឧបាទាន ។

[២៨៨] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា-
ទានផង តើដូចម្តេច ។ ឧបាទានទាំងនោះឯង ជាឧបាទានផង
ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ។ ពួកធម៌ គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍
ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌
ណា ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែ
ធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ

កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវច-
 រា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 ឥមេ ធម្មា ឧបាទានិយា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។
 [២៨៩] កតមេ ធម្មា ឧបាទានា ចេវ ឧបាទា-
 នសម្បយុត្តា ច ។ ទិដ្ឋុបាទានំ កាមុបាទានេន
 ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច កាមុបាទានំ
 ទិដ្ឋុបាទានេន ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច
 សីលពូតុបាទានំ កាមុបាទានេន ឧបាទានញ្ចេវ ឧបា-
 ទានសម្បយុត្តញ្ច កាមុបាទានំ សីលពូតុបាទានេន
 ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច អត្តវាទុបាទានំ
 កាមុបាទានេន ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្ត-
 ញ្ច កាមុបាទានំ អត្តវាទុបាទានេន ឧបាទានញ្ចេវ
 ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច ឥមេ ធម្មា ឧបាទានា ចេវ
 ឧបាទានសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា ឧបាទា-
 នសម្បយុត្តា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។ តេហិ
 ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា តេ ធម្មេ បរេត្វា
 វេទនាខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា
 ឧបាទានសម្បយុត្តា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ រូបក្ខន្ធិ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធិ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន ។

[២៨៧] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង តើ ដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋុបាទាន ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយកាមុបាទាន កាមុបាទាន ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទាន ផង ដោយទិដ្ឋុបាទាន សីលពូតុបាទាន ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយ ឧបាទានផង ដោយកាមុបាទាន កាមុបាទាន ជាឧបាទានផង ប្រកប ដោយឧបាទានផង ដោយសីលពូតុបាទាន អត្តវាទុបាទាន ជាឧបាទាន ផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយកាមុបាទាន កាមុបាទាន ជា ឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ដោយអត្តវាទុបាទាន នេះពួក ធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកប ដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធិ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែ មិនមែនជាឧបាទាន ។

[២៩០] កតមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា ឧបា-
 ទានិយា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា
 សាសវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមា-
 វចរា រូចរាវចរា អរូចរាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា ឧបា-
 ទានិយា ។ កតមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា អនុ-
 បាទានិយា ។ អបរិយាបដ្ឋា មត្តា ច មត្តផលានិ
 ច អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្ប-
 យុត្តា អនុបាទានិយា ។

[២៩១] កតមេ ធម្មា កិលេសា ។ ទស
 កិលេសវត្ថុនិ លោកោ ទោសោ មោហោ មាដោ
 ទិដ្ឋិ វិចិកិត្តា មីនំ ឧទ្ធច្ចំ អហិរិកំ អនោត្តប្បំ ។

[២៩២] តត្ថ កតមោ លោកោ ។ យោ រាគោ
 សារាគោ អនុនយោ អនុរោដោ នដ្ឋិ នដ្ឋិរាគោ
 ចិត្តស្ស សារាគោ ឥច្ឆា មុច្ឆា អដ្ឋោសានំ គេដោ
 បលិគេដោ សង្កោ បង្កោ ឯជា មាយា ជនិកា
 សញ្ញននី សិព្វីនី ជាលិនី សរិកា វិសត្តិកា សុត្តំ

ឧបាទានគោត្តកនិក្ខេប

[២៩០] ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធវ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្កតធាតុផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ។

[២៩១] ពួកធម៌ជាកិលេស (គ្រឿងសៅហ្មង) តើដូចម្តេច ។ កិលេសវត្ថុ ១០ គឺ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិកិត្តា មីនៈ ឧទ្ធច្ចៈ អហិរិកៈ អនោត្តប្បៈ ។

[២៩២] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ លោភៈ តើដូចម្តេច ។ តម្រេក ការត្រេកអរខ្លាំង ការជាប់ចំពាក់ក្នុងអារម្មណ៍ ការស្រើបស្រាល ការរីករាយ ការរីករាយខ្លាំង តម្រេកខ្លាំងនៃចិត្ត សេចក្តីប្រាថ្នា ការជ្រុលជ្រប់ ការផុលផង់បំផុត ការពាក់ព័ន្ធ ការរូបវិត ការជាប់ចំពាក់ ការលិចចុះ ធម្មជាតិរាំសត្វឲ្យកើតក្នុងភព មាយា ធម្មជាតិបង្កើតសត្វ ការញ៉ាំងសត្វឲ្យប្រកបដោយទុក្ខ ធម្មជាតិចាក់ស្រែះសត្វទុក្ខ បណ្តាញ ការបង្ហូរទៅ ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេង ។ ចំណង់ចង់សត្វទុក្ខ

វិសជា អាយុហានី ទុតិយា បណិដិ កវនេត្តិ វនំ
 វនថោ សន្តវោ សិនេហោ អបេក្ខា បដិពន្ធ អាសា
 អាសីសនា អាសីសិតត្ថំ រូបាសា សទ្ធាសា កន្ធាសា
 វសាសា ដោដ្ឋញ្ញាសា លាភាសា ធនាសា បុត្តាសា
 ដីវិតាសា ជប្បា បជប្បា អភិជប្បា ជប្បា ជប្បនា
 ជប្បិតត្ថំ លោលុប្បំ លោលុប្បាយនា លោលុប្បា-
 យិតត្ថំ បុញ្ញាកតា សាធុកម្យតា អធម្មរកោ វិស-
 មលោកោ និកន្តិ និកាមនា បត្តនា បិហនា
 សម្បត្តនា កាមតណ្ហា កវតណ្ហា វិកវតណ្ហា រូប-
 តណ្ហា អរូបតណ្ហា និរោធិតណ្ហា រូបតណ្ហា សទ្ធិ-
 តណ្ហា កន្ធិតណ្ហា វសតណ្ហា ដោដ្ឋញ្ញតណ្ហា ធម្ម-
 តណ្ហា ឱយោ យោកោ កន្តោ ឧបាទានំ អារវណំ
 ដីវរណំ ឆានំ ពន្ធនំ ឧបក្កិលេសោ អនុសយោ
 បរិយុដ្ឋានំ លតា វេរិច្ឆំ ទុក្ខមូលំ ទុក្ខនិទានំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

ការផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ ធម្មជាតិញ្ចាំងសត្វឲ្យចម្រើន ធម្មជាតិជាគម្រប់
 ពីរ ការតាំងចិត្តទុក ធម្មជាតិនាំសត្វទៅកាន់ភព ធម្មជាតិដូចជាព្រៃ ដូច
 ព្រៃញៀតស្អាត ការមូលមិត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអាសារៈអាស័យ
 ដៅពង្សតទៅ សេចក្តីប៉ងប៉ង អាការប៉ុនប៉ង ភាពនៃចិត្តប៉ុនប៉ង ការប៉ុន
 ប៉ងរូប ប៉ុនប៉ងសំឡេង ប៉ុនប៉ងក្លិន ប៉ុនប៉ងរស ប៉ុនប៉ងផ្សព្វ ប៉ុនប៉ង
 លាភ ប៉ុនប៉ងទ្រព្យ ប៉ុនប៉ងបុត្រ ប៉ុនប៉ងជីវិត ធម្មជាតិធ្វើធ្លា ធ្វើធ្លា
 ជ្រុល ធ្វើធ្លាខ្លាំង សេចក្តីធ្វើធ្លា អាការធ្វើធ្លា ភាពនៃចិត្តធ្វើធ្លា ការ
 រុលត្បុល អាការប្រព្រឹត្តរុលត្បុល ភាពនៃចិត្តរុលត្បុល ការញាប់ញ័រ
 ការចង់បានឲ្យសម្រេចប្រយោជន៍ ការត្រេកអរខុសគន្លងធម៌ ការលោភ
 ហួសកំណត់ ការត្រេកត្រអាល ការចង់បានមិនឈប់ សេចក្តីប្រាថ្នា
 សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីប្រាថ្នាព្រម សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម ប្រាថ្នា
 ភព ប្រាថ្នាប្រាសចាកភព ប្រាថ្នាក្នុងរូបភព ប្រាថ្នាក្នុងអរូបភព
 ប្រាថ្នាក្នុងនិរោធិ ប្រាថ្នារូប ប្រាថ្នាសំឡេង ប្រាថ្នាក្លិន ប្រាថ្នារស
 ប្រាថ្នាផ្សព្វ ប្រាថ្នាធម៌ កិលេសដូចជាជំនន់ គ្រឿងប្រកប គ្រឿង
 ចងក្រង គ្រឿងប្រកាន់មាំ គ្រឿងរារាំងទូទៅ គ្រឿងរារាំងមិនសល់
 គ្រឿងបិទបាំង គ្រឿងចង គ្រឿងចូលទៅជិតសៅហ្មង គ្រឿងស្នាក់ដំ-
 ណើរ តណ្ហាដូចជាវល្លិ ប្រាថ្នាផ្សេង ។ ឫសគល់នៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ

ឧបាសានគោត្តរកេ និក្ខេបោ

ទុក្ខប្បករោ មារទាសោ មារពលិសំ មារិសយោ
 តណ្ហានទី តណ្ហាជាលំ តណ្ហាភទ្ទុលំ តណ្ហាសមុ-
 ទ្ធោ អភិជ្ឈា លោកោ អកុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ
 លោកោ ។

[២៩៣] តត្ថ កតមោ ទោសោ ។ អនត្ថំ មេ
 អចរិតិ អាឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរតីតិ អា-
 ឃាតោ ជាយតិ អនត្ថំ មេ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ
 ជាយតិ បិយស្ស មេ មនាបស្ស អនត្ថំ អចរិ
 ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។ អនត្ថំ ចរិស្ស-
 តីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អប្បិយស្ស មេ អម-
 នាបស្ស អត្ថំ អចរិ ។ បេ ។ អត្ថំ ចរតិ ។ បេ ។
 អត្ថំ ចរិស្សតីតិ អាឃាតោ ជាយតិ អដ្ឋានេ វា
 បន អាឃាតោ ជាយតិ យោ វរុទោ ចិត្តស្ស
 អាឃាតោ បដិឃាតោ បដិឃំ បដិវិរោទោ កោ-
 ចោ បកោចោ សម្មកោចោ ទោសោ បទោ-
 សោ សម្មទោសោ ចិត្តស្ស ព្យាបត្តិ មនោបទោ-
 សោ កោទោ កុដ្ឋនា កុដ្ឋិតត្ថំ ទោសោ

ឧបាទានគោត្តកនិក្ខេប

ហេតុជាដែនកើតនៃទុក្ខ អន្ទាក់នៃមារ នុយនៃមារ អារម្មណ៍នៃមារ ស្ទឹង
គឺតណ្ហា បណ្តាញគឺតណ្ហា ខ្មោះគឺតណ្ហា សមុទ្រគឺតណ្ហា ការសម្លឹង
រំពៃ សេចក្តីជាប់ចំពាក់ ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា លោកៈ ។

[២៩៣] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ ទោសៈ តើដូចម្តេច ។ គំនុំ
កើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ
គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ដល់
អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍
ដល់អញ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជា
ប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។
កំពុងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មមិនជាប្រ-
យោជន៍ គំនុំកើតឡើងថា ជនឯណោះ បានប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍
ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ់ មិនជាទីពេញចិត្តនៃអញ ។ បេ ។ កំពុង
ប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍ ។ បេ ។ នឹងប្រព្រឹត្តនូវកម្មជាប្រយោជន៍
ឬគំនុំកើតឡើង ក្នុងហេតុមិនគួរ និងការគុំកូននៃចិត្ត ការគុំកូនតប
សេចក្តីថ្នាំដំបៅ ការខឹងតប ការខឹងញ័រ ការក្រោធខ្លាំង ការក្រោធ
ញ័រ ការប្រទូស្ត ការប្រទូស្តតប ការប្រទូស្តគ្រប់យ៉ាង ការខូចនៃចិត្ត
ការប្រទូស្តនៃចិត្ត ការក្រោធ ការខឹង ភាពនៃចិត្តខឹង សេចក្តីប្រទូស្ត

ទូសនា ទូសិតត្តំ ព្យាបត្តិ ព្យាបជ្ជនា ព្យាបជ្ជិតត្តំ
វិហោនោ បដិវិហោនោ ចណ្ឌិត្តំ អសុហោនោ អនត្តម-
នតា ចិត្តស្ស អយំ វុច្ចតិ នោសោ ។

[២៩៤] តត្ថ កតមោ មោហោ ។ ទុក្ខេ អញ្ញា-
លំ ទុក្ខសមុទយេ អញ្ញាលំ ទុក្ខនិរោដេ អញ្ញាលំ
ទុក្ខនិរោដកាមិនិយា បដិបទាយ អញ្ញាលំ បុព្វន្តេ
អញ្ញាលំ អបរន្តេ អញ្ញាលំ បុព្វន្តាបរន្តេ អញ្ញាលំ
ឥទប្បច្ចយតាបដិច្ចសមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ អញ្ញាលំ
យំ ឯវរូបំ អញ្ញាលំ អនស្សនំ អនភិសមយោ អន-
នុពោនោ អសម្ពោនោ អប្បដិវេនោ អសង្កាហនា
អបរិយោកាហនា អសមបេក្ខនា អប្បច្ចវេក្ខណា
អប្បច្ចក្ខកម្មំ ទុម្មេជ្ឈំ ពាល្យំ អសម្បជញ្ញំ មោហោ
បមោហោ សម្មោហោ អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជា-
យោកោ អវិជ្ជានុសយោ អវិជ្ជាបរិយុជ្ជានំ អវិជ្ជាល-
ង្គំ មោហោ អកុសលមូលំ អយំ វុច្ចតិ មោហោ ។

[២៩៥] តត្ថ កតមោ មាណោ ។ សេយ្យោហាមស្មីតិ មា-
ណោ សទិសោហាមស្មីតិ មាណោ ហីណោហាមស្មីតិ មាណោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ្ឌ

អាការប្រទូស្ត ភាពនៃចិត្តប្រទូស្ត សេចក្តីវិនាស អាការវិនាស ភាព
នៃចិត្តវិនាស ការខឹង ការខឹងតប ភាពនៃចិត្តកាច ការខឹង ការតូចចិត្ត
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ទោសៈ ។

[២៩២] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ មោហៈ តើដូចម្តេច ។ ការមិន
ដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខសមុទ័យ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធ
មិនដឹងច្បាស់ក្នុងទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែក
ខាងដើម មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធជាចំណែកខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងខន្ធ
ទាំងជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង មិនដឹងច្បាស់ក្នុងពួកធម៌ ដែលកើត
ឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះៗ និងការមិនដឹងច្បាស់ ការមិនឃើញ
ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនភ្ញាក់រលឹក ការមិនត្រាស់ដឹងព្រម ការមិនចាក់
ធ្លុះ ការមិនបានដោតក្រុងទុក ការមិនចុះចិត្តស៊ប់ ការមិនរំពឹងមើល ការ
មិនបានពិចារណា អំពើមិនជាក់ច្បាស់ ការយល់បានដោយក្រ ភាពនៃ
សេចក្តីល្ងង់ ការមិនដឹងខ្លួន ការរង្វេង ការរង្វេងជ្រប់ ការភ្លេចភ្លាំង
អវិជ្ជា ជំនន់គឺអវិជ្ជា ការប្រកបគឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្តាត់ដំ-
ណើរគឺអវិជ្ជា គន្លឹះគឺអវិជ្ជា ការរង្វេង ជាអកុសលមូល ណា ដែល
មានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មោហៈ ។

[២៩២] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ មានៈ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីប្រកាន់ថា អញប្រសើរ (ជាងគេ) ប្រកាន់ថា អញ
ស្មើ (នឹងគេ) ប្រកាន់ថា អញថោកទាប (ជាងគេ)

កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបោ

យោ ឯវរុចោ មាណោ មញ្ញុណា មញ្ញិតត្ថំ ឧណ្ណតិ
ឧណ្ណាមោ ធមោ សម្មគ្គាហោ កេតុកម្យតា ចិត្ត-
ស្ស អយំ វុច្ចតិ មាណោ ។

[២៩៦] តត្ថ កតមា ទិដ្ឋិ ។ សស្សតោ លោ-
កោតិ វា អសស្សតោ លោកោតិ វា អន្តវា លោ-
កោតិ វា អនន្តវា លោកោតិ វា តំ ដីវំ តំ សវីរន្តិ
វា អញ្ញំ ដីវំ អញ្ញំ សវីរន្តិ វា ហោតិ តថាគតោ
បរម្មណាតិ វា ន ហោតិ តថាគតោ បរម្មណាតិ
វា ហោតិ ច ន ច ហោតិ តថាគតោ បរម្មណាតិ
វា នេវ ហោតិ ន ន ហោតិ តថាគតោ បរម្ម-
ណាតិ វា យា ឯវរុចោ ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ទិដ្ឋិតហនំ
ទិដ្ឋិតន្តារោ ទិដ្ឋិវិស្វកាយិកំ ទិដ្ឋិវិប្បន្តិតំ ទិដ្ឋិស-
ញ្ញាជនំ តាហោ បដិគ្គាហោ អភិនិវេសោ បរា-
មាសោ កុម្មក្តោ មិច្ឆាបថោ មិច្ឆត្ថំ តិត្តាយតនំ
វិបរិយេសគ្គាហោ អយំ វុច្ចតិ ទិដ្ឋិ ។ សព្វាបិ
មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិ ។

[២៩៧] តត្ថ កតមា វិចិកិច្ឆា ។ សត្វិ កដ្ឋតិ វិចិ-
កិច្ឆតិ ធម្មេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ សដ្ឋេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ
សិក្ខាយ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ បុព្វន្តេ កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ

កិលេសគោត្តកនិក្ខេប

សេចក្តីប្រកាន់ អាការប្រកាន់ ភាពនៃចិត្តប្រកាន់ ការលើកខ្លួន ការ
ប៉ោងឡើង អាការដូចទង់ជ័យ ការតម្កើង ភាពនៃចិត្តប្រាថ្នាដូចដងទង់
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា មាន ។

[២៩៦] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ ទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ (ការ
យល់) ថា លោកទៀងក្តី ថា លោកមិនទៀងក្តី ថា លោកមានទីបំផុតក្តី
ថា លោកមិនមានទីបំផុតក្តី ថា ជីវិតនោះគឺសរីរៈនោះក្តី ថា ជីវិតដទៃស-
រីរៈដទៃក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក្តី ថា សត្វស្លាប់ទៅមិនកើតទៀតក្តី
ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មាន មិនកើតទៀតក៏មានក្តី ថា សត្វស្លាប់
ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏មិនមែនក្តី ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ
ព្រៃស្បាតគឺទិដ្ឋិ ផ្លូវឆ្ងាយគឺទិដ្ឋិ ចម្រូងគឺទិដ្ឋិ ការយល់ធ្វេងគឺទិដ្ឋិ ការ
ជាប់ចំពាក់គឺទិដ្ឋិ ការក្អួតកាន់ ការប្រកាន់ ការប្រកាន់ខ្ជាប់ ការស្តាប់
អង្រែល ផ្លូវអាក្រក់ ផ្លូវខុស ភាពនៃចិត្តខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តី
ប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅ
ថា ទិដ្ឋិ ។ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ទិដ្ឋិដែរ ។

[២៩៧] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលឆ្លើងឆ្ងល់ សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ
ចំពោះព្រះធម៌ ឆ្លើងឆ្ងល់ សង្ស័យ ចំពោះព្រះសង្ឃ ឆ្លើងឆ្ងល់
សង្ស័យចំពោះសិក្ខា ឆ្លើងឆ្ងល់សង្ស័យ ចំពោះខន្ធជាចំណែកខាងដើម

អបរាជេ កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ បុព្វន្តាបរាជេ កង្ខតិ
 វិចិត្តិច្ឆតិ ឥទប្បច្ចយតាបជិច្ចសមុប្បន្នេសុ ធម្មេសុ
 កង្ខតិ វិចិត្តិច្ឆតិ យា ឯវរុទា កង្ខតិ កង្ខាយនា
 កង្ខាយិតត្ថំ វិមតិ វិចិត្តិច្ឆតិ ទ្វេទ្ធកំ ទ្វេធាបថោ
 សំសយោ អនេកំសក្កាហោ អាសប្បនា បរិសប្បនា
 អបរិយោកាហនា ចម្អិតត្ថំ ចិត្តស្ស មនោវិលេខោ
 អយំ វុច្ឆតិ វិចិត្តិច្ឆតិ ។

[២៩៨] តត្ថ កតមំ ជីនំ ។ យា ចិត្តស្ស
 អកល្យតា អកម្មញ្ញតា ឱលីយនា សលីយនា លីនំ
 លីយនា លីយិតត្ថំ ជីនំ ជីយនា ជីយិតត្ថំ ចិត្តស្ស
 ឥនំ វុច្ឆតិ ជីនំ ។

[២៩៩] តត្ថ កតមំ ឧទ្ធច្ចំ ។ យំ ចិត្តស្ស
 ឧទ្ធច្ចំ អរូបសមោ ចេតសោ វិក្ខេហោ ភន្តត្ថំ ចិត្ត-
 ស្ស ឥនំ វុច្ឆតិ ឧទ្ធច្ចំ ។

[៣០០] តត្ថ កតមំ អហិរិកំ ។ យំ ន
 ហិរិយតិ ហិរិយិតព្វេន ន ហិរិយតិ ចាបកានំ អក្ក-
 សលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ឥនំ វុច្ឆតិ អហិរិកំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ឆៀងឆ្ងល់ សង្ស័យ ចំពោះខន្ធ ជាចំណែកខាងចុង ឆៀងឆ្ងល់សង្ស័យ
 ចំពោះខន្ធ ទាំងជាចំណែកខាងដើមនិងខាងចុង ឆៀងឆ្ងល់ សង្ស័យ
 ចំពោះធម៌ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបច្ច័យនោះ។ និងសេចក្តីឆៀង
 ឆ្ងល់ អាការឆៀងឆ្ងល់ ភាពនៃសេចក្តីឆៀងឆ្ងល់ ការយល់ស្នាក់ស្នើរ
 ការសង្ស័យ ការបែកចិត្តជាចំពាមពីរ ការបែកជាផ្លូវពីរ ការកន្លះៗ ការ
 ប្រកាន់យកចំណែកដ៏ច្រើន ការសាញប្រដាញ ការសាន់វ៉ាន់ចិត្ត ការ
 ប្រកាន់មិនដាច់ស្រេច ភាពនៃចិត្តវិង្សស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត ណា
 ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិចិកិត្តា ។

[២៩៨] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ បីនៈ តើដូចម្តេច ។ ភាព
 នៃចិត្តមិនស្រួល មិនគួរដល់ការងារ ការជ្រប់នៅ ការសម្ងំនៅ សេចក្តី
 រញ្ជា អាការរញ្ជា ភាពនៃចិត្តរញ្ជា សេចក្តីជុញទ្រាន់ អាការជុញ
 ទ្រាន់ ភាពនៃចិត្តជុញទ្រាន់ ណា នេះហៅថា បីនៈ ។

[២៩៩] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ ឧទ្ធច្ចៈ តើដូចម្តេច ។
 ភាពនៃចិត្តរវើរវាយ ការមិនស្ងប់រម្ងាប់ ការរាយមាយនៃចិត្ត ការភ័ន្ត
 កាំងនៃចិត្ត ណា នេះហៅថា ឧទ្ធច្ចៈ ។

[៣០០] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ អហិរិកៈ តើដូចម្តេច ។
 ត្រង់ដែលបុគ្គល មិនខ្មាសដោយអំពើដែលគួរខ្មាស មិនខ្មាសដោយការ
 ភប់ប្រសព្វនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា អហិរិកៈ ។

កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបោ

[៣០១] តត្ថ កតមំ អនោត្តប្បំ ។ យំ ន ឌីត្ត-
 ប្បតិ ឌីត្តប្បិតព្វេន ន ឌីត្តប្បតិ ចាបកានំ អកុស-
 លានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ឥទំ វុច្ចតិ អនោត្តប្បំ ។
 ឥមេ ធម្មា កិលេសា ។

[៣០២] កតមេ ធម្មា ដោ កិលេសា ។ តេ
 ធម្មេ បមេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតតា
 ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា
 វេទនាខន្ទោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ សព្វព្វា រូបំ
 អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ដោ កិលេសា ។

[៣០៣] កតមេ ធម្មា សន្តិលេសិកា ។ សា-
 សវា កុសលាកុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា
 រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ទោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា សន្តិលេសិកា ។ កតមេ ធម្មា
 អសន្តិលេសិកា ។ អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កុដលានិ
 ច អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អសន្តិលេសិកា ។

[៣០៤] កតមេ ធម្មា សន្តិសិដ្ឋា ។ តីណិ អ-
 កុសលមូលានិ លោកោ ដោសោ មោហោ តទេក-
 ដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ មេ ។

កិលេសគោត្តកនិក្ខេប

[៣០១] បណ្តាកិលេសវត្ថុទាំងនោះ អនោត្តប្បៈ តើដូចម្តេច ។
ត្រង់ដែលបុគ្គលមិនតក់ស្លុត ដោយអំពើដែលគួរតក់ស្លុត មិនតក់ស្លុត
ដោយការភប់ប្រសព្វនូវអកុសលធម៌ដ៏លាមក នេះហៅថា អនោត្តប្បៈ ។

នេះពួកធម៌ជាកិលេស ។

[៣០២] ពួកធម៌មិនមែនកិលេស តើដូចម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំង
នោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិ-
ញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនកិលេស ។

[៣០៣] ពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ ពួក
ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវ-
ចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌
គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូច
ម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះ
ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។

[៣០៤] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ អកុសលមូល
៣ យ៉ាង គឺ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅ
ជាមួយនឹងអកុសលមូល មានលោភៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។

វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ
 មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា សន្តិលីដ្ឋា ។ កតមេ
 ធម្មា អសន្តិលីដ្ឋា ។ កុសលាព្យាកតា ធម្មា
 កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា
 វេទនាខន្ធនោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វញ្ច
 រូបំ អសន្តិតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អសន្តិលីដ្ឋា ។

[៣០៥] កតមេ ធម្មា កិលេសសម្បយុត្តា ។

តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា វេទនាខន្ធនោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ ឥមេ ធម្មា កិលេស-
 សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា ។
 តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា វេទនាខន្ធនោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វញ្ច រូបំ អសន្តិតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា ។

[៣០៦] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ សន្តិ-

លេសិកា ច ។ តេវ កិលេសា កិលេសា ចេវ
 សន្តិលេសិកា ច ។ កតមេ ធម្មា សន្តិលេសិកា
 ចេវ នោ ច កិលេសា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា
 សន្តិលេសិកា តេ ធម្មេ បមេត្វា អវសេសា សាសវា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយអកុសលមូលមានលោកៈជាដើមនោះ និង កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីអកុសលមូលមានលោកៈ ជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំង អស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ។

[៣០៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តើដូច ម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំងនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ ប្រាសចាក កិលេស ។

[៣០៦] ពួកធម៌ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង តើ ដូចម្តេច ។ កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅ- ហ្មងផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែមិនមែនកិលេស តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ប្រកបដោយអាសវៈ

កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបោ

កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
វចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
ក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សន្តិលេសិកា ចេវ ឆោ ច
កិលេសា ។

[៣០៧] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ សន្តិ-
លិដ្ឋា ច ។ តេវ កិលេសា កិលេសា ចេវ
សន្តិលិដ្ឋា ច ។ កតមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋា ចេវ
ឆោ ច កិលេសា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា
សន្តិលិដ្ឋា តេ ធម្មេ បបេត្វា វេទនាខន្ធា ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋា ចេវ ឆោ
ច កិលេសា ។

[៣០៨] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ កិលេ-
សសម្បយុត្តា ច ។ លោកោ មោហោន កិលេសោ
ចេវ កិលេសសសម្បយុត្តោ ច មោហោ លោភេន
កិលេសោ ចេវ កិលេសសសម្បយុត្តោ ច ឆោសោ
មោហោន កិលេសោ ចេវ កិលេសសសម្បយុត្តោ ច
មោហោ ឆោសេន កិលេសោ ចេវ កិលេស-
សសម្បយុត្តោ ច មាឆោ មោហោន កិលេសោ

កិលេសគោត្តកនិក្ខេប

ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ
និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តី
សៅហ្មង តែមិនមែនកិលេស ។

[៣០៧] ពួកធម៌ជាកិលេសផង សៅហ្មងផង តើដូចម្តេច ។
កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង សៅហ្មងផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែ
សៅហ្មង តែមិនមែនកិលេស តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា សៅហ្មង
ដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ និងវេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែសៅហ្មង តែមិនមែនកិលេស ។

[៣០៨] ពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង តើដូច
ម្តេច ។ លោភៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហៈ
មោហៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយលោភៈ ទោសៈ
ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហៈ មោហៈ ជាកិ-
លេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយទោសៈ មានៈ ជាកិលេសផង

ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច មោហោ មាណេន កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច ទិដ្ឋិ មោហា-
 ន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច មោហោ
 ទិដ្ឋិយា កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច
 វិចិត្តិក្ខា មោហោន កិលេសោ ចេវ កិលេសស-
 ម្មយុត្តោ ច មោហោ វិចិត្តិក្ខាយ កិលេសោ ចេវ
 កិលេសសម្មយុត្តោ ច ដីនំ មោហោន កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្មយុត្តញ្ច មោហោ ដីនេន កិលេ-
 សោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច ឧទ្ធច្ចំ មោហា-
 ន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តញ្ច មោហោ
 ឧទ្ធច្ចេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច
 អហិរិកំ មោហោន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ម-
 យុត្តញ្ច មោហោ អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិ-
 លេសសម្មយុត្តោ ច អនោត្តប្បំ មោហោន កិលេ-
 សោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តញ្ច មោហោ អនោត្ត-
 ប្បេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្មយុត្តោ ច
 លោកោ ឧទ្ធច្ចេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ម-
 យុត្តោ ច ឧទ្ធច្ចំ លោកេន កិលេសោ ចេវ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមានៈ ទិដ្ឋិ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយមោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយទិដ្ឋិ វិចិក្ខុ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយ
 កិលេសផង ដោយមោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយ
 កិលេសផង ដោយវិចិក្ខុ មិនៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេស-
 ផង ដោយមោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង
 ដោយមិនៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 មោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 មោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិ-
 រិកៈ អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 មោហាៈ មោហាៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអ-
 នោត្តប្បៈ លោភៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយលោភៈ

កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបោ

កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ទោសោ ឧទ្ធច្ឆេន កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច ឧទ្ធច្ឆំ ទោសេន កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច មោហោ ឧទ្ធច-
 ច្ឆេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច
 ឧទ្ធច្ឆំ មោហេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ប-
 យុត្តញ្ច មាណា ឧទ្ធច្ឆេន កិលេសោ ចេវ កិលេ-
 សសម្បយុត្តោ ច ឧទ្ធច្ឆំ មាណេន កិលេសោ ចេវ
 កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ទិដ្ឋិ ឧទ្ធច្ឆេន កិលេសោ ចេវ
 កិលេសសម្បយុត្តោ ច ឧទ្ធច្ឆំ ទិដ្ឋិយា កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច វិចិត្តិច្ឆា ឧទ្ធច្ឆេន កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច ឧទ្ធច្ឆំ វិចិត្តិ-
 ច្ឆាយ កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ដឹង ឧ-
 ទ្ធច្ឆេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធច្ឆំ
 ដឹងេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អហិ-
 រិកំ ឧទ្ធច្ឆេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច
 ឧទ្ធច្ឆំ អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ប-
 យុត្តញ្ច អនោត្តប្បំ ឧទ្ធច្ឆេន កិលេសោ ចេវ កិលេ-
 សសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធច្ឆំ អនោត្តប្បេន កិលេសោ ចេវ

កិលេសគោត្តកនិក្ខេប

ទោសៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ
 ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយទោសៈ មោហៈ ជា
 កិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេស
 ផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហៈ មានៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយមានៈ ទិដ្ឋិ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិ-
 លេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេស
 ផង ដោយទិដ្ឋិ វិចិកិត្តា ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង
 ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 វិចិកិត្តា បីនៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ
 ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយបីនៈ អហិរិកៈ
 ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិ-
 លេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អនោត្តប្បៈ ជាកិ-
 លេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង

កិលេសសម្បយុត្តញ្ច លោកោ អហិរិកេន កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អហិរិកំ
 លោកេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច
 ទោសោ អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិលេសស-
 ម្បយុត្តោ ច អហិរិកំ ទោសេន កិលេសោ ចេវ
 កិលេសសម្បយុត្តញ្ច មោហោ អហិរិកេន កិលេ-
 សោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អហិរិកំ មោ-
 ហោន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច មាណ
 អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច
 អហិរិកំ មាណេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ប-
 យុត្តញ្ច ទិដ្ឋិ អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិលេស-
 សម្បយុត្តោ ច អហិរិកំ ទិដ្ឋិយា កិលេសោ ចេវ កិ-
 លេសសម្បយុត្តញ្ច វិចិត្តិច្ឆា អហិរិកេន កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អហិរិកំ វិចិត្តិច្ឆាយ កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ដឹងំ អហិរិកេន
 កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អហិរិកំ ដី-
 នេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធច្ចំ
 អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ លោភៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយលោភៈ ទោសៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយទោសៈ មោហៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហៈ មានៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយមានៈ ទិដ្ឋិ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយ
 កិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយ
 កិលេសផង ដោយទិដ្ឋិ វិចិក្ខុ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយ
 កិលេសផង ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិ-
 លេសផង ដោយវិចិក្ខុ មិនៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង
 ដោយអហិរិកៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយ
 មិនៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ

កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបោ

អហិរិកំ ឧទ្ធច្ចេន កិលេសោ ចេវ កិលេស-
 សម្បយុត្តញ្ច អនោត្តប្បំ អហិរិកេន កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អហិរិកំ អនោត្តប្បន
 កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច លោកោ
 អនោត្តប្បន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុ-
 ត្តោ ច អនោត្តប្បំ លោកេន កិលេសោ ចេវ
 កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ទោសោ អនោត្តប្បន កិ-
 លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អនោត្តប្បំ
 ទោសេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច
 មោហោ អនោត្តប្បន កិលេសោ ចេវ កិលេស-
 សម្បយុត្តោ ច អនោត្តប្បំ មោហោន កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច មាណោ អនោត្តប្បន
 កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អនោត្ត-
 ប្បំ មាណេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុ-
 ត្តញ្ច ទិដ្ឋិ អនោត្តប្បន កិលេសោ ចេវ កិ-
 លេសសម្បយុត្តោ ច អនោត្តប្បំ ទិដ្ឋិយា កិលេសោ
 ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច វិចិកិត្តា អនោត្តប្បន
 កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អនោត្តប្បំ

កិលេសគោត្តកនិក្ខេប

អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ

អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ

អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ

លោកៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ

អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយលោកៈ

ទោសៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ

អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយទោសៈ

មោហៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ

អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមោហៈ

មានៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ

អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយមានៈ ទិដ្ឋិ

ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ អនោត្តប្បៈ

ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា ជា

កិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ អនោត្តប្បៈ

វិចិត្តិច្ឆាយ កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុ-
ត្តញ្ច ដំនំ អនោត្តប្បន កិលេសោ ចេវ កិ-
លេសសម្បយុត្តញ្ច អនោត្តប្បំ ដំនេន កិលេសោ
ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ឧទ្ធចំ អនោត្តប្បន កិ-
លេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អនោត្តប្បំ ឧទ្ធន-
ច្ចេន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អហិ-
រិកំ អនោត្តប្បន កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្ប-
យុត្តញ្ច អនោត្តប្បំ អហិរិកេន កិលេសោ ចេវ
កិលេសសម្បយុត្តញ្ច ឥមេ ធម្មា កិលេសោ ចេវ
កិលេសសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា កិលេ-
សសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កិលេសា ។ តេហិ
ធម្មេហិ យេ ធម្មា សម្បយុត្តា តេ ធម្មេ បបេត្វា
វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា
កិលេសសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កិលេសា ។

[៣០៩] កតមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា សង្កិ-
លេសិកា ។ តេហិ ធម្មេហិ យេ ធម្មា វិប្បយុត្តា
សាសវា កុសលាព្យាកតតា ធម្មា កាមាវចរា រូចា-
វចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយវិចិត្រិកិច្ចា បីនៈ ជា
 កិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ អនោត្តប្បៈ
 ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយបីនៈ ឧទ្ធច្ចៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង
 ប្រកបដោយកិលេសផង ដោយឧទ្ធច្ចៈ អហិរិកៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយអនោត្តប្បៈ អនោត្តប្បៈ ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ដោយអហិរិកៈ នេះពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកប
 ដោយកិលេសផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែន
 ជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រកបដោយធម៌ទាំងនោះ រៀរ
 តែធម៌ទាំងនោះចេញ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌
 គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេស ។

[៣០៧] ពួកធម៌ ប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់សេចក្តី
 សៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណា ប្រាសចាកធម៌ទាំង
 នោះ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា
 កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ

បិដិទុកេ និក្ខេបោ

ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា សង្កិលេសិកា ។ ក-
 តមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា អសង្កិលេសិកា ។
 អបរិយាបដ្ឋា មក្កា ច មក្កដលានិ ច អសង្កតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា អសង្កិលេសិកា ។

[៣០០] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា ។
 តីណិ សញ្ញាជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិត្តិច្ឆា សីល-
 ព្វតបរាមាសោ ។

[៣០១] តត្ថ កតមា សក្កាយទិដ្ឋិ ។ ឥធម
 អស្សុតវា បុច្ឆដ្ឋនោ អរិយានំ អទស្សរី អរិយធម្ម-
 ស្ស អកោរិទោ អរិយធម្មេ អរិដីតោ សប្បរិសានំ
 អទស្សរី សប្បរិសធម្មស្ស អកោរិទោ សប្បរិស-
 ធម្មេ អរិដីតោ រូបំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ រូបវន្តំ
 វា អត្តានំ អត្តនិ វា រូបំ រូបស្មី វា អត្តានំ វេទនំ
 ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខារេ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ វិញ្ញាណាវន្តំ វា
 អត្តានំ អត្តនិ វា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណាស្មី វា អត្តានំ
 យា ឯវរូចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្កា-
 ហោ អយំ រុច្ចតិ សក្កាយទិដ្ឋិ ។

បិដិទុកនិក្ខេប

នេះពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌
ប្រាសចាកកិលេសផង មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង តើដូចម្តេច ។
មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌
ប្រាសចាកកិលេសផង មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ។

[៣១០] ពួកធម៌គួរលះ ដោយទស្សនៈ (សោតាបត្តិមគ្គ)
តើដូចម្តេច ។ សញ្ញាជនៈ ៣ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិត្តា និងសីលពូត-
បរាមាសៈ ។

[៣១១] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។
បុថុជនក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនឃើញពួកព្រះអរិយៈ មិន
ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួនក្នុងអរិយធម៌ មិនបានឃើញ
ពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួនក្នុងសប្បុ-
រសធម៌ រមែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានរូបខ្លះ ឃើញ
រូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងរូបខ្លះ ឃើញវេទនា ។ បេ ។
សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខារ ។ បេ ។ ឃើញវិញ្ញាណថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួន
ថាមានវិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមាន
ក្នុងវិញ្ញាណខ្លះ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែង
រកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សក្កាយទិដ្ឋិ ។

[៣១២] តត្ថ កតមា វិចិកិច្ឆា ។ សត្វិ
កង្ខតិ វិចិកិច្ឆតិ ។ បេ ។ ចម្កិតត្ថំ ចិត្តស្ស មនោ-
វិលេខោ អយំ រុច្ចតិ វិចិកិច្ឆា ។

[៣១៣] តត្ថ កតមោ សីលព្វតបរាមាសោ ។
ឥតោ ពហិច្ឆា សមណព្រាហ្មណានំ សីលេន សុទ្ធិ
វតេន សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ
ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសត្តាហោ អយំ រុច្ចតិ
សីលព្វតបរាមាសោ ។

[៣១៤] ឥមាទិ តីណិ សញ្ញោជនាទិ តទេក-
ដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធា តំសម្បដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ
មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា ។
កតមេ ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វា ។ តេ ធម្ម
បេត្តា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា
កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបដ្ឋា វេទ-
នាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វព្វ រូបំ
អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន ទស្សនេន
បហាតព្វា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

[៣១២] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិត្រា តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលឡើងច្បាស់ សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ។ បេ ។ ភាពនៃចិត្ត
រឹងរូស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត នេះហៅថា វិចិត្រា ។

[៣១៣] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសៈ តើដូច
ម្តេច ។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ (យល់ឃើញ)
ថា សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវ័ត បរិសុទ្ធដោយសីល
និងវ័ត ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសៈ ។

[៣១៤] សញ្ញាជនៈ ៣ នេះ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជា
មួយនឹងសញ្ញាជនៈនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែល
ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈនោះ កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំង
ឡើង អំពីសញ្ញាជនៈនោះ នេះពួកធម៌ គួរលះដោយទស្សនៈ ។
ពួកធម៌មិនគួរលះ ដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះ
ចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត
ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតជាតុ នេះពួកធម៌ មិនគួរលះ
ដោយទស្សនៈ ។

បិដ្ឋិនុកេ និក្ខេបោ

[៣០៥] កតមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វា ។
 អវសេសោ លោកោ ទោសោ មោហោ តទេកដ្ឋា
 ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ទោ តំសម្មដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ មនោ-
 កម្មំ ឥមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វា ។ កតមេ
 ធម្មា ន ការាយ បហាតព្វា ។ តេ ធម្មេ បបេត្វា
 អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមា-
 វចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខ-
 ន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ទោ សព្វព្វា រូបំ អសដ្ឋតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន ការាយ បហាតព្វា ។

[៣០៦] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វ-
 ហេតុកា ។ តីណិ សញ្ញាជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ
 វិចិត្តិច្ឆា សីលព្វតបរាមាសោ ។

[៣០៧] តត្ថ កតមា សក្កាយទិដ្ឋិ ។ ឥធម
 អស្សតវា បុច្ឆន្តោ អរិយានំ អទស្សរី អរិយធម្ម-
 ស្ស អកោរិទោ អរិយធម្មេ អរិដីតោ សប្បរិសានំ
 អទស្សរី សប្បរិសធម្មស្ស អកោរិទោ សប្បរិស-
 ធម្មេ អរិដីតោ រូបំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ រូបវន្តំ

បិដិទុកនិក្ខេប

[៣១៥] ពួកធម៌គួរលះដោយការវិនា តើដូចម្តេច ។ លោកៈ
 ទោសៈ មោហៈ ដ៏សេសសល់ ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅ
 ជាមួយនឹងកិលេស មានលោកៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិលេស មានលោកៈជាដើមនោះ
 កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេស មានលោកៈ
 ជាដើមនោះ នេះពួកធម៌ គួរលះដោយការវិនា ។ ពួកធម៌ មិនគួរ
 លះដោយការវិនា តើដូចម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏
 សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ
 អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់
 និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនគួរលះដោយការវិនា ។

[៣១៦] ពួកធម៌មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។
 សញ្ញាជនៈ ៣ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ ។

[៣១៧] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សក្កាយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។
 បុថុជ្ជនក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមិនចេះដឹង មិនបានឃើញពួកព្រះអរិយៈ
 មិនឈ្លាសវៃក្នុងអរិយធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួន ក្នុងអរិយធម៌ មិនបាន
 ឃើញពួកសប្បុរស មិនឈ្លាសវៃ ក្នុងសប្បុរសធម៌ មិនបានទូន្មានខ្លួន
 ក្នុងសប្បុរសធម៌ រមែងយល់ឃើញរូបថាជាខ្លួន ឃើញខ្លួនថាមានរូបខ្លះ

វា អត្តានំ អត្តនិ វា រូបំ រូបស្មី វា អត្តានំ វេទនំ
 ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខារេ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណំ អត្តតោ សមនុបស្សតិ វិញ្ញាណារន្តំ វា
 អត្តានំ អត្តនិ វា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណស្មី វា អត្តានំ
 យា ឯវរូចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្កា-
 ហោ អយំ វុច្ចតិ សក្កាយទិដ្ឋិ ។

[៣១៨] តត្ថ កតមា វិចិកិច្ឆា ។ សត្តវិ
 កដ្ឋតិ វិចិកិច្ឆតិ ។ បេ ។ ចម្ពិតត្ថំ ចិត្តស្ស មនោ-
 វិលេខោ អយំ វុច្ចតិ វិចិកិច្ឆា ។

[៣១៩] តត្ថ កតមោ សីលព្វតបរាមាសោ ។
 ឥតោ ពហិទ្ធា សមណព្រាហ្មណានំ សីលេន សុទ្ធិ
 វតេន សុទ្ធិ សីលព្វតេន សុទ្ធិតិ យា ឯវរូចា ទិដ្ឋិ
 ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ
 សីលព្វតបរាមាសោ ។

[៣២០] ឥមាទិ តីណិ សញ្ញោជនាទិ តទេកដ្ឋា
 ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណាត្តន្ទោ តំសម្បដ្ឋានំ កាយកម្មំ វចីកម្មំ មនោ-
 កម្មំ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ឃើញរូបថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញខ្លួនថាមានក្នុងរូបខ្លះ (ឃើញ) វេទនា
។ វេ ។ សញ្ញា ។ វេ ។ សង្ខារ ។ វេ ។ ឃើញវិញ្ញាណថាជាខ្លួន
ឃើញខ្លួនថាមានវិញ្ញាណខ្លះ ឃើញវិញ្ញាណថាមានក្នុងខ្លួនខ្លះ ឃើញ
ខ្លួនថាមានក្នុងវិញ្ញាណខ្លះ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ វេ ។ ការប្រកាន់ក្នុង
ការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សក្កាយ-
ទិដ្ឋិ ។

[៣១៨] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ វិចិកិច្ចា តើដូចម្តេច ។
បុគ្គលឆៀងឆ្ងល់ សង្ស័យ ចំពោះព្រះសាស្តា ។ វេ ។ ភាពនៃសេចក្តី
រឹងរូស ការរសេមរសាមនៃចិត្ត នេះហៅថា វិចិកិច្ចា ។

[៣១៩] បណ្តាសញ្ញាជនៈទាំងនោះ សីលពូតបរាមាសៈ តើដូច
ម្តេច ។ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ ខាងក្រៅអំពីសាសនានេះ (យល់ឃើញ)
ថា សេចក្តីបរិសុទ្ធដោយសីល បរិសុទ្ធដោយវ័ត បរិសុទ្ធដោយសីល
និងវ័ត និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ វេ ។ ការប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស
ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សីលពូតបរាមាសៈ ។

[៣២០] សញ្ញាជនៈ ៣ នេះ និងពួកកិលេសដែលតាំងនៅជាមួយ
នឹងសញ្ញាជនៈនោះ វេទនាខន្ធ ។ វេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកប
ដោយសញ្ញាជនៈនោះ កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើង
អំពីសញ្ញាជនៈនោះ នេះពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ ។

បិដ្ឋិទុកេ និក្ខេបោ

តីណិ សញ្ញាជនានិ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិត្តិក្ខា សីល-
 ពូតបរាមាសោ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វា^(១) ។
 តទេកដ្ឋា^(២) លោភោ ទោសោ មោហោ ឥមេ ធម្មា
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុ^(៣) ។ តទេកដ្ឋា ច កិលេ-
 សា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ធា តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វេទីកម្មំ មនោ-
 កម្មំ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។
 កតមេ ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។
 តេ ធម្មេ បបេត្វា អវសេសា កុសលាកុសលាព្យា-
 កតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយា-
 បន្នា វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វព្វ
 រូបំ អសដ្ឋិតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន ទស្សនេន
 បហាតព្វហេតុកា ។

[៣២១] កតមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វ-
 ហេតុកា ។ អវសេសោ លោភោ ទោសោ មោហោ
 ឥមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វហេតុ ។ តទេកដ្ឋា
 ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ទោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធា តំសមុដ្ឋានំ កាយកម្មំ វេទីកម្មំ

---

១ ឱ. បហាតព្វហេតុកា ។ ២ ឱ. ឯត្តន្តវេ ចសទ្ធោ អត្ថិ ។ ៣ ឱ. បហាតព្វហេតុកា ។

បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប

សញ្ញាជនៈ ៣ គឺ សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា និងសីលពូតបរាមាសៈ នេះ
 ពួកធម៌គួរលះដោយទស្សនៈ ។ លោកៈ ទោសៈ មោហៈ ដែលតាំង
 នៅជាមួយនឹងសញ្ញាជនៈនោះ នេះពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្ស-
 នៈ ។ ទាំងពួកកិលេសដែលតាំងនៅ ជាមួយនឹងកិលេសមានលោកៈ
 ជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយកិ-
 លេសមានលោកៈជាដើមនោះ កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំង
 ឡើងអំពីកិលេសមានលោកៈជាដើមនោះ នេះពួកធម៌មានហេតុគួរលះ
 ដោយទស្សនៈ ។ ពួកធម៌មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ តើដូច
 ម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល
 អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយា-
 បន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខត-
 ធាតុ នេះពួកធម៌មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ។

[៣២១] ពួកធម៌មានហេតុគួរលះដោយការវេទនា តើដូចម្តេច ។
 លោកៈ ទោសៈ មោហៈ ដ៏សេសសល់ នេះពួកធម៌ មានហេតុ
 គួរលះ ដោយការវេទនា ។ ទាំងពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹង
 កិលេសមានលោកៈជាដើមនោះ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ
 ដែលប្រកបដោយកិលេស មានលោកៈជាដើមនោះ កាយកម្ម វចីកម្ម

មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វហេតុ-
 កា ។ កតមេ ធម្មា ន ការាយ បហាតព្វហេតុ-
 កា ។ តេ ធម្មេ បមេត្វា អវសេសា កុសលាកុ-
 សលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវចរា អរូចាវ-
 ចរា អបរិយាបន្នោ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណ-
 ក្ខន្ធលោ សព្វព្វ រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា
 ន ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។

[៣២២] កតមេ ធម្មា សវិតក្កា ។ សវិតក្ក-
 ភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ វិតក្កំ
 បមេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញា-
 ណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា សវិតក្កា ។ កតមេ ធម្មា
 អវិតក្កា ។ អវិតក្កភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ
 អរូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ វិតក្កា ច សព្វព្វ រូបំ អសដ្ឋតា
 ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អវិតក្កា ។

[៣២៣] កតមេ ធម្មា សវិចារា ។ សវិចារភូមិ-
 យំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ វិចារំ បមេត្វា
 តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីកិលេសមានលោភៈជាដើមនោះ នេះពួក
ធម៌ មានហេតុគួរលះដោយការវិនា ។ ពួកធម៌មានហេតុមិនគួរលះ
ដោយការវិនា តើដូចម្តេច ។ រឿងតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌ដ៏សេស
សល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ
អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់
និងអសង្កតធាតុ នេះពួកធម៌ មានហេតុមិនគួរលះដោយការវិនា ។

[៣២២] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ រឿងតែវិតក្កៈ
ក្នុងសវិតក្កកូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនា-
ខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិតក្កៈនោះ នេះពួកធម៌
ប្រកបដោយវិតក្កៈ ។ ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអវិតក្កកូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ
អបរិយាបន្នៈ និងវិតក្កៈផង រូបទាំងអស់ផង អសង្កតធាតុផង នេះពួក
ធម៌មិនមានវិតក្កៈ ។

[៣២៣] ពួកធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ (ការពិចារណា)
តើដូចម្តេច ។ រឿងតែវិចារៈ ក្នុងសវិចារកូមិ ជាកាមាវចរ
រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ

បិដ្ឋិនុកេ និក្ខេបោ

ឥមេ ធម្មា សវិចារា ។ កតមេ ធម្មា អវិចារា ។ អវិ-
ចារក្ខមិយំ កាមាវចរេ រូចារចរេ អរូចារចរេ អបរិយា-
បន្នេ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ វិចារោ ច
សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា អវិចារា ។

[៣២៤] កតមេ ធម្មា សប្បីតិកា ។ សប្បី-
តិកក្ខមិយំ កាមាវចរេ រូចារចរេ អបរិយាបន្នេ បីតិ
បមេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញា-
ណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា សប្បីតិកា ។ កតមេ ធម្មា
អប្បីតិកា ។ អប្បីតិកក្ខមិយំ កាមាវចរេ រូចារចរេ
អរូចារចរេ អបរិយាបន្នេ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។
វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ បីតិ ច សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច
ធាតុ ឥមេ ធម្មា អប្បីតិកា ។

[៣២៥] កតមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។ បីតិ-
ក្ខមិយំ កាមាវចរេ រូចារចរេ អបរិយាបន្នេ បីតិ
បមេត្វា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។ វិញ្ញា-
ណក្ខន្ធលោ ឥមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។ កតមេ ធម្មា
ន បីតិសហគតា ។ ន បីតិក្ខមិយំ កាមាវចរេ រូចា-
វចរេ អរូចារចរេ អបរិយាបន្នេ វេទនាខន្ធលោ ។ មេ ។

បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប

ដែលប្រកបដោយវិចារៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ ។ ពួកធម៌
មិនមានវិចារៈ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុង
អវិចារក្ខមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងវិចារៈ
ផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនមានវិចារៈ ។

[៣២២] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ តើដូចម្តេច ។ រៀរ
តែបីតិ ក្នុងសប្បីតិកក្ខមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ
វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ តើ
ដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងអប្បីតិកក្ខមិ ជាកា-
មាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងបីតិផង រូបទាំងអស់ផង
អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ។

[៣២៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ រៀរតែបីតិ ក្នុង
បីតិកក្ខមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ វេទនាខន្ធ
។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយបីតិនោះ នេះពួកធម៌ប្រកប
ដោយបីតិ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ

វិញ្ញាណក្ខន្ធា បីតិ ច សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច
ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន បីតិសហគតា ។

[៣២៦] កតមេ ធម្មា សុខសហគតា ។
សុខភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ សុខំ
បរេត្វា តំសម្បយុត្តោ សញ្ញាខន្ធា សង្ខារក្ខន្ធា
វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា សុខសហគតា ។ កត-
មេ ធម្មា ន សុខសហគតា ។ ន សុខភូមិយំ
កាមាវចរេ រូចាវចរេ អរូចាវចរេ អបរិយាបន្នេ វេទ-
នាខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សុខញ្ច សព្វញ្ច
រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ ធម្មា ន សុខសហគតា ។

[៣២៧] កតមេ ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ។
ឧបេក្ខាភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អរូចាវចរេ អបរិ-
យាបន្នេ ឧបេក្ខំ បរេត្វា តំសម្បយុត្តោ សញ្ញាខន្ធា
សង្ខារក្ខន្ធា វិញ្ញាណក្ខន្ធា ឥមេ ធម្មា ឧបេក្ខា-
សហគតា ។ កតមេ ធម្មា ន ឧបេក្ខាសហគតា ។
ន ឧបេក្ខាភូមិយំ កាមាវចរេ រូចាវចរេ អរូចាវចរេ
អបរិយាបន្នេ វេទនាខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
ឧបេក្ខា ច សព្វញ្ច រូបំ អសង្ខតា ច ធាតុ ឥមេ
ធម្មា ន ឧបេក្ខាសហគតា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាបីតិភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងបីតិផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ មិនប្រកបដោយបីតិ ។

[៣២៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច ។ រឿរតៃសុខៈ ក្នុងសុខភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ប្រកបដោយសុខៈនោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាសុខភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងសុខៈផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌ មិនប្រកបដោយសុខៈ ។

[៣២៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។ រឿរតៃ ឧបេក្ខាក្នុងឧបេក្ខាភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ ចេញ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧបេក្ខានោះ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ក្នុងទីមិនមែនជាឧបេក្ខាភូមិ ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ និងឧបេក្ខាផង រូបទាំងអស់ផង អសង្ខតធាតុផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ។

បិដិទុកេ និក្ខេបោ

[៣២៨] កតមេ ធម្មា កាមាវចរា ។ ហេដ្ឋតោ អរិចិនិរយំ បរិយន្តំ ករិត្វា ឧបរិតោ បរិនិម្មិត-
 វសវត្ថី ទេវេ អន្តោ ករិត្វា យំ ឯតស្មី អន្តរេ ឯត្តា-
 វចរា ឯត្ត បរិយាបន្នា ខន្ធជាតុអាយតនា រូចា វេទ-
 នា សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ញាណំ ឥមេ ធម្មា កាមាវច-
 រា ។ កតមេ ធម្មា ន កាមាវចរា ។ រូចាវចរា
 អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា ន កាមាវចរា ។

[៣២៩] កតមេ ធម្មា រូចាវចរា ។ ហេដ្ឋតោ
 ព្រហ្មលោកំ បរិយន្តំ ករិត្វា ឧបរិតោ អកនិដ្ឋេ
 ទេវេ អន្តោ ករិត្វា យំ ឯតស្មី អន្តរេ ឯត្តាវចរា ឯត្ត
 បរិយាបន្នា សមាបន្នស្ស វា ឧបបន្នស្ស វា ទិដ្ឋធម្ម-
 សុខវិហារិស្ស វា ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា
 រូចាវចរា ។ កតមេ ធម្មា ន រូចាវចរា ។ កាមាវចរា
 អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា ន រូចាវចរា ។

[៣៣០] កតមេ ធម្មា អរូចាវចរា ។ ហេដ្ឋតោ
 អាណាសានញ្ញាយតនុបកេ ទេវេ បរិយន្តំ ករិត្វា
 ឧបរិតោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនុបកេ ទេវេ អន្តោ

បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប

[៣២៨] ពួកធម៌ជាកាមាវចរ តើដូចម្តេច ។ ខាងក្រោម កំណត់
 យកអវិចីនរកជាទីបំផុត ខាងលើ កំណត់យកបរនិម្មិតវសវត្តិទេវលោក
 ជាទីបំផុត ទីណា ដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ខន្ធ ធាតុ អាយតនៈ
 រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលត្រាច់ចុះក្នុងទីនុំ៖ រាប់
 បញ្ចូលក្នុងទីនុំ៖ នេះពួកធម៌ជាកាមាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាកាមាវចរ
 តើដូចម្តេច ។ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែន
 ជាកាមាវចរ ។

[៣២៩] ពួកធម៌ជារូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ ខាងក្រោម កំណត់
 យកព្រហ្មលោកជាទីបំផុត ខាងលើ កំណត់យកអកនិដ្ឋទេវលោកជា
 ទីបំផុត ទីណាដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ធម៌គឺចិត្តនិងចេតសិក ដែលត្រាច់
 ចុះក្នុងទីនុំ៖ រាប់បញ្ចូលក្នុងទីនុំ៖ នៃបុគ្គលអ្នកចូល (កាន់សមាបត្តិ) ឬ
 បុគ្គលដែលកើតហើយ ឬក៏បុគ្គលអ្នកនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន នេះពួកធម៌
 ជារូបាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរ
 អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ ។

[៣៣០] ពួកធម៌ ជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ ខាងក្រោម
 កំណត់យកពួកទេវតា ដែលកើតក្នុងអាកាសានញ្ញាយតនភព ជាទីបំផុត
 ខាងលើ កំណត់យកទេវតា ដែលកើតក្នុងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនភព

ករិត្តា យំ ឯតស្មី អន្តរេ ឯត្តាវចរា ឯត្ត បរិយាបន្នា
 សមាបន្នស្ស វា ឧបបន្នស្ស វា ទិដ្ឋធម្មសុខវិហា-
 រិស្ស វា ចិត្តចេតសិកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា អរូចាវ-
 ចរា ។ កតមេ ធម្មា ន អរូចាវចរា ។ កាមាវចរា
 រូចាវចរា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា ន អរូចាវចរា ។

[៣៣១] កតមេ ធម្មា បរិយាបន្នា ។ សា-
 សវា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា
 រូចាវចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធា ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា
 ឥមេ ធម្មា បរិយាបន្នា ។ កតមេ ធម្មា អបរិយា-
 បន្នា ។ មត្តា ច មត្តផលានិ ច អសដ្ឋតា ច ធាតុ
 ឥមេ ធម្មា អបរិយាបន្នា ។

[៣៣២] កតមេ ធម្មា និយ្យានិកា ។ ចត្តា-
 រោ មត្តា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា និយ្យានិកា ។
 កតមេ ធម្មា អនិយ្យានិកា ។ តេ ធម្មេ បមេត្តា
 អវសេសា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមា-
 វចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខន្ធា
 ។ មេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធា សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនិយ្យានិកា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ជាទីបំផុត ទីណា ដែលមានក្នុងចន្លោះនេះ ធម៌គឺចិត្តនិងចេតសិក ត្រាប់
ចុះក្នុងទីនុំ៖ រាប់បញ្ចូលក្នុងទីនុំ៖ នៃបុគ្គលអ្នកចូល (កាន់សមាបត្តិ)
ឬបុគ្គលដែលទៅកើតហើយ ឬក៏បុគ្គលអ្នកនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
នេះពួកធម៌ជាអរូបាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច ។
កាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ ។

[៣៣១] ពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ប្រកប
ដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបា-
វចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាបរិ-
យាបន្នៈ ។ ពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គផង ផលនៃ
មគ្គផង អសង្កតធាតុផង នេះពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ ។

[៣៣២] ពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ (ធម៌នាំសត្វឲ្យរួចចាកវដ្តៈ) តើ
ដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ ។ ពួក
ធម៌ជានិយ្យានិកៈ តើដូចម្តេច ។ វៀរតែធម៌ទាំងនោះចេញ ពួកធម៌
ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបា-
វចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ លេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូប
ទាំងអស់ និងអសង្កតធាតុ នេះពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ ។

បិដ្ឋិនុកេ និក្ខេបោ

[៣៣៣] កតមេ ធម្មា និយតា ។ បញ្ច កម្មា-
 និ អាណន្តរិកានិ យា ច មិច្ឆាទិដ្ឋិ និយតា ចត្តារោ
 មក្កា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា និយតា ។ កតមេ
 ធម្មា អនិយតា ។ តេ ធម្មេ បរេត្វា អវសេសា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវ-
 ចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខន្ធលោ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ សព្វព្វា រូបំ អសដ្ឋតា ច ធាតុ ឥមេ
 ធម្មា អនិយតា ។

[៣៣៤] កតមេ ធម្មា សឧត្តរា ។ សាសវា
 កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវចរា រូចាវ-
 ចរា អរូចាវចរា រូបក្ខន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ
 ឥមេ ធម្មា សឧត្តរា ។ កតមេ ធម្មា អនុត្តរា ។
 អបរិយាបន្នា មក្កា ច មក្កុដលានិ ច អសដ្ឋតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា អនុត្តរា ។

[៣៣៥] កតមេ ធម្មា សរណា ។ តីណិ
 អកុសលមូលានិ លោកោ ទោសោ មោហោ ត-
 ទេកដ្ឋា ច កិលេសា តំសម្បយុត្តោ វេទនាខ-
 ន្ធលោ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធលោ តំសម្បដ្ឋានំ កាយកម្មំ

បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប

[៣៣៣] ពួកធម៌ជានិយតៈ (ទៀង) តើដូចម្តេច ។ អានន្តរិក-
 កម្ម ៥ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ និងមគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជានិ-
 យតៈ ។ ពួកធម៌ជាអនិយតៈ តើដូចម្តេច ។ រៀនតែធម៌ទាំងនោះ
 ចេញ ពួកធម៌ដ៏សេសសល់ ជាកុសល អកុសល និងអព្យាក្រឹត ជា
 កាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំងអស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌ជាអនិយតៈ ។

[៣៣៤] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរ (ការរើឡើងនូវខ្លួន) តើ
 ដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ ជាកុសល អកុសល និង
 អព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ អរូបាវចរ និងរូបក្ខន្ធ ។ បេ ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាឧត្តរៈ
 តើដូចម្តេច ។ មគ្គជាអបរិយាបន្នៈផង ផលនៃមគ្គផង អសង្ខតធាតុផង
 នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧត្តរៈ ។

[៣៣៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ (សឹកសត្រូវ) តើដូច
 ម្តេច ។ អកុសលមូល ៣ គឺ លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ទាំង
 ពួកកិលេស ដែលតាំងនៅជាមួយនឹងអកុសលមូលនោះ វេទនាខន្ធ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ ប្រកបដោយអកុសលមូលនោះ កាយកម្ម

វចីកម្មំ មនោកម្មំ ឥមេ ធម្មា សរណា ។ កតមេ
 ធម្មា អរណា ។ កុសលាព្យាកតា ធម្មា កាមាវ-
 ចរា រូចាវចរា អរូចាវចរា អបរិយាបន្នា វេទនាខន្តោ
 ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធនោ សព្វញ្ច រូបំ អសដ្ឋតា ច
 ធាតុ ឥមេ ធម្មា អរណា ។

[៣៣៦] កតមេ ធម្មា វិជ្ជាកាតិណោ ។ វិជ្ជាយ
 សម្បយុត្តកា ធម្មា ឥមេ ធម្មា វិជ្ជាកាតិណោ ។
 កតមេ ធម្មា អវិជ្ជាកាតិណោ ។ អវិជ្ជាយ សម្បយុត្ត-
 កា ធម្មា ឥមេ ធម្មា អវិជ្ជាកាតិណោ ។

[៣៣៧] កតមេ ធម្មា វិជ្ជបមា ។ ហេដ្ឋិមេសុ
 តីសុ អរិយមក្កេសុ បញ្ញា ឥមេ ធម្មា វិជ្ជបមា ។
 កតមេ ធម្មា វេជ្ជបមា ។ ឧបវិជ្ជិមេ អរហត្តមក្កេ
 បញ្ញា ឥមេ ធម្មា វេជ្ជបមា ។

[៣៣៨] កតមេ ធម្មា ពាលា ។ អហិរិកញ្ច
 អនោត្តប្បញ្ច ឥមេ ធម្មា ពាលា សព្វេបិ អកុស-
 លា ធម្មា ពាលា ។ កតមេ ធម្មា បណ្ឌិតា ។
 ហិរិ ច ឱត្តប្បញ្ច ឥមេ ធម្មា បណ្ឌិតា សព្វេបិ
 កុសលា ធម្មា បណ្ឌិតា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

វចីកម្ម មនោកម្ម ដែលតាំងឡើងអំពីអកុសលមូលនោះ នេះពួកធម៌ប្រកប
ដោយរណៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជារណៈ (មិនជាសឹកសត្រូវ) តើដូច
ម្តេច ។ ពួកធម៌ជាកុសល និងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរ រូបាវចរ
អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ វេទនាខន្ធ ។ បេ ។ វិញ្ញាណក្ខន្ធ រូបទាំង
អស់ និងអសង្ខតធាតុ នេះពួកធម៌មិនមែនជារណៈ ។

[៣៣៦] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណែកនៃវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។
ពួកធម៌ប្រកបដោយវិជ្ជា នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចំណែកនៃវិជ្ជា ។
ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចំណែកនៃអវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ប្រកប
ដោយអវិជ្ជា នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចំណែកនៃអវិជ្ជា ។

[៣៣៧] ពួកធម៌ប្រៀបដូចផ្នែកបន្ទោរ តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា
ក្នុងអរិយមគ្គ ៣ ខាងក្រោម នេះពួកធម៌ប្រៀបប្រដូចផ្នែកបន្ទោរ ។
ពួកធម៌ប្រៀបដូចពេជ្រ តើដូចម្តេច ។ បញ្ញាក្នុងអរហត្តមគ្គខាងលើ
នេះពួកធម៌ប្រៀបដូចពេជ្រ ។

[៣៣៨] ពួកធម៌ពាល តើដូចម្តេច ។ អហិរិកៈនិងអនោត្តប្បៈ
នេះពួកធម៌ពាល សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌ពាលដែរ ។
ពួកធម៌បណ្ឌិត តើដូចម្តេច ។ ហិរិនិងឱត្តប្បៈ នេះពួកធម៌បណ្ឌិត សូម្បី
កុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌បណ្ឌិតដែរ ។

បិដ្ឋិទុកេ និក្ខេបោ

[៣៣៩] កតមេ ធម្មា កណ្ណា ។ អហិរិកញ្ច
 អនោត្តប្បញ្ច ឥមេ ធម្មា កណ្ណា សព្វេបិ អកុស-
 លា ធម្មា កណ្ណា ។ កតមេ ធម្មា សុក្កា ។
 ហិរិ ច ឌីត្តប្បញ្ច ឥមេ ធម្មា សុក្កា សព្វេបិ
 កុសលា ធម្មា សុក្កា ។

[៣៤០] កតមេ ធម្មា តបនិយា ។ កាយទុច្ចរិតំ
 វេទិទុច្ចរិតំ មនោទុច្ចរិតំ ឥមេ ធម្មា តបនិយា សព្វេបិ
 អកុសលា ធម្មា តបនិយា ។ កតមេ ធម្មា អតប-
 និយា ។ កាយសុចរិតំ វេទិសុចរិតំ មនោសុចរិតំ ឥមេ
 ធម្មា អតបនិយា សព្វេបិ កុសលា ធម្មា អតបនិយា ។

[៣៤១] កតមេ ធម្មា អធិវចនា ។ យា តេសំ
 តេសំ ធម្មានំ សង្ខា សមញ្ញា បញ្ញត្តិ វោហារោ នាមំ
 នាមកម្មំ នាមធម្យំ និរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិលាទោ ឥមេ
 ធម្មា អធិវចនា ។ សព្វេវ ធម្មា អធិវចនបថា ។

[៣៤២] កតមេ ធម្មា និរុត្តិ ។ យា តេសំ
 តេសំ ធម្មានំ សង្ខា សមញ្ញា បញ្ញត្តិ វោហារោ នាមំ
 នាមកម្មំ នាមធម្យំ និរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិលាទោ ឥមេ
 ធម្មា និរុត្តិ ។ សព្វេវ ធម្មា និរុត្តិបថា ។

បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប

[៣៣៧] ពួកធម៌ខ្មៅ តើដូចម្តេច ។ អហិរិកៈ និងអនោត្តប្បៈ នេះពួកធម៌ខ្មៅ សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌ខ្មៅដែរ ។ ពួកធម៌ស តើដូចម្តេច ។ ហិរិ និង ឱត្តប្បៈ នេះពួកធម៌ស សូម្បីកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌សដែរ ។

[៣៤០] ពួកធម៌ដុតកម្តៅ តើដូចម្តេច ។ កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត មនោទុច្ចរិត នេះពួកធម៌ដុតកម្តៅ សូម្បីអកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌ដុតកម្តៅដែរ ។ ពួកធម៌មិនដុតកម្តៅ តើដូចម្តេច ។ កាយសុចរិត វចីសុចរិត មនោសុចរិត នេះពួកធម៌មិនដុតកម្តៅ សូម្បីកុសលធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាពួកធម៌មិនដុតកម្តៅដែរ ។

[៣៤១] ពួកធម៌ជាអធិវចនៈ (ឈ្មោះ) តើដូចម្តេច ។ ការរាប់ ការដឹងដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយ ឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការតម្កល់ទុកនូវឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំឈ្មោះ ណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជាអធិវចនៈ ។ ឯពួកធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាគន្លងនៃអធិវចនៈដែរ ។

[៣៤២] ពួកធម៌ជានិរុត្តិ (ពាក្យពោល) តើដូចម្តេច ។ ការរាប់ ការដឹងដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយ ឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការតម្កល់ទុកនូវឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំឈ្មោះ ណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជានិរុត្តិ ។ ឯពួកធម៌ទាំងអស់ ក៏ជាគន្លងនៃនិរុត្តិដែរ ។

[៣៤៣] កតមេ ធម្មា បញ្ញត្តិ ។ យា តេសំ
 តេសំ ធម្មានំ សង្ខារា សមញ្ញា បញ្ញត្តិ វេហារោ ជាមំ
 ជាមកម្មំ ជាមធម្យំ និរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិលាហោ ឥមេ
 ធម្មា បញ្ញត្តិ ។ សព្វេ ធម្មា បញ្ញត្តិបថា ។

[៣៤៤] តត្ថ កតមំ ជាមំ ។ វេទនាខន្តោ ស-
 ញ្ញាខន្តោ សង្ខារក្ខន្តោ វិញ្ញាណក្ខន្តោ អសង្ខតា ច
 ធាតុ ឥនំ វុច្ចតិ ជាមំ ។ តត្ថ កតមំ រូបំ ។ ចត្តា-
 រោ ច មហាក្ខតា ចតុន្ទព្វ មហាក្ខតានំ ឧបាទាយ
 រូបំ ឥនំ វុច្ចតិ រូបំ ។

[៣៤៥] តត្ថ កតមា អវិជ្ជា ។ យំ អញ្ញាណំ
 អនស្សនំ ។ បេ ។ អវិជ្ជាលង្កិ មោហោ អកុសលម្ភ-
 លំ អយំ វុច្ចតិ អវិជ្ជា ។ តត្ថ កតមា កវតណ្ណា ។
 យោ កវេសុ កវច្ឆន្តោ ។ បេ ។ កវធឿសានំ អយំ
 វុច្ចតិ កវតណ្ណា ។

[៣៤៦] តត្ថ កតមា កវទិដ្ឋិ ។ កវិស្សតិ
 អត្តា ច លោកោ ចាតិ យា ឯវុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ
 ។ បេ ។ វិបរិយេសត្តាហោ អយំ វុច្ចតិ កវទិដ្ឋិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៣៤៣] ពួកធម៌ជាបញ្ញត្តិ តើដូចម្តេច ។ ការរាប់ ការដឹង ដោយប្រពៃ ការតាំងទុក ការនិយាយ ឈ្មោះ ការធ្វើនូវឈ្មោះ ការតម្កល់ទុកនូវឈ្មោះ លំនាំពាក្យពោល ព្យញ្ជនៈ ការនិយាយចំ ឈ្មោះ ណា នៃពួកធម៌នោះៗ នេះពួកធម៌ជាបញ្ញត្តិ ។ ពួកធម៌ទាំង អស់ ក៏ជាគន្លងនៃបញ្ញត្តិដែរ ។

[៣៤៤] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ នាម តើដូចម្តេច ។ វេទនា- ខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ និងអសង្ខតធាតុ នេះហៅ ថា នាម ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ រូប តើដូចម្តេច ។ មហាកូត- រូប ៤ និងរូបដែលអាស្រ័យមហាកូតរូបទាំង ៤ នេះហៅថា រូប ។

[៣៤៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អវិជ្ជា តើដូចម្តេច ។ ការមិន ដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា សេចក្តីវង្វេង ជាអកុ- សលមូល ណា នេះហៅថា អវិជ្ជា ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភវ- តណ្ហា តើដូចម្តេច ។ ការប្រាថ្នាក្នុងភព ។ បេ ។ ការចុះចិត្តស៊ប់ ក្នុងភព ចំពោះភពទាំងឡាយ ណា នេះហៅថា ភវតណ្ហា ។

[៣៤៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភវទិដ្ឋិ (ការយល់ឃើញថាសត្វ កើតទៀត) តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី នឹងកើតមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការ ស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ភវទិដ្ឋិ ។

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

តត្ថ កតមា វិកវទិដ្ឋិ ។ ន ភវិស្សតិ អត្តា ច
 លោកោ ចាតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ។ បេ ។
 វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ វិកវទិដ្ឋិ ។

[៣៤៧] តត្ថ កតមា សស្សតទិដ្ឋិ ។ សស្ស-
 តោ អត្តា ច លោកោ ចាតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិ-
 កតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ សស្ស-
 តទិដ្ឋិ ។ តត្ថ កតមា ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ។ ឧច្ឆិដ្ឋិស្សតិ អត្តា
 ច លោកោ ចាតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិកតំ ។ បេ ។
 វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ។

[៣៤៨] តត្ថ កតមា អន្តវាទិដ្ឋិ ។ អន្តវា
 អត្តា ច លោកោ ចាតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ
 ទិដ្ឋិកតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសក្កាហោ អយំ វុច្ចតិ
 អន្តវាទិដ្ឋិ ។ តត្ថ កតមា អន្តវាទិដ្ឋិ ។

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិភវទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ឃើញថាសត្វមិនកើតទៀត) តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី នឹងមិនកើតមាន នឹងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិភវទិដ្ឋិ ។

[៣២៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សស្សតទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថា ខ្លួននិងលោកទៀង) តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី ទៀងទាត់ នឹងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា សស្សតទិដ្ឋិ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ថាសត្វ សូន្យ មិនកើតទៀត) តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី ដាច់សូន្យ នឹងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ឧច្ឆេទទិដ្ឋិ ។

[៣២៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អន្តវាទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់ ថា លោកមានទីបំផុត) តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី មានទីបំផុត នឹងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា អន្តវាទិដ្ឋិ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អនន្តវាទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។

អនន្តវា អត្តា ច លោកោ ចាតិ យា ឯវរុចា ទិដ្ឋិ
ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសត្តាហោ អយំ វុច្ចតិ
អនន្តវាទិដ្ឋិ ។

[៣៤៩] តត្ថ កតមា បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ ។ បុព្វន្តំ
អារព្ព យា ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេ-
សត្តាហោ អយំ វុច្ចតិ បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ ។ តត្ថ កតមា
អបរន្តានុទិដ្ឋិ ។ អបរន្តំ អារព្ព យា ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ
ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសត្តាហោ អយំ វុច្ចតិ អប-
រន្តានុទិដ្ឋិ ។

[៣៥០] តត្ថ កតមំ អហិរិកំ ។ យំ ន ហិរិយតិ
ហិរិយិតព្វេន ន ហិរិយតិ ចាបកានំ អកុសលានំ
ធម្មានំ សមាបត្តិយា ឥទំ វុច្ចតិ អហិរិកំ ។ តត្ថ
កតមំ អនោត្តប្បំ ។ យំ ន ឱត្តប្បតិ ឱត្តប្បិតព្វេន
ន ឱត្តប្បតិ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ សមា-
បត្តិយា ឥទំ វុច្ចតិ អនោត្តប្បំ ។

[៣៥១] តត្ថ កតមា ហិរិ ។ យំ ហិរិយតិ ហិរិ-
យិតព្វេន ហិរិយតិ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

(សេចក្តីយល់) ថា ខ្លួនក្តី លោកក្តី មិនមានទីបំផុត និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺ ទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមាន សភាពបែបនេះ នេះហៅថា អនន្តវាទិដ្ឋិ ។

[៣៤៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ (សេចក្តីយល់តាម ចំណែកនៃខន្ធខាងដើម) តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវ ខន្ធជាចំណែកខាងដើម នេះហៅថា បុព្វន្តានុទិដ្ឋិ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អបរន្តានុទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា កើតឡើង ព្រោះប្រារព្ធនូវខន្ធ ជាចំណែកខាងចុង នេះហៅថា អបរន្តានុទិដ្ឋិ ។

[៣៥០] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ អហិរិកៈ តើដូចម្តេច ។ ត្រង់ដែល បុគ្គល មិនខ្មាសដោយអំពើដែលគួរខ្មាស មិនខ្មាសដោយការជួបប្រទះ នូវធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា អហិរិកៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អនោត្តប្បៈ តើដូចម្តេច ។ ត្រង់ដែលបុគ្គល មិនក្តៅក្រហាយ ដោយអំពើដែលគួរក្តៅក្រហាយ មិនក្តៅក្រហាយដោយការជួបប្រទះនូវ ធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា អនោត្តប្បៈ ។

[៣៥១] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ហិរិ តើដូចម្តេច ។ ត្រង់ដែល បុគ្គលខ្មាស ដោយអំពើដែលគួរខ្មាស ខ្មាសដោយការជួបប្រទះនូវធម៌

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

សមាបត្តិយា អយំ វុច្ចតិ ហិរិ ។ តត្ថ កតមំ
ឱត្តប្បំ ។ យំ ឱត្តប្បតិ ឱត្តប្បិតព្វេន ឱត្តប្បតិ ចា-
បកានំ អកុសលានំ ធម្មានំ សមាបត្តិយា ឥទំ វុច្ចតិ
ឱត្តប្បំ ។

[៣៥២] តត្ថ កតមា ទោវចស្សតា ។ សហធម្មិ-
កេ វុច្ចមាទេ ទោវចស្សាយំ^(១) ទោវចស្សិយំ ទោវច-
ស្សតា វិប្បជិត្តលក្ខហិតា វិបច្ចដិកសាតតា អនា-
ទរិយំ អនាទរតា អការវតា អប្បជិស្សវតា អយំ វុច្ចតិ
ទោវចស្សតា ។ តត្ថ កតមា ចាបមិត្តតា ។ យេ
តេ បុគ្គលា អស្សន្ទា ទុស្សីលា អប្បស្សតា មច្ច-
រិទោ ទុប្បញ្ញា យា តេសំ សេវេនា និសេវេនា សំសេ-
វេនា ភជេនា សម្ពជេនា ភត្តិ សម្ពត្តិ តំសម្បវដ្តតា
អយំ វុច្ចតិ ចាបមិត្តតា ។

[៣៥៣] តត្ថ កតមា សោវចស្សតា ។ សហ-
ធម្មិកេ វុច្ចមាទេ សោវចស្សាយំ សោវចស្សិយំ

១ ឱ. ទោវចស្សតាយំ ។

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា ហិរិ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ឱត្តប្បៈ តើដូចម្តេច ។ ត្រង់ដែលបុគ្គល ក្តៅក្រហាយដោយអំពើដែលក្តៅក្តៅ ក្រហាយ ក្តៅក្រហាយដោយការជួបប្រទះ នូវធម៌ជាអកុសលដ៏លាមក នេះហៅថា ឱត្តប្បៈ ។

[៣៥២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅក្រ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីប្រដៅក្រ ការស្តីថាក្រ ភាពនៃបុគ្គលដែល គេប្រដៅក្រ ភាពនៃបុគ្គលប្រកាន់យកខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលច្រកអរ ក្នុងធម៌ជាសត្រូវ ការមិនអើពើ ភាពនៃបុគ្គលមិនយកចិត្តទុកដាក់ ភាព នៃបុគ្គលមិនគោរព ភាពនៃបុគ្គលមិនទទួលស្តាប់បង្គាប់ ចំពោះសហ- ធម្មិកជន ដែលស្តីប្រដៅ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅ ក្រ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់ តើដូច ម្តេច ។ ពួកបុគ្គលណា ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ទ្រុស្តសីល ចេះដឹងតិច ជាមនុស្សកំណាញ់ គ្មានប្រាជ្ញា ការសេព ការជិតជិតនឹងគ្នា ការ ត្រូវគំនិតគ្នា ការគប់រកគ្នា ការស្របគំនិតគ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ការជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា ភាពនៃបុគ្គលមូលមិត្តនឹងគ្នា ណា នៃបុគ្គលទាំងនោះ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្តអាក្រក់ ។

[៣៥៣] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលដែលគេប្រដៅងាយ តើដូចម្តេច ។ ការប្រដៅងាយ ការស្តីថាងាយ ភាពនៃបុគ្គលដែល

សោវចស្សតា អប្បជិកុលក្កាហិតា អរិបច្ចដីកសា-
 តតា សាទរិយំ សាទរតា សការរតា សប្បជិស្សរតា
 អយំ វុច្ចតិ សោវចស្សតា ។ តត្ថ កតមា កល្យា-
 ណាមិត្តតា ។ យេ តេ បុគ្គលា សទ្ធា សីលវន្តោ
 ពហុស្សតា ចាតវន្តោ បញ្ញវន្តោ យា តេសំ សេវនា
 និសេវនា សំសេវនា ភជនា សម្ពជនា ភត្តិ សម្ពត្តិ
 តំសម្បវុដ្តតា អយំ វុច្ចតិ កល្យាណាមិត្តតា ។

[៣៥៤] តត្ថ កតមា អាបត្តិកុសលតា ។

បញ្ចបិ អាបត្តិកូដ្ឋា អាបត្តិយោ សត្តបិ អាបត្តិ-
 កូដ្ឋា អាបត្តិយោ យា តាសំ អាបត្តិជំ អាបត្តិកុ-
 សលតា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្ម-
 វិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ អាបត្តិកុសលតា ។
 តត្ថ កតមា អាបត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ។ យា តាហិ
 អាបត្តិហិ វុដ្ឋានកុសលតា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

គេប្រដៅងាយ ភាពនៃបុគ្គលមិនកាន់យកខាងខុស ភាពនៃបុគ្គលមិន
 ត្រេកអរ ចំពោះធម៌ជាសត្រូវ សេចក្តីអើពើ ភាពនៃបុគ្គលយកចិត្តទុក
 ដាក់ ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយសេចក្តីគោរព ភាពនៃបុគ្គលប្រកបដោយ
 ការទទួលស្តាប់បង្គាប់ ចំពោះសហធម្មិកជនដែលស្តីប្រដៅ នេះហៅថា
 ភាពនៃបុគ្គលប្រដៅងាយ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃបុគ្គលមាន
 មិត្តល្អ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលណា ជាអ្នកមានសទ្ធា មានសីល
 ចេះដឹងច្រើន មានចាតៈ មានប្រាជ្ញា ការសេព ការជិតជិតនឹងគ្នា
 ការត្រូវគំនិតគ្នា ការគប់រកគ្នា ការស្របគំនិតគ្នា សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា
 ការជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា ភាពនៃបុគ្គលមូលមិត្តនឹងគ្នា ណា នៃបុគ្គលទាំង
 នោះ នេះហៅថា ភាពនៃបុគ្គលមានមិត្តល្អ ។

[៣៥២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ តើដូច
 ម្តេច ។ ពួកអាបត្តិមានកងនៃអាបត្តិ ៥ ក្តី ពួកអាបត្តិមានកងនៃអាបត្តិ ៧
 ក្តី សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការ
 មិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ
 នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអាបត្តិ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពនៃ
 បុគ្គលអ្នកឈ្លាសក្នុងការចេញចាកអាបត្តិ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីឈ្លាស
 ក្នុងការចេញចាកអាបត្តិទាំងនោះ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ អា-
បត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ។

[៣៥៥] តត្ថ កតមា សមាបត្តិកុសលតា ។
អត្ថិ សវិតក្កសវិចារា សមាបត្តិ អត្ថិ អវិតក្កវិចារ-
មត្តា សមាបត្តិ អត្ថិ អវិតក្កអវិចារា សមាបត្តិ យា
តាសំ សមាបត្តិទំ សមាបត្តិកុសលតា បញ្ញា បជា-
ននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ
វុច្ចតិ សមាបត្តិកុសលតា ។ តត្ថ កតមា សមាប-
ត្តិវុដ្ឋានកុសលតា ។ យា តាហិ សមាបត្តិហិ វុដ្ឋា-
នកុសលតា បញ្ញា បជាននា ។ បេ ។ អមោហោ
ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ សមាបត្តិវុដ្ឋាន-
កុសលតា ។

[៣៥៦] តត្ថ កតមា ធាតុកុសលតា ។ អដ្ឋា-
រសធាតុយោ ចក្កុធាតុ រូបធាតុ ចក្កុវិញ្ញាណា-
ធាតុ សោតធាតុ សទ្ធិធាតុ សោតវិញ្ញាណាធាតុ
យានធាតុ កន្ធិធាតុ យានវិញ្ញាណាធាតុ ដិវ្ហាធាតុ
រសធាតុ ដិវ្ហាវិញ្ញាណាធាតុ កាយធាតុ ផោដ្ឋព្វធាតុ

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា សេចក្តីឃ្លាសក្នុងការចេញចាកអាបត្តិ ។

[៣៥៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឃ្លាសក្នុងសមាបត្តិ តើ ដូចម្តេច ។ សមាបត្តិ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងវិចារៈក៏មាន សមាបត្តិ មិន មានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈក៏មាន សមាបត្តិ មិនមានវិតក្កៈ ទាំងមិន មានវិចារៈក៏មាន សេចក្តីឃ្លាសក្នុងសមាបត្តិ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះសមាបត្តិទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឃ្លាសក្នុងសមា- បត្តិ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឃ្លាសក្នុងការចេញចាកសមា- បត្តិ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីឃ្លាស ក្នុងការចេញចាកសមាបត្តិទាំង នោះ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការ ពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា សេចក្តីឃ្លាសក្នុងការ ចេញចាកសមាបត្តិ ។

[៣៥៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឃ្លាសក្នុងធាតុ តើដូច ម្តេច ។ ធាតុ ១៨ គឺ ចក្ខុធាតុ រូបធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ សោតធាតុ សទ្ធាតុ សោតវិញ្ញាណធាតុ ឃានធាតុ គន្ធាតុ ឃានវិញ្ញាណ- ធាតុ ជិវ្ហាធាតុ រសធាតុ ជិវ្ហាវិញ្ញាណធាតុ កាយធាតុ ដោដ្ឋព្វធាតុ

កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ យា តាសំ ធាតុនំ ធាតុកុសលតា បញ្ញាបដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ ធាតុកុសលតា ។ តត្ថ កតមា មនសិការកុសលតា ។ យា តាសំ ធាតុនំ មនសិការកុសលតា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ មនសិការកុសលតា ។

[៣៥៧] តត្ថ កតមា អាយតនកុសលតា ។

ទ្វាទសាយតនានិ ចក្ខាយតនំ រូចាយតនំ សោតាយតនំ សន្ទាយតនំ យានាយតនំ កន្ទាយតនំ ដ្យាយតនំ រសាយតនំ កាយាយតនំ ដោដ្ឋញាយតនំ មនាយតនំ ធម្មាយតនំ យា តេសំ អាយតនានំ អាយតនកុសលតា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ អាយតនកុសលតា ។ តត្ថ កតមា បដិច្ចសមុប្បាទកុសលតា ។ អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា សង្ខារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណាប្បច្ចយា ធាមរូបំ ធាមរូបប្បច្ចយា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

កាយវិញ្ញាណធាតុ មនោធាតុ ធម្មធាតុ មនោវិញ្ញាណធាតុ សេចក្តី
 ឈ្លាសក្នុងធាតុ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការ
 មិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះធាតុទាំងនោះ
 នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងធាតុ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តី
 ឈ្លាស ក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីឈ្លាស ក្នុង
 ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិន
 វង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះធាតុទាំងនោះ
 នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ។

[៣៥៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាស ក្នុងអាយតនៈ
 តើដូចម្តេច ។ អាយតនៈ ១២ គឺ ចក្ខុយតនៈ រូបាយតនៈ សោតា-
 យតនៈ សទ្ធាយតនៈ ឃានាយតនៈ គន្ធាយតនៈ ដ្បិវា-
 យតនៈ រសាយតនៈ កាយាយតនៈ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ មនា-
 យតនៈ ធម្មាយតនៈ សេចក្តីឈ្លាស ក្នុងអាយតនៈ ការដឹង
 ច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌
 ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះអាយតនៈទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តី
 ឈ្លាសក្នុងអាយតនៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាស ក្នុង
 បដិច្ចសមុប្បាទ តើដូចម្តេច ។ សង្ខារកើតឡើង ព្រោះអវិជ្ជាជា
 បច្ច័យ វិញ្ញាណកើតឡើង ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យ នាមរូបកើតឡើង

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

សឡាយតនំ សឡាយតនប្បច្ចយា ជស្សោ ជស្ស-
 ប្បច្ចយា វេទនា វេទនាបច្ចយា តណ្ហា តណ្ហាបច្ច-
 យា ឧបាទានំ ឧបាទានប្បច្ចយា ភវោ ភវប្បច្ចយា
 ជាតិ ជាតិប្បច្ចយា ជរាមរណំ សោកបរិទេវទុក្ខ-
 ទោមនស្សនាយាសា សម្ពុទ្ធិ វាមេតស្ស កោវលស្ស
 ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតីតិ យា តត្ថ បញ្ញា
 បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ
 អយំ វុច្ចតិ បដិច្ចសមុប្បាទកុសលតា ។

[៣៥៨] តត្ថ កតមា ហានកុសលតា ។ យេ
 យេ ធម្មា យេសំ យេសំ ធម្មានំ ហេតុ បច្ចយា ឧ-
 ប្បាទាយ តំ តំ ហានន្តិ យា តត្ថ បញ្ញា បដាននា
 ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ
 វុច្ចតិ ហានកុសលតា ។ តត្ថ កតមា អដ្ឋានកុស-
 លតា ។ យេ យេ ធម្មា យេសំ យេសំ ធម្មានំ ន
 ហេតុ ន បច្ចយា ឧប្បាទាយ តំ តំ អដ្ឋានន្តិ យា

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ព្រោះវិញ្ញាណជាបច្ច័យ សឡាយតនៈកើតឡើង ព្រោះនាមរូបជាបច្ច័យ
 ផស្សៈកើតឡើង ព្រោះសឡាយតនៈជាបច្ច័យ វេទនាកើតឡើង ព្រោះ
 ផស្សៈជាបច្ច័យ តណ្ហាកើតឡើង ព្រោះវេទនាជាបច្ច័យ ឧបាទានកើត
 ឡើង ព្រោះតណ្ហាជាបច្ច័យ ភពកើតឡើង ព្រោះឧបាទានជាបច្ច័យ
 ជាតិកើតឡើង ព្រោះភពជាបច្ច័យ ជរាមរណៈកើតឡើង ព្រោះជាតិជា
 បច្ច័យ សេចក្តីសោក ខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និងសេចក្តីចង្អៀត
 ចង្អល់ចិត្ត ក៏កើតឡើងព្រម ការកើតឡើងនៃកងទុក្ខទាំងអស់នុ៎ះ រមែង
 មាន ដោយអាការយ៉ាងនេះ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។
 ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះបដិច្ច-
 សមុប្បាទធម៌នោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទ ។

[៣៥៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងឋានៈ (ហេតុ)
 តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណាៗ ជាហេតុ ជាបច្ច័យ នៃពួកធម៌ណាៗ
 ពួកធម៌នោះៗ ឈ្មោះ ឋានៈ ព្រោះអាស្រ័យនូវហេតុប្បច្ច័យនោះៗ
 ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណា
 ធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំពោះធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តី
 ឈ្លាសក្នុងឋានៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអដ្ឋានៈ
 (មិនមែនជាហេតុ) តើដូចម្តេច ។ ពួកធម៌ណាៗ មិនមែនជាហេតុ
 មិនមែនជាបច្ច័យនៃពួកធម៌ណាៗ ពួកធម៌នោះៗ ឈ្មោះថា អដ្ឋានៈ

តត្ថ បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ
សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ អដ្ឋានកុសលតា ។

[៣៥៩] តត្ថ កតមោ អាជ្ជវោ ។ យា អាជ្ជវតា
អទិម្ហតា អវុជ្ជតា អកុដិលតា អយំ វុច្ចតិ អាជ្ជវោ ។
តត្ថ កតមោ មទ្ធកោ ។ យា មុទុតា មទ្ធកតា អក-
ក្ខន្ធភា អកមិនតា ជីចចិត្តតា អយំ វុច្ចតិ មទ្ធកោ ។

[៣៦០] តត្ថ កតមា ខន្តិ ។ យា ខន្តិ ខមន-
តា អទិវាសនតា អចណ្ឌិក្កំ អនសុរោចោ អត្តម-
នតា ចិត្តស្ស អយំ វុច្ចតិ ខន្តិ ។ តត្ថ កតមំ សោ-
រច្ចំ ។ យោ កាយិកោ អវីតិក្កមោ វាចសិកោ
អវីតិក្កមោ កាយិកាវាចសិកោ អវីតិក្កមោ ឥទំ
វុច្ចតិ សោរច្ចំ ។ សព្វោបិ សីលសំរោ សោរច្ចំ ។

[៣៦១] តត្ថ កតមំ សាខល្យំ ។ យា សា វា-
ចា អណ្ណាកា^(១) កក្កសា បរកដុកា បរាភិសដ្ឋនី

១ ឱ. ឯត្តន្តរេ អសាតាតិ ទិស្សតិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ព្រោះអាស្រ័យនូវហេតុប្បដ្ឋាននោះ។ ការដឹងច្បាស់ ការយល់ច្បាស់
។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា ចំ-
ពោះធម៌ទាំងនោះ នេះហៅថា សេចក្តីឈ្លាសក្នុងអដ្ឋានៈ ។

[៣៥៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពត្រង់ តើដូចម្តេច ។ ភាព
នៃអាការត្រង់ ការមិនធ្វើឆ្គង ការមិនរៀចរៃវ ការមិនកោងកាច
ណា នេះហៅថា ភាពត្រង់ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ភាពទន់ភ្លន់
តើដូចម្តេច ។ ភាពនៃអាការទន់ភ្លន់ ដំណើរទន់ភ្លន់ ការមិនរឹងរូស
ការមិនក្រអឺតក្រអោង ការមានចិត្តរាបទាប ណា នេះហៅថា ភាព
ទន់ភ្លន់ ។

[៣៦០] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីអត់សង្កត់ តើដូចម្តេច ។
សេចក្តីអត់ធន់ ភាពអត់ធ្មត់ ការអត់សង្កត់ ភាពមិនកាច មិនព្រហ័ន
ភាពនៃចិត្តរីករាយ ណា នេះហៅថា សេចក្តីអត់សង្កត់ ។ បណ្តា
ធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីស្ងួត តើដូចម្តេច ។ ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសកាយ
ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសកាយនិងវាចា ណា
នេះហៅថា សេចក្តីស្ងួត ។ សូម្បីការសង្រួម ក្នុងសីលទាំងអស់ ក៏
ហៅថា សេចក្តីស្ងួតដែរ ។

[៣៦១] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីរាក់ទាក់ តើដូចម្តេច ។
វាចា ណា ជាវាចាពកកន្ទួល ពុកស្អុយ វាចាមិនជាទីពេញចិត្តអ្នកដទៃ

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

កោដសាមន្តា អសមាធិសំវត្តនិកា តថារូបី វាចំ
 បហាយ យា សា វាចា នេឡា កណ្ណសុខា បេម-
 ដីយា ហាធយដ្ឋមា ទោរី ពហុជនកន្តា ពហុជនម-
 នាទា តថារូបី វាចំ កាសិតា ហោតិ យា តត្ថ
 សណ្ណាវាចតា សខិលវាចតា អធសវាចតា ឥទំ វុច្ចតិ
 សាខល្យំ ។ តត្ថ កតមា បដិសន្តារោ ។ ទ្វេ
 បដិសន្តារោ អាមិសប្បដិសន្តារោ ច ធម្មប្បដិសន្តារោ
 ច ឥនេកទ្វោ បដិសន្តារកោ ហោតិ អាមិសប្បដិ-
 សន្តារេន វា ធម្មប្បដិសន្តារេន វា អយំ វុច្ចតិ បដិ-
 សន្តារោ ។

[៣៦២] តត្ថ កតមា ឥន្ទ្រិយេសុ អកុត្តទ្វារតា ។ ឥ-
 នេកទ្វោ ចក្កុនា រូបំ ទិស្វា និមិត្តក្កាហី ហោតិ អនុ-
 ព្យញ្ជនក្កាហី យត្វាទិករណមេនំ ចក្កុន្ទ្រិយំ អសំវត្តំ
 វិហារន្តំ អភិជ្ឈាទោមនស្សា ចាបកា អកុសលា ធម្មា
 អន្វាស្សវេយ្យំ តស្ស សំវរាយ ន បដិបដ្ឋតិ ន រក្ខតិ
 ចក្កុន្ទ្រិយំ ចក្កុន្ទ្រិយេ ន សំវរំ អាបដ្ឋតិ សោតេន
 សន្តំ សុត្វា ។ បេ ។ យានេន កន្តំ យាយិត្វា ។ បេ ។

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ជាវាចាជាលវាលដល់អ្នកដទៃ ជាសម្តីជិតការក្រោធ មិនប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី
 សមាធិ បុគ្គលក៏លះបង់នូវវាចាបែបនោះចេញ វាចាណា មិនជាទោស
 ជាវាចាសុខដល់ត្រចៀក ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាវាចានៃអ្នក
 ក្រុង ជាទីត្រេកអរនៃជនច្រើន ជាទីពេញចិត្តនៃជនច្រើន បុគ្គលក៏ជាអ្នក
 និយាយចំពោះវាចាបែបនោះ បានដល់ការពោលពាក្យពីរោះ ការពោល
 ពាក្យផ្លូវផង ការពោលពាក្យមិនទ្រគោះ នេះហៅថាសេចក្តីរាក់
 ទាក់ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការទទួលរាក់ទាក់ តើដូចម្តេច ។
 ការទទួលរាក់ទាក់មាន ២ យ៉ាង គឺ ការទទួលរាក់ទាក់ដោយអាមិសៈ ១
 ការទទួលរាក់ទាក់ដោយធម៌ ១ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកទទួល
 រាក់ទាក់ ដោយការទទួលរាក់ទាក់ដោយអាមិសៈ ឬដោយការទទួលរាក់
 ទាក់ដោយធម៌ នេះហៅថា ការទទួលរាក់ទាក់ ។

[៣៦២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ តើ
 ដូចម្តេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញរូបដោយចក្ខុហើយ ជា
 អ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់យកនូវអនុព្យញ្ជនៈ អភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ជា
 អកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់ នូវបុគ្គលដែលមិនសង្រួមចក្ខុន្ទ្រិយ
 នុ៎ះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួម នូវចក្ខុន្ទ្រិយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួម
 នូវចក្ខុន្ទ្រិយនោះ មិនរក្សានូវចក្ខុន្ទ្រិយ មិនដល់នូវការសង្រួម ក្នុង
 ចក្ខុន្ទ្រិយ ឮសំឡេងដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ជុំក្លិនដោយច្រមុះ ។ បេ ។

ដ្យាយ រសំ សាយិត្វា ។ បេ ។ កាយេន ដោដ្ឋព្វំ
 ធុសិត្វា ។ បេ ។ មនសា ធម្មំ វិញ្ញាយ និមិត្តក្កាហី
 ហោតិ អនុព្យញ្ញនក្កាហី យត្វាធិករណាមេនំ មនិទ្ធិ-
 យំ អសំរុតំ វិហារន្តំ អភិជ្ឈាទោមនស្សា ចាបកា
 អកុសលា ធម្មា អន្វាស្សវេយ្យំ តស្ស សំរាយ ន
 បដិបទ្ធពតិ ន រក្ខតិ មនិទ្ធិយំ មនិទ្ធិយេ ន សំរំ
 អាបទ្ធពតិ យា ឥមេសំ ធន្នំ ឥទ្ធិយានំ អកុត្តិ អ-
 កោបនា អនារក្ខោ អសំរោ អយំ វុច្ចតិ ឥទ្ធិ-
 យេសុ អកុត្តទ្វារតា ។ តត្ថ កតមា កោជនេ អ-
 មត្តញ្ញតា ។ ឥនេកច្ចោ អប្បដិសដ្ឋា អយោនិសោ
 អាហារំ អាហារេតិ ទវាយ មនាយ មណ្ឌនាយ វិក្ខុ-
 សនាយ យា តត្ថ អសន្តដ្ឋិតា អមត្តញ្ញតា អប្បដិ-
 សដ្ឋា កោជនេ អយំ វុច្ចតិ កោជនេ អមត្តញ្ញតា ។

[៣៦៣] តត្ថ កតមា ឥទ្ធិយេសុ កុត្តទ្វារតា ។

ឥនេកច្ចោ ចក្កុនា រូបំ ទិស្វា ន និមិត្តក្កាហី ហោតិ
 នានុព្យញ្ញនក្កាហី យត្វាធិករណាមេនំ ចក្កុទ្ធិយំ អសំ-
 រុតំ វិហារន្តំ អភិជ្ឈាទោមនស្សា ចាបកា អកុសលា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

លិទ្ធកិក្កដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដោយដួងដោយកាយ ។ បេ ។
 ដឹងច្បាស់នូវធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្តហើយ ជាអ្នកកាន់យកនូវនិមិត្ត កាន់
 យកនូវអនុព្យញ្ញនៈ អភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ ដ៏លាមក
 គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គល ដែលមិនសង្រួមមនិទ្ធិយន្ត្រះ ព្រោះហេតុមិន
 សង្រួម នូវមនិទ្ធិយ ណា ក៏មិនប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួម នូវមនិទ្ធិយនោះ
 មិនរក្សានូវមនិទ្ធិយ មិនដល់នូវការសង្រួមក្នុងមនិទ្ធិយ និងសេចក្តីមិន
 គ្រប់គ្រង អាការមិនគ្រប់គ្រង ការមិនរក្សា ការមិនសង្រួម នូវឥន្ទ្រិយ
 ទាំង ៦ នេះ ណា នេះហៅថា ការមិនរក្សាទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយ ។
 បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនដឹងប្រមាណក្នុងភោជន តើដូចម្តេច ។ បុគ្គល
 ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ មិនបានពិចារណា ដោយឧបាយប្រាជ្ញា ហើយ
 បរិភោគអាហារ ដើម្បីលេង ដើម្បីស្រវឹង ដើម្បីប្រដាប់ ដើម្បីស្អិត
 ស្អាង សេចក្តីមិនសន្តោស ការមិនដឹងប្រមាណ ការមិនពិចារណាក្នុង
 ភោជននោះ ណា នេះហៅថា ការមិនដឹងប្រមាណក្នុងភោជន ។

[៣៦៣] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការរក្សាទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយ តើ
 ដូចម្តេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ឃើញរូបដោយចក្ខុហើយ ជា
 អ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិនកាន់យក នូវអនុព្យញ្ញនៈ អភិជ្ឈានិង
 ទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គល ដែល
 មិនសង្រួមចក្ខុន្ទ្រិយន្ត្រះ ព្រោះហេតុមិនសង្រួម នូវចក្ខុន្ទ្រិយណា

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

ធម្មា អន្ទាស្សវេយ្យំ តស្ស សំរោយ បដិបដ្ឋតិ
 រក្ខតិ ចក្កុទ្ធិយំ ចក្កុទ្ធិយេ សំរំ អាបដ្ឋតិ សោ-
 តេន សទ្ធិំ សុត្វា ។ បេ ។ ឃានេន កដ្ឋំ ឃាយិត្វា
 ។ បេ ។ ជិវ្ហាយ រសំ សាយិត្វា ។ បេ ។ កាយេន
 ដោដ្ឋព្វំ ផុសិត្វា ។ បេ ។ មនសា ធម្មំ វិញ្ញាយ ន
 និមិត្តក្កាហី ហោតិ នានុព្យញ្ញនក្កាហី យត្វាធិករណា-
 មេនំ មនិទ្ធិយំ អសំរុតំ វិហារន្តំ អភិជ្ឈាទោមនស្សា
 ចាបកា អកុសលា ធម្មា អន្ទាស្សវេយ្យំ តស្ស សំ-
 រោយ បដិបដ្ឋតិ រក្ខតិ មនិទ្ធិយំ មនិទ្ធិយេ សំរំ
 អាបដ្ឋតិ យា ឥមេសំ ធន្តំ ឥទ្ធិយានំ កុត្តំ កោបនា
 អារក្ខោ សំរោ អយំ វុច្ចតិ ឥទ្ធិយេសុ កុត្តទ្វារតា ។
 តត្ថ កតមា កោជេន មត្តញ្ញតា ។ ឥនេកច្ចោ
 បដិសដ្ឋា យោនិយោ អាហារំ អាហារេតិ នេវ
 ទរាយ ន មនាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភូសនាយ
 យារទេវ ឥមស្ស កាយស្ស បិតិយា យាបនាយ វិហី-
 សុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុក្កហាយ ឥតិ បុរាណញ្ច វេ-
 ទនំ បដិហដ្ឋាមិ នវញ្ច វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សាមិ យា-
 ត្រា ច មេ ភរិស្សតិ អនវដ្ឋតា ច ជាសុវិហារោ ចាតិ

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ក៏ប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួម នូវចក្ខុន្ទ្រិយនោះ រក្សានូវចក្ខុន្ទ្រិយ ដល់នូវការ
សង្រួមក្នុងចក្ខុន្ទ្រិយ ព្រមទាំងដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ជុំក្លិនដោយច្រមុះ
។ បេ ។ លិទ្ធកិក្ករសដោយអណ្តាត ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដោដព្វដោយកាយ
។ បេ ។ ដឹងធម្មារម្មណ៍ដោយចិត្តហើយ ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវនិមិត្ត មិន
កាន់យកនូវអនុព្យញ្ញនៈ អភិជ្ឈានិងទោមនស្ស ជាអកុសលធម៌ដ៏លាមក
គប្បីគ្របសង្កត់នូវបុគ្គល ដែលមិនសង្រួមមនិទ្រិយនុ៎ះ ព្រោះហេតុមិន
សង្រួមនូវមនិទ្រិយណា ក៏ប្រតិបត្តិដើម្បីសង្រួម នូវមនិទ្រិយនោះ រក្សា
នូវមនិទ្រិយ ដល់នូវការសង្រួមក្នុងមនិទ្រិយ និងសេចក្តីគ្រប់គ្រង អា-
ការគ្រប់គ្រង ការរក្សា ការសង្រួមនូវឥន្ទ្រិយទាំង ៦ នេះ ណា នេះហៅ
ថា ការរក្សាទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការដឹងប្រមាណ
ក្នុងកោជន តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ពិចារណា
ដោយឧបាយប្រាជ្ញា ហើយទើបបរិភោគនូវអាហារ មិនមែនដើម្បីលេង
មិនមែនដើម្បីស្រវឹង មិនមែនដើម្បីប្រដាប់ មិនមែនដើម្បីស្អិតស្អាង
គឺបរិភោគដើម្បីតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីអនុគ្រោះនូវព្រហ្មចរិយធម៌ តែ
ប៉ុណ្ណោះ អាត្មាអញនឹងកម្ចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ផង នឹងមិនឲ្យវេទនា
ថ្មីកើតឡើងបានផង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃឥរិយាបថក្តី ការមិនមានទោស
ក្តី ការនៅជាសុខសប្បាយក្តី នឹងមានដល់អញ សេចក្តីសន្តោស

យា តត្ថ សន្តុដ្ឋិតា មត្តញ្ញតា បដិសង្ហា កោជនេ
អយំ វុច្ចតិ កោជនេ មត្តញ្ញតា ។

[៣៦៤] តត្ថ កតមំ មុដ្ឋសច្ចំ ។ យា អសតិ
អនុស្សតិ អប្បជិស្សតិ អសតិ អសរណតា អដារ-
ណតា បិលាបនតា សម្មុសនតា ឥទំ វុច្ចតិ មុដ្ឋស-
ច្ចំ ។ តត្ថ កតមំ អសម្បជញ្ញំ ។ យំ អញ្ញាណំ
អទស្សនំ ។ បេ ។ អវិជ្ជាលង្កំ មោហោ អកុសលម្ភ-
លំ ឥទំ វុច្ចតិ អសម្បជញ្ញំ ។

[៣៦៥] តត្ថ កតមា សតិ ។ យា សតិ អនុ-
ស្សតិ បដិស្សតិ សតិ សរណតា ដារណតា អបិលា-
បនតា អសម្មុសនតា សតិ សតិទ្ធិយំ សតិពលំ
សម្មាសតិ អយំ វុច្ចតិ សតិ ។ តត្ថ កតមំ សម្ប-
ជញ្ញំ ។ យា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ
ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ ឥទំ វុច្ចតិ សម្បជញ្ញំ ។

[៣៦៦] តត្ថ កតមំ បដិសង្ហានពលំ ។
យា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្ម-
វិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ ឥទំ វុច្ចតិ បដិសង្ហានពលំ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ការដឹងប្រមាណ ការពិចារណាដូច្នោះ ក្នុងកោជននោះ ណា នេះហៅ
ថា ការដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ។

[៣៦៤] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការភ្លេចស្មារតី តើដូចម្តេច ។
ការគ្មានស្មារតី ការនឹកមិនឃើញ ការភ្លេចស្មារតី ការមិនមានស្មារតី
ការមិនរលឹក ការមិនបានចាំទុក ការភ្លេចភ្នាំង និងការវង្វេង ណា
នេះហៅថា ការភ្លេចស្មារតី ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីមិនដឹង
ខ្លួន តើដូចម្តេច ។ ការមិនដឹង ការមិនឃើញ ។ បេ ។ គន្លឹះគឺអវិជ្ជា
សេចក្តីវង្វេង ជាអកុសលមូល ណា នេះហៅថា សេចក្តីមិនដឹងខ្លួន ។

[៣៦៥] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ស្មារតី តើដូចម្តេច ។ ការ
មានស្មារតី ការនឹកឃើញ ការនឹករលឹក ស្មារតី សេចក្តីរលឹក
ការចាំទុក ការមិនភ្លេចភ្នាំង ការមិនវង្វេង សតិ (ការរលឹក) ឥន្ទ្រិយ
គឺសតិ ពលៈគឺសតិ ការនឹកត្រូវ ណា នេះហៅថា ស្មារតី ។
បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សេចក្តីដឹងខ្លួន តើដូចម្តេច ។ ប្រាជ្ញា ការដឹង
ច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា
នេះហៅថា សេចក្តីដឹងខ្លួន ។

[៣៦៦] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ កម្លាំងគឺការពិចារណា តើដូច
ម្តេច ។ ប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារ-
ណាធម៌ ការយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា កម្លាំងគឺការពិចារណា ។

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

តត្ថ កតមំ ការណាពលំ ។ យា កុសលានំ ធម្មានំ
អាសេវនា ការណា ពហុលីកម្មំ ឥទំ វុច្ចតិ ការណា-
ពលំ សត្តបិ ពោជ្ឈង្គំ ការណាពលំ ។

[៣៦៧] តត្ថ កតមោ សមថោ ។ យា ចិត្ត-
ស្ស បិតិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ អយំ វុច្ចតិ សម-
ថោ ។ តត្ថ កតមា វិបស្សនា ។ យា បញ្ញា បដា-
ននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ
វុច្ចតិ វិបស្សនា ។

[៣៦៨] តត្ថ កតមំ សមថនិមិត្តំ ។ យា ចិត្ត-
ស្ស បិតិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ឥទំ វុច្ចតិ សមថនិ-
មិត្តំ ។ តត្ថ កតមំ បក្កាហានិមិត្តំ ។ យោ ចេត-
សិកោ វិយារម្តោ ។ បេ ។ សម្មាវាយាមោ ឥទំ
វុច្ចតិ បក្កាហានិមិត្តំ ។

[៣៦៩] តត្ថ កតមោ បក្កាហោ ។ យោ ចេត-
សិកោ វិយារម្តោ ។ បេ ។ សម្មាវាយាមោ អយំ
វុច្ចតិ បក្កាហោ ។ តត្ថ កតមោ អវិក្ខេបោ ។
យា ចិត្តស្ស បិតិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ អយំ វុច្ចតិ
អវិក្ខេបោ ។

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ កម្លាំងគឺការវនា តើដូចម្តេច ។ ការគប់រក ការអប់រំ ការធ្វើឲ្យច្រើននូវពួកកុសលធម៌ ណា នេះហៅថា កម្លាំងគឺការវនា សូម្បីពោជ្ឈង្គទាំង ៧ ក៏ហៅថា កម្លាំងគឺការវនាដែរ ។

[៣៦៧] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ សមថៈ (សភាពរម្ងាប់ធម៌ជាសត្រូវ) តើដូចម្តេច ។ ការបិតនៅ នៃចិត្ត ។ បេ ។ ការតម្កល់ចិត្តត្រូវ ណា នេះហៅថា សមថៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបស្សនា (ធម្មជាតិឃើញដោយអាការផ្សេងៗ) តើដូចម្តេច ។ ប្រាជ្ញាការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណា សេចក្តីយល់ត្រូវ ណា នេះហៅថា វិបស្សនា ។

[៣៦៨] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ និមិត្តគឺសមថៈ តើដូចម្តេច ។ ការបិតនៅ នៃចិត្ត ។ បេ ។ ការតម្កល់ចិត្តត្រូវ ណា នេះហៅថា និមិត្តគឺសមថៈ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ និមិត្តគឺការផ្តង់ឡើង តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រកបដោយចិត្ត ។ បេ ។ ព្យាយាមត្រូវ ណា នេះហៅថា និមិត្តគឺការផ្តង់ឡើង ។

[៣៦៩] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការផ្តង់ឡើង តើដូចម្តេច ។ ការប្រារព្ធព្យាយាម ប្រកបដោយចិត្ត ។ បេ ។ ព្យាយាមត្រូវ ណា នេះហៅថា ការផ្តង់ឡើង ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការមិនរាយមាយ តើដូចម្តេច ។ ការបិតនៅ នៃចិត្ត ។ បេ ។ ការតម្កល់ចិត្តត្រូវ ណា នេះហៅថា ការមិនរាយមាយ ។

[៣៧០] តត្ថ កតមា សីលវិបត្តិ ។ យោ កាយិកោ វីតិក្កមោ វាចសិកោ វីតិក្កមោ កាយិកា-
 វាចសិកោ វីតិក្កមោ អយំ វុច្ចតិ សីលវិបត្តិ សព្វ-
 ម្បិ ទុស្សីល្យំ សីលវិបត្តិ ។ តត្ថ កតមា ទិដ្ឋិវិបត្តិ ។
 នត្ថិ ទិដ្ឋំ នត្ថិ យិដ្ឋំ នត្ថិ ហុតំ នត្ថិ សុកដទុក្កិ-
 ដានំ កម្មានំ ផលវិចារកោ នត្ថិ អយំ លោកោ នត្ថិ
 បរោ លោកោ នត្ថិ មាតា នត្ថិ បិតា នត្ថិ សត្តា
 ឱបទាតិកា នត្ថិ លោកេ សមណព្រាហ្មណា ស-
 ម្ពក្កតា សម្មាបដិបន្នា យេ ឥមញ្ច លោកំ បរញ្ច
 លោកំ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា បរេទេដ្ឋិតិ យា
 ឯវុចា ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិតតំ ។ បេ ។ វិបរិយេសត្តាហោ
 អយំ វុច្ចតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិ សព្វាបិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិវិបត្តិ ។

[៣៧១] តត្ថ កតមា សីលសម្បទា ។ កាយិកោ
 អវីតិក្កមោ វាចសិកោ អវីតិក្កមោ កាយិកាវាចសិ-
 កោ អវីតិក្កមោ អយំ វុច្ចតិ សីលសម្បទា សព្វាបិ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៣៧០] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបត្តិនៃសីល តើដូចម្តេច ។ ការប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយកាយ ការប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយវាចា ការប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយកាយនិងវាចា ណា នេះហៅថា វិបត្តិនៃសីល សូម្បីទ្រុស្តសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា វិបត្តិនៃសីលដែរ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់ឃើញ) ថា ទានដែលគេឲ្យហើយ មិនមានផល ឬជាធំមិនមានផល ឬជាតូចមិនមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែលគេធ្វើល្អ ធ្វើអាក្រក់មិនមាន លោកនេះមិនមាន លោកខាងមុខមិនមាន មាតាមិនមានគុណ បិតាមិនមានគុណ ពួកសត្វជាឱបបាតិកៈកំណើតមិនមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោក អ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមដោយខ្លួនឯង ហើយសម្តែងបាន ក៏មិនមាន និងទិដ្ឋិ ដំណើរគឺទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សេចក្តីប្រកាន់ក្នុងការស្វែងរកខុស ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិ សូម្បីមិច្ឆាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា វិបត្តិនៃទិដ្ឋិដែរ ។

[៣៧១] បណ្តាធម៌ទាំងអស់ ការបរិបូណ៌ដោយសីល តើដូចម្តេច ។ ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តល្មើសប្រកបដោយកាយនិងវាចា នេះហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយសីល សូម្បីការសង្រួមក្នុងសីលទាំងអស់

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

សីលសំរោ សីលសម្បទា ។ តត្ថ កតមា ទិដ្ឋិ-
 សម្បទា ។ អត្ថិ ទិដ្ឋិ អត្ថិ យិដ្ឋិ អត្ថិ ហុតំ អត្ថិ
 សុកដទុក្ខជាធំ កម្មាធំ ផលវិចារកោ អត្ថិ អយំ
 លោកោ អត្ថិ បរោ លោកោ អត្ថិ មាតា អត្ថិ បិតា
 អត្ថិ សត្តា ឱបចាតិកា អត្ថិ លោកេ សមណព្រាហ្ម-
 ណា សម្មត្តតា សម្មាបដិបដ្ឋា យេ ឥមញ្ច លោកំ
 បរញ្ច លោកំ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិកត្វា បវេទេដ្ឋិតិ
 យា វរុចា បញ្ញា បដាននា ។ បេ ។ អមោហោ
 ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ អយំ វុច្ចតិ ទិដ្ឋិសម្បទា ស-
 ព្វាបិ សម្មាទិដ្ឋិ ទិដ្ឋិសម្បទា ។

[៣៧២] តត្ថ កតមា សីលវិសុទ្ធិ ។ កាយិ-
 កោ អវិភិក្កមោ វាចសិកោ អវិភិក្កមោ កាយិក-
 វាចសិកោ អវិភិក្កមោ អយំ វុច្ចតិ សីលវិសុទ្ធិ ស-
 ព្វាបិ សីលសំរោ សីលវិសុទ្ធិ ។ តត្ថ កតមា ទិដ្ឋិ-
 វិសុទ្ធិ ។ កម្មស្សកតញ្ញាណំ សច្ចានុលោមិកញ្ញាណំ

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ក៏ហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយសីលដែរ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ (សេចក្តីយល់ឃើញ) ថា ទានដែលគេឲ្យហើយមានផល ឬជាធំមានផល ឬជាតូចមានផល ផលវិបាកនៃកម្មដែលគេធ្វើល្អនិងធ្វើអាក្រក់មាន លោកនេះមាន លោកខាងមុខមាន មាតាមានគុណ បិតាមានគុណ ពួកសត្វជាឱបបាតិកៈកំណើតមាន ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ក្នុងលោក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវ ដែលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមដោយខ្លួនឯង ហើយសម្តែងបានមាន និងប្រាជ្ញា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ សេចក្តីយល់ត្រូវ ណា ដែលមានសភាពបែបនេះ នេះហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ សូម្បីសម្មាទិដ្ឋិទាំងអស់ ក៏ហៅថា ការបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិដែរ ។

[៣៧២] បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិសុទ្ធនៃសីល តើដូចម្តេច ។ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយ ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយវាចា ការមិនប្រព្រឹត្តិល្មើសប្រកបដោយកាយនិងវាចា នេះហៅថា ការបរិសុទ្ធនៃសីល សូម្បីការសង្រួមក្នុងសីលទាំងអស់ ក៏ហៅថា ការបរិសុទ្ធនៃសីលដែរ ។ បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការបរិសុទ្ធនៃទិដ្ឋិ តើដូចម្តេច ។ កម្មស្សកតញ្ញាណ (ការដឹងច្បាស់កម្មជារបស់ខ្លួន) សច្ចានុលោមិកញ្ញាណ (ការដឹងច្បាស់ អនុលោមតាមសច្ចៈ ៤)

មក្កសមន្តីស្ស ញ្ញាលំ ផលសមន្តីស្ស ញ្ញាលំ ។

[៣៧៣] ទិដ្ឋិវិសុទ្ធិ ខោ បនាតិ យា បញ្ញា ប-
ដាននា ។ បេ ។ អមោហោ ធម្មវិចយោ សម្មាទិដ្ឋិ ។
យថាទិដ្ឋិស្ស ច បដានន្តិ យោ ចេតសិកោ វិ-
យារម្ហោ ។ បេ ។ សម្មាវាយាមោ ។

[៣៧៤] សំវេកោតិ ជាតិកយំ ជរាភយំ ព្យាធិ-
កយំ មរណភយំ ។ សំវេជនិយំ ហានន្តិ ជាតិ ជរា
ព្យាធិ មរណំ ។ សំវិក្កស្ស ច យោនិសោ បដានន្តិ
ឥធិ ភិក្ខុ អនុប្បដ្ឋានំ ចាបកានំ អកុសលានំ ធម្មា-
នំ អនុប្បាទាយ ឆន្ទំ ជនេតិ វាយមតិ វិយំ អារកតិ
ចិត្តំ បក្កណ្ណាតិ បទហតិ ឧប្បដ្ឋានំ ចាបកានំ អកុ-
សលានំ ធម្មានំ បហាទាយ ឆន្ទំ ជនេតិ វាយមតិ
វិយំ អារកតិ ចិត្តំ បក្កណ្ណាតិ បទហតិ អនុប្ប-
ដ្ឋានំ កុសលានំ ធម្មានំ ឧប្បាទាយ ឆន្ទំ ជនេតិ
វាយមតិ វិយំ អារកតិ ចិត្តំ បក្កណ្ណាតិ បទហតិ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ការដឹងច្បាស់ របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ការដឹងច្បាស់របស់
បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយផល (នេះហៅថា ការបរិសុទ្ធនៃទិដ្ឋិ) ។

[៣៧៣] ពាក្យថា ការបរិសុទ្ធនៃទិដ្ឋិ បានដល់ប្រាជ្ញា ការដឹង
ច្បាស់ ។ បេ ។ សេចក្តីមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ ការឃើញត្រូវ ។
ពាក្យថា សេចក្តីព្យាយាមនៃបុគ្គល ដែលមានទិដ្ឋិសមគួរ បានដល់
សេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាមប្រកបដោយចិត្ត ។ បេ ។ ការព្យាយាមត្រូវ ។

[៣៧៤] ពាក្យថា សង្វេគ បានដល់ជាតិភ័យ ជរាភ័យ
ព្យាធិភ័យ មរណភ័យ ។ ពាក្យថា ទីដែលគួរសង្វេគ បានដល់ ជាតិ
ជរា ព្យាធិ មរណៈ ។ ពាក្យថា សេចក្តីព្យាយាម ដោយឧបាយ-
ប្រាជ្ញា នៃបុគ្គលដែលមានសង្វេគ សេចក្តីថា ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក
តាំងព្យាយាម ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលធម៌ដ៏លាមកដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យ
កើត ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្ត
ទុក តាំងព្យាយាម ដើម្បីលះបង់អកុសលធម៌ដ៏លាមកដែលកើតហើយ
ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក
តាំងព្យាយាម ដើម្បីញ៉ាំងកុសលធម៌ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង

សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបោ

ឧប្បន្នានំ កុសលានំ ធម្មានំ បិតិយា អសម្មោសាយ
ភិយ្យោភារាយ វេបុល្លាយ ការាយ ចារិប្បិយា ឆន្ទំ
ជនេតិ វាយមតិ វិយំ អារភតិ ចិត្តំ បក្កុណ្ណាតិ
បទហតិ ។

[៣៧៥] អសន្តុដ្ឋិតា ច កុសលេសុ ធម្មេសូតិ
យា កុសលានំ ធម្មានំ ការាយ អសន្តុដ្ឋស្ស
ភិយ្យោកម្យតា ។ អប្បដិវាទិតា ច បដានស្មិន្តិ
យា កុសលានំ ធម្មានំ ការាយ សក្កច្ចកិរិយតា
សាតច្ចកិរិយតា អដ្ឋិតកិរិយតា អនោលីនវុត្តិតា
អនិក្ខិត្តច្ឆន្ទតា អនិក្ខិត្តជុរតា អាសេវនា ការនា
ពហុលីកម្មំ ។

[៣៧៦] វិជ្ជាតិ តិស្សោ វិជ្ជា បុព្វេនិវាសានុស្ស-
តិញ្ញាលំ វិជ្ជា សត្តានំ ចុត្តបទាតេ ញ្ញាលំ វិជ្ជា អា-
សវានំ ខយេ ញ្ញាលំ វិជ្ជា ។ វិមុត្តិតិ ទ្វេ វិមុត្តិយោ
ចិត្តស្ស ច អនិមុត្តិ និព្វានញ្ច ។

[៣៧៧] ខយេ ញ្ញាណន្តិ មក្កសមដ្ឋីស្ស ញ្ញា-
លំ ។ អនុប្បាទេ ញ្ញាណន្តិ ផលសមដ្ឋីស្ស ញ្ញាលំ ។

និក្ខេបកណ្ណំ និដ្ឋិតំ ។

សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប

ញ៉ាំងសេចក្តីប៉ុនប៉ងឲ្យកើត ប្រឹងប្រែង ប្រារព្ធព្យាយាម ផ្តងចិត្តទុក
តាំងព្យាយាម ដើម្បីបិតនៅ ដើម្បីមិនវិនាស ដើម្បីចម្រើនក្រៃលែង
ដើម្បីជំទូលាយ ដើម្បីចម្រើន ដើម្បីបរិបូណ៌ឡើង នៃកុសលធម៌
ដែលកើតហើយ ។

[៣៧៥] ពាក្យថា សេចក្តីមិនសន្តោសក្នុងកុសលធម៌ បានដល់
សេចក្តីប្រាថ្នាក្រៃលែង នៃបុគ្គលអ្នកមិនត្រេកអរក្នុងការចម្រើន នូវកុសល-
ធម៌ ។ ពាក្យថា សេចក្តីមិនបន្ទូរបន្ថយក្នុងព្យាយាម បានដល់ការ
ធ្វើដោយគោរព ការធ្វើរឿយៗ ការធ្វើមិនឈប់ ការប្រព្រឹត្តិមិនរួញរា
ការមិនដាក់ចោលនូវសេចក្តីប៉ុនប៉ង ការមិនដាក់ចោលនូវធុរៈ ការសេព
ការអប់រំ ការធ្វើឲ្យរឿយ ។ ក្នុងការចម្រើន នូវកុសលធម៌ ។

[៣៧៦] ពាក្យថា វិជ្ជា បានដល់វិជ្ជា ៣ គឺ បុព្វេនិវាសានុស្សតិ-
ញ្ញាណវិជ្ជា ១ សត្តានិច្ចតូបបាតញ្ញាណវិជ្ជា ១ អាសវក្ខយញ្ញាណវិជ្ជា ១ ។
ពាក្យថា វិមុត្តិ បានដល់វិមុត្តិ ២ គឺ ការរួចស្រឡះនៃចិត្ត ១ ព្រះនិព្វាន ១ ។

[៣៧៧] ពាក្យថា សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃកិលេស
បានដល់សេចក្តីដឹងនៃបុគ្គល ដែលព្រមព្រៀងដោយមគ្គ ។ ពាក្យថា
សេចក្តីដឹងក្នុងធម៌ ដែលធ្វើកិលេសមិនឲ្យកើតឡើងទៀត បានដល់
សេចក្តីដឹងនៃបុគ្គល ដែលព្រមព្រៀងដោយផល ។

ចប់ និក្ខេបកំណូល ។

អត្ថទ្វារកណ្ឌំ

[៣៧៨] កតមេ ធម្មា កុសលា ។ ចតុសុ
 ភូមីសុ កុសលំ ឥមេ ធម្មា កុសលា ។ កតមេ
 ធម្មា អកុសលា ។ ទ្វាទស អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ
 ធម្មា អកុសលា ។ កតមេ ធម្មា អព្យាកតា ។
 ចតុសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យា-
 កតំ រូបញ្ច ជិញ្ញាណញ្ច ឥមេ ធម្មា អព្យាកតា ។

[៣៧៩] កតមេ ធម្មា សុខាយ វេទនាយ
 សម្បយុត្តា ។ កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ សោ-
 មនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ ចត្តារោ
 កាមាវចរកុសលស្ស វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច
 បញ្ច រូចាវចរតិកចតុក្កដ្ឋានា កុសលតោ ច វិ-
 ចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរតិកចតុក្កដ្ឋា-
 នា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច ឯត្តប្បន្នំ សុខំ
 វេទនំ បមេត្តា ឥមេ ធម្មា សុខាយ វេទនាយ សម្ប-
 យុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុ-
 ត្តា ។ ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា ទុក្ខស-
 ហគតំ កាយវិញ្ញាណំ ឯត្តប្បន្នំ ទុក្ខំ វេទនំ បមេត្តា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

អត្ថទ្វារកំណ្ណ

[៣៧៨] ពួកធម៌ជាកុសល តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៤
 នេះពួកធម៌ជាកុសល ។ ពួកធម៌ជាអកុសល តើដូចម្តេច ។ អកុសល-
 ចិត្តប្បាទ (ការកើតនៃចិត្តជាអកុសល) ១២ នេះពួកធម៌ជាអកុសល ។
 ពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត តើដូចម្តេច ។ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យា-
 ក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូប និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ជាអព្យាក្រឹត ។

[៣៧៩] ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា តើដូចម្តេច ។
 ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយសោមនស្ស ៤ ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤
 ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នៃកាមាវចរ-
 កុសល រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាក
 ផង វៀរតែសុខវេទនា ដែលកើតឡើងក្នុងទីនោះចេញ នេះពួកធម៌
 ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ។ ពួកធម៌ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា
 តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយទោមនស្ស ២ និងកាយវិញ្ញាណ
 ប្រកបដោយទុក្ខ វៀរតែទុក្ខវេទនា ដែលកើតឡើងក្នុងទីនោះចេញ

តិកេ អត្ថបទ

ឥមេ ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្មយុត្តា ។
 កតមេ ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្មយុ-
 ត្តា ។ កាមាវចរកុសលតោ ចត្តាហោ ឧបេក្ខាស-
 ហាគតា ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ ឆ កាមាវចរកុ-
 សលស្ស វិចាកតោ ទស អកុសលស្ស វិចាកតោ
 ឆ កិរិយតោ ឆ រូចាវចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសល-
 តោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច ចត្តាហោ អារុ-
 ប្បា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច
 លោកុត្តរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ
 ច ឯតុប្បន្នំ អទុក្ខមសុខំ វេទនំ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា
 អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្មយុត្តា ។ តិស្សោ
 ច វេទនា រូបញ្ច ជិញ្ចនញ្ច ឥមេ ធម្មា ន វត្តញ្ច
 សុខាយ វេទនាយ សម្មយុត្តាតិបិ ទុក្ខាយ វេទនា-
 យ សម្មយុត្តាតិបិ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្ម-
 យុត្តាតិបិ ។

[៣៨០] កតមេ ធម្មា វិចាកា ។ ចតុសុ ភូ-
 មីសុ វិចាកោ ឥមេ ធម្មា វិចាកា ។ កតមេ ធម្មា
 វិចាកធម្មធម្មា ។ ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ

តិកអត្ថទ្វារ:

នេះពួកធម៌ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយវេទនា
 មិនជាទុក្ខមិនជាសុខ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ៤
 ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១០ ខាង
 វិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦
 ខាងកិរិយា ចតុត្ថជ្ឈាន ជារូបាវចរ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាង
 កិរិយាផង អរូបជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង
 ចតុត្ថជ្ឈាន ជាលោកុត្តរៈ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង វៀរតែវេទនាមិន
 ជាទុក្ខមិនជាសុខ ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌ដែលប្រកប
 ដោយវេទនា មិនជាទុក្ខមិនជាសុខ ។ វេទនា ៣ ផង រូបផង និព្វាន
 ផង នេះពួកធម៌ដែលមិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយសុខវេទនាផង ថា
 ប្រកបដោយទុក្ខវេទនាផង ថាប្រកបដោយវេទនាមិនជាទុក្ខ មិនជាសុខ
 ផងទេ ។

[៣៨០] ពួកធម៌ជាវិបាក តើដូចម្តេច ។ វិបាក ក្នុង
 ភូមិ ៤ នេះពួកធម៌ ជាវិបាក ។ ពួកធម៌ មានវិបាកធម៌ជា
 ប្រក្រតី តើដូចម្តេច ។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤

ឥមេ ធម្មា វិចាកេធម្មធម្មា ។ កតមេ ធម្មា នេវ
 វិចាកេនវិចាកេធម្មធម្មា ។ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យា-
 កតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា នេវ វិចាកេន-
 វិចាកេធម្មធម្មា ។

[៣៨០] កតមេ ធម្មា ឧចានិទ្ធុចានានិយា ។
 តីសុ ភូមីសុ វិចាកោ យញ្ច រូបំ កម្មស្ស កតត្តា
 ឥមេ ធម្មា ឧចានិទ្ធុចានានិយា ។ កតមេ ធម្មា អ-
 នុចានិទ្ធុចានានិយា ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុ-
 សលំ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ ន
 កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ ធម្មា អនុចានិទ្ធុចានានិយា ។
 កតមេ ធម្មា អនុចានិទ្ធុចានានិយា ។ ចត្តារោ មត្តា
 អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញ្ហផលានិ និព្វានញ្ច
 ឥមេ ធម្មា អនុចានិទ្ធុចានានិយា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

នេះពួកធម៌មានវិបាកធម៌ជាប្រក្រតី ។ ពួកធម៌មិនមែនវិបាក ទាំងមិន
មែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី តើដូចម្តេច ។ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុង
ភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាវិបាក ទាំងមិនមែនជាធម៌
មានវិបាកជាប្រក្រតី ។

[៣៨១] ពួកធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើម
កាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ វិបាក
ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបដែលជាកម្មស្សកតត្តា នេះពួកធម៌ មានកម្មប្រកប
ដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់
ឧបាទាន ។ ពួកធម៌មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើម
កាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ កុសល
និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបដែលមិន
មែនជាកម្មស្សកតត្តា នេះពួកធម៌ មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មាន
តណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួកធម៌
មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំង
មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ
ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ មិនមានកម្មប្រកប
ដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ទាំងមិនជាប្រយោជន៍
ដល់ឧបាទាន ។

តិកេ អត្ថទ្វារោ

[៣៨២] កតមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកា ។
 ទ្វាទស អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋ-
 សន្តិលេសិកា ។ កតមេ ធម្មា អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេ-
 សិកា ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ
 វិចាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច
 រូបំ ឥមេ ធម្មា អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកា ។ កតមេ
 ធម្មា អសន្តិលិដ្ឋាសន្តិលេសិកា ។ ចត្តារោ មត្តា
 អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ្ច
 ឥមេ ធម្មា អសន្តិលិដ្ឋាសន្តិលេសិកា ។

[៣៨៣] កតមេ ធម្មា សវិតក្កសវិចារោ ។ កា-
 មាវចរកុសលំ អកុសលំ កាមាវចរកុសលស្ស វិចា-
 កតោ ឯកាទស ចិត្តប្បាទា អកុសលស្ស វិចាកតោ
 ទ្វេ កិរិយតោ ឯកាទស រូចាវចរំ បបមំ ឈានំ កុ-
 សលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរំ
 បបមំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច ឯត្តប្បន្នេ
 វិតក្កវិចារេ បមេត្តា ឥមេ ធម្មា សវិតក្កសវិចារោ ។
 កតមេ ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ។ រូចាវចរបញ្ចក-
 នយេ ទុតិយំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ

តិកអត្ថទ្វារៈ

[៣៨២] ពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើ ដូចម្តេច ។ អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តី សៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ កុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ដែលមិន សៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំង មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។

[៣៨៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំងប្រកបដោយវិចារៈ តើ ដូចម្តេច ។ កាមាវចរកុសលនិងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាងវិបាកនៃ កាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ២ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាង កិរិយា បឋមជ្ឈានជាប្រដាប់ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយា ផង បឋមជ្ឈានជាលោកុត្តរៈ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀនតែវិតក្កៈ វិចារៈ ដែលកើតឡើង ក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទាំង ប្រកបដោយវិចារៈ ។ ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ តើដូច ម្តេច ។ ទុតិយជ្ឈាន ក្នុងរូបាវចរបញ្ចកន័យ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង

ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរមញ្ចកនយេ ទុតិយំ
 ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច ឯតុប្បន្នំ វិចារំ
 បមេត្វា ឥមេ ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តា ។ កតមេ
 ធម្មា អវិតក្កវិចារា ។ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណានិ រូចារចរ-
 តិកតិកជ្ឈានា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយ-
 តោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 កិរិយតោ ច លោកុត្តរតិកតិកជ្ឈានា កុសលតោ ច
 វិចាកតោ ច បញ្ចកនយេ ទុតិយេ ឈានេ ឧប្បន្នោ
 ច វិចារោ រូបញ្ច ជិញ្ចានញ្ច ឥមេ ធម្មា អវិតក្កវិចា-
 រា ។ វិតក្កសហជាតោ វិចារោ ន វត្តព្វោ សវិតក្កស-
 វិចារោតិបិ អវិតក្កវិចារមត្តោតិបិ អវិតក្កវិចារោតិបិ ។

[៣៨៤] កតមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។ កាមាវចរ-
 កុសលតោ ចត្តារោ សោមនស្សសហគតា ចិត្តុប្បាទា
 អកុសលតោ ចត្តារោ កាមាវចរកុសលស្ស វិចា-
 កតោ បញ្ច កិរិយតោ បញ្ច រូចារចរទុកតិកជ្ឈានា
 កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុ-
 ត្តរទុកតិកជ្ឈានា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច ឯ-
 តុប្បន្នំ បីតិ បមេត្វា ឥមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

ខាងកិរិយាផង ទុតិយជ្ឈាន ក្នុងលោកុត្តរបញ្ចកន័យ ខាងកុសលផង ខាង
 វិបាកផង រៀរតែវិចារៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំ៖ចេញ នេះពួកធម៌មិនមានវិ-
 តក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ។ ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ តើដូច
 ម្តេច ។ បញ្ជាវិញ្ញាណ ២ រូបាវចរតិកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាក
 ផង ខាងកិរិយាផង អរូបជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាង
 កិរិយាផង លោកុត្តរតិកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង វិចារៈ
 ដែលកើតក្នុងទុតិយជ្ឈាន ជាបញ្ចកន័យផង រូបផង និព្វានផង នេះ
 ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ ទាំងមិនមានវិចារៈ ។ វិចារៈដែលកើតជាមួយនឹង
 វិតក្កៈ មិនត្រូវពោលថា ប្រកបដោយវិតក្កៈទាំងប្រកបដោយវិចារៈផង
 ថាមិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង ថាមិនមានវិតក្កៈទាំងមិនមានវិចារៈ
 ផងទេ ។

[៣៨២] ពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
 ប្បាទ ប្រកបដោយសោមនស្ស ៤ ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤
 ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៥
 ខាងកិរិយា រូបាវចរទុកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាក
 ផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរទុកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 រៀរតែបីតិដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំ៖ចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ។

តិកេ អត្តទ្វារោ

កតមេ ធម្មា សុខសហគតា ។ កាមាវចរកុសល-
 តោ ចត្តារោ សោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា អ-
 កុសលតោ ចត្តារោ កាមាវចរកុសលស្ស វិចាក-
 តោ ឆ កិរិយតោ បញ្ច រូចាវចរតិកចតុក្កដ្ឋានា
 កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច
 លោកុត្តរតិកចតុក្កដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចា-
 កតោ ច ឯត្តប្បន្នំ សុខំ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា
 សុខសហគតា ។ កតមេ ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ។
 កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ឧបេក្ខាសហគតា
 ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ ឆ កាមាវចរកុសលស្ស
 វិចាកតោ ទស អកុសលស្ស វិចាកតោ ឆ
 កិរិយតោ ឆ រូចាវចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច
 វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុស-
 លតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរំ
 ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច ឯត្តប្បន្នំ
 ឧបេក្ខំ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា ឧបេក្ខាសហគតា ។
 បីតិ ន បីតិសហគតា សុខសហគតា ន ឧបេក្ខាស-
 ហគតា សុខំ ន សុខសហគតំ សិយា បីតិសហគតំ

តិកអត្ថទ្វារ:

ពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយសោម-
 នស្ស ៤ ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ
 ៦ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងកិរិយា រូបាវចរតិក-
 ចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរ-
 តិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀវតៃសុខៈដែលកើត
 ឡើងក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយសុខៈ ។ ពួកធម៌ប្រកប
 ដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ៤ ខាង
 កាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១០ ខាងវិបាក
 នៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦
 ខាងកិរិយា ចតុត្ថជ្ឈាន ជារូបាវចរ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 ខាងកិរិយាផង អរូបជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយា
 ផង ចតុត្ថជ្ឈាន ជាលោកុត្តរៈ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀវតៃ
 ឧបេក្ខា ដែលកើតឡើង ក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយ
 ឧបេក្ខា ។ បីតិ មិនប្រកបដោយបីតិ ប្រកបតៃដោយសុខៈ មិនប្រកប
 ដោយឧបេក្ខាទេ សុខៈ មិនប្រកបដោយសុខៈ ប្រកបតៃដោយបីតិ

ន ឧបេក្ខាសហគតំ សិយា ន វត្តព្វំ បីតិសហគ-
 តន្តិ ។ ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា ទុក្ខស-
 ហគតំ កាយវិញ្ញាណំ យា ច វេទនា ឧបេក្ខា រូបញ្ច
 និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ន វត្តញ្ច បីតិសហគតាតិបិ
 សុខសហគតាតិបិ ឧបេក្ខាសហគតាតិបិ ។

[៣៨៥] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតញ្ច ។
 ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិក្ខាសហ-
 គតោ ចិត្តប្បាទោ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហា-
 តញ្ច ។ កតមេ ធម្មា ការាយ បហាតញ្ច ។ ឧទ្ធ-
 ចូសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឥមេ ធម្មា ការាយ ប-
 ហាតញ្ច ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តលោកសហគតា
 ចិត្តប្បាទា ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា ឥមេ
 ធម្មា សិយា ទស្សនេន បហាតញ្ច សិយា ការាយ
 បហាតញ្ច ។ កតមេ ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន
 ការាយ បហាតញ្ច ។ ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ
 ចតុសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យា-
 កតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា នេវ ទស្សនេន
 ន ការាយ បហាតញ្ច ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ក៏មាន មិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយបីតិ
ក៏មាន ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស កាយវិញ្ញាណប្រកប
ដោយទុក្ខ និងឧបេក្ខាវេទនាផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនត្រូវ
ពោលថា ប្រកបដោយបីតិផង ថាប្រកបដោយសុខៈផង ថាប្រកប
ដោយឧបេក្ខាផងឡើយ ។

[៣៨៥] ពួកធម៌ត្រូវលះដោយទស្សនៈ (សោតាបត្តិមគ្គ) តើ
ដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ និងចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិ-
កិច្ចា នេះពួកធម៌ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ ពួកធម៌ត្រូវលះដោយ
ភាវនា តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ នេះពួកធម៌ត្រូវលះ
ដោយភាវនា ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោកៈ និង
ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះពួកធម៌ត្រូវលះដោយទស្សនៈ
ក៏មាន ត្រូវលះដោយភាវនាក៏មាន ។ ពួកធម៌ដែលមិនត្រូវលះដោយ
ទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយភាវនា តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ
២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន
នេះពួកធម៌មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយភាវនា ។

តិកេ អត្ថបទ

[៣៨៦] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វ-
 ហេតុកា ។ ចត្តាហេ ទិដ្ឋិតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា
 វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឯត្តប្បដ្ឋំ មោហំ
 បបេត្វា ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។
 កតមេ ធម្មា ការនាយ បហាតព្វហេតុកា ។ ឧទ្ធច្ចុ-
 សហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឯត្តប្បដ្ឋំ មោហំ បបេត្វា
 ឥមេ ធម្មា ការនាយ បហាតព្វហេតុកា ។ ចត្តា-
 ហេ ទិដ្ឋិតវិប្បយុត្តលោកសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ទ្វេ
 ទោមទស្សសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឥមេ ធម្មា សិយា
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា សិយា ការនាយ
 បហាតព្វហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា នេវ ទស្សនេន
 ន ការនាយ បហាតព្វហេតុកា ។ វិចិត្តិច្ឆាសហ-
 គតោ មោហោ ឧទ្ធច្ចុសហគតោ មោហោ ចត្តសុ
 ភូមិសុ កុសលំ ចត្តសុ ភូមិសុ វិចារកោ តីសុ
 ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា
 នេវ ទស្សនេន ន ការនាយ បហាតព្វហេតុកា ។

តិកអត្ថទ្វារៈ

[៣៨៦] ពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។

ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ និងចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិកិច្ចា រៀរតែ
 មោហៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយ
 ទស្សនៈ ។ ពួកធម៌មានហេតុត្រូវលះដោយការវនា តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
 ប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ រៀរតែមោហៈ ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ
 នេះពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយការវនា ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាក
 ទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោកៈ និងចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះ
 ពួកធម៌ មានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក៏មាន មានហេតុត្រូវលះដោយ
 ការវនាក៏មាន ។ ពួកធម៌មានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវ
 លះដោយការវនា តើដូចម្តេច ។ មោហៈប្រកបដោយវិចិកិច្ចា មោហៈ
 ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យា-
 ក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មានហេតុមិនត្រូវលះ
 ដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយការវនា ។

[៣៨៧] កតមេ ធម្មា អាចយតាមិណោ ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ ឥមេ ធម្មា អាចយតាមិណោ ។ កតមេ ធម្មា អបចយតាមិណោ ។ ចត្តាហោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ឥមេ ធម្មា អបចយតាមិណោ ។ កតមេ ធម្មា លោចយតាមិណោ ឆាបចយតាមិណោ ។ ចត្វសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ទិញ្ចនញ្ច ឥមេ ធម្មា លោចយតាមិណោ ឆាបចយតាមិណោ ។

[៣៨៨] កតមេ ធម្មា សេត្តា ។ ចត្តាហោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ហដ្ឋិមាទិ តីណិ សាមញ្ញដលាទិ ឥមេ ធម្មា សេត្តា ។ កតមេ ធម្មា អសេត្តា ។ ឧបរិមំ អរហត្តដលំ ឥមេ ធម្មា អសេត្តា ។ កតមេ ធម្មា លេវ សេត្តា ឆាសេត្តា ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ទិញ្ចនញ្ច ឥមេ ធម្មា លេវ សេត្តា ឆាសេត្តា ។

[៣៨៩] កតមេ ធម្មា បរិត្តា ។ កាមាវចរកុសលំ អកុសលំ សព្វោ កាមាវចរស្ស វិចារកោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៣៨៧] ពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ នេះពួកធម៌ដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ។ ពួកធម៌មិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ។ ពួកធម៌មិនមែនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ទាំងមិនមែនមិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង តើដូចម្តេច ។ វិបាក ក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ទាំងមិនមែនមិនដល់នូវការសន្សឹកពូនឡើង ។

[៣៨៨] ពួកធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៣ ខាងក្រោមផង នេះពួកធម៌ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ អរហត្តផល ខាងលើ នេះពួកធម៌ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ពួកធម៌មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល តើដូចម្តេច ។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទាំងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។

[៣៨៩] ពួកធម៌ មានសភាពតូចត្រូវ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរកុសល និងអកុសល វិបាក ទាំងអស់ នៃកាមាវចរ

តិកេ អត្ថទ្វារោ

កាមាវចរកិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា
 បរិត្តា ។ កតមេ ធម្មា មហាក្កតា ។ រូចារចរា អរូ-
 ចារចរា កុសលាព្យាកតា ឥមេ ធម្មា មហាក្កតា ។
 កតមេ ធម្មា អប្បមាលា ។ ចត្តារោ មក្កា អបរិ-
 យាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ្ច ឥមេ
 ធម្មា អប្បមាលា ។

[៣៩០] កតមេ ធម្មា បរិត្តារម្មណា ។ សព្វោ
 កាមាវចរស្ស វិចារោ កិរិយា មនោធាតុ កិរិយា-
 ហេតុកា មនោវិញ្ញាណធាតុ សោមនស្សសហគតា
 ឥមេ ធម្មា បរិត្តារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា មហាក្កតា-
 រម្មណា ។ វិញ្ញាណញ្ចាយតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនំ
 ឥមេ ធម្មា មហាក្កតារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា អប្ប-
 មាលារម្មណា ។ ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ
 ច សាមញ្ញដលានិ ឥមេ ធម្មា អប្បមាលារម្មណា ។
 កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ញ្ញាណវិប្បយុត្តា ចិត្ត-
 ប្បាទា កិរិយតោ ចត្តារោ ញ្ញាណវិប្បយុត្តា ចិត្តប្បា-
 ទា សព្វំ អកុសលំ ឥមេ ធម្មា សិយា បរិត្តារម្មណា
 សិយា មហាក្កតារម្មណា ន អប្បមាលារម្មណា

តិកអត្ថទ្វារ:

កិរិយានិងអព្យាក្រឹតជាកាមាវចរ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌មានសភាព
តូចត្រូវ ។ ពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្តេច ។ រូបាវចរ អរូ-
បាវចរ កុសលនិងអព្យាក្រឹត នេះពួកធម៌ដល់នូវសភាពធំ ។ ពួកធម៌
ប្រមាណមិនបាន តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញ-
ផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រមាណមិនបាន ។

[៣៩០] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចត្រូវ តើដូចម្តេច ។ វិបាក
ទាំងអស់នៃកាមាវចរ កិរិយា មនោធាតុ និងមនោវិញ្ញាណធាតុ ជា
កិរិយាហេតុកៈ ប្រកបដោយសោមនស្ស នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូច
ត្រូវ ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ តើដូចម្តេច ។ វិ-
ញ្ញាណញ្ជាយតនៈ និងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ នេះពួកធម៌មានអា-
រម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំ ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន តើ
ដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង នេះ
ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបាន ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណវិប្បយុត្ត
ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណវិប្បយុត្ត ខាងកិរិយា និង
អកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចត្រូវក៏មាន មានអារម្មណ៍
ដល់នូវសភាពធំ តែមិនមែនមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបានទេ ក៏មាន

សិយា ន វត្តញ្ច បរិវារម្មណាតិបិ មហាក្កតារម្មណា-
 តិបិ ។ កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ញ្ញាណស-
 ម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា កិរិយតោ ចត្តារោ ញ្ញាណ-
 សម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា រូចាវចរំ ចតុតំ លានំ
 កុសលតោ ច កិរិយតោ ច កិរិយាហេតុកា
 មនោវិញ្ញាណធាតុ ឧបេក្ខាសហគតា ឥមេ ធម្មា
 សិយា បរិវារម្មណា សិយា មហាក្កតារម្មណា សិយា
 អប្បមាណារម្មណា សិយា ន វត្តញ្ច បរិវារម្មណា-
 តិបិ មហាក្កតារម្មណាតិបិ អប្បមាណារម្មណាតិបិ ។
 រូចាវចរតិកចតុក្កុដ្ឋាទា កុសលតោ ច វិចាកតោ
 ច កិរិយតោ ច ចតុតុស្ស លានស្ស វិចាកោ អា-
 កាសានញ្ញាយតនំ អាកិញ្ញញ្ញាយតនំ ឥមេ ធម្មា ន
 វត្តញ្ច បរិវារម្មណាតិបិ មហាក្កតារម្មណាតិបិ អប្ប-
 មាណារម្មណាតិបិ ។ រូបញ្ច និព្វានញ្ច អនារម្មណា ។

[៣៩០] កតមេ ធម្មា ហីនា ។ ទ្វាទស អកុសល-
 ចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា ហីនា ។ កតមេ ធម្មា មជ្ឈិមា ។
 តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូ-
 មីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា មជ្ឈិមា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍តូចច្រាវផង ថាមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំផងក៏មាន ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណសម្បយុត្ត ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណសម្បយុត្ត ខាងកិរិយា រូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងកិរិយាផង និងមនោវិញ្ញាណធាតុ ជាកិរិយាហេតុកៈ ប្រកបដោយឧបេក្ខា នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍តូចច្រាវក៏មាន មានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំក៏មាន មានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបានក៏មាន មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍តូចច្រាវផង ថាមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំផង ថាមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបានផងក៏មាន ។ រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង វិបាកនៃចតុត្ថជ្ឈាន អាកាសានញ្ញាយតនៈ អាកិញ្ញញ្ញាយតនៈ នេះពួកធម៌ មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍តូចច្រាវផង ថាមានអារម្មណ៍ដល់នូវសភាពធំផង ថាមានអារម្មណ៍ប្រមាណមិនបានផងឡើយ ។ ឯរូបនិងនិព្វានមិនមែនមានអារម្មណ៍ទេ ។

[៣៩១] ពួកធម៌ ដ៏ថោកទាប តើដូចម្តេច ។ អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ ដ៏ថោកទាប ។ ពួកធម៌ ជាកណ្តាល តើដូចម្តេច ។ កុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ជាកណ្តាល ។

តិកេ អត្ថទ្វារោ

កតមេ ធម្មា បណ្ឌិតា ។ ចត្តារោ មត្តា អបរិយា-
បដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ្ច ឥមេ
ធម្មា បណ្ឌិតា ។

[៣៩២] កតមេ ធម្មា មិច្ឆត្តនិយតា ។ ចត្តារោ
ទិដ្ឋិកតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា ទ្វេ ទោមនស្សសហក-
តា ចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សិយា មិច្ឆត្តនិយតា សិ-
យា អនិយតា ។ កតមេ ធម្មា សម្មត្តនិយតា ។
ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបដ្ឋា ឥមេ ធម្មា សម្មត្តនិយ-
តា ។ កតមេ ធម្មា អនិយតា ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិកតរិ-
ប្បយុត្តលោកសហកតា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិច្ឆាសហក-
តោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធចូសហកតោ ចិត្តប្បាទោ តីសុ
ភូមីសុ កុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមី-
សុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា
អនិយតា ។

[៣៩៣] កតមេ ធម្មា មត្តារម្មណា ។
កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ញ្ញាណសម្បយុត្តា
ចិត្តប្បាទា កិរិយតោ ចត្តារោ ញ្ញាណសម្បយុត្តា
ចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សិយា មត្តារម្មណា ន

តិកអត្ថទ្វារៈ

ពួកធម៌ដ៏ឧត្តម តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញ-
ផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ដ៏ឧត្តម ។

[៣៩២] ពួកធម៌មានសភាពខុសនឹងទៀង តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះ
ពួកធម៌ មានសភាពខុសនឹងទៀងក៏មាន មិនទៀងក៏មាន ។ ពួកធម៌
មានសភាពត្រូវនឹងទៀង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះ
ពួកធម៌ មានសភាពត្រូវនឹងទៀង ។ ពួកធម៌មិនទៀង តើដូចម្តេច ។
ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទប្រកបដោយ
វិចិត្តិច្ឆា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ
៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនទៀង ។

[៣៩៣] ពួកធម៌ មានមគ្គជាអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណសម្បយុត្ត ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ជា
ញ្ញាណសម្បយុត្ត ខាងកិរិយា នេះពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ តែ

មក្កហេតុកា សិយា មក្កាធិបតិដោ សិយា ន វត្តព្វា
 មក្ការម្មណាតិបិ មក្កាធិបតិដោតិបិ ។ ចត្តារោ អរិ-
 យមក្កា ន មក្ការម្មណា មក្កហេតុកា សិយា មក្កា-
 ធិបតិដោ សិយា ន វត្តព្វា មក្កាធិបតិដោតិ ។
 រូចារចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច កិរិយតោ
 ច កិរិយាហេតុកា មនោវិញ្ញាណធាតុ ឧបេក្ខាស-
 ហតតា ឥមេ ធម្មា សិយា មក្ការម្មណា ន មក្ក-
 ហេតុកា ន មក្កាធិបតិដោ សិយា ន វត្តព្វា មក្កា-
 រម្មណាតិ ។ កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ញ្ញាណ-
 វិប្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា សព្វំ អកុសលំ សព្វោ កាមា-
 វចរស្ស វិចាកោ កិរិយតោ ន ចិត្តប្បាទា រូចារច-
 រតិកចតុក្កដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 កិរិយតោ ច ចតុត្ថស្ស ឈានស្ស វិចាកោ ចត្តារោ
 អារុប្បា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ
 ច ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ ឥមេ ធម្មា ន វត្តព្វា
 មក្ការម្មណាតិបិ មក្កហេតុកាតិបិ មក្កាធិបតិដោតិបិ ។
 រូបញ្ច ជិញ្ញនញ្ច អនារម្មណា ។

[៣៩៤] កតមេ ធម្មា ឧប្បដ្ឋា ។ ចតុសុ ភូមិសុ
 វិចាកោ យញ្ច រូបំ កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ ធម្មា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណ៍

មិនមែនមានមគ្គជាហេតុក៏មាន មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគប្បីពោលថា
 មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ថាមានមគ្គជាអធិបតីផងក៏មាន ។ អរិយមគ្គ ៤
 មិនមែនមានមគ្គជាអារម្មណ៍ តែមានមគ្គជាហេតុ មានមគ្គជាអធិបតីក៏
 មាន មិនគប្បីពោលថា មានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន ។ រូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន
 ខាន់កុសលផង ខាន់កិរិយាផង និងមនោវិញ្ញាណធាតុ ជាកិរិយា-
 ហេតុកៈ ប្រកបដោយឧបេក្ខា នេះពួកធម៌មានមគ្គជាអារម្មណ៍ តែមិន
 មែនមានមគ្គជាហេតុ មិនមែនមានមគ្គជាអធិបតីក៏មាន មិនគប្បីពោលថា
 មានមគ្គជាអារម្មណ៍ក៏មាន ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ជាញ្ញាណវិបយុត្ត ខាន់
 កាមាវចរកុសល អកុសលទាំងអស់ វិបាកទាំងអស់នៃកាមាវចរ ចិត្ត-
 ប្បាទ ៦ ខាន់កិរិយា រូបាវចរតិកចតុត្ថជ្ឈាន ខាន់កុសលផង ខាន់
 វិបាកផង ខាន់កិរិយាផង វិបាកនៃចតុត្ថជ្ឈាន អរូបជ្ឈាន ៤ ខាន់កុសល
 ផង ខាន់វិបាកផង ខាន់កិរិយាផង និងសាមញ្ញផល ៤ នេះពួកធម៌
 មិនគប្បីពោលថា មានមគ្គជាអារម្មណ៍ផង ថា មានមគ្គជាហេតុផង
 ថា មានមគ្គជាអធិបតីផងឡើយ ។ ឯរូបនិងនិព្វាន មិនមែនមានអា-
 រម្មណ៍ទេ ។

[៣៩២] ពួកធម៌ ដែលកើតឡើងហើយ តើដូចម្តេច ។
 វិបាក ក្នុងភូមិ ៤ និងរូបជាកម្មស្សកតត្តា នេះពួកធម៌ ដែល

តិកេ អត្តទ្ធារោ

សិយា ឧប្បន្នា សិយា ឧប្បាទិណោ ន វត្តញ្ចា អនុ-
 ប្បន្នាតិ ។ ចតុសុ ភូមិសុ កុសលំ អកុសលំ តិសុ
 ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ ន កម្មស្ស
 កតត្តា ឥមេ ធម្មា សិយា ឧប្បន្នា សិយា អនុប្ប-
 ន្នា ន វត្តញ្ចា ឧប្បាទិណោតិ ។ ជិញ្ចានំ ន វត្តពុំ
 ឧប្បន្ននិមិ អនុប្បន្ននិមិ ឧប្បាទិសិមិ^(១) ។

[៣៩៥] ជិញ្ចានំ បមេត្វា សព្វេ ធម្មា សិយា អ-
 តីតា សិយា អនាគតា សិយា បច្ចុប្បន្នា ។ ជិញ្ចានំ
 ន វត្តពុំ អតីតនិមិ អនាគតនិមិ បច្ចុប្បន្ននិមិ ។

[៣៩៦] កតមេ ធម្មា អតីតារម្មណា ។ វិញ្ញាណ-
 ញាយតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនំ ឥមេ ធម្មា
 អតីតារម្មណា ។ ជិយោកា អនាគតារម្មណា នត្តិ ។
 កតមេ ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ។ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណានិ
 តិស្សោ ច មនោណតុយោ ឥមេ ធម្មា បច្ចុប្បន្នារម្ម-
 ណា ។ កាមាវចរកុសលស្ស វិចាកតោ ទស ចិត្តុ-
 ប្បាទា អកុសលស្ស វិចាកតោ មនោវិញ្ញាណាណតុ
 ឧបេក្ខាសហគតា កិរិយាហេតុកា មនោវិញ្ញាណាណតុ
 សោមនស្សសហគតា ឥមេ ធម្មា សិយា អតីតារម្មណា

---

១ ឧប្បាទិនោតិបីតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

តិកអត្ថទ្វារៈ

កើតឡើងហើយក៏មាន ដែលប្រុងនឹងកើតឡើង តែមិនគប្បីពោលថា
មិនទាន់កើតឡើងក៏មាន ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិង
អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបដែលមិនមែនជាកម្មស្សកតត្តា នេះពួកធម៌
កើតឡើងហើយក៏មាន មិនទាន់កើតឡើង តែមិនគប្បីពោលថាប្រុងនឹង
កើតឡើងក៏មាន ។ ឯនិព្វាន មិនគប្បីពោលថា កើតឡើងហើយផង
ថាមិនទាន់កើតឡើងផង ថាប្រុងនឹងកើតផងឡើយ ។

[៣៩៥] វៀរតែនិព្វានចេញ ពួកធម៌ទាំងអស់ ជាអតីតក៏មាន
ជាអនាគតក៏មាន ជាបច្ចុប្បន្នក៏មាន ។ ឯនិព្វាន មិនគប្បីពោលថា ជា
អតីតផង ថាជាអនាគតផង ថាជាបច្ចុប្បន្នផងឡើយ ។

[៣៩៦] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីត តើដូចម្តេច ។ វិញ្ញាណ-
ញាយតនៈ និងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជា
អតីត ។ ពួកធម៌អស់ការប្រកប មានអារម្មណ៍ជាអនាគត មិនមាន
ទេ ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន តើដូចម្តេច ។ បញ្ចវិញ្ញាណ
២ និងមនោធាតុ ៣ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្ន ។ ចិត្តប្បាទ
១០ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល មនោវិញ្ញាណធាតុ ប្រកបដោយ
ឧបេក្ខា ខាងវិបាកនៃអកុសល និងមនោវិញ្ញាណធាតុ ជាកិរិយាហេតុកៈ
ប្រកបដោយសោមនស្ស នេះពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ជាអតីត ក៏មាន

សិយា អនាគតារម្មណា សិយា បច្ចុប្បន្នារម្មណា ។
 កាមាវចរកុសលំ អកុសលំ កិរិយតោ នវ ចិត្ត-
 ប្បាទា រូចាវចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច កិរិ-
 យតោ ច ឥមេ ធម្មា សិយា អតីតារម្មណា សិយា
 អនាគតារម្មណា សិយា បច្ចុប្បន្នារម្មណា សិយា
 ន វត្តញ្ចា អតីតារម្មណាតិបិ អនាគតារម្មណាតិបិ
 បច្ចុប្បន្នារម្មណាតិបិ ។ រូចាវចរតិកចតុក្កុដ្ឋានា កុ-
 សលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច ចតុត្ថស្ស
 ឈានស្ស វិចាកោ អាកាសានញ្ចាយតនំ អាកិញ្ច-
 ញ្ចាយតនំ ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច
 សាមញ្ញដលានិ ឥមេ ធម្មា ន វត្តញ្ចា អតីតារម្មណា-
 តិបិ អនាគតារម្មណាតិបិ បច្ចុប្បន្នារម្មណាតិបិ ។
 រូបញ្ចា និព្វានញ្ចា អនារម្មណា ។

[៣៩៧] អនិទ្ធិយពទ្ធរូបញ្ចា និព្វានញ្ចា បមេត្វា
 សព្វេ ធម្មា សិយា អជ្ឈត្តា សិយា ពហិទ្ធា សិយា
 អជ្ឈត្តពហិទ្ធា ។ អនិទ្ធិយពទ្ធរូបញ្ចា និព្វានញ្ចា
 ពហិទ្ធា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

មានអារម្មណ៍ជាអនាគតក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក៏មាន ។ កាមា-
 វចរកុសល អកុសល និងចិត្តប្បាទ ៩ ខាងកិរិយា រូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន
 ខាងកុសលផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ជាអតីតក៏មាន
 មានអារម្មណ៍ជាអនាគតក៏មាន មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នក៏មាន មិនគប្បី
 ពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីតផង ថា មានអារម្មណ៍ជាអនាគតផង
 ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផងក៏មាន ។ រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាង
 កុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង វិបាកនៃចតុត្ថជ្ឈាន អាកា-
 សានញាយតនៈ អាកិញ្ចញាយតនៈ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ និង
 សាមញ្ញផល ៤ នេះពួកធម៌មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍ជាអតីត
 ផង ថា មានអារម្មណ៍ជាអនាគតផង ថា មានអារម្មណ៍ជាបច្ចុប្បន្នផង
 ឡើយ ។ ឯរូបនិងនិព្វាន មិនមែនមានអារម្មណ៍ទេ ។

[៣៩៧] រឿរលែងតែរូប ដែលមិនជាប់ដោយឥន្ទ្រិយនិងនិព្វាន
 ចេញ ពួកធម៌ទាំងអស់ ជាខាងក្នុងក៏មាន ជាខាងក្រៅក៏មាន ជាខាង
 ក្នុងនិងខាងក្រៅក៏មាន ។ ឯរូបដែលមិនជាប់ដោយឥន្ទ្រិយ និងនិព្វាន
 ទុកជាខាងក្រៅ ។

តិកេ អត្ថទ្វារោ

[៣៩៨] កតមេ ធម្មា អដ្ឋត្តារម្មណា ។ វិញ្ញាណញាយតនំ នេវសញ្ញាណសញ្ញាយតនំ ឥមេ ធម្មា អដ្ឋត្តារម្មណា ។ កតមេ ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា ។ រូចារចរតិកចតុក្កុដ្ឋាណ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច ចតុត្ថស្ស ឈានស្ស វិចាកោ អាកាសានញាយតនំ ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ ឥមេ ធម្មា ពហិទ្ធារម្មណា ។ រូបំ បមេត្វា សព្វេ កាមាវចរា កុសលាកុសលាព្យាកតា ធម្មា រូចារចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច កិរិយតោ ច ឥមេ ធម្មា សិយា អដ្ឋត្តារម្មណា សិយា ពហិទ្ធារម្មណា សិយា អដ្ឋត្តពហិទ្ធារម្មណា អាកិញ្ញញាយតនំ ន វត្តព្វំ អដ្ឋត្តារម្មណានិច្ចិ ពហិទ្ធារម្មណានិច្ចិ អដ្ឋត្តពហិទ្ធារម្មណានិច្ចិ ។ រូបញ្ច ជិញ្ញាណញ្ច អនារម្មណា ។

[៣៩៩] កតមេ ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិយា ។ រូចាយតនំ ឥមេ ធម្មា សនិទស្សនសប្បដិយា ។ កតមេ ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិយា ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ ដោដ្ឋញាយតនំ ឥមេ ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិយា ។

តិកអត្ថទ្វារៈ

[៣៩៨] ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង តើដូចម្តេច ។ វិញ្ញាណញាយតនៈ និងនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុង ។ ពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ តើដូចម្តេច ។ រូបាវចរតិកចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង វិបាកនៃចតុត្ថជ្ឈាន អាកាសានញាយតនៈ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ និងសាមញ្ញផល ៤ នេះពួកធម៌ មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅ ។ រៀរតែរូបចេញពួកធម៌ជាកុសល អកុសលនិងអព្យាក្រឹត ជាកាមាវចរទាំងអស់ រូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងក៏មាន មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅក៏មាន មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅក៏មាន អាកិញ្ញញាយតនៈ មិនគប្បីពោលថា មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងផង ថា មានអារម្មណ៍ខាងក្រៅផង ថា មានអារម្មណ៍ខាងក្នុងនិងខាងក្រៅផងឡើយ ។ ឯរូបនិងនិព្វាន មិនមែនមានអារម្មណ៍ទេ ។

[៣៩៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់តើដូចម្តេច ។ រូបាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខាយតនៈ ។ លេ ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

កតមេ ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិយា ។ ចតុសុ ភូមីសុ
 កុសលំ អកុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ វិទាកោ តិសុ
 ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ អនិទស្សនំ
 អប្បដិយំ ធម្មាយតនបរិយាយន្នំ និព្វានញ្ច ឥមេ
 ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិយា ។

តិកំ ។

[៤០០] កតមេ ធម្មា ហេតុ ។ តយោ កុសល-
 ហេតុ តយោ អកុសលហេតុ តយោ អព្យាកតហេ-
 តុ អលោកោ កុសលហេតុ អនោសោ កុសលហេតុ
 ចតុសុ ភូមីសុ កុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ អមោហោ
 កុសលហេតុ កាមាវចរកុសលតោ ចត្តាហេ ញ្ញាណ-
 វិប្បយុត្តេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចតុសុ ភូមីសុ កុស-
 លេសុ ឧប្បជ្ជតិ លោកោ អដ្ឋសុ លោកសហកតេ-
 សុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ នោសោ ទ្វីសុ នោមនស្ស-
 សហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ មោហោ សព្វា-
 កុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ អលោកោ វិទាកហេតុ អនោ-
 សោ វិទាកហេតុ កាមាវចរស្ស វិទាកតោ អហេតុ-
 កេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចតុសុ ភូមីសុ វិទាកេសុ
 ឧប្បជ្ជតិ អមោហោ វិទាកហេតុ កាមាវចរស្ស

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើ ដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសល ក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ ដែលរាប់ បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

ចប់ ពួកតិកៈ ។

[២០០] ពួកធម៌ជាហេតុ តើដូចម្តេច ។ កុសលហេតុ ៣ អកុសល- ហេតុ ៣ អព្យាក្រឹតហេតុ ៣ អលោកៈជាកុសលហេតុ អទោសៈជាកុសល- ហេតុ កើតឡើងក្នុងកុសលក្នុងភូមិ ២ អមោហៈជាកុសលហេតុ ក៏កើត ឡើងក្នុងកុសលក្នុងភូមិ ២ ដែរ រៀនតែចិត្តប្បាទ ២ ជាញាណវិប្បយុត្ត ខាងកាមាវចរកុសលចេញ លោកៈកើតឡើងក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ប្រកបដោយ លោកៈ ឯទោសៈ កើតឡើងក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស មោហៈកើតឡើងក្នុងអកុសលទាំងអស់ អលោកៈជាវិបាកហេតុ អទោសៈ ជាវិបាកហេតុ កើតឡើងក្នុងវិបាកក្នុងភូមិ ២ រៀនតែចិត្តប្បាទ ជាអហេ- តុកៈ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ អមោហៈ ជាវិបាកហេតុ កើតឡើង ក្នុងវិបាកក្នុងភូមិ ២ រៀនតែចិត្តប្បាទ ជាអហេតុកៈ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរ

ហេតុគោត្តរក អត្តទ្វារោ

វិចាកតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្តារោ
 ញ្ញាណវិប្បយុត្តេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្វសុ ភូមិសុ
 វិចាកេសុ ឧប្បជ្ជតិ អលោកោ កិរិយហេតុ អនោ-
 សោ កិរិយហេតុ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុកេ
 ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា តីសុ ភូមិសុ កិរិយេសុ ឧប្បជ្ជន្តិ
 អមោហោ កិរិយហេតុ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុ-
 កេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្តារោ ញ្ញាណវិប្បយុត្តេ
 ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា តីសុ ភូមិសុ កិរិយេសុ ឧប្បជ្ជតិ
 ឥមេ ធម្មា ហេតុ ។ កតមេ ធម្មា ន ហេតុ ។
 បមេត្វា ហេតុ ចត្វសុ ភូមិសុ កុសលំ អកុសលំ
 ចត្វសុ ភូមិសុ វិចាកោ តីសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យា-
 កតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ន ហេតុ ។

[៤០០] កតមេ ធម្មា សហេតុកា ។ វិចិកិ-
 ច្ឆាសហកតំ ឧទ្ធច្ឆសហកតំ មោហំ បមេត្វា អវសេ-
 សំ អកុសលំ ចត្វសុ ភូមិសុ កុសលំ កាមាវចរ-
 ស្ស វិចាកតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្វ-
 សុ ភូមិសុ វិចាកោ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុកេ
 ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា តីសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ

ហេតុគោត្តកអត្ថទារ:

និងវៀរតែចិត្តប្បាទ ២ ជាញាណវិប្បយុត្តចេញ អលោក: ជាកិរិយហេតុ
 អទោស:ជាកិរិយហេតុ កើតឡើងក្នុងកិរិយាក្នុងភូមិ ៣ វៀរតែចិត្តប្បាទ
 ជាអហេតុក: ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ អមោហ: ជាកិរិយហេតុ កើត
 ឡើងក្នុងកិរិយាក្នុងភូមិ ៣ វៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុក: ខាងកាមាវចរ-
 កិរិយា និងវៀរតែចិត្តប្បាទ ២ ជាញាណវិប្បយុត្តចេញ នេះពួកធម៌ជា
 ហេតុ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ តើដូចម្តេច ។ វៀរតែពួកហេតុចេញ
 កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុង
 ភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ ។

[២០១] ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តើដូចម្តេច ។
 អកុសល ក្រៅពីនេះ វៀរតែមោហ: ប្រកបដោយវិចិកិត្តា ប្រកប
 ដោយឧទ្ធច្ន:ចេញ កុសល ក្នុងភូមិ ២ វិបាក ក្នុងភូមិ ២ វៀរតែចិត្ត-
 ប្បាទជាអហេតុក: ខាងវិបាក នៃកាមាវចរចេញ កិរិយា និងអព្យាក្រឹត
 ក្នុងភូមិ ៣ វៀរតែចិត្តប្បាទ ជាអហេតុក: ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ

ឥមេ ធម្មា សហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា អហេ-
 តុកា ។ វិចិត្តិក្ខាសហាគតោ មោហោ ឧទ្ធចូសហា-
 គតោ មោហោ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណានិ តិស្សោ ច
 មនោធាតុយោ បញ្ច ច អហេតុកា មនោវិញ្ញាណា-
 ធាតុយោ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អហេតុកា ។

[៤០២] កតមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ។ វិ-
 ចិត្តិក្ខាសហាគតំ ឧទ្ធចូសហាគតំ មោហំ បមេត្វា
 អវសេសំ អកុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ កា-
 មាវចរស្ស វិចាកតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេ-
 ត្វា ចតុសុ ភូមីសុ វិចាកោ កាមាវចរកិរិយតោ
 អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា តីសុ ភូមីសុ កិរិ-
 យាព្យាកតំ ឥមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ។ កត-
 មេ ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ។ វិចិត្តិក្ខាសហាគតោ
 មោហោ ឧទ្ធចូសហាគតោ មោហោ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញា-
 ណានិ តិស្សោ ច មនោធាតុយោ បញ្ច ច អហេតុ-
 កា មនោវិញ្ញាណាធាតុយោ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ
 ធម្មា ហេតុវិប្បយុត្តា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

នេះពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងហេតុ តើដូចម្តេច ។ មោហៈប្រកបដោយវិចិកិត្តា មោហៈប្រកប
ដោយឧទ្ធច្ចៈ បញ្ចវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣ មនោវិញ្ញាណធាតុ ជា
អហេតុកៈ ៥ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។

[៤០២] ពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅ
ពីនេះ វៀរតែមោហៈប្រកបដោយវិចិកិត្តា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈចេញ កុ-
សលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ វៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈខាងវិបាក
នៃកាមាវចរចេញ កិរិយានិងអព្យាគ្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ វៀរតែចិត្តប្បាទជា
អហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយហេតុ ។
ពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ តើដូចម្តេច ។ មោហៈ ប្រកបដោយវិចិកិត្តា
មោហៈ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ បញ្ចវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣ មនោវិ-
ញ្ញាណធាតុជាអហេតុកៈ ៥ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកហេតុ ។

ហេតុគោត្តរកេ អត្ថទ្ធារោ

[៤០៣] កតមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ សហេតុកា ច ។ យត្ថ ទ្វេ តយោ ហេតុ ឯកតោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ សហេតុកា ច ។ កតមេ ធម្មា សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ។ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ កាមាវចរស្ស វិចាកតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្វសុ ភូមីសុ វិចាកោ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ ឯត្តប្បន្នេ ហេតុ បមេត្វា ឥមេ ធម្មា សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុ ។ អហេតុកា ធម្មា ន វត្តញ្ចា ហេតុ ចេវ សហេតុកា ចាតិបិ សហេតុកា ចេវ ន ច ហេតុតិបិ ។

[៤០៤] កតមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ ហេតុសម្បយុត្តា ច ។ យត្ថ ទ្វេ តយោ ហេតុ ឯកតោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា ហេតុ ចេវ ហេតុសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ ន ច ហេតុ ។ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ កាមាវចរស្ស វិចាកតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បមេត្វា ចត្វសុ ភូមីសុ

ហេតុគោត្តកអត្ថន្ទារ:

[៤០៣] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង តើ ដូចម្តេច ។ ហេតុ ២ ឬ ៣ កើតឡើងជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួក ធម៌ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រ- ព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ តើដូចម្តេច ។ កុសល និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈខាង វិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រៀរតែចិត្តប្បាទ ជាអហេតុកៈ ខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ រៀរតែពួកហេតុដែលកើតឡើង ក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ តែមិន មែនជាហេតុ ។ ពួកធម៌មិនមានហេតុ មិនគប្បីពោលថា ជាហេតុផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយនឹង ហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផងឡើយ ។

[៤០៤] ពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង តើដូចម្តេច ។ ហេតុ ២ ឬ ៣ កើតឡើងជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួកធម៌ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ។ ពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិន មែនជាហេតុ តើដូចម្តេច ។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាក ក្នុងភូមិ ៤ រៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈ ខាងវិបាក នៃកាមាវចរចេញ

វិចារកោ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ
 បបេត្វា តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ ឯត្តប្បន្នេ
 ហេតុ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ ន
 ច ហេតុ ។ ហេតុវិប្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ចា ហេតុ
 ចេវ ហេតុសម្បយុត្តា ចាតិបិ ហេតុសម្បយុត្តា ចេវ
 ន ច ហេតុតិបិ ។

[៤០៥] កតមេ ធម្មា ន ហេតុ សហេតុកា ។
 ចត្តសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ កាមាវចរស្ស
 វិចារកោ អហេតុកេ ចិត្តប្បាទេ បបេត្វា ចត្តសុ
 ភូមីសុ វិចារកោ កាមាវចរកិរិយតោ អហេតុកេ
 ចិត្តប្បាទេ បបេត្វា តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ
 ឯត្តប្បន្នេ ហេតុ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា ន ហេតុ ស-
 ហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា ន ហេតុ អហេតុកា ។
 ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណានិ តិស្សោ ច មនោធាតុយោ បញ្ច
 ច អហេតុកា មនោវិញ្ញាណាធាតុយោ រូបញ្ច និព្វា-
 នញ្ច ឥមេ ធម្មា ន ហេតុ អហេតុកា ។ ហេតុ
 ធម្មា ន វត្តញ្ចា ន ហេតុ សហេតុកាតិបិ ន ហេតុ
 អហេតុកាតិបិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ្ឌ

កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈ ខាងកាមា-
វចរកិរិយាចេញ រៀរតែពួកហេតុដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំៈចេញ នេះពួក
ធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុ ។ ពួកធម៌ប្រាស
ចាកហេតុ មិនគប្បីពោលថា ជាហេតុផង ប្រកបដោយហេតុផង ថា
គ្រាន់តែប្រកបដោយហេតុ តែមិនមែនជាហេតុផងឡើយ ។

[៤០៥] ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ
តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ រៀរតែចិ-
ត្តប្បាទជាអហេតុកៈខាងវិបាកនៃកាមាវចរចេញ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុង
ភូមិ ៣ រៀរតែចិត្តប្បាទជាអហេតុកៈខាងកាមាវចរកិរិយាចេញ រៀរតែពួក
ហេតុ ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំៈចេញ នេះពួកធម៌មិនមែនជាហេតុ តែ
ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាហេតុផង មិនប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយនឹងហេតុផង តើដូចម្តេច ។ បញ្ញវិញ្ញាណ ២ មនោធាតុ ៣
មនោវិញ្ញាណធាតុជាអហេតុកៈ ៥ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជា
ហេតុផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ។ ពួកធម៌ជាហេតុ មិន
គប្បីពោលថា មិនមែនជាហេតុ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផង ថា
មិនមែនជាហេតុ មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងហេតុផងឡើយ ។

ចូឡន្តរទុកេ អត្ថបទ

[៤០៦] កតមេ ធម្មា សប្បច្ចយា ។ ចត្វុសុ
 ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា សប្បច្ចយា ។ កតមេ ធម្មា អប្បច្ចយា ។
 និព្វានំ ឥមេ ធម្មា អប្បច្ចយា ។

[៤០៧] កតមេ ធម្មា សដ្ឋតា ។ ចត្វុសុ ភូមី-
 សុ កុសលំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា សដ្ឋតា ។ កតមេ ធម្មា អសដ្ឋតា ។ និ-
 ព្វានំ ឥមេ ធម្មា អសដ្ឋតា ។

[៤០៨] កតមេ ធម្មា សនិទស្សនា ។ រូចា-
 យតនំ ឥមេ ធម្មា សនិទស្សនា ។ កតមេ ធម្មា
 អនិទស្សនា ។ ចក្ខាយតនំ ។ មេ ។ ដោដ្ឋញ្ចាយតនំ
 ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ
 វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ
 អនិទស្សនំ អប្បដិយំ ធម្មាយតនបរិយាបដ្ឋំ និព្វា-
 នញ្ច ឥមេ ធម្មា អនិទស្សនា ។

ចូឡន្តរទុកអត្ថទ្វារ:

[២០៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយបច្ច័យ តើដូចម្តេច ។ កុសល
និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣
រូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយបច្ច័យ ។ ពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ
តើដូចម្តេច ។ និព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានបច្ច័យ ។

[២០៧] ពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច ។ កុសល
និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣
និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌មានបច្ច័យតាក់តែង ។ ពួកធម៌ មិនមាន
បច្ច័យតាក់តែង តើដូចម្តេច ។ និព្វាន នេះពួកធម៌ មិនមានបច្ច័យ
តាក់តែង ។

[២០៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយការឃើញ តើដូចម្តេច ។ រូបាយ-
តនៈ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយការឃើញ ។ ពួកធម៌មិនប្រកបដោយ
ការឃើញ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ ផោដ្ឋញាយតនៈ
កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុង
ភូមិ ៣ រូបដែលជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បដិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ
និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការឃើញ ។

[៤០៩] កតមេ ធម្មា សប្បដិយា ។ ចក្កាយតនំ
 ។ មេ ។ ដោជ្ឈញ្ចាយតនំ ឥមេ ធម្មា សប្បដិយា ។
 កតមេ ធម្មា អប្បដិយា ។ ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ
 អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ
 កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ អនិទស្សនំ អប្បដិយំ ធម្មា-
 យតនបរិយាបន្នំ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អប្បដិយា ។

[៤១០] កតមេ ធម្មា រូបិណោ ។ ចត្តារោ ច
 មហាកូតា ចតុន្ទញ្ច មហាកូតានំ ឧបាទាយ រូបំ
 ឥមេ ធម្មា រូបិណោ ។ កតមេ ធម្មា អរូបិណោ ។
 ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ
 វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ និព្វានញ្ច
 ឥមេ ធម្មា អរូបិណោ ។

[៤១១] កតមេ ធម្មា លោកិយា ។ តីសុ
 ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា លោកិយា ។ កតមេ ធម្មា លោកុត្តរា ។
 ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដ-
 លានិ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា លោកុត្តរា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៤០៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ-
 យតនៈ ។ លេ ។ ដោដ្ឋញ្ចាយតនៈ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។
 ពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសល
 ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបដែល
 ជាអនិទស្សនៈ ជាអប្បជិយៈ រាប់បញ្ចូលក្នុងធម្មាយតនៈ និងនិព្វាន
 នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ។

[៤១០] ពួកធម៌មានរូប តើដូចម្តេច ។ មហាក្ខត្រូប ៤ ផង
 រូបអាស្រ័យនូវមហាក្ខត្រូប ៤ ផង នេះពួកធម៌មានរូប ។ ពួកធម៌មិនមាន
 រូប តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសល ក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤
 កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានរូប ។

[៤១១] ពួកធម៌ជាលោកិយ តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសល
 ក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំង
 អស់ នេះពួកធម៌ជាលោកិយ ។ ពួកធម៌ជាលោកុត្តរ តើដូចម្តេច ។
 មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួក
 ធម៌ជាលោកុត្តរ ។

អាសវគោត្តកេ អត្ថទ្ធារោ

[៤០២] សព្វេ^(១) ធម្មា កេនចិ វិញ្ញេយ្យា
កេនចិ ន វិញ្ញេយ្យា ។

[៤០៣] កតមេ ធម្មា អាសវា ។ ចត្តារោ
អាសវា កាមាសវោ ភវាសវោ ទិដ្ឋាសវោ អវិជ្ជា-
សវោ កាមាសវោ អដ្ឋសុ លោកសហកតេសុ ចិត្ត-
ប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ភវាសវោ ចត្វសុ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុ-
ត្តលោកសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋា-
សវោ ចត្វសុ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ
ឧប្បជ្ជតិ អវិជ្ជាសវោ សព្វាកុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ
ឥមេ ធម្មា អាសវា ។ កតមេ ធម្មា ឆោ អាស-
វា ។ បមេត្តា អាសវេ អវសេសំ អកុសលំ ចត្វ-
សុ ភូមីសុ កុសលំ ចត្វសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ
ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ទិព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា
ឆោ អាសវា ។

[៤០៤] កតមេ ធម្មា សាសវា ។ តីសុ ភូមី-
សុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ
តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
ធម្មា សាសវា ។ កតមេ ធម្មា អនាសវា ។

១ ឱ. វសទ្ធា នត្ថិ ។ ម. ច ។

អាសវគោច្ឆកអត្តទ្វារៈ

[៤១២] ពួកធម៌ទាំងអស់ គប្បីដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណនីមួយ
មិនគប្បីដឹងច្បាស់ ដោយវិញ្ញាណនីមួយ ។

[៤១៣] ពួកធម៌ជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ អាសវៈ ៤ គឺ កា-
មាសវៈ ភវាសវៈ ទិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ឯកាមាសវៈ តែងកើតក្នុង
ចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ភវាសវៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤
ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិតៃប្រកបដោយលោភៈ ទិដ្ឋាសវៈ តែងកើតក្នុងចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ អវិជ្ជាសវៈ តែងកើតក្នុងអកុសលទាំង
អស់ នេះពួកធម៌ជាអាសវៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។
អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែអាសវៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុង
ភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌
មិនមែនជាអាសវៈ ។

[៤១៤] ពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច ។
កុសលនិងអកុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យា-
ក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹង
អាសវៈ ។ ពួកធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច ។

ចត្តារោ មគ្គា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដ-
លានិ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា អនាសវា ។

[៤០៥] កតមេ ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ។ ទ្វេ
នោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា ឯត្តប្បដ្ឋំ មោហំ
បរេត្វា វិចិត្តិច្ឆាសហគតំ មោហំ ឧទ្ធចូសហគតំ
មោហំ បរេត្វា អវសេសំ អកុសលំ ឥមេ ធម្មា
អាសវសម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ។
ទ្ធិសុ នោមនស្សសហគតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បន្នោ
មោហោ វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ មោហោ ឧទ្ធចូសហ-
គតោ មោហោ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ ចត្វសុ
ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូប-
ញ ទិព្វានញ ឥមេ ធម្មា អាសវវិប្បយុត្តា ។

[៤០៦] កតមេ ធម្មា អាសវា ចេវ សាសវា
ច ។ តេវ អាសវា អាសវា ចេវ សាសវា ច ។
កតមេ ធម្មា សាសវា ចេវ នោ ច អាសវា ។
បរេត្វា អាសវេ អវសេសំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ
កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិ-
យាព្យាកតំ សព្វញ រូបំ ឥមេ ធម្មា សាសវា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌
មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ។

[៤១៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ
២ ប្រកបដោយទោមនស្ស អកុសលក្រៅពីនេះ វៀរតែមោហៈដែល
កើតឡើងក្នុងទីនេះ ទាំងវៀរតែមោហៈប្រកបដោយវិចិក្ខុ ប្រកបដោយ
ឧទ្ធច្ចៈចេញ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាក
អាសវៈ តើដូចម្តេច ។ មោហៈដែលកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយ
ទោមនស្ស មោហៈប្រកបដោយវិចិក្ខុ មោហៈ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ
កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូប
និងនិព្វាន នេះពួកធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ ។

[៤១៦] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង
តើដូចម្តេច ។ អាសវៈទាំងនោះឯង ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងអាសវៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ វៀរតែអាសវៈ
ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុង
ភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ

អាសវគោត្តកេ អត្ថទ្ធារោ

ចេវ នោ ច អាសវា ។ អនាសវា ធម្មា ន វត្តញ្ចា
អាសវា ចេវ សាសវា ចាតិបិ សាសវា ចេវ នោ
ច អាសវាតិបិ ។

[៤០៧] កតមេ ធម្មា អាសវា ចេវ អាសវ-
សម្បយុត្តា ច ។ យត្ថ ទ្វេ តយោ អាសវា ឯក-
តោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា អាសវា ចេវ អាសវស-
ម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ចេវ
នោ ច អាសវា ។ បរេត្វា អាសវេ អវសេសំ អ-
កុសលំ ឥមេ ធម្មា អាសវសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច
អាសវា ។ អាសវិប្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ចា អាស-
វា ចេវ អាសវសម្បយុត្តា ចាតិបិ អាសវសម្បយុត្តា
ចេវ នោ ច អាសវាតិបិ ។

[៤០៨] កតមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា សា-
សវា ។ ទ្ធិសុ នោមនស្សសហគតេសុ ចិត្តប្បនេសុ
ឧប្បន្នោ មោហោ វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ មោហោ ឧទ្ធុ-
ចូសហគតោ មោហោ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ
ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ ស-
ព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា សាសវា ។
កតមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា អនាសវា ។

អាសវគោច្ឆកអក្កទារ:

តែមិនមែនជាអាសវៈ ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ មិន
គប្បីពោលថា ជាអាសវៈផង ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ថា
គ្រាន់តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈផងឡើយ ។

[២១៧] ពួកធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង តើដូច
ម្តេច ។ អាសវៈ ២ ឬ ៣ កើតឡើងជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះពួក
ធម៌ជាអាសវៈផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកប
ដោយអាសវៈ តែមិនមែនជាអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ
រៀរតែអាសវៈចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយអាសវៈ តែមិនមែន
ជាអាសវៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកអាសវៈ មិនគប្បីពោលថា ជាអាសវៈ
ផង ប្រកបដោយអាសវៈផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយអាសវៈ តែមិន
មែនជាអាសវៈផងឡើយ ។

[២១៨] ពួកធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ
នឹងអាសវៈ តើដូចម្តេច ។ មោហៈ កើតឡើងក្នុងចិត្តប្បាទ ២
ប្រកបដោយទោមនស្ស មោហៈប្រកបដោយវិចិកិត្តា មោហៈ ប្រកប
ដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា
និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ប្រាសចាក
អាសវៈ តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈ ។ ពួកធម៌ ប្រាសចាក
អាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង តើដូចម្តេច ។

ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ
 និព្វានញ ឥមេ ធម្មា អាសវិប្បយុត្តា អនាសវា ។
 អាសវសម្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ អាសវិប្បយុត្តា
 សាសវាតិបិ អាសវិប្បយុត្តា អនាសវាតិបិ ។

[៤០៩] កតមេ ធម្មា សញ្ញោជនា ។ ទស
 សញ្ញោជនានិ កាមរាគសញ្ញោជនំ បដិយសញ្ញោជនំ
 មាណសញ្ញោជនំ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនំ វិចិត្តិច្ឆាសញ្ញោជនំ
 សីលព្វតបរាមាសសញ្ញោជនំ កររាគសញ្ញោជនំ ឥ-
 ស្សាសញ្ញោជនំ មច្ឆរិយសញ្ញោជនំ អវិជ្ជាសញ្ញោជនំ
 កាមរាគសញ្ញោជនំ អដ្ឋសុ លោកសហកតេសុ ចិ-
 ត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ បដិយសញ្ញោជនំ ទ្វីសុ ទោ-
 មនស្សសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ មាណស-
 ញ្ញោជនំ ចត្វសុ ទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តលោកសហកតេសុ
 ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនំ ចត្វសុ ទិដ្ឋិក-
 តសម្បយុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ វិចិត្តិច្ឆាស-
 ញ្ញោជនំ វិចិត្តិច្ឆាសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ
 សីលព្វតបរាមាសសញ្ញោជនំ ចត្វសុ ទិដ្ឋិកតសម្ប-
 យុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ កររាគសញ្ញោជនំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ្ឌ

មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួក
 ធម៌ ប្រាសចាកអាសវៈផង មិនប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ។
 ពួកធម៌ ប្រកបដោយអាសវៈ មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកអាសវៈ
 តែប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផង ថា ប្រាសចាកអាសវៈផង មិន
 ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងអាសវៈផងឡើយ ។

[៤១៧] ពួកធម៌ ជាសញ្ញោជនៈ តើដូចម្តេច ។ សញ្ញោជនៈ
 ១០ យ៉ាង គឺ កាមរាគសញ្ញោជនៈ បដិយសញ្ញោជនៈ មានសញ្ញោជនៈ
 ទិដ្ឋិសញ្ញោជនៈ វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនៈ សីលពូតបរាមាសសញ្ញោជនៈ
 ភវរាគសញ្ញោជនៈ ឥស្សាសញ្ញោជនៈ មច្ឆរិយសញ្ញោជនៈ អវិជ្ជាស-
 ញ្ញោជនៈ ឯកាមរាគសញ្ញោជនៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកប
 ដោយលោភៈ បដិយសញ្ញោជនៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកប
 ដោយទោមនស្ស មានសញ្ញោជនៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែល
 ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោភៈ ទិដ្ឋិសញ្ញោជនៈ តែងកើតក្នុង
 ចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆាសញ្ញោជនៈ តែងកើត
 ក្នុងចិត្តប្បាទ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា សីលពូតបរាមាសសញ្ញោជនៈ
 តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ ភវរាគសញ្ញោជនៈ

សញ្ញាជនគោច្ឆកេ អត្ថទ្ធារោ

ចតុសុ ទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តលោកសហកតេសុ ចិត្តប្ប-
 ទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ឥស្សាសញ្ញាជនញ មច្ឆវិយស-
 ញ្ញាជនញ ទ្វីសុ ទោមនស្សសហកតេសុ ចិត្តប្ប-
 ទេសុ ឧប្បជ្ជនិ អវិជ្ជាសញ្ញាជនំ សព្វាកុសលេសុ
 ឧប្បជ្ជតិ ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនា ។ កតមេ ធម្មា
 នោ សញ្ញាជនា ។ បបេត្វា សញ្ញាជនេ អវសេសំ
 អកុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ
 វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ និ-
 ព្វានញ ឥមេ ធម្មា នោ សញ្ញាជនា ។

[៤២០] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនិយា ។ តីសុ
 ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ រូបំ ឥមេ ធម្មា
 សញ្ញាជនិយា ។ កតមេ ធម្មា អសញ្ញាជនិយា ។
 ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលា-
 និ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា អសញ្ញាជនិយា ។

[៤២១] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ។
 ឧទ្ធចូសហកតំ មោហំ បបេត្វា អវសេសំ អកុសលំ
 ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា

សញ្ញាជនគោត្តកអត្តទារ:

តែងកើត ក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោកៈ
ឥស្សាសញ្ញាជនៈ និងមច្ឆរិយសញ្ញាជនៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២
ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស អវិជ្ជាសញ្ញាជនៈ តែងកើតក្នុងអកុសល
ទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាសញ្ញាជនៈ
តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ វៀរតែសញ្ញាជនៈចេញ កុសល
ក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិង
និព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាសញ្ញាជនៈ ។

[២២០] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។
កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត
ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។
ពួកធម៌មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ២ ជា
អបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ២ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនមែន
ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ ។

[២២១] ពួកធម៌ ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។
អកុសល ក្រៅពីនេះ វៀរតែមោហៈ ប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈចេញ
នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌ ប្រាសចាក

សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា ។ ឧទ្ធចូសហតតោ មោហោ
ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ វិចាកោ
តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥម
ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា ។

[៤២២] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនា ចេវ ស-
ញ្ញាជនិយា ច ។ តានេវ សញ្ញាជនានិ សញ្ញា-
ជនា ចេវ សញ្ញាជនិយា ច ។ កតមេ ធម្មា ស-
ញ្ញាជនិយា ចេវ នោ ច សញ្ញាជនា ។ បមេត្វា
សញ្ញាជនេ អវសេសំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ កុ-
សលំ តីសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយា-
ព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥម ធម្មា សញ្ញាជនិយា
ចេវ នោ ច សញ្ញាជនា ។ អសញ្ញាជនិយា ធម្មា
ន វត្តញ្ច សញ្ញាជនា ចេវ សញ្ញាជនិយា ចាតិបិ
សញ្ញាជនិយា ចេវ នោ ច សញ្ញាជនាតិបិ ។

[៤២៣] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនា ចេវ ស-
ញ្ញាជនសម្បយុត្តា ច ។ យត្ត ទ្វេ តីណិ សញ្ញា-
ជនានិ ឯកតោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥម ធម្មា សញ្ញាជនា
ចេវ សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

សញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ មោហៈប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ
២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះ
ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជនៈ ។

[២២២] ពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញា-
ជនៈផង តើដូចម្តេច ។ សញ្ញាជនៈទាំងនោះឯង ជាសញ្ញាជនៈផង
ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់
សញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅ
ពីនេះ វៀរតែសញ្ញាជនៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣
កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែជា
ប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈ ។ ពួកធម៌ មិន
មែនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈ មិនគប្បីពោលថា ជាសញ្ញាជនៈ
ផង ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជនៈផង ថា គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់
សញ្ញាជនៈ តែមិនមែនជាសញ្ញាជនៈផងឡើយ ។

[២២៣] ពួកធម៌ ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង
តើដូចម្តេច ។ សញ្ញាជនៈ ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា
នេះពួកធម៌ជាសញ្ញាជនៈផង ប្រកបដោយសញ្ញាជនៈផង ។ ពួកធម៌

សញ្ញាជនគោត្តកេ អត្ថទ្ធារោ

សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច សញ្ញាជនា ។
 បរេត្វា សញ្ញាជនេ អវសេសំ អកុសលំ ឥមេ ធម្មា
 សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច សញ្ញាជនា ។
 សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តព្វា សញ្ញាជនា
 ចេវ សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ចាតិបិ សញ្ញាជនសម្ប-
 យុត្តា ចេវ នោ ច សញ្ញាជនាតិបិ ។

[៤២៤] កតមេ ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា ។
 សញ្ញាជនិយា ឧទ្ធចូសហគតោ មោហោ តីសុ ភូមីសុ
 កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិ-
 យាព្យាកតំ សព្វព្វា រូបំ ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជន-
 វិប្បយុត្តា សញ្ញាជនិយា ។ កតមេ ធម្មា សញ្ញា-
 ជនវិប្បយុត្តា អសញ្ញាជនិយា ។ ចត្តារោ មត្តា អ-
 បរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានព្វា
 ឥមេ ធម្មា សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា អសញ្ញាជនិយា ។
 សញ្ញាជនសម្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តព្វា សញ្ញាជន-
 វិប្បយុត្តា សញ្ញាជនិយាតិបិ សញ្ញាជនវិប្បយុត្តា
 អសញ្ញាជនិយាតិបិ ។

សញ្ញាជនគោត្តកអត្តទ្វារ:

គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជន: តែមិនមែនជាសញ្ញាជន: តើដូច
ម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកសញ្ញាជន:ចេញ នេះពួកធម៌
គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជន: តែមិនមែនជាសញ្ញាជន: ។ ពួកធម៌
ប្រាសចាកសញ្ញាជន: មិនគប្បីពោលថា ជាសញ្ញាជន:ផង ប្រកប
ដោយសញ្ញាជន:ផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយសញ្ញាជន: តែមិន
មែនជាសញ្ញាជន:ផងឡើយ ។

---

[២២២] ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជន: តែជាប្រយោជន៍ដល់
សញ្ញាជន: តើដូចម្តេច ។ មោហ:ប្រកបដោយឧទ្ធច្ច: កុសលក្នុង
ភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់
នេះពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជន: តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជន: ។
ពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជន:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជន:ផង
តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សាមញ្ញផល ៤ ផង
និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកសញ្ញាជន:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់
សញ្ញាជន:ផង ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយសញ្ញាជន: មិនគប្បីពោលថា
ប្រាសចាកសញ្ញាជន: តែជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជន:ផង ថាប្រាស
ចាកសញ្ញាជន:ផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញាជន:ផងឡើយ ។

[៤២៥] កតមេ ធម្មា កត្តា ។ ចត្តាហោ កត្តា
អភិជ្ឈា កាយកត្តោ ព្យាទាទោ កាយកត្តោ សីល-
ពូតបរាមាសោ កាយកត្តោ ឥន្ទ្រិយាភិកិរិយោសោ កា-
យកត្តោ អភិជ្ឈា កាយកត្តោ អដ្ឋសុ លោកសហ-
កតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ព្យាទាទោ កាយ-
កត្តោ ភិក្ខុសុ ទោមនស្សសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ
ឧប្បជ្ជតិ សីលពូតបរាមាសោ កាយកត្តោ ច ឥន្ទ្រិ-
យាភិកិរិយោសោ កាយកត្តោ ច ចត្ថសុ ទិដ្ឋិកតសម្ប-
យុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ឥមេ ធម្មា កត្តា ។
កតមេ ធម្មា ទោ កត្តា ។ បេត្តា កត្តោ អវសេ-
សំ អកុសលំ ចត្ថសុ ភូមិសុ កុសលំ ចត្ថសុ ភូ-
មិសុ វិចារកោ តិសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច
និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ទោ កត្តា ។

[៤២៦] កតមេ ធម្មា កត្តនិយា ។ តិសុ
ភូមិសុ កុសលំ អកុសលំ តិសុ ភូមិសុ វិចារកោ
តិសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
ធម្មា កត្តនិយា ។ កតមេ ធម្មា អកត្តនិយា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ្ឌ

[៤២៥] ពួកធម៌ជាគន្លោះ (ធម៌ដោតក្រុងសត្វទុកក្នុងវដ្តៈ) តើ
 ដូចម្តេច ។ គន្លោះ ៤ គឺ អភិជ្ឈាកាយគន្លោះ ព្យាបាទកាយគន្លោះ សីល-
 ពូតបរាមាសកាយគន្លោះ ឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លោះ ឯអភិជ្ឈាកាយគន្លោះ
 តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ព្យាបាទកាយគន្លោះ
 តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស សីលពូតបរាមា-
 សកាយគន្លោះ និងឥទ្ធិសច្ចាភិនិវេសកាយគន្លោះ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤
 ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌ ជាគន្លោះ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាគន្លោះ
 តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកគន្លោះចេញ កុសលក្នុង
 ភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន
 នេះពួកធម៌មិនមែនជាគន្លោះ ។

[៤២៦] ពួកធម៌ដែលគន្លោះគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច ។
 កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិង
 អព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ដែលគន្លោះគប្បី
 ដោតក្រុង ។ ពួកធម៌ ដែលគន្លោះមិនគប្បីដោតក្រុង តើដូចម្តេច ។

គន្ថគោត្តកេ អត្ថទ្ធារោ

ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដ-
លានិ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា អកន្ថនិយា ។

[៤២៧] កតមេ ធម្មា កន្ថសម្បយុត្តា ។ ចត្តា-
រោ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា ចត្តារោ ទិដ្ឋិតត-
វិប្បយុត្តលោកសហគតា ចិត្តប្បាទា ឯត្តប្បដ្ឋំ លោកំ
បរេត្វា ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា ឯត្ត-
ប្បដ្ឋំ បដិយំ បរេត្វា ឥមេ ធម្មា កន្ថសម្បយុត្តា ។
កតមេ ធម្មា កន្ថវិប្បយុត្តា ។ ចត្វសុ ទិដ្ឋិតតវិប្ប-
យុត្តលោកសហគតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បន្នោ លោ-
កោ ទ្វីសុ ទោមនស្សសហគតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧ-
ប្បដ្ឋំ បដិយំ វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធ-
ចូសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ
ចត្វសុ ភូមីសុ វិទាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យា-
កតំ រូបញ្ច និព្វានញ ឥមេ ធម្មា កន្ថវិប្បយុត្តា ។

[៤២៨] កតមេ ធម្មា កន្ថា ចេវ កន្ថនិយា ច ។
តេវ កន្ថា កន្ថា ចេវ កន្ថនិយា ច ។ កតមេ ធម្មា
កន្ថនិយា ចេវ នោ ច កន្ថា ។ បរេត្វា កន្ថេ អវសេ-
សំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ

គន្ថគោច្ចកអត្ថទ្វារៈ

មគ្គ ២ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ២ ផង និព្វានផង នេះពួក
ធម៌ ដែលគន្ថៈមិនគប្បីដោតក្រុង ។

[៤២៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយគន្ថៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២
ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ
រៀរតែលោភៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយ
ទោមនស្ស រៀរតែបដិយៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ប្រកប
ដោយគន្ថៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ តើដូចម្តេច ។ លោភៈកើត
ក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោភៈ បដិយៈកើត
ក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិក្ខា
ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយា
និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្ថៈ ។

[៤២៨] ពួកធម៌ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុងផង តើ
ដូចម្តេច ។ គន្ថៈទាំងនោះឯង ជាគន្ថៈផង ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង
ផង ។ ពួកធម៌ដែលគន្ថៈគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្ថៈ តើដូច
ម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកគន្ថៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣

វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ រូបំ
ឥមេ ធម្មា កន្តនិយា ចេវ នោ ច កន្តា ។ អកន្ត-
និយា ធម្មា ន វត្តញ កន្តា ចេវ កន្តនិយា ចាតិ-
បិ កន្តនិយា ចេវ នោ ច កន្តាតិបិ ។

[៤២៩] កតមេ ធម្មា កន្តា ចេវ កន្តសម្ប-
យុត្តា ច ។ យត្ត ទិដ្ឋិ ច លោកោ ច ឯកតោ
ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា កន្តា ចេវ កន្តសម្បយុត្តា ច ។
កតមេ ធម្មា កន្តសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កន្តា ។
អដ្ឋ លោកសហកតា ចិត្តប្បាទា ទ្វេ នោមនស្សស-
ហកតា ចិត្តប្បាទា ឯត្តប្បន្នេ កន្តេ បមេត្វា ឥមេ
ធម្មា កន្តសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កន្តា ។ កន្តវិប្ប-
យុត្តា ធម្មា ន វត្តញ កន្តា ចេវ កន្តសម្បយុត្តា
ចាតិបិ កន្តសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កន្តាតិបិ ។

[៤៣០] កតមេ ធម្មា កន្តវិប្បយុត្តា កន្ត-
និយា ។ ចតុសុ ទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តលោកសហកតេសុ
ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បន្នោ លោកោ ទ្វីសុ នោមនស្ស-
សហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បន្នំ បដិយំ វិចិកិច្ចា-
សហកតោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធចូសហកតោ ចិត្តប្បាទោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណ្ឌ

វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះ
ពួកធម៌ដែលគន្លុះគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្លុះ ។ ពួកធម៌ដែលគន្លុះ
មិនគប្បីដោតក្រុង មិនគប្បីពោលថា ជាគន្លុះផង ដែលគន្លុះគប្បីដោត
ក្រុងផង ថា គន្លុះគប្បីដោតក្រុង តែមិនមែនជាគន្លុះផងឡើយ ។

[២២៩] ពួកធម៌ជាគន្លុះផង ប្រកបដោយគន្លុះផង តើដូច
ម្តេច ។ ទិដ្ឋិនិងលោកៈកើតឡើង ក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះ
ពួកធម៌ជាគន្លុះផង ប្រកបដោយគន្លុះផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយ
គន្លុះ តែមិនមែនជាគន្លុះ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយ
លោកៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស រៀរតែពួកគន្លុះដែល
កើតឡើងក្នុងទីនុះចេញ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្លុះ តែមិន
មែនជាគន្លុះ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ មិនគប្បីពោលថា ជាគន្លុះផង
ប្រកបដោយគន្លុះផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយគន្លុះ តែមិនមែនជាគន្លុះ
ផងឡើយ ។

[២៣០] ពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ តែគន្លុះគប្បីដោតក្រុង តើ
ដូចម្តេច ។ លោកៈកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកប
ដោយលោកៈ បដិយៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយ
ទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈ

នីវរណគោត្តកេ អត្តទ្វារោ

តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ
 ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា
 កន្តវិប្បយុត្តា កន្តនិយា ។ កតមេ ធម្មា កន្តវិប្ប-
 យុត្តា អកន្តនិយា ។ ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបន្នា
 ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា
 កន្តវិប្បយុត្តា អកន្តនិយា ។ កន្តសម្បយុត្តា ធម្មា
 ន វត្តញ្ច កន្តវិប្បយុត្តា កន្តនិយាតិបិ កន្តវិប្បយុត្តា
 អកន្តនិយាតិបិ ។

[៤៣០] កតមេ ធម្មា ឱយា ។ បេ ។ កតមេ
 ធម្មា យោកា ។ បេ ។ កតមេ ធម្មា នីវរណា ។ ឆ
 នីវរណានិ កាមច្ចន្ទនីវរណំ ព្យាចាននីវរណំ បីនមិ-
 ទ្ធនីវរណំ ឧទ្ធច្ចកុក្កុច្ចនីវរណំ វិចិត្តិច្ឆានីវរណំ អរិ-
 ដ្ឋានីវរណំ កាមច្ចន្ទនីវរណំ អដ្ឋសុ លោកសហក-
 តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ព្យាចាននីវរណំ ទ្វីសុ
 ទោមនស្សសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ បីន-
 មិទ្ធនីវរណំ សសដ្ឋារិកេសុ អកុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ
 ឧទ្ធច្ចនីវរណំ ឧទ្ធច្ចសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្ប-
 ជ្ជតិ កុក្កុច្ចនីវរណំ ទ្វីសុ ទោមនស្សសហកតេសុ

នីវរណគោត្តកអត្ថទ្វារ:

កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និង
 រូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកគន្លុះ តែគន្លុះគប្បីដោតក្រុង ។ ពួក
 ធម៌ប្រាសចាកគន្លុះផង ដែលគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុងផង តើដូចម្តេច ។
 មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួក
 ធម៌ប្រាសចាកគន្លុះផង ដែលគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុងផង ។ ពួកធម៌ប្រកប
 ដោយគន្លុះ មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកគន្លុះ តែគន្លុះគប្បីដោតក្រុង
 ផង ថា ប្រាសចាកគន្លុះផង ដែលគន្លុះមិនគប្បីដោតក្រុងផងឡើយ ។

---

[៤៣១] ពួកធម៌ជាឱយៈ (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យលង់នៅក្នុងវដ្តៈ)
 តើដូចម្តេច ។ បេ ។ ពួកធម៌ជាយោគៈ (ធម៌ញ៉ាំងសត្វឲ្យជាប់នៅក្នុងវដ្តៈ)
 តើដូចម្តេច ។ បេ ។ ពួកធម៌ជានីវរណៈ (ធម៌រារាំងចិត្តសត្វ) តើដូចម្តេច ។
 នីវរណៈ ៦ គឺ កាមច្ចន្ធនីវរណៈ ព្យាបាទនីវរណៈ បីនមិទ្ធនីវរណៈ ឧទ្ធុ-
 ច្ចកុក្កច្ចនីវរណៈ វិចិកិច្ចានីវរណៈ អវិជ្ជានីវរណៈ កាមច្ចន្ធនីវរណៈ កើត
 ក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយលោភៈ ព្យាបាទនីវរណៈ កើតក្នុង
 ចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស បីនមិទ្ធនីវរណៈ កើតក្នុងអកុ-
 សលជាសសង្ខារិកៈ ឧទ្ធុច្ចនីវរណៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ដែលប្រកបដោយ
 ឧទ្ធុច្ចៈ កុក្កច្ចនីវរណៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទោមនស្ស

ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ វិចិត្តិច្ឆាដីរណំ វិចិត្តិច្ឆា-
 សហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ អវិជ្ជាដីរណំ
 សព្វកុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ ឥមេ ធម្មា ដីរណា ។
 កតមេ ធម្មា នោ ដីរណា ។ បរេត្វា ដីរណោ
 អវសេសំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ ចត្វុ-
 សុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ
 រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា នោ ដីរណា ។

[៤៣២] កតមេ ធម្មា ដីរណិយា ។ តីសុ
 ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចាកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា
 ដីរណិយា ។ កតមេ ធម្មា អដីរណិយា ។ ច-
 ត្តារោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ
 និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អដីរណិយា ។

[៤៣៣] កតមេ ធម្មា ដីរណាសម្បយុត្តា ។ ទ្វានស
 អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា ដីរណាសម្បយុត្តា ។
 កតមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ
 ចត្វុសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យា-
 កតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

វិចិត្តានីវរណៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ដែលប្រកបដោយវិចិត្តា អវិជ្ជា-
នីវរណៈ កើតឡើងក្នុងអកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជានីវរណៈ ។
ពួកធម៌មិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរ
តែពួកនីវរណៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិង
អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជានីវរណៈ ។

[២៣២] ពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ កុ-
សលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុង
ភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ។
ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអប-
រិយាបន្ទៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនជាប្រ-
យោជន៍ដល់នីវរណៈ ។

[២៣៣] ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទ ជាអកុសល ១២ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ ។ ពួកធម៌
ប្រាសចាកនីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ
៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ ប្រាស
ចាកនីវរណៈ ។

នីវរណគោត្តកេ អត្តទ្វារោ

[៤៣៤] កតមេ ធម្មា នីវរណា ចេវ នីវរណិយា
 ច ។ តានេវ នីវរណានិ នីវរណា ចេវ នីវរណិយា ច ។
 កតមេ ធម្មា នីវរណិយា ចេវ នោ ច នីវរណា ។
 បមេត្វា នីវរណោ អវសេសំ អកុសលំ តីសុ ភូមិសុ
 កុសលំ តីសុ ភូមិសុ វិចារកោ តីសុ ភូមិសុ កិរិយា-
 ព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា នីវរណិយា ចេវ
 នោ ច នីវរណា ។ អនីវរណិយា ធម្មា ន វត្តញ្ច
 នីវរណា ចេវ នីវរណិយា ចាតិមិ នីវរណិយា ចេវ
 នោ ច នីវរណាតិមិ ។

[៤៣៥] កតមេ ធម្មា នីវរណា ចេវ នីវរណា-
 សម្មយុត្តា ច ។ យត្ត ទ្វេ តីណិ នីវរណានិ ឯ-
 កតោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា នីវរណា ចេវ នីវរ-
 ណាសម្មយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា នីវរណាសម្ម-
 យុត្តា ចេវ នោ ច នីវរណា ។ បមេត្វា នីវរណោ
 អវសេសំ អកុសលំ ឥមេ ធម្មា នីវរណាសម្មយុត្តា
 ចេវ នោ ច នីវរណា ។ នីវរណាវិប្បយុត្តា ធម្មា
 ន វត្តញ្ច នីវរណា ចេវ នីវរណាសម្មយុត្តា ចាតិមិ
 នីវរណាសម្មយុត្តា ចេវ នោ ច នីវរណាតិមិ ។

នីវរណគោត្តកអត្ថទ្វារៈ

[២៣២] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច ។ នីវរណៈទាំងនោះឯង ជានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ ដល់នីវរណៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិន មែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកនីវរ- ណៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរ- ណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ ។ ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ មិនគប្បីពោលថា ជានីវរណៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ថា គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈផងឡើយ ។

[២៣៥] ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង តើ ដូចម្តេច ។ នីវរណៈ ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណា នេះ ពួកធម៌ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែ ប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសល ក្រៅពីនេះ រៀរតែពួកនីវរណៈចេញ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែប្រកបដោយ នីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ មិនគប្បី ពោលថា ជានីវរណៈផង ប្រកបដោយនីវរណៈផង ថា គ្រាន់តែ ប្រកបដោយនីវរណៈ តែមិនមែនជានីវរណៈផងឡើយ ។

[៤៣៦] កតមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា ដីរណាវិប្បយុត្តា វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា ដីរណាវិប្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា អដីរណាវិប្បយុត្តា ។ ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញុដលានិ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ដីរណាវិប្បយុត្តា អដីរណាវិប្បយុត្តា ។ ដីរណាសម្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ច ដីរណាវិប្បយុត្តា ដីរណាវិប្បយុត្តា អដីរណាវិប្បយុត្តា ។

[៤៣៧] កតមេ ធម្មា បរាមាសា ។ ទិដ្ឋិបរាមាសោ ចត្វុសុ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តេសុ ចិត្តប្បានេសុ ឧប្បជ្ជតិ ឥមេ ធម្មា បរាមាសា ។ កតមេ ធម្មា នោ បរាមាសា ។ បរេត្វា បរាមាសំ អវសេសំ អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ កុសលំ ចត្វុសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា នោ បរាមាសា ។

[៤៣៨] កតមេ ធម្មា បរាមជ្ជា ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៣៦] ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិង អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិនជា ប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិន ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយនីវរណៈ មិនគប្បី ពោលថា ប្រាសចាកនីវរណៈ តែជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ថា ប្រាសចាកនីវរណៈផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផងឡើយ ។

[២៣៧] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈ (ប្រកាន់ខុស) តើដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិបរាមាសៈ តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ នេះពួក ធម៌ជាបរាមាសៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ អ- កុសលក្រៅពីនេះ រៀបតែបរាមាសៈចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុង ភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិន មែនជាបរាមាសៈ ។

[២៣៨] ពួកធម៌ ដែលបរាមាសៈស្តាបអង្រែល តើដូចម្តេច ។ កុសល និងអកុសល ក្នុងភូមិ ៣ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា និង

បរាមាសគោត្តកេ អត្តទ្ធារោ

តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ រូបំ ឥមេ ធម្មា
បរាមជ្ជា ។ កតមេ ធម្មា អបរាមជ្ជា ។ ចត្តារោ
មត្តា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វា-
នញ ឥមេ ធម្មា អបរាមជ្ជា ។

[៤៣៩] កតមេ ធម្មា បរាមាសសម្បយុត្តា ។
ចត្តារោ ទិដ្ឋិតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា ឯត្តប្បន្នំ បរា-
មាសំ បរេត្វា ឥមេ ធម្មា បរាមាសសម្បយុត្តា ។
កតមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិត-
តវិប្បយុត្តលោកសហកតា ចិត្តប្បាទា ទ្វេ ទោមន-
ស្សសហកតា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ ចិត្ត-
ប្បាទោ ឧទ្ធច្ចសហកតោ ចិត្តប្បាទោ ចត្តសុ ភូមីសុ
កុសលំ ចត្តសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិ-
រិយាព្យាកតំ រូបញ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា បរាមាស-
វិប្បយុត្តា ។ បរាមាសោ ន វត្តញោ បរាមាសសម្ប-
យុត្តោតិបិ បរាមាសវិប្បយុត្តោតិបិ ។

[៤៤០] កតមេ ធម្មា បរាមាសា ចេវ បរាមជ្ជា
ច ។ សោ ឯវ បរាមាសោ បរាមាសោ ចេវ បរា-
មជ្ជា ច ។ កតមេ ធម្មា បរាមជ្ជា ចេវ ទោ ច
បរាមាសា ។ បរេត្វា បរាមាសំ អវសេសំ អកុសលំ

បរាមាសគោត្តកអត្ថទ្វារៈ

អព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ដែលបរាមាសៈ
ស្ទាបអង្កែល ។ ពួកធម៌ដែលបរាមាសៈមិនស្ទាបអង្កែល តើដូចម្តេច ។
មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួក
ធម៌ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្កែល ។

[២៣៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ វៀរតែបរាមាសៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ
នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបរាមាសៈ ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ តើ
ដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោកៈ ចិត្ត-
ប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិកិត្តា ចិត្ត-
ប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិង
អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ ។
បរាមាសៈ មិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយបរាមាសៈផង ថា ប្រាស
ចាកបរាមាសៈផងឡើយ ។

[២៤០] ពួកធម៌ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្កែលផង
តើដូចម្តេច ។ បរាមាសៈនោះឯង ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈ
ស្ទាបអង្កែលផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល តែមិនមែន
ជាបរាមាសៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ វៀរតែបរាមាសៈចេញ

តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា បរាមជ្ជា ចេវ នោ ច បរាមាសា ។ អបរាម-
 ជ្ជា ធម្មា ន វត្តញ្ច បរាមាសា ចេវ បរាមជ្ជា ចា-
 តិបិ បរាមជ្ជា ចេវ នោ ច បរាមាសាតិបិ ។

[៤៤០] កតមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា បរា-
 មជ្ជា ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តលោកសហគតា
 ចិត្តប្បាទា ទ្វេ នោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាទា វិចិ-
 កិច្ចាសហគតោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធចូសហគតោ ចិត្ត-
 ប្បាទោ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា បរាមជ្ជា ។ កតមេ ធម្មា
 បរាមាសវិប្បយុត្តា អបរាមជ្ជា ។ ចត្តារោ មក្កា
 អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញុផលានិ និព្វានញ្ច
 ឥមេ ធម្មា បរាមាសវិប្បយុត្តា អបរាមជ្ជា ។ បរា-
 មាសា ច បរាមាសសម្បយុត្តា ច ធម្មា ន វត្តញ្ច
 បរាមាសវិប្បយុត្តា បរាមជ្ជាតិបិ បរាមាសវិប្បយុត្តា
 អបរាមជ្ជាតិបិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្គណិ

កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣
និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ គ្រាន់តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល តែមិនមែន
ជាបរាមាសៈ ។ ពួកធម៌ ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្កែល មិន
គប្បីពោលថា ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈស្ទាបអង្កែលផង ថា
គ្រាន់តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល តែមិនមែនជាបរាមាសៈផងឡើយ ។

[២២១] ពួកធម៌ប្រាសចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល
តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែប្រកបដោយលោកៈ ចិត្ត-
ប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិត្រិច្ឆា ចិត្ត-
ប្បាទ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយា
និងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ប្រាសចាក
បរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែល ។ ពួកធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ
ផង ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្កែលផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤
ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាស
ចាកបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្កែលផង ។ ពួកធម៌ជា
បរាមាសៈផង ប្រកបដោយបរាមាសៈផង មិនគប្បីពោលថា ប្រាស
ចាកបរាមាសៈ តែបរាមាសៈស្ទាបអង្កែលផង ថា ប្រាសចាកបរាមាសៈ
ផង ដែលបរាមាសៈមិនបានស្ទាបអង្កែលផងឡើយ ។

មហានិទ្ទេស អត្ថបទ

[៤៤២] កតមេ ធម្មា សារម្មណា ។ ចតុស្ក
ក្វមីសុ កុសលំ អកុសលំ ចតុស្ក ក្វមីសុ វិចារកោ
តីសុ ក្វមីសុ កិរិយាព្យាកតំ ឥមេ ធម្មា សារម្ម-
ណា ។ កតមេ ធម្មា អនារម្មណា ។ រូបញ្ច និព្វា-
នញ្ច ឥមេ ធម្មា អនារម្មណា ។

[៤៤៣] កតមេ ធម្មា ចិត្តា ។ ចក្កុវិញ្ញាណំ
សោតវិញ្ញាណំ យានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញា-
ណំ មនោធាតុ មនោវិញ្ញាណាធាតុ ឥមេ ធម្មា ចិត្តា ។
កតមេ ធម្មា ដោ ចិត្តា ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ
សង្ការក្ខន្ទោ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ដោ ចិត្តា ។

[៤៤៤] កតមេ ធម្មា ចេតសិកា ។ វេទនាខ-
ន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ការក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចេតសិ-
កា ។ កតមេ ធម្មា អចេតសិកា ។ ចិត្តញ្ច រូប-
ញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អចេតសិកា ។

[៤៤៥] កតមេ ធម្មា ចិត្តសម្បយុត្តា ។ វេទ-
នាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ការក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចិត្ត-
សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ។ រូប-
ញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ចិត្តវិប្បយុត្តា ។ ចិត្តំ ន
វត្តព្វំ ចិត្តេន សម្បយុត្តនិបិ ចិត្តេន វិប្បយុត្តនិបិ ។

មហានុរុកអត្តទ្វារៈ

[២២២] ពួកធម៌ប្រកបដោយអារម្មណ៍ តើដូចម្តេច ។ កុសល
និងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣
នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ។ ពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍ តើដូច
ម្តេច ។ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមានអារម្មណ៍ ។

[២២៣] ពួកធម៌ជាចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ សោត-
វិញ្ញាណ យានវិញ្ញាណ ជិវ្ហាវិញ្ញាណ កាយវិញ្ញាណ មនោធាតុ
មនោវិញ្ញាណធាតុ នេះពួកធម៌ជាចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនមែនជាចិត្ត តើដូច
ម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌
មិនមែនជាចិត្ត ។

[២២៤] ពួកធម៌ជាចេតសិក តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ
សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ជាចេតសិក ។ ពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក តើដូច
ម្តេច ។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនមែនជាចេតសិក ។

[២២៥] ពួកធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ
សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌ប្រាស
ចាកចិត្ត តើដូចម្តេច ។ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកចិត្ត ។ ចិត្ត
មិនគប្បីពោលថា ប្រកបដោយចិត្តផង ថាប្រាសចាកចិត្តផងឡើយ ។

[៤៤៦] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋា ។ វេទនា-
 ខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំ-
 សដ្ឋា ។ កតមេ ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ។ រូបញ្ច និ-
 ព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ចិត្តវិសំសដ្ឋា ។ ចិត្តំ ន វត្តព្វំ
 ចិត្តេន សំសដ្ឋន្តិមិ ចិត្តេន វិសំសដ្ឋន្តិមិ ។

[៤៤៧] កតមេ ធម្មា ចិត្តសមុដ្ឋានា ។ វេទ-
 នាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ កាយវិញ្ញត្តិ
 វចីវិញ្ញត្តិ យំ វា បនញ្ញម្បិ អត្តិ រូបំ ចិត្តជំ ចិត្តហេ-
 តុកំ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបាយតនំ សទ្ទាយតនំ កណ្តាយ-
 តនំ វសាយតនំ ដោដ្ឋញ្ញាយតនំ អាកាសនាតុ អា-
 ចោនាតុ រូបស្ស លហុតា រូបស្ស មុទុតា រូបស្ស
 កម្មញ្ញតា រូបស្ស ឧបចយោ រូបស្ស សន្តតិ កត-
 ឡីកាហោ អាហារោ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសមុដ្ឋានា ។

កតមេ ធម្មា នោ ចិត្តសមុដ្ឋានា ។ ចិត្តញ្ច អវសេ-
 សញ្ច រូបំ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តសមុដ្ឋានា ។

[៤៤៨] កតមេ ធម្មា ចិត្តសហភុនោ ។
 វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ កាយ-
 វិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ ឥមេ ធម្មា ចិត្តសហភុនោ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៤៤៦] ពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ។ ចិត្តមិនគប្បីពោលថា ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្តផង ថា មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្តផងឡើយ ។

[៤៤៧] ពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ ឬរូបដទៃណាមួយ គឺរូបកើតអំពីចិត្ត មានចិត្តជាហេតុ តាំងឡើងដោយចិត្ត រូបាយតនៈ សទ្ធាយតនៈ គន្ធាយតនៈ វសាយតនៈ ផោដ្ឋញ្ញាយតនៈ អាកាសធាតុ អាបោធាតុ ភាពនៃរូបស្រាល ភាពនៃរូបទន់ភ្លន់ ភាពនៃរូបគួរដល់ការងារ ការចម្រើននៃរូប ការកើតតៗនៃរូប អាហារដែលធ្វើជាពិន្ទុត នេះពួកធម៌តាំងឡើងដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ។

[៤៤៨] ពួកធម៌កើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វិចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ។ ពួកធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។

មហានិទ្ទេស អត្ថបទ

កតមេ ធម្មា នោ ចិត្តសហភុនោ ។ ចិត្តញ អវសេសញ
រូបំ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តសហភុនោ ។

[៤៤៩] កតមេ ធម្មា ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។ វេទ-
នាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ កាយវិញ្ញត្តិ វចិ-
ញ្ញត្តិ ឥមេ ធម្មា ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។ កតមេ ធម្មា
នោ ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។ ចិត្តញ អវសេសញ រូបំ
និព្វានញ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តានុបរិវត្តិនោ ។

[៤៥០] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ។
វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ ឥមេ ធម្មា
ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ។ កតមេ ធម្មា នោ ចិត្តសំ-
សដ្ឋសមុដ្ឋានា ចិត្តញ រូបញ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា
នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានា ។

[៤៥១] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានស-
ហភុនោ ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ
ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុនោ ។ កត-
មេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុនោ ចិត្ត-
ញ រូបញ និព្វានញ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋ-
សមុដ្ឋានសហភុនោ ។

មហានុរទុកអត្ថទ្វារៈ

ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។

[២៤៩] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ កាយវិញ្ញត្តិ វចីវិញ្ញត្តិ នេះពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបក្រៅពីនេះផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។

[២៥០] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ច្រឡកច្រឡំទាំងតាំងឡើងដោយចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ មិនច្រឡកច្រឡំមិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ។

[២៥១] ពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ច្រឡកច្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។ ពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡកច្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ។

[៤៥២] កតមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាណនុបរិ-
 វត្តិនោ ។ វេទនាខន្ទោ សញ្ញាខន្ទោ សង្ខារក្ខន្ទោ
 ឥមេ ធម្មា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាណនុបរិវត្តិនោ ។ កត-
 មេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាណនុបរិវត្តិនោ ។
 ចិត្តញ រូបញ ជិញ្ចានញ ឥមេ ធម្មា នោ ចិត្តសំសដ្ឋ-
 សមុដ្ឋាណនុបរិវត្តិនោ ។

[៤៥៣] កតមេ ធម្មា អដ្ឋត្តិកា ។ ចក្ខាយ-
 តនំ ។ បេ ។ មនាយតនំ ឥមេ ធម្មា អដ្ឋត្តិកា ។
 កតមេ ធម្មា ពាហិរា ។ រូបាយតនំ ។ បេ ។
 ធម្មាយតនំ ឥមេ ធម្មា ពាហិរា ។

[៤៥៤] កតមេ ធម្មា ឧចាទា ។ ចក្ខាយតនំ
 ។ បេ ។ កតត្ថិកាវោ អាហារាវោ ឥមេ ធម្មា ឧចា-
 ទា ។ កតមេ ធម្មា នោ ឧចាទា ។ កតមេ ធម្មា នោ
 ឧចាទា ។ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ ចត្វសុ
 ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ ចត្តារា
 ច មហាក្ខតា ជិញ្ចានញ ឥមេ ធម្មា នោ ឧចាទា ។

[៤៥៥] កតមេ ធម្មា ឧចាទិដ្ឋា ។ តីសុ
 ភូមីសុ វិចារកោ យញ រូបំ កម្មស្ស កតត្តា ឥមេ
 ធម្មា ឧចាទិដ្ឋា ។ កតមេ ធម្មា អនុចាទិដ្ឋា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៥២] ពួកធម៌ច្រឡូកច្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ នេះពួកធម៌ ច្រឡូក ច្រឡំទាំងតាំងឡើងទាំងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។ ពួកធម៌ មិនច្រឡូកច្រឡំ មិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត តើដូចម្តេច ។ ចិត្តផង រូបផង និព្វាន ផង នេះពួកធម៌មិនច្រឡូកច្រឡំមិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ។

[២៥៣] ពួកធម៌ជាខាងក្នុង តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុយតនៈ ។ វេ ។ មនាយតនៈ នេះពួកធម៌ ជាខាងក្នុង ។ ពួកធម៌ ជាខាងក្រៅ តើដូច ម្តេច ។ រូបាយតនៈ ។ វេ ។ ធម្មាយតនៈ នេះពួកធម៌ជាខាងក្រៅ ។

[២៥៤] ពួកធម៌ជាឧបាទា (ឧបាទារូប) តើដូចម្តេច ។ ចក្ខុ- យតនៈ ។ វេ ។ កតទ្ធិង្គារាហារ នេះពួកធម៌ជាឧបាទា ។ ពួកធម៌ មិនមែនជាឧបាទា តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាក ក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ មហាកូតរូប ៤ និងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទា ។

[២៥៥] ពួកធម៌ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហា ជាដើមកាន់យកហើយ តើដូចម្តេច ។ វិបាក ក្នុងភូមិ ៣ និងរូប ដែលជាកម្មស្សរកតត្តា នេះពួកធម៌ មានកម្មប្រកបដោយកិលេស មាន តណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ។ ពួកធម៌ មិនមានកម្មប្រកបដោយ កិលេស មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ តើដូចម្តេច ។

ឧបាទានគោត្តកេ អត្តទ្ធារោ

តីសុ ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ
កិរិយាព្យាកតំ យញ្ច រូបំ ន កម្មស្ស កតត្តា
ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញ-
ផលានិ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អនុចាទិដ្ឋា ។

[៤៥៦] កតមេ ធម្មា ឧចាទាណា ។ ចត្តារិ ឧចា-
ទាណានិ កាមុចាទានំ ទិដ្ឋចាទានំ សីលព្វតុចាទានំ
អត្តវាទុចាទានំ កាមុចាទានំ អដ្ឋសុ លោកសហក-
តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋចាទានញ្ច សីល-
ព្វតុចាទានញ្ច អត្តវាទុចាទានញ្ច ចត្វសុ ទិដ្ឋិតត-
សម្បយុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា
ឧចាទាណា ។ កតមេ ធម្មា ទោ ឧចាទាណា ។ បឃេ-
ត្វា ឧចាទានេ អរិសេសំ អកុសលំ ចត្វសុ ភូមីសុ
កុសលំ ចត្វសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ
កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ទោ
ឧចាទាណា ។

[៤៥៧] កតមេ ធម្មា ឧចាទានិយា ។ តីសុ ភូមីសុ
កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ
កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា ឧចាទានិយា ។

ឧបាទានគោត្តកអត្ថទ្វារៈ

កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូប
ដែលមិនមែនជាកម្មស្សកតត្តាផង មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ទៈផង សាមញ្ញ-
ផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ មិនមានកម្មប្រកបដោយកិលេស
មានតណ្ហាជាដើមកាន់យកហើយ ។

[២៥៦] ពួកធម៌ជាឧបាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) តើដូចម្តេច ។
ឧបាទាន ៤ គឺ កាមុបាទាន ទិដ្ឋុបាទាន សីលពូតុបាទាន អត្តវាទុបា-
ទាន ឯកាមុបាទាន តែងកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកបដោយលោភៈ
ទិដ្ឋុបាទាន សីលពូតុបាទាន និងអត្តវាទុបាទាន តែងកើតក្នុងចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ នេះពួកធម៌ ជាឧបាទាន ។ ពួកធម៌មិន
មែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែឧបាទាន
ចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ
៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាឧបាទាន ។

[២៥៧] ពួកធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។
កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត
ក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។

កតមេ ធម្មា អនុចាណនិយា ។ ចត្តារោ មត្តា
អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ
សមេ ធម្មា អនុចាណនិយា ។

[៤៥៨] កតមេ ធម្មា ឧចាណនសម្បយុត្តា ។
ចត្តារោ ទិដ្ឋិតសម្បយុត្តលោកសហគតា ចិត្តប្បាណ
ចត្តារោ ទិដ្ឋិតវិប្បយុត្តលោកសហគតា ចិត្តប្បាណ
ឯត្តប្បដ្ឋំ លោកំ បរេត្វា សមេ ធម្មា ឧចាណន-
សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា ឧចាណនវិប្បយុត្តា ។
ចត្តសុ ទិដ្ឋិតវិប្បយុត្តលោកសហគតេសុ ចិត្តប្បា-
នេសុ ឧប្បដ្ឋោ លោកោ ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា
ចិត្តប្បាណ វិចិកិច្ចាសហគតោ ចិត្តប្បាណោ ឧទ្ធច្ច-
សហគតោ ចិត្តប្បាណោ ចត្តសុ ភូមីសុ កុសលំ
ចត្តសុ ភូមីសុ វិចាភោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាក-
តំ រូបញ្ច និព្វានញ សមេ ធម្មា ឧចាណនវិប្បយុត្តា ។

[៤៥៩] កតមេ ធម្មា ឧចាណនា ចេវ ឧចាណ-
និយា ច ។ តានេវ ឧចាណនានិ ឧចាណនា ចេវ ឧ-
ចាណនិយា ច ។ កតមេ ធម្មា ឧចាណនិយា ចេវ
នោ ច ឧចាណនា ។ បរេត្វា ឧចាណនេ អវសេសំ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ពួកធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជា
អបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ មិន
ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។

[៤៥៨] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ទាំងប្រកបដោយលោកៈ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាស
ចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោកៈ វៀរតែលោកៈដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំ៖
ចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបា-
ទាន តើដូចម្តេច ។ លោកៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ
តែប្រកបដោយលោកៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទ
ប្រកបដោយវិចិត្រា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្នៈ កុសល ក្នុងភូមិ ៤
វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួក
ធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន ។

[៤៥៩] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើ
ដូចម្តេច ។ ឧបាទានទាំងនោះឯង ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់
ឧបាទានផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែន
ជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ វៀរតែឧបាទានចេញ

ឧបាទានគោត្តកេ អត្តទ្ធារោ

អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចា-
កោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
ធម្មា ឧបាទានិយា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។ អនុបា-
ទានិយា ធម្មា ន វត្តញ្ច ឧបាទានា ចេវ ឧបាទានិយា
ចាតិបិ ឧបាទានិយា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានាតិបិ ។

[៤៦០] កតមេ ធម្មា ឧបាទានា ចេវ ឧបា-
ទានសម្បយុត្តា ច ។ យត្ត ទិដ្ឋិ ច លោកោ ច ឯ-
កតោ ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា ឧបាទានា ចេវ ឧបា-
ទានសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា ឧបាទានសម្ប-
យុត្តា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។ អដ្ឋ លោកសហ-
កតា ចិត្តប្បាទា ឯត្តប្បន្នេ ឧបាទានេ បមេត្វា ឥមេ
ធម្មា ឧបាទានសម្បយុត្តា ចេវ ឆោ ច ឧបាទានា ។
ឧបាទានវិប្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ច ឧបាទានា ចេវ
ឧបាទានសម្បយុត្តា ចាតិបិ ឧបាទានសម្បយុត្តា ចេវ
ឆោ ច ឧបាទានាតិបិ ។

[៤៦១] កតមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា
ឧបាទានិយា ។ ចតុសុ ទិដ្ឋិកតវិប្បយុត្តលោ-
កសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បន្នោ លោ-
កោ ទ្វេ ទោមនស្សសហកតា ចិត្តប្បាទា

ឧបាទានគោត្តកអត្ថទ្ធារៈ

កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣
និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិន
មែនជាឧបាទាន ។ ពួកធម៌មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន មិនគប្បី
ពោលថា ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ថា គ្រាន់
តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទានផងឡើយ ។

[២៦០] ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង តើ
ដូចម្តេច ។ ទិដ្ឋិនិងលោកៈ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងពួកធម៌ណា នេះ
ពួកធម៌ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែ
ប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ
៨ ប្រកបដោយលោកៈ រៀរតែឧបាទានដែលកើតក្នុងទីនុះចេញ នេះ
ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន ។ ពួកធម៌
ប្រាសចាកឧបាទាន មិនគប្បីពោលថា ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយ
ឧបាទានផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយឧបាទាន តែមិនមែនជាឧបាទាន
ផងឡើយ ។

[២៦១] ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា-
ទាន តើដូចម្តេច ។ លោកៈកើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិតែ
ប្រកបដោយលោកៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស ចិត្តប្បាទ

វិចិត្តិក្ខាសហគតោ ចិត្តុប្បាទោ ឧទ្ធចូសហគតោ ចិត្តុ-
 ប្បាទោ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចា-
 កោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ
 ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា ឧបាទានិយា ។ កតមេ
 ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា អនុបាទានិយា ។ ចត្តារោ
 មត្តា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វា-
 នញ្ច ឥមេ ធម្មា ឧបាទានវិប្បយុត្តា អនុបាទានិ-
 យា ។ ឧបាទានសម្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ច ឧបា-
 ទានវិប្បយុត្តា ឧបាទានិយាតិបិ ឧបាទានវិប្បយុត្តា
 អនុបាទានិយាតិបិ ។

---

[៤៦២] កតមេ ធម្មា កិលេសា ។ ទស
 កិលេសវត្ថុនិ លោកោ ទោសោ មោហោ មាណា
 ទិដ្ឋិ វិចិត្តិក្ខា ដីនំ ឧទ្ធចំ អហិរិកំ អនោត្តប្បំ
 លោកោ អដ្ឋសុ លោកសហគតេសុ ចិត្តុប្បាទេសុ
 ឧប្បជ្ជតិ ទោសោ ទ្វីសុ ទោមនស្សសហគតេសុ
 ចិត្តុប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ មោហោ សព្វាកុសលេសុ
 ឧប្បជ្ជតិ មាណោ ចត្វសុ ទិដ្ឋិតតិវិប្បយុត្តលោក-
 សហគតេសុ ចិត្តុប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ចត្វសុ

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ប្រកបដោយវិចិត្រវិចារិក្ខា ចិត្តប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣
 វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះ
 ពួកធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ។ ពួកធម៌
 ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង តើដូចម្តេច ។
 មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះ
 ពួកធម៌ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ។
 ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបាទាន មិនគប្បីពោលថា ប្រាសចាកឧបាទាន
 តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ថា ប្រាសចាកឧបាទានផង មិនជា
 ប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផងឡើយ ។

---

[៤៦២] ពួកធម៌ជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ កិលេសវត្ថុ ១០
 គឺ លោភៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ វិចិត្រវិចារិក្ខា បីនៈ ឧទ្ធច្ចៈ
 អហិរិកៈ អនោត្តប្បៈ ឯលោភៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៨ ដែលប្រកប
 ដោយលោភៈ ទោសៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ២ ដែលប្រកបដោយទោ-
 មនស្ស មោហៈ កើតក្នុងអកុសលទាំងអស់ មានៈ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤
 ដែលប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ទិដ្ឋិ កើតក្នុងចិត្តប្បាទ ៤

កិលេសគោត្តកេ អត្តទ្វារោ

ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ វិចិ-
 កិច្ចា វិចិកិច្ចាសហកតេសុ ចិត្តប្បាទេសុ ឧប្បជ្ជតិ
 ដំនំ សសង្ហារិកេសុ អកុសលេសុ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធ-
 ចូញា អហិរិកញ្ចា អនោត្តប្បញ្ចា សញ្ញាកុសលេសុ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ឥមេ ធម្មា កិលេសា ។ កតមេ ធម្មា
 នោ កិលេសា ។ បបេត្វា កិលេសេ អវសេសំ
 អកុសលំ ចត្វុសុ ភូមិសុ កុសលំ ចត្វុសុ ភូមិសុ
 វិចារកោ តីសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ចា និព្វា-
 នញ្ចា ឥមេ ធម្មា នោ កិលេសា ។

[៤៦៣] កតមេ ធម្មា សង្កិលេសិកា ។ តីសុ
 ភូមិសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមិសុ វិចារកោ
 តីសុ ភូមិសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ចា រូបំ ឥមេ ធម្មា
 សង្កិលេសិកា ។ កតមេ ធម្មា អសង្កិលេសិកា ។
 ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញុដលានិ
 និព្វានញ្ចា ឥមេ ធម្មា អសង្កិលេសិកា ។

[៤៦៤] កតមេ ធម្មា សង្កិលិដ្ឋា ។ ទ្វានស
 អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សង្កិលិដ្ឋា ។ កត-
 មេ ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋា ។ ចត្វុសុ ភូមិសុ កុសលំ

កិលេសគោត្តកអត្តទារ:

ដែលប្រកបដោយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា កើតក្នុងចិត្តប្បាទដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ចា
 បីន: កើតក្នុងអកុសល ជាសសង្ខារិក ឧទ្ធច្ច: អហិរិក: និងអនោត្ត-
 ប្ប: កើតក្នុងអកុសលទាំងអស់ នេះពួកធម៌ ជាកិលេស ។ ពួកធម៌
 មិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែពួក
 កិលេសចេញ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត
 ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជាកិលេស ។

[៤៦៣] ពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ កុសល
 និងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣
 និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌មិនគួរ
 ដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្ន:ផង សា-
 មញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។

[៤៦៤] ពួកធម៌ ដែលសៅហ្មងហើយ តើដូចម្តេច ។
 អកុសលចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ ដែលសៅហ្មងហើយ ។ ពួក
 ធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងហើយ តើដូចម្តេច ។ កុសល ក្នុងភូមិ ៤

ចតុសុ ក្ខមីសុ វិចារោ តីសុ ក្ខមីសុ កិរិយាព្យា-
កតំ រូបញ្ច ទិព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អសង្កិលិដ្ឋា ។

[៤៦៥] កតមេ ធម្មា កិលេសសម្បយុត្តា ។

ទ្វាទស អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា កិលេស-
សម្បយុត្តា ។ កតមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា ។

ចតុសុ ក្ខមីសុ កុសលំ ចតុសុ ក្ខមីសុ វិចារោ
តីសុ ក្ខមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ទិព្វានញ្ច
ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា ។

[៤៦៦] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ សង្កិ-
លេសិកា ច ។ តេវ កិលេសា កិលេសា ចេវ
សង្កិលេសិកា ច ។ កតមេ ធម្មា សង្កិលេសិកា
ចេវ នោ ច កិលេសា ។ បមេត្វា កិលេសេ
អវសេសំ អកុសលំ តីសុ ក្ខមីសុ កុសលំ តីសុ
ក្ខមីសុ វិចារោ តីសុ ក្ខមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វ-
ញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា សង្កិលេសិកា ចេវ នោ ច
កិលេសា ។ អសង្កិលេសិកា ធម្មា ន វត្តញ្ចា កិ-
លេសា ចេវ សង្កិលេសិកា ចាតិបិ សង្កិលេសិកា
ចេវ នោ ច កិលេសាតិបិ ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌
ដែលមិនសៅហ្មងហើយ ។

[២៦៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស តើដូចម្តេច ។ អកុសល-
ចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ ប្រកបដោយកិលេស ។ ពួកធម៌ប្រាសចាក
កិលេស តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយា
និងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស ។

[២៦៦] ពួកធម៌ ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង
តើដូចម្តេច ។ កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តី
សៅហ្មងផង ។ ពួកធម៌ គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែមិនមែន
ជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ
កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និង
រូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តែមិនមែនជា
កិលេស ។ ពួកធម៌មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង មិនគប្បីពោលថា ជា
កិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ថា គ្រាន់តែគួរដល់សេចក្តី
សៅហ្មង តែមិនមែនជាកិលេសផងឡើយ ។

កិលេសគោត្តកេ អត្តទ្ធារោ

[៤៦៧] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ សន្តិ-
 លិដ្ឋា ច ។ តេវ កិលេសា កិលេសា ចេវ ស-
 ន្តិលិដ្ឋា ច ។ កតមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋា ចេវ នោ ច
 កិលេសា ។ បរេត្វា កិលេសេ អវសេសំ អកុសលំ
 តមេ ធម្មា សន្តិលិដ្ឋា ចេវ នោ ច កិលេសា ។
 អសន្តិលិដ្ឋា ធម្មា ន វត្តញ្ច កិលេសា ចេវ សន្តិលិ-
 ដ្ឋា ចាតិបិ សន្តិលិដ្ឋា ចេវ នោ ច កិលេសាតិបិ ។

[៤៦៨] កតមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ កិលេ-
 សសម្បយុត្តា ច ។ យត្ត ទ្វេ តយោ កិលេសា
 ឯកតោ ឧប្បជ្ជន្តិ តមេ ធម្មា កិលេសា ចេវ កិ-
 លេសសម្បយុត្តា ច ។ កតមេ ធម្មា កិលេស-
 សម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កិលេសា ។ បរេត្វា
 កិលេសេ អវសេសំ អកុសលំ តមេ ធម្មា កិលេ-
 សសម្បយុត្តា ចេវ នោ ច កិលេសា ។ កិលេ-
 សវិប្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ច កិលេសា ចេវ កិ-
 លេសសម្បយុត្តា ចាតិបិ កិលេសសម្បយុត្តា ចេវ
 នោ ច កិលេសាតិបិ ។

កិលេសគោត្តកអត្តទ្វារ:

[២៦៧] ពួកធម៌ ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង តើដូចម្តេច ។ កិលេសទាំងនោះឯង ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែសៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែសៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេស ។ ពួកធម៌ ដែលមិនសៅហ្មងហើយ មិនគប្បីពោលថា ជាកិលេសផង សៅហ្មងហើយផង ថា គ្រាន់តែសៅហ្មងហើយ តែមិនមែនជាកិលេសផងឡើយ ។

[២៦៨] ពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង តើដូចម្តេច ។ ពួកកិលេស ២ ឬ ៣ កើតក្នុងទីជាមួយគ្នា ក្នុងធម៌ណានេះពួកធម៌ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ។ ពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេស តើដូចម្តេច ។ អកុសលក្រៅពីនេះ រៀរតែកិលេសចេញ នេះពួកធម៌គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេស ។ ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស មិនគប្បីពោលថា ជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ថា គ្រាន់តែប្រកបដោយកិលេស តែមិនមែនជាកិលេសផងឡើយ ។

[៤៦៩] កតមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា សង្កិ-
 លេសិកា ។ តីសុ ភូមីសុ កុសលំ តីសុ ភូមីសុ
 វិទាកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ
 ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា សង្កិលេសិកា ។
 កតមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា អសង្កិលេសិកា ។
 ចត្តារោ មក្កា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញផលា-
 និ និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា កិលេសវិប្បយុត្តា អសង្កិ-
 លេសិកា ។ កិលេសសម្បយុត្តា ធម្មា ន វត្តញ្ច
 កិលេសវិប្បយុត្តា សង្កិលេសិកាតិបិ កិលេសវិប្ប-
 យុត្តា អសង្កិលេសិកាតិបិ ។

[៤៧០] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតញ្ច ។
 ចត្តារោ ទិដ្ឋិតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិក្ខាស-
 ហាតតោ ចិត្តប្បាទោ ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហា-
 តញ្ច ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតវិប្បយុត្តលោកសហាតតា ចិត្ត-
 ប្បាទា ទ្វេ ទោមទស្សសហាតតា ចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា
 សិយា ទស្សនេន បហាតញ្ច សិយា ន ទស្សនេន
 បហាតញ្ច ។ កតមេ ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតញ្ច ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៦៧] ពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យា- ក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេស តែគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មង ។ ពួកធម៌ ប្រាសចាកកិលេសផង មិនគួរដល់ សេចក្តីសៅហ្មងផង តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សា- មញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ប្រាសចាកកិលេសផង មិនគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ។ ពួកធម៌ប្រកបដោយកិលេស មិនគប្បីពោល ថា ប្រាសចាកកិលេស តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ថា ប្រាស ចាកកិលេសផង មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផងឡើយ ។

---

[២៧០] ពួកធម៌ គួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយវិចិក្ខា នេះ ពួកធម៌ គួរលះដោយទស្សនៈ ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះ ពួកធម៌ គួរលះដោយទស្សនៈ ក៏មាន មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ក៏មាន ។ ពួកធម៌ មិនគួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។

បិដិទុកេ អត្ថបទា

ឧទ្ធច្ចសហកតោ ចិត្តប្បាទោ ចត្វសុ ភូមីសុ កុសលំ
ចត្វសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ
រូបញ្ច ជិញ្ញនញ្ច ឥមេ ធម្មា ន ទស្សនេន បហាតញ្ច ។

[៤៧១] កតមេ ធម្មា ការាយ បហាតញ្ច ។

ឧទ្ធច្ចសហកតោ ចិត្តប្បាទោ ឥមេ ធម្មា ការាយ
បហាតញ្ច ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតិវ្យយុត្តលោកសហ-
កតា ចិត្តប្បាទា ទ្វេ ទោមនស្សសហកតា ចិត្តប្បា-
ទា ឥមេ ធម្មា សិយា ការាយ បហាតញ្ច សិយា
ន ការាយ បហាតញ្ច ។ កតមេ ធម្មា ន ការ-
ាយ បហាតញ្ច ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តា
ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ ចិត្តប្បាទោ ចត្វសុ
ភូមីសុ កុសលំ ចត្វសុ ភូមីសុ វិចារកោ តីសុ
ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ជិញ្ញនញ្ច ឥមេ ធម្មា
ន ការាយ បហាតញ្ច ។

[៤៧២] កតមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វ-
ហេតុកា ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា
វិចិត្តិច្ឆាសហកតោ ចិត្តប្បាទោ ឯត្តប្បន្នំ មោហំ
បមេត្តា ឥមេ ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។

ចិដ្ឋិទុកអត្ថនារ:

ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ២ វិបាក ក្នុងភូមិ ២
កិរិយានិវេសន៍អព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិវេសន៍និព្វាន នេះពួកធម៌ មិន
គួរលះដោយទស្សនៈ ។

[២៧១] ពួកធម៌គួរលះដោយភាវនា តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
ប្បាទប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ នេះពួកធម៌ គួរលះដោយភាវនា ។ ចិត្តប្បាទ
២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោកៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយ
ទោមនស្ស នេះពួកធម៌ គួរលះដោយភាវនាក៏មាន មិនគួរលះដោយ
ភាវនាក៏មាន ។ ពួកធម៌ មិនគួរលះដោយភាវនា តើដូចម្តេច ។
ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយវិចិកិច្ចា កុសលក្នុង
ភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិវេសន៍អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិវេសន៍និព្វាន
នេះពួកធម៌មិនគួរលះដោយភាវនា ។

[២៧២] ពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។
ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិកិច្ចា រៀរតែមោហៈ
ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ ។

ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តលោកសហគតា ចិត្តប្បាណា
 ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាណា ឥមេ ធម្មា
 សិយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា សិយា ន
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។ កតមេ ធម្មា ន
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។ វិចិត្តិច្ឆាសហគតោ
 មោហោ ឧទ្ធចូសហគតោ ចិត្តប្បាណោ ចត្វសុ ភូមិសុ
 កុសលំ ចត្វសុ ភូមិសុ វិហាកោ តិសុ ភូមិសុ
 កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ន
 ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ។

[៤៧៣] កតមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វ-
 ហេតុកា ។ ឧទ្ធចូសហគតោ ចិត្តប្បាណោ ឯត្តប្បន្នំ
 មោហំ បេត្តា ឥមេ ធម្មា ការាយ បហាតព្វហេ-
 តុកា ។ ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតវិប្បយុត្តលោកសហគតា
 ចិត្តប្បាណា ទ្វេ ទោមនស្សសហគតា ចិត្តប្បាណា
 ឥមេ ធម្មា សិយា ការាយ បហាតព្វហេតុកា
 សិយា ន ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។ ក-
 តមេ ធម្មា ន ការាយ បហាតព្វហេតុកា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ២
 ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយទស្សនៈ
 ក៏មាន មានហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ ក៏មាន ។ ពួកធម៌មាន
 ហេតុមិនគួរលះដោយទស្សនៈ តើដូចម្តេច ។ មោហៈ ប្រកបដោយ
 វិចិត្តិក្ខា ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ
 ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មានហេតុ
 មិនគួរលះដោយទស្សនៈ ។

[៤៧៣] ពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយភាវនា តើដូចម្តេច ។
 ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ រៀរតែមោហៈ ដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំ៖
 ចេញ នេះពួកធម៌ មានហេតុគួរលះដោយភាវនា ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាស
 ចាកទិដ្ឋិ តែប្រកបដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស
 នេះពួកធម៌មានហេតុគួរលះដោយភាវនាក៏មាន មានហេតុមិនគួរលះដោយ
 ភាវនាក៏មាន ។ ពួកធម៌ មានហេតុមិនគួរលះដោយភាវនា តើដូចម្តេច ។

បិដិទុកេ អត្ថទ្វារោ

ចត្តារោ ទិដ្ឋិតតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិច្ឆាសហ-
កតោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធចូសហកតោ មោហោ ចតុស្ក
ភូមីសុ កុសលំ ចតុស្ក ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ ភូមី-
សុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច ជិញ្ញាណញ្ច ឥមេ ធម្មា
ន ការោយ បហាតព្វហេតុកា ។

[៤៧៤] កតមេ ធម្មា សវិតក្កោ ។ កាមាវចរ-
កុសលំ អកុសលំ កាមាវចរកុសលស្ស វិចាក-
តោ ឯកាទស ចិត្តប្បាទា អកុសលស្ស វិចាក-
តោ ទ្វេ កិរិយតោ ឯកាទស រូចាវចរំ បឋមំ
ណាដំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច
លោកុត្តរំ បឋមំ ណាដំ កុសលតោ ច វិចាកតោ
ច ឯត្តប្បន្នំ វិតក្កំ បមេត្វា ឥមេ ធម្មា សវិតក្កោ ។
កតមេ ធម្មា អវិតក្កោ ។ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណាជិ រូចាវ-
ចរតិកចតុក្កដ្ឋាទា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុសលតោ ច វិចា-
កតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរតិកចតុក្កដ្ឋាទា
កុសលតោ ច វិចាកតោ ច វិតក្កោ ច រូបញ្ច
ជិញ្ញាណញ្ច ឥមេ ធម្មា អវិតក្កោ ។

ចិដ្ឋិទុកអត្ថទ្វារ:

ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទប្រកបដោយវិចិកិច្ចា មោហា:
ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ២ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយា និង
អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ មានហេតុមិនគួរ
លះដោយការវនា ។

[២៧២] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរ-
កុសលនិងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្ត-
ប្បាទ ២ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាងកិរិយា រូបាវចរ-
បឋមជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរ-
បឋមជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀវតៃវិតក្កៈ ដែលកើត
ក្នុងទីនុ៎ះចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិតក្កៈ ។ ពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ
តើដូចម្តេច ។ បញ្ញាវិញ្ញាណ ២ រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសល
ផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ២ ខាងកុសលផង
ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង
ខាងវិបាកផង វិតក្កៈផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនមានវិតក្កៈ ។

[៤៧៥] កតមេ ធម្មា សវិចារា ។ កាមាវចរ-
 កុសលំ អកុសលំ កាមាវចរកុសលស្ស វិចារកតោ
 ឯកានស ចិត្តប្បាទា អកុសលស្ស វិចារកតោ ទ្វេ
 កិរិយតោ ឯកានស រូចារចរឯកទុកតដ្ឋានា កុស-
 លតោ ច វិចារកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរ-
 ឯកទុកតដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចារកតោ ច
 ឯត្តប្បន្នំ វិចារំ បបេត្វា ឥមេ ធម្មា សវិចារា ។
 កតមេ ធម្មា អវិចារា ។ ទ្វេ បញ្ចវិញ្ញាណានិ រូចា-
 វចរតិកតិកតដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចារកតោ ច
 កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុសលតោ ច
 វិចារកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរតិកតិក-
 ដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចារកតោ ច វិចារោ ច
 រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អវិចារា ។

[៤៧៦] កតមេ ធម្មា សប្បីតិកា ។ កាមា-
 វចរកុសលតោ ចត្តារោ សោមនស្សសហតតា ចិត្ត-
 ប្បាទា អកុសលតោ ចត្តារោ កាមាវចរកុសលស្ស
 វិចារកតោ បញ្ច កិរិយតោ បញ្ច រូចារចរទុកតិក-
 ដ្ឋានា កុសលតោ ច វិចារកតោ ច កិរិយតោ ច

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[៤៧៥] ពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរ-
 កុសលនិងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្ត-
 ប្បាទ ២ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាងកិរិយា រូបាវចរ-
 ឯកទុក្ខជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុ-
 ត្តរឯកទុក្ខជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀនតែវិចារៈដែលកើត
 ឡើងក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយវិចារៈ ។ ពួកធម៌មិនមាន
 វិចារៈ តើដូចម្តេច ។ បញ្ចវិញ្ញាណ ២ រូបាវចរតិកតិកជ្ឈាន ខាង
 កុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ៤ ខាងកុ-
 សលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិកតិកជ្ឈាន ខាង
 កុសលផង ខាងវិបាកផង វិចារៈផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌
 មិនមានវិចារៈ ។

[៤៧៦] ពួកធម៌ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ
 ៤ ប្រកបដោយសោមនស្ស ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ខាង
 អកុសល ចិត្តប្បាទ ៤ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាង
 កិរិយា រូបាវចរទុកតិកតិកជ្ឈានខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង

បិដិទុកេ អត្ថទ្វារោ

លោកុត្តរទុកតិកជ្ឈាន កុសលតោ ច វិចាកតោ
 ច ឯត្ថប្បដ្ឋំ បីតី បរេត្វា ឥមេ ធម្មា សប្បីតិកា ។
 កតមេ ធម្មា អប្បីតិកា ។ កាមាវចរកុសលតោ
 ចត្តារោ ឧបេក្ខាសហគតា ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ
 អដ្ឋ កាមាវចរកុសលស្ស វិចាកតោ ឯកានស
 អកុសលស្ស វិចាកតោ សត្ត កិរិយតោ ន រូចា-
 វចរទុកទុកជ្ឈាន កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុសលតោ ច វិចា-
 កតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរទុកទុកជ្ឈាន
 កុសលតោ ច វិចាកតោ ច បីតី ច រូបញ្ច និព្វា-
 នញ្ច ឥមេ ធម្មា អប្បីតិកា ។

[៤៧៧] កតមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។ កាមា-
 វចរកុសលតោ ចត្តារោ សោមនស្សសហគតា ចិត្ត-
 ប្បាទា អកុសលតោ ចត្តារោ កាមាវចរកុសលស្ស
 វិចាកតោ បញ្ច កិរិយតោ បញ្ច រូចាវចរទុកតិក-
 ជ្ឈាន កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច
 លោកុត្តរទុកតិកជ្ឈាន កុសលតោ ច វិចាកតោ
 ច ឯត្ថប្បដ្ឋំ បីតី បរេត្វា ឥមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។

បិដ្ឋិទុកអត្ថន្ទារៈ

លោកុត្តរទុកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង រៀរតែបីតិដែល
 កើតឡើង ក្នុងទីនុំះចេញ នេះពួកធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងបីតិ ។
 ពួកធម៌មិនមានបីតិ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយឧបេក្ខា
 ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៨ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១១ ខាង
 វិបាក នៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៧ ខាងវិបាក នៃអកុសល
 ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយា រូបាវចរទុកទុកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាក
 ផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរទុកទុកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 បីតិផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនមានបីតិ ។

[២៧៧] ពួកធម៌ ប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
 ប្បាទ ៤ ប្រកបដោយសោមនស្ស ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤
 ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងវិបាក នៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៥
 ខាងកិរិយា រូបាវចរទុកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរទុកតិកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 រៀរតែបីតិដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំះចេញ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយបីតិ ។

កតមេ ធម្មា បីតិសហគតា ។ កាមាវចរកុ-
 សលតោ ចត្តាហេ ឧបេក្ខាសហគតា ចិត្តប្បាណ
 អកុសលតោ អដ្ឋ កាមាវចរកុសលស្ស វិចាកតោ
 ឯកានិស អកុសលស្ស វិចាកតោ សត្ត កិរិយតោ
 ន រូចារវចរទុក្ខទុក្ខដ្ឋាន កុសលតោ ច វិចាកតោ
 ច កិរិយតោ ច ចត្តាហេ អារុប្បា កុសលតោ ច
 វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរទុក្ខទុក្ខ-
 ដ្ឋាន កុសលតោ ច វិចាកតោ ច បីតិ ច រូបញ្ច
 និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ន បីតិសហគតា ។

[៤៧៨] កតមេ ធម្មា សុខសហគតា ។
 កាមាវចរកុសលតោ ចត្តាហេ សោមនស្សសហគតា
 ចិត្តប្បាណ អកុសលតោ ចត្តាហេ កាមាវចរកុស-
 លស្ស វិចាកតោ ន កិរិយតោ បញ្ច រូចារវចរតិ-
 កចតុក្កដ្ឋាន កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិ-
 យតោ ច លោកុត្តរតិកចតុក្កដ្ឋាន កុសលតោ
 ច វិចាកតោ ច ឯតុប្បន្នំ សុខំ បមេត្វា ឥមេ ធម្មា
 សុខសហគតា ។ កតមេ ធម្មា ន សុខសហគតា ។
 កាមាវចរកុសលតោ ចត្តាហេ ឧបេក្ខាសហគតា

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ពួកធម៌មិនប្រកបដោយបីតិ តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយ
 ឧបេក្ខា ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៨ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ
 ១១ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៧ ខាងវិបាកនៃអកុសល
 ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយា រូបាវចរទុក្ខទុក្ខជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាក
 ផង ខាងកិរិយាផង អារុប្បជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរទុក្ខទុក្ខជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 បីតិផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយបីតិ ។

[២៧៨] ពួកធម៌ ប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច ។ ចិត្ត-
 ប្បាទ ៤ ប្រកបដោយសោមនស្ស ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៤
 ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៥
 ខាងកិរិយា រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាង
 កិរិយាផង លោកុត្តរតិកចតុក្កជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង
 វៀរតែសុខៈ ដែលកើតឡើង ក្នុងទីនុំចេញ នេះពួកធម៌ ប្រកប
 ដោយសុខៈ ។ ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយសុខៈ តើដូចម្តេច ។
 ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ខាងកាមាវចរកុសល

បិដិទុកេ អត្ថទ្ធារា

ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ អដ្ឋ កាមាវចរកុសលស្ស
 វិចាកតោ ទស អកុសលស្ស វិចាកតោ សត្ត កិរិ-
 យតោ ន រូចាវចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចា-
 កតោ ច កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុសល-
 តោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុត្តរំ ចតុត្ថំ
 ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច សុខញ្ច
 រូបញ្ច ជិញ្ចនញ្ច ឥមេ ធម្មា ន សុខសហាគតា ។

[៤៧៩] កតមេ ធម្មា ឧបេក្ខាសហាគតា ។

កាមាវចរកុសលតោ ចត្តារោ ឧបេក្ខាសហាគតា
 ចិត្តប្បាទា អកុសលតោ ន កាមាវចរកុសលស្ស
 វិចាកតោ ទស អកុសលស្ស វិចាកតោ ន កិរិ-
 យតោ ន រូចាវចរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច
 វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច ចត្តារោ អារុប្បា កុ-
 សលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុ-
 ត្តរំ ចតុត្ថំ ឈានំ កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 ឯត្តប្បន្នំ ឧបេក្ខំ បបេត្តា ឥមេ ធម្មា ឧបេក្ខាស-
 ហាគតា ។ កតមេ ធម្មា ន ឧបេក្ខាសហាគតា ។

បិដ្ឋិទុកអត្ថនារ:

ចិត្តប្បាទ ៨ ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ១០ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល
 ចិត្តប្បាទ ៧ ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយា រូបាវចរ-
 ចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អរុប្បជ្ឈាន ៤
 ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរចតុត្ថជ្ឈាន
 ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង សុខផង រូបផង និព្វានផង នេះពួកធម៌
 មិនប្រកបដោយសុខៈ ។

[៤៧៩] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ
 ៤ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងអកុសល
 ចិត្តប្បាទ ១០ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃ
 អកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងកិរិយា រូបាវចរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង
 ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង អរុប្បជ្ឈាន ៤ ខាងកុសលផង ខាង
 វិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរចតុត្ថជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាង
 វិបាកផង វៀរតែឧបេក្ខាដែលកើតឡើងក្នុងទីនុំ៖ចេញ នេះពួកធម៌ប្រកប
 ដោយឧបេក្ខា ។ ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា តើដូចម្តេច ។

អភិធម្មបិដកេ ធម្មសង្កណិ

កាមាវចរកុសលតោ ចត្តាហោ សោមនស្សសហគ-
 តា ចិត្តប្បាណា អកុសលតោ ន កាមាវចរកុស-
 លស្ស វិចាកតោ ន អកុសលស្ស វិចាកតោ ឯ-
 កោ កិរិយតោ បញ្ច រូចារចរតិកចតុក្កដ្ឋាណា កុ-
 សលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ ច លោកុ-
 ត្តរតិកចតុក្កដ្ឋាណា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 ឧបេក្ខា ច រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា ន ឧបេ-
 ក្ខាសហគតា ។

[៤៨០] កតមេ ធម្មា កាមាវចរា ។ កាមាវចរ-
 កុសលំ អកុសលំ សញ្ចោ កាមាវចរស្ស វិចាកោ
 កាមាវចរកិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា កា-
 មាវចរា ។ កតមេ ធម្មា ន កាមាវចរា ។ រូចារចរា
 អរូចារចរា អបរិយាបដ្ឋា ឥមេ ធម្មា ន កាមាវចរា ។

[៤៨១] កតមេ ធម្មា រូចារចរា ។ រូចារចរ-
 ចតុក្កបញ្ចកដ្ឋាណា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច
 កិរិយតោ ច ឥមេ ធម្មា រូចារចរា ។ កតមេ
 ធម្មា ន រូចារចរា ។ កាមាវចរា អរូចារចរា អបរិ-
 យាបដ្ឋា ឥមេ ធម្មា ន រូចារចរា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

ចិត្តប្បាទ ៤ ប្រកបដោយសោមនស្ស ខាងកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ៦
ខាងអកុសល ចិត្តប្បាទ ៦ ខាងវិបាកនៃកាមាវចរកុសល ចិត្តប្បាទ ១
ខាងវិបាកនៃអកុសល ចិត្តប្បាទ ៥ ខាងកិរិយា រូបាវចរតិកចតុក្កជ្ឈាន
ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង លោកុត្តរតិកចតុក្កជ្ឈាន
ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង ឧបេក្ខាផង រូបផង
និព្វានផង នេះពួកធម៌មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ។

[៤៨០] ពួកធម៌ជាកាមាវចរ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរកុសល
និងអកុសល វិបាកនៃកាមាវចរទាំងអស់ កាមាវចរកិរិយានិងអព្យាក្រឹត
និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាកាមាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាកាមា-
វចរ តើដូចម្តេច ។ រូបាវចរ អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌
មិនមែនជាកាមាវចរ ។

[៤៨១] ពួកធម៌ជារូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ រូបាវចរចតុក្ក-
បញ្ចកជ្ឈាន ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នេះពួក
ធម៌ជារូបាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរ
អរូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជារូបាវចរ ។

បិដិទុកេ អត្ថទ្វារា

[៤៨២] កតមេ ធម្មា អរូចាវចរា ។ ចត្តារោ
 អារុប្បា កុសលតោ ច វិចាកតោ ច កិរិយតោ
 ច ឥមេ ធម្មា អរូចាវចរា ។ កតមេ ធម្មា ន
 អរូចាវចរា ។ កាមាវចរា រូចាវចរា អបរិយាបន្នា
 ឥមេ ធម្មា ន អរូចាវចរា ។

[៤៨៣] កតមេ ធម្មា បរិយាបន្នា ។ តីសុ
 ភូមីសុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចាកោ
 តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា
 បរិយាបន្នា ។ កតមេ ធម្មា អបរិយាបន្នា ។ ចត្តា-
 រោ មត្តា អបរិយាបន្នា ចត្តារិ ច សាមញ្ញ្នដលានិ
 និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អបរិយាបន្នា ។

[៤៨៤] កតមេ ធម្មា និយ្យានិកា ។ ចត្តារោ
 មត្តា អបរិយាបន្នា ឥមេ ធម្មា និយ្យានិកា ។
 កតមេ ធម្មា អនិយ្យានិកា ។ តីសុ ភូមីសុ
 កុសលំ អកុសលំ ចត្តសុ ភូមីសុ វិចាកោ តីសុ
 ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ
 ធម្មា អនិយ្យានិកា ។

ចិដ្ឋិទុកអត្ថទ្វារ:

[២៨២] ពួកធម៌ជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ អារុប្បជ្ឈាន ២ ខាងកុសលផង ខាងវិបាកផង ខាងកិរិយាផង នេះពួកធម៌ជាអរូបាវចរ ។ ពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ តើដូចម្តេច ។ កាមាវចរ រូបាវចរ អបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌មិនមែនជាអរូបាវចរ ។

[២៨៣] ពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច ។ កុសល និង អកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ជាបរិយាបន្នៈ ។ ពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញផល ៤ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ជាអបរិយាបន្នៈ ។

[២៨៤] ពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ (ធម៌ជាគ្រឿងនាំសត្វចេញចាកវដ្តៈ) តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ៤ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ជានិយ្យានិកៈ ។ ពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ តើដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌ជាអនិយ្យានិកៈ ។

[៤៨៥] កតមេ ធម្មា និយតា ។ ចត្តារោ ទិ-
 ដ្ឋិតសម្បយុត្តា ចិត្តប្បាទា ទ្វេ ទោមនស្សសហក-
 តា ចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សិយា និយតា សិយា
 អនិយតា ចត្តារោ មត្តា អបរិយាបដ្ឋា ឥមេ ធម្មា
 និយតា ។ កតមេ ធម្មា អនិយតា ។ ចត្តារោ
 ទិដ្ឋិតតវិយុត្តលោកសហកតា ចិត្តប្បាទា វិចិត្តិច្ឆា-
 សហកតោ ចិត្តប្បាទោ ឧទ្ធចូសហកតោ ចិត្តប្បាទោ
 តីសុ ភូមីសុ កុសលំ ចតុសុ ភូមីសុ វិចារោ តី-
 សុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច និព្វានញ្ច ឥមេ
 ធម្មា អនិយតា ។

[៤៨៦] កតមេ ធម្មា សឧត្តរា ។ តីសុ ភូមី-
 សុ កុសលំ អកុសលំ តីសុ ភូមីសុ វិចារោ តី-
 សុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ សព្វញ្ច រូបំ ឥមេ ធម្មា
 សឧត្តរា ។ កតមេ ធម្មា អនុត្តរា ។ ចត្តារោ មត្តា
 អបរិយាបដ្ឋា ចត្តារិ ច សាមញ្ញដលានិ និព្វានញ្ច
 ឥមេ ធម្មា អនុត្តរា ។

អភិធម្មបិដក ធម្មសង្កណិ

[២៨៥] ពួកធម៌ទៀង តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកប
 ដោយទិដ្ឋិ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រកបដោយទោមនស្ស នេះពួកធម៌ទៀងក៏មាន
 មិនទៀងក៏មាន មគ្គ ២ ជាអបរិយាបន្នៈ នេះពួកធម៌ទៀង ។ ពួក
 ធម៌មិនទៀង តើដូចម្តេច ។ ចិត្តប្បាទ ២ ប្រាសចាកទិដ្ឋិ តែប្រកប
 ដោយលោភៈ ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយវិចិត្រិកិច្ចា ចិត្តប្បាទ ប្រកបដោយ
 ឧទ្ធច្ចៈ កុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ២ កិរិយានិងអព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ
 ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនទៀង ។

[២៨៦] ពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ (ការរើឡើងនូវខ្លួន) តើ
 ដូចម្តេច ។ កុសលនិងអកុសលក្នុងភូមិ ៣ វិបាកក្នុងភូមិ ៣ កិរិយានិង
 អព្យាក្រឹតក្នុងភូមិ ៣ និងរូបទាំងអស់ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយឧត្តរៈ ។
 ពួកធម៌ជាអនុត្តរៈ តើដូចម្តេច ។ មគ្គ ២ ជាអបរិយាបន្នៈផង សាមញ្ញ-
 ផល ២ ផង និព្វានផង នេះពួកធម៌ជាអនុត្តរៈ ។

បិដ្ឋិទុកេ អត្ថទ្វារោ

[៤៨៧] កតមេ ធម្មា សរណា ។ ទ្វានស
 អកុសលចិត្តប្បាទា ឥមេ ធម្មា សរណា ។ កតមេ
 ធម្មា អរណា ។ ចតុសុ ភូមីសុ កុសលំ ចតុសុ
 ភូមីសុ វិចារោ តីសុ ភូមីសុ កិរិយាព្យាកតំ រូបញ្ច
 និព្វានញ្ច ឥមេ ធម្មា អរណាតិ ។

ធម្មសង្កណិប្បករណំ និដ្ឋិតំ ។

ចិដ្ឋិទុកអត្ថន្ទារៈ

[៤៨៧] ពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ តើដូចម្តេច ។ អកុសល-
ចិត្តប្បាទ ១២ នេះពួកធម៌ប្រកបដោយរណៈ ។ ពួកធម៌មិនមែនជារណៈ
តើដូចម្តេច ។ កុសលក្នុងភូមិ ៤ វិបាកក្នុងភូមិ ៤ កិរិយានិងអព្យាក្រឹត
ក្នុងភូមិ ៣ រូបនិងនិព្វាន នេះពួកធម៌មិនមែនជារណៈ ។

ចប់ ធម្មសង្គណិប្បករណៈ ។

អភិធម្មបិដកេ
 ធម្មសង្កណិយា ទុតិយភាគោ
 មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា

អង្កេ

រូបកណ្ណំ

អព្យាកតេ រូបសង្កហេ មាតិកា	១
ឯកកនិទ្ទេសោ	១៧
ទុកនិទ្ទេសោ	២០
តិកនិទ្ទេសោ	៧២
ចតុក្កនិទ្ទេសោ	៧៧
បញ្ចកាទិនិទ្ទេសោ.....	១១៥

និក្ខេបកណ្ណំ

តិកេ និក្ខេបោ	១២១
ហេតុគោច្ឆកេ និក្ខេបោ.....	១៣៧
ចូឡន្តរទុកេ និក្ខេបោ.....	១៤៧
អាសវគោច្ឆកេ និក្ខេបោ	១៥២
សញ្ញាជនគោច្ឆកេ និក្ខេបោ	១៥៧

អភិធម្មបិដក
 ធម្មសង្កណិ ទុតិយភាគ
 សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

រូបក័ណ្ណ

អព្យាកតៈ រូបសង្កហៈ មាតិកា	១
ឯកកនិទ្ទេស.....	១៧
ទុកនិទ្ទេស.....	២០
តិកនិទ្ទេស.....	៧២
ចតុក្កនិទ្ទេស.....	៧៧
បញ្ចកាទិនិទ្ទេស	១១៥

និក្ខេបក័ណ្ណ

តិកនិក្ខេប.....	១២១
ហេតុគោច្ឆកនិក្ខេប.....	១៣៧
ចូឡន្តរទុកនិក្ខេប.....	១៤៧
អាសវគោច្ឆកនិក្ខេប.....	១៥២
សញ្ញាជនគោច្ឆកនិក្ខេប	១៥៧

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា

អង្កេ

រូបកណ្តំ

គន្ធគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	១៦៩
ឱយគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	១៧៦
យោគគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	”
នីវរណគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	”
បរាមាសគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	១៨៤
មហន្តរទុកេ និក្ខេបេ.....	១៨៧
ឧបាទានគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	១៩២
កិលេសគោត្តកេ និក្ខេបេ.....	១៩៧
បិដ្ឋិទុកេ និក្ខេបេ.....	២១១
សុត្តន្តិកទុកេ និក្ខេបេ.....	២២២

អត្ថទ្វារកណ្តំ

តិកេ អត្ថទ្វារេ.....	២៤២
ហេតុគោត្តកេ អត្ថទ្វារេ.....	២៥៨
ចូរ្យន្តរទុកេ អត្ថទ្វារេ.....	២៦៣
អាសវគោត្តកេ អត្ថទ្វារេ.....	២៦៥

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

រូបក័ណ្ណ

គន្ថគោច្ឆកនិក្ខេប.....	១៦៩
ឱយគោច្ឆកនិក្ខេប.....	១៧៦
យោគគោច្ឆកនិក្ខេប	”
នីវរណគោច្ឆកនិក្ខេប.....	”
បរាមាសគោច្ឆកនិក្ខេប	១៨៤
មហន្តរទុកនិក្ខេប.....	១៨៧
ឧបាទានគោច្ឆកនិក្ខេប.....	១៩២
កិលេសគោច្ឆកនិក្ខេប	១៩៧
បិដ្ឋិទុកនិក្ខេប	២១១
សុត្តន្តិកទុកនិក្ខេប	២២២

អត្ថទ្វារក័ណ្ណ

តិកអត្ថទ្វារ.....	២៤២
ហេតុគោច្ឆកអត្ថទ្វារ.....	២៥៨
ចូឡន្តរទុកអត្ថទ្វារ.....	២៦៣
អាសវគោច្ឆកអត្ថទ្វារ.....	២៦៥

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា

អង្កេ

រូបកណ្តុំ

សញ្ញាជនគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៦៨
គន្ធគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៧២
ឱយគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៧៥
យោគគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	„
នីវណ្ណគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	„
បរាមាសគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៧៨
មហន្តរទុកេ អត្តទ្វារោ.....	២៨១
ឧបាទានគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៨៥
កិលេសគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៨៨
បិដ្ឋិគោច្នកេ អត្តទ្វារោ.....	២៩២

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

រូបកំណ្លា

សញ្ញាជនគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៦៨
គន្ថគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៧២
ឱយគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៧៥
យោគគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	„
នីវរណគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	„
បរាមាសគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៧៨
មហន្តរទុកអត្ថន្តរៈ.....	២៨១
ឧបាទានគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៨៥
កិលេសគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៨៨
បិដ្ឋិគោច្ឆកអត្ថន្តរៈ.....	២៩២

